

ACER S.R.L.

SIMTEX-OC	
ISO 9001 REGISTERED	C.1240.1
ISO 14001 REGISTERED	M.008
OHSAS 18001 REGISTERED	S.239

SOCIETATE DE PROIECTARE ȘI CONSULTANȚĂ ÎN CONSTRUCȚII
ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare, SILVICULTURĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI
DROBETA TURNU SEVERIN, str. Horațiu, nr. 25, jud. MEHEDINȚI
Tel/fax 0252331403 E-mail: acer.proiect@gmail.com

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ
„LINIE ELECTRICĂ AERIANĂ 400 kV
PORȚILE DE FIER – ANINA, TRONSON PE
TERITORIUL PARCURILOR NAȚIONALE CHEILE
NEREI – BEUȘNIȚA ȘI SEMENIC – CHEILE
CARAȘULUI”

ETAPA PROCEDURII DE EVALUARE:
STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

BENEFICIAR: S.C. TRANSELECTRICA S.A. – S.T. TIMIȘOARA

Nr. identificare studiu: 14 EA / IX.2010

SEPTEMBRIE 2011

PROIECTANT: S.C. ACER. S.R.L.

Director, ing. Rodica Ungureanu

Şef de proiect, ing. Ion – Nicolae Nedela

COLECTIV DE ELABORARE

Şef colectiv: dr. ing. Melanica Urechiatu

Membrii : ing. Rodica Ungureanu

ing. Ion – Nicolae Nedela

Ing. George Ciprian Iacob

CUPRINS

A. GENERALITĂȚI	4
A.1. Scopul și obiectul studiului	4
A.2. Surse de informare	5
A.3. Elaboratorul studiului	5
A.4. Faza de proiectare	5
A.5. Baza legală	6
B. INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII	7
B.1. Informații privind proiectul propus	7
B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului	15
B.3. Modificări fizice ale mediului ce vor avea loc pe durata implementării proiectului	16
B.4. Resurse naturale necesare implementării proiectului propus	17
B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, pentru a fi utilizate la implementarea proiectului	17
B.6. Emisii și deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora	17
B.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția proiectului	23
B.8. Servicii suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus	25
B.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementare	25
B.10. Activități ce pot fi generate ca rezultat al implementării proiectului	26
B.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului	26
B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus	27
C. INFORMAȚII PRIVIND ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR AFECTATĂ DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI	28
C.1. Date privind identificarea ariilor naturale protejate de interes comunitar	28
C.2. Descrierea ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea PP	28
C.3. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	75
C.4. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile protejate de interes comunitar învecinate	153
C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	154
C.6. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	155
C.7. Relațiile structurale și funcționale care crează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	156
C.8. Obiective de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar	157
C.9. Descrierea stării de conservare actuale și viitoare a ariei protejate de interes comunitar	159
D. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	169
D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar	169
D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale de interes comunitar	173
D.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar	176
E. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI	191
F. LUCRĂRI DE REFACERE A MEDIULUI	193
G. PREVEDERI PRIVIND MONITORIZAREA MEDIULUI	194
H. DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ	194
ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI	195

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

A.) GENERALITĂȚI

A.1. Scopul și obiectul studiului

Prezentul studiu s-a întocmit în vederea derulării procedurii de emitere a acordului de mediu necesar implementării proiectului „**LINIA ELECTRICĂ AERIANĂ 400 kV PORȚILE DE FIER – ANINA, TRONSON SITUAT PE TERITORIUL PARCURILOR NAȚIONALE CHEILE NEREI – BEUȘNIȚA ȘI SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI**”, situat pe raza com. Bozovici și a orașului Anina din jud. Caraș Severin.

La data solicitării acordului de mediu, proiectul propus se află în faza de proiectare „studiu de fezabilitate”, proiectantul general fiind Institutul de Studii și Proiectări Energetice București. La elaborarea studiului de evaluare adecvată s-au utilizat datele tehnice și planurile de situație furnizate de Institutul de Studii și Proiectări Energetice București la nivelul studiului de fezabilitate, precum și datele culese din teren de specialiștii elaboratorului – S.C. ACER S.R.L.

În conformitate cu prevederile HG nr 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, proiectul propus se încadrează în Lista proiectelor supuse evaluării impactului asupra mediului (anexa nr. 1 – poz. 20).

Amplasamentul proiectului propus include terenuri cuprinse în arii naturale protejate de interes național și local, desemnate prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate, anexa 1, HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică (SPA) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România și HG nr. 1964/2007 privind declararea siturilor de importanță comunitară (SCI) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, al căror regim de administrare este reglementat de prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

Metodologia de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, aprobată cu OM nr. 135/2010 precizează că, în situația descrisă procedura de emitere a acordului de mediu include și etapa studiului de evaluare adecvată.

Obiectivele prezentului studiului de evaluare adecvată sunt:

- Evaluarea stării actuale a mediului în perimetrul propus pentru derularea proiectului;
- Evaluarea impactului pe care activitățile derulate prin proiectul propus le-ar exercita asupra mediului (habitate, specii de flora și faună de interes comunitar, integritatea siturilor Natura 2000 în care este situat amplasamentul proiectului);
- Stabilirea modului de încadrare în reglementările legale în vigoare privind protecția mediului;

- Identificarea de măsuri care să conducă la diminuarea sau anularea potențialului impact exercitat de activitățile prevăzute în proiectul propus asupra mediului și biodiversității, în special asupra speciilor de interes conservativ.
- Evaluarea adecvată a activităților și a impactului potențial, precum și a măsurilor de reducere a acestuia ce se vor realiza pentru etapa de construcție și etapa de exploatare.

A.2. Surse de informare

Studiul de evaluare adecvată a fost întocmit pe baza observațiilor directe din teren, cât și pe baza unei documentații bibliografice constând în:

- Studiul de fezabilitate (memoriu tehnic, planuri de amplasament și planuri de situație, studiu topografic) pus la dispoziție de proiectantul general, I.S.P.E. București
- Formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar Cheile Nerei – Beusnita (ROSCI0031), Semenice – Cheile Carasului (ROSCI0226) și ariilor de protecție specială avifaunistică: Cheile Nerei – Beușnita (ROSPA0020) și Munții Semenice – Cheile Carasului (ROSPA0086) publicate în M.O, PARTEA I, Nr. 98 bis/7.II.2008
- Planul de management al P.N. Cheile Nerei – Beușnița publicat pe site-ul ariei naturale protejate.
- Planul de management al P.N. Semenice – Cheile Carașului publicat pe site-ul ariei naturale protejate.
- Studii de specialitate publicate pe -Site –urile agențiilor de protecția mediului;
- Site -ul Ministerului Mediului (www.mmediu.ro)
- Site -ul www.biodiversity.ro/n2000)
- Hărți diverse puse la dispoziție de R.N.P. ROMSILVA – D.S. Caraș Severin, OJCPI Caraș Severin.

A.3. Elaboratorul studiului de evaluare adecvată

- Numele companiei: S.C. ACER S.R.L.
- Adresa: 220116 Drobeta Turnu Severin, str. Horațiu nr. 25, jud. Mehedinți
- Număr de telefon / fax: 0252 331403,
- E-mail : acer.proiect@gmail.com
- Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului: înregistrat la poziția nr. 254, Certificat de înregistrare emis de Ministerul Mediului și Pădurilor în data de 16.09.2010
- Nume persoane de contact:
 - Director executiv, ing. Rodica Ungureanu, mobil 0723 066642

A.4. Faza de proiectare

Studiu de evaluare adecvată.

Documentația tehnică s-a întocmit în conformitate cu cerințele OM nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, cu norma de conținut precizată la cap. 2.2. – Etapa studiului de evaluare adecvată.

A.5. Baza legală

- ORDIN nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar
- ORDIN nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și privat
- ORDIN nr. 1223/2009 privind Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și de faună sălbatică
- ORDIN nr. 203/ 2009 privind Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și de faună sălbatică
- LEGEA nr. 46/2008 Codul silvic
- O.U.G. nr. 154/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006
- OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice
- HG nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- ORDIN nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- O.U.G. nr. 68/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006
- HG nr. 1529/2006 pentru modificarea anexei nr. 1 la H.G. nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora
- HG nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și înființarea administrațiilor acestora
- ORDIN nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice
- LEGEA nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - Secțiunea a III-a, zone protejate.

B.) INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII

B.1. Informații privind proiectul propus

B.1.1. Denumirea proiectului

„LINIA ELECTRICĂ AERIANĂ 400 kV PORȚILE DE FIER – ANINA, TRONSON SITUAT PE TERITORIUL PARCURILOR NAȚIONALE CHEILE NEREI – BEUȘNIȚA ȘI SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI”

B.1.2. Beneficiarul proiectului

C.N. TRANSELECTRICA S.A. - SUCURSALA DE TRANSPORT TIMIȘOARA, cu sediul în mun. Timișoara, Piața Romanilor nr. 11, jud. Timiș.

B.1.3. Descrierea și obiectivele proiectului propus

B.1.3.1. Descrierea proiectului propus

▪ Rezumatul proiectului

Proiectul își propune construirea unei linii electrice aeriene cu capacitatea 400 kV pe tronsonul Porțile de Fier – Anina, racordată în stația de transformare 400/220 kV Porțile de Fier, care să asigure trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier – Anina – Reșița – Timișoara – Săcălaz – Arad.

Obiectivul de investiții se desfășoară în cea mai mare parte din lungime (cca. 60 km) pe raza județului Caras – Severin, continuând de la limita administrativ - teritorială a județului Mehedinți (vf. Meterez și vf. Predelu Mic din M-ții Mehedințiului) racordându-se în apropierea orașului Anina la LEA 400 kv existentă.

Pe teritoriul jud. Caraș Severin, linia electrică de înaltă tensiune se va construi în variantă de construcție supraterană – linie electrică aeriană (LEA), pe lungimea de cca. 60,0 km (pe planul de situație este figurată cu linie roșie continuă)

Culoarul LEA, pe tronsonul terminal în lungime totală de 10,2 km se desfășoară alternativ pe raza Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița (9,2 km), traversând situl de interes comunitar Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020), precum și pe raza Parcului Național Semenic – Cheile Carașului (1,0 km), traversând și situl de interes comunitar Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0226) și aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086).

Linia electrică aeriană (LEA) este o construcție supraterană formată din stâlpi metalici și cabluri electrice aeriene, care se desfășoară pe un traseu sub forma unui culoar, cu lățimea stabilită conform Normativ NTE 003/04/00 - Normativ pentru construcția liniilor aeriene de energie electrică cu tensiuni peste

1000V - art. 137, 138. Culoarul liniei electrice are lăţimea normată de 54 m la trecerea prin teren silvic şi de 75 m la trecerea prin alte terenuri.

Terenurile pe care se desfăşoară culoarul liniei LEA 400 kV Porţile de Fier – Anina în arealul parcurilor menţionate sunt prezentate în tab. B.1.3.1.1. „Situaţia ocupărilor de terenuri în perioada construcţiei LEA 400 kV Porţile de Fier – Anina” şi în planul special de situaţie.

Pe traseul LEA 400 kV Porţile de Fier – Anina în tronsonul cuprins în PN Cheile Nerei – Beuşniţa şi PN Semenice – Cheile Caraşului sunt necesari 24 stâlpi de susţinere şi 6 stâlpi de întindere (colţ) de tip RODELTA. Stâlpii sunt confecţii metalice uzinate, asamblate pe tronsoane, care se transportă la locul de punere în operă cu ajutorul unor autospeciale de gabarit mare şi se montează cu ajutorul unor macarale cu braţ telescopic.

Fundaţiile stâlpilor sunt din blocuri de beton simplu turnate în situ, cu beton preparat în staţii centralizate şi transportat la punctul de lucru în stare uscată (cu autobasculante cu benă acoperită) sau în stare umedă cu autospeciale. Suprafaţa ocupată definitiv de un stâlp de susţinere este de 60 m², iar de un stâlp de întindere este de 160 m².

În timpul execuţiei lucrărilor este necesară folosirea temporară a unor terenuri pentru montajul şi spaţiul de manevră al utilajelor tehnologice şi mijloacelor de transport. Acestea sunt: platformă pentru montarea stâlpilor – 825 m²/stâlp de susţinere, platformă pentru întinderea conductoarelor LEA – 1500 m²/stâlp de întindere şi culoar de lucru de 3 m lăţime, în lungul LEA.

În teren împădurit, culoarul liniei electrice se va defrişa, pentru a permite accesul utilajelor tehnologice pe linie şi pentru siguranţa în exploatare a LEA. În etapa pregătitoare se va defrişa un culoar de lucru cu lăţimea de 3 m, aşa cum se precizează în SF, urmând ca defrişările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor şi numai acolo unde înălţimea arborilor la maturitate se apropie la mai puţin de 3 m de conductori.

Utilajele folosite pentru construcţia LEA sunt următoarele: buldozer, excavator, tractor + remorca, automacara, instalaţii de întindere conductoare (frâna+trăgător), autocamion pentru transportul materialelor, autospeciale pentru transportul betonului, etc. Numarul lor depinde de tehnologia de montaj a constructorului, dar traseul LEA fiind dificil din punct de vedere al configuraţiei terenului, este posibil ca la montajul stâlpilor în zone fără acces să se folosească şi elicopterul.

Utilajele şi mijloacele de transport ce se vor utiliza în procesul tehnologic de execuţie a obiectivului de investiţii sunt echipate cu motoare Diessel, care vor fi prevăzute cu dispozitive pentru reducerea noxelor şi atenuarea zgomotului.

Implementarea proiectului propus se va desfăşura pe o perioadă de 3 ani.

Procesul tehnologic de realizare a LEA 400 kV Porţile de Fier – Anina este specific construcţiilor civile cu profil energetic şi se va derula în amplasamentul propus, cu parcurgerea următoarelor etape şi faze de lucrări:

- Etapa pregătitoare (materializarea culoarului liniei electrice, defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoar în zona împădurită, amenajarea drumurilor de acces);
- Etapa construcției (trasarea în teren a liniei electrice, organizarea punctelor de lucru, execuția lucrărilor de construcții conform prevederilor documentației tehnice de execuție, probe tehnologice);
- Etapa refacerii amplasamentului (dezafectarea organizării de șantier, aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar conform prevederilor proiectului tehnic).
- Etapa punerii în funcțiune (recepție la terminarea lucrărilor și punerea în funcțiune a obiectivului)

Execuția lucrărilor de construcții se va face conform documentației tehnice de execuție elaborată de proiectant specializat, verificată și aprobată în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare.

Situația actuală și viitoare a terenului din amplasamentului LEA 400 kV Porțile de Fier - Anina

Tabel nr. B.1.3.1.1.

Specificații	UM	PN CHELE NEREI - BEUȘNIȚA			PN SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI		
		Total	Total		Total	Din care	
			Teren împadurit	Alte terenuri		Teren împadurit	Alte terenuri
1. Caracteristicile culoarului LEA 400 kV conform SF							
- Lungime LEA conf. plan de situație	km	9,21	7,10	2,11	1,03	0,03	1,00
- Latime culoar conform NTE 003/04/00	m		54	75		54	75
- Suprafata totală culoar	ha	54,14	38,34	15,80	7,66	0,16	7,50
din care: suprafata cu vegetație forestieră	ha	38,34	38,34	-	0,16	0,16	-
2. Suprafata terenurilor ce se vor ocupa definitiv		0,21	0,18	0,30	0,04	0,01	0,03
- Nr. stalpi de sustinere conform SF	buc	21	16	5	3	1	2
- Suprafata teren ocupat definitiv (60 m²/buc)	ha	0,13	0,10	0,03	0,02	0,01	0,01
- Nr. stalpi de întindere (colt) conform SF.	buc	5	5	-	1	-	1
- Suprafata teren ocupat definitiv (160 m²/buc)	ha	0,08	0,08	-	0,02	-	0,02
2. Suprafata terenuri ocupate temporar în perioada construcției	ha	5,10	4,24	0,86	0,71	0,09	0,62
- Platforma pt. montarea stalpi sustinere (852 m²/buc)	ha	1,79	1,36	0,43	0,25	0,08	0,17
- Platforme pt. întinderea conductoarelor (1500 m²/buc)	ha	0,75	0,75	-	0,15	-	0,15
- Culoar de lucru de 3,0 m latime	ha	2,56	2,13	0,43	0,31	0,01	0,30
RECAPITULATIE							
a. Lungime totală rețea conform P.P.	km	9,21	7,10	2,11	1,03	0,03	1,00
b. Suprafata totală culoar LEA	ha	54,14	38,34	15,80	7,66	0,16	7,50
din care: suprafata cu vegetație forestieră	ha	38,34	38,34	-	0,16	0,16	-
c. Suprafata terenurilor ocupate definitiv	ha	0,21	0,18	0,03	0,04	0,01	0,03
d. Suprafata terenurilor ocupate temporar pe culoar	ha	5,10	4,24	0,86	0,71	0,09	0,62

▪ Justificarea necesității proiectului propus

În prezent, rețeaua electrică de transport din zona de S – V a țării, mai precis, între stația 400/220 kV Porțile de Fier și stația 400/220/110 kV Arad (axul Banat) funcționează la tensiunea de 220 kV.

Această zonă a Sistemului Energetic Național (SEN) este o zonă deficitară în ceea ce privește criteriul producție/consum. În anumite situații, ieșirea din funcțiune a LEA 220 kV d.c. Porțile de Fier – Reșița, poate conduce la nealimentarea unei zone de consum de peste 1000 MW, cu daune posibile de ordinul a

milioane Euro/incident. De aceea, concluziile studiilor efectuate până în prezent și menționate anterior subliniază necesitatea trecerii la tensiunea de 400 kV a axului Banat între stația Porțile de Fier și Arad. Realizarea trecerii la tensiunea de 400 kV a axului Banat generează o serie de avantaje, atât pentru funcționarea rețelelor interne de transport din SEN, cât și pentru consolidarea interconexiunii cu rețelele ENTSO-E, și anume:

- securizează alimentarea unei mari zone de consum, de circa 1000 MW;
- întărește sectorul energetic Banat, contribuind astfel la creșterea stabilității tensiunilor în zonă și în consecință și la reducerea pierderilor de putere și energie;
- conduc la întărirea rețelei în sud-vestul României și deci la creșterea cantității de energie ce se poate tranzita între România și Serbia prin realizarea unei noi linii de interconexiune între România (Reșița) și Serbia (Pancevo), ceea ce generează compensații financiare mai mari;
- îmbunătățește siguranța în funcționare și crește calitatea serviciului de transport în ambele sisteme electroenergetice, românesc și sârbesc;
- noua legătură de 400 kV s.c. Porțile de Fier – (Anina) – Reșița rezervează linia existent 220 kV Porțile de Fier – Reșița, ceea ce mărește siguranța în alimentare a zonei deficitare Banat.

Prin avizul CTES Transelectrica nr.78/2010 dat pentru lucrarea “Elaborarea studiului de soluție racordare la SEN a CEE Socol și implicit stabilirea soluției finale de realizare a axului 400 kV Banat” întocmită de S.C. ISPE S.A. s-a hotărât ca arhitectura axului să fie următoarea:

- linie 400 kV s.c. Porțile de Fier – Reșița, alcătuită din tronsonul de linie nouă Porțile de Fier – Anina și din tronsonul reabilitat de linie existentă Anina – Reșița;
- linie 400 kV d.c. Reșița-Icloda, păstrând traseul și culoarul liniei existente de 220 kV Reșița-Timișoara, urmând ca apoi să se ramifice în două linii de 400 kV s.c., un circuit mergând în stația Timișoara și cel de-al doilea circuit mergând la stația Săcălaz;
- linie 400 kV s.c. Timișoara - Arad, realizată prin trecerea la 400 kV a liniei de 220 kV d.c. existente, secționată pentru racordarea LEA 400 kV d.c. „racord Săcălaz”;
- linie 400 kV d.c. nouă „racord Săcălaz”, construită pe actualul traseu al liniei de 220 kV d.c. existentă, cu intrare-ieșire în LEA 400 kV Timisoara – Arad. Pe circuitul 1 se va realiza legătura Săcălaz – Timișoara, iar pe circuitul 2 legătura Săcălaz – Arad. Circuitul 2 se va secționa pentru racordarea stației Calea Aradului (intrare-ieșire).

Trecerea la tensiunea de 400 kV a Axului Banat nu se poate realiza fără construcția LEA 400 kV Porțile de Fier - Anina – Reșița.

Inițierea „trecerii la tensiunea de 400 kV Axului Banat” are la bază evenimente care au condus la reducerea siguranței în alimentarea consumatorilor și înrăutățirea funcționării SEN în ansamblu, evenimente care pot conduce la afectarea siguranței naționale în domeniul energiei prin “degradare ori aducere în stare de neîntrebuințare a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale”

(Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României (publicată în Monitorul Oficial nr. 163 din 7 august 1991, art. 3, punctul f).

- Formele fizice ale proiectului propus

Din punct de vedere constructiv, pe teritoriul PN Cheile Nerei – Beușnița și PN Semenic – Cheile Carașului se va construi linie electrică aeriană (LEA), care este o construcție supraterrană formată din stâlpi metalici și cabluri electrice aeriene, amplasată pe axul unui culoar liber de obstacole (în special vegetație lemnoasă de talie înaltă), cu lățimea stabilită conform Normativ NTE 003/04/00 - Normativ pentru construcția liniilor aeriene de energie electrică cu tensiuni peste 1000V - art. 137, 138.

Stâlpii metalici au forme și dimensiuni diferite în funcție de tipul de stâlp (de susținere sau de întindere), înălțimea acestora fiind peste 7 m.

Cablurile electrice se montează pe coroana stâlpilor și sunt întinse de-a lungul culoarului LEA, la înălțimea de minim 7 m de la sol.

- Profilul PP și capacitățile de producție

Proiectul propus are profil energetic, respectiv modernizarea și infrastructurii de transport a energiei electrice în cadrul SEN. Prin implementarea acestuia se va realiza trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier – Anina – Reșița – Timișoara – Săcălaz – Arad.

- Descrierea instalației și a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament

Implementarea proiectului propus presupune construirea unei instalații tehnologice fixe montată pe amplasament, respectiv linia electrică aeriană de 400 kV, prin care se realizează un flux tehnologic specific de transport a energiei electrice în SEN. Implementarea proiectului presupune parcurgerea mai multor etape, în care pe amplasament se desfășură fluxuri tehnologice specifice, care vor fi descrise în continuare.

În etapa pregătitoare, în amplasamentul proiectului propus, pe zonele împădurite se va desfășura fluxul tehnologic specific exploatărilor forestiere, respectiv: doborârea arborilor, fasonarea și secționarea trunchiurilor, scosul materialului lemnos fasonat în afara amplasamentului, adunarea și stivuirea în grămezi a crăcilor nevalorificabile, pe zone din afara culoarului de lucru. În etapa pregătitoare se va defrișa un culoar de lucru cu lățimea de 3 m, așa cum se precizează în SF, urmând ca defrișările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor. Utilaje utilizate sunt cele specifice procesului tehnologic din exploatări forestiere, respectiv: motofierăstraie, TAF, tractor echipat cu trolu, remorcă pentru transport.

În etapa de construcție a LEA, fluxul tehnologic ce se va desfășura pe amplasament este cel specific construcțiilor civile realizate din confecții metalice industrializate, montate pe fundații din beton simplu turnat „in situ”, care se vor executa conform documentației tehnice de execuție realizată în faza „proiect tehnic”, respectiv: realizarea fundațiilor din beton simplu, aducerea în șantier și montarea stâlpilor din elemente de

construcții metalice prefabricate, montarea elementelor de susținere a conductorilor, aducerea în șantier a conductorilor, întinderea și montarea acestora pe stâlpi. După montarea conductorilor pe stâlpi, pe zona împădurită, pe tronsoanele unde vegetația forestieră pune în pericol funcționarea LEA se va proceda la defrișarea acesteia, fluxul tehnologic fiind același din etapa pregătitoare. utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, motofierăstraie, TAF etc.) și mijloace de transport auto.

În etapa de exploatare a LEA, fluxul tehnologic din amplasament este cel de transport al energiei electrice prin intermediul conductorilor, care se desfășoară automatizat, prin intermediul dispeceratelor SEN. În amplasament, intervențiile umane se referă numai la întreținerea și reparația periodică a rețelei electrice, care se va desfășura, punctual și cu mijloace neinvazive, fără impact asupra habitatelor și speciilor protejate din cuprinsul ariilor naturale protejate.

- Racordarea la rețelele utilitare existente in zona

Procesul tehnologic de realizare a construcțiilor specifice proiectului propus se se desfășoară în zonă fără rețele utilitare de furnizare a energiei electrice, apă etc. Curentul electric necesar în procesul tehnologic se va asigura cu autogenerator portabil, iar apa se va aproviziona din rețeaua publică sau fântâni din zonă și transportată cu cisterna în punctul de lucru.

- Cai noi de acces sau schimbari ale celor existente

Accesul cu utilaje tehnologice și mijloace de transport în zona culoarului liniei electrice se va face din drumurile publice din zonă, folosindu-se drumuri de exploatare din terenuri agricole și forestiere existente, cu acordul deținătorilor. Aceste drumuri se vor amenaja corespunzător traficului generat de proiect.

Pe teren s-au identificat drumuri existente, împietruite sau de pământ, cu platforma în stare tehnică acceptabilă, care servesc pentru desfășurarea activităților agricole și silvice și pot fi folosite pentru implementarea proiectului propus. Cheltuielile aferente amenajării drumurilor de acces existente vor fi prevăzute în devizul general al obiectivului de investiții.

În această fază de proiectare (SF) proiectantul apreciază că nu se vor amenaja drumuri de acces noi.

- Metode folosite in constructie

Construcția se va realiza cu cele mai bune tehnologii, în limita strictă a normelor tehnice și normativelor în vigoare pentru astfel de obiective de investiții. Pentru pregătirea culoarului liniei, săparea fundațiilor, montajul stâlpilor, întinderea și montajul conductoarelor se folosesc utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, instalații de întindere conductoare motofierăstraie, TAF etc.) și mijloace de transport auto.

Defrișarea culoarului liniei electrice pe tronsoanele împădurite se execută mecanizat (doborât arbori cu motoferestrăul, scos - apropiat lemn valorificabil cu tractor echipat special) și manual (adunarea și îndepărtarea resturilor de exploatare).

Terasamentele pentru fundații se realizează la dimensiunea prevăzută în proiect, cu mijloace manuale (excavator) sau manual, iar surplusul neutilizat în cadrul proiectului se transportă în depozite și se nivelează cu buldozerul.

Betonul de ciment se aduce în șantier fie în stare uscată, urmând a fi umectat în momentul turnării, fie gata pregătit în stații centralizate. Turnarea se realizează manual sau mecanizat.

Stâlpi metalici de susținere și de întindere, sunt confecții metalice uzinate, asamblate pe tronsoane, care se transportă la locul de punere în operă cu ajutorul unor autospeciale de gabarit mare și se montează cu ajutorul unor macarale cu braț telescopic.

Tratarea anticorozivă a stâlpilor se face după montaj, cu vopsea acrilică aplicată cu dispozitive acționate mecanic sau manual.

Cablurile electrice sunt produse industrializate care se aduc în amplasamentul proiectului propus în ambalajele de la furnizor, se întind și se montează cu ajutorul unor utilaje tehnologice specifice.

Alte componente specifice (izolatori, elemente de prindere etc.) sunt produse industrializate care se aduc în punctul de lucru în ambalajele de la furnizor și se montează manual sau mecanizat.

▪ Planul de execuție, cuprinzând faza de construcție, punerea în funcțiune, exploatarea, refacerea și folosirea ulterioară

Planul de execuție a LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina se va derula în amplasamentul propus, cu parcurgerea următoarelor etape și faze de lucrări:

a. Etapa pregătitoare

- materializarea culoarului liniei electrice ;
- defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită;
- amenajarea drumurilor de acces existente;

b. Etapa construcției conform prevederilor documentației tehnice de execuție (DTE):

- organizarea de șantier pentru construcții;
- trasarea rețelei conform planului de trasare;
- execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA și a tranșeului pentru LES;
- aducerea în amplasamentul rețelei a betonului și turnarea fundațiilor;
- aducerea în amplasament a elementelor de confecții metalice și montarea stâlpilor;
- aducerea în amplasament a conductoarelor electrice și montarea liniei;
- probe tehnologice, efectuarea remedierilor, dacă este cazul.

c. Etapa punerii în funcțiune

- dezafectarea organizării de șantier;
- retragerea din amplasamentul proiectului propus a utilajelor tehnologice și a mijloacelor de transport;
- aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar conform prevederilor DTE (nivelarea terasamentelor în jurul stâlpilor și de-a lungul culoarului de lucru de 3 m, însămânțare cu ierburi perene);
- recepție la terminarea lucrărilor;
- punerea în funcțiune a obiectivului prin conectarea permanentă la SEN.

d. Etapa de exploatare, refacere și folosire ulterioară:

- exploatarea rețelei electrice se va face de beneficiar, cu respectarea prevederilor legale;
- în perioada de exploatare, beneficiarul are obligația de a menține rețeaua în stare de funcționare prin execuția lucrărilor prevăzute în normativele tehnice de întreținere a rețelelor electrice de înaltă tensiune.
- la expirarea duratei normate de serviciu, beneficiarul va refacere și folosi în continuare obiectivului de investiții, în scopul pentru care a fost realizat

B.1.3.2. Informații despre materiile prime, utilaje și substanțe /preparate chimice utilizate

În procesul tehnologic de realizare a proiectului propus se vor utiliza materiale de construcții compozite, realizate industrial:

- beton de ciment, care se aduce în șantier de clasă / marca prevăzută în documentația de execuție, fie în stare uscată, urmând a fi umețat în momentul turnării, fie gata pregătit în stații centralizate;
- stâlpi metalici de susținere și de întindere (confecții metalice - produs industrial agrementat tehnic);
- materiale diverse pentru montaj (electrozi etc)
- vopsea ecologică pentru protecția anticorozivă a stâlpilor;
- conductoare electrice și alte componente specifice (produse industriale agrementate tehnic).

Acestea sunt clasificate și etichetate ca materii prime nepericuloase pentru mediu.

La execuția lucrărilor pregătitoare și de construcții „in situ” se folosesc utilaje tehnologice și mijloace de transport dotate cu motoare cu ardere internă (Diessel), specifice fazelor de lucrări, astfel:

a. Defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită:

- motoferestraie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea
- tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;
- tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat.

b. Amenajarea drumurilor de acces, execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA și a tranșeului pentru LES:

- excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
- buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături pentru fundații și pe drumuri de acces;
- autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;

c. Montarea liniei electrice (stâlpi și conductoare electrice);

- tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;

- macarale cu braț telescopic;
 - instalații de întindere conductoare (frâna+trăgător),
 - camioane pentru transportul materialelor
 - alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit)
- Combustibilul utilizat este motorina, care se va aproviziona din stații PECO, astfel:
- motorina necesară pentru mijloace de transport, cu alimentare direct de la pompe din stația PECO;
 - motorina necesară pentru utilaje tehnologice se va aduce în punctul de lucru în funcție de necesarul zilnic, în recipienți admiși de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face cu furtun flexibil.

Cu excepția vopselei, în procesul tehnologic nu se utilizează alte substanțe sau preparate chimice.

B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului

▪ Localizarea administrativ teritorială și geografică a proiectului

- Localitatea Bozovici și Anina
- U.A.T. Bozovici și Anina
- Județul Caraș Severin
- Coordonate geografice:

(Pct. C43) Cheile Nerei – Beusnita (ROSCI0031): Latitudine N 45° 02' 03,81"; longitudine E 21° 53' 54,01"

(Pct. C43) Cheile Nerei – Beusnita (ROSPA0020): Latitudine N 45° 02' 03,81"; longitudine E 21° 53' 54,01"

(Pct. C46) Semenici – Cheile Carasului (ROSCI0226): Latitudine N 45° 00' 41,88"; longitudine E 21° 57' 22,63"

(Pct. C46) Muntii Semenici – Cheile Carasului (ROSPA0086): Latitudine N 45° 00' 41,88"; longitudine E 21° 57' 22,63"

Inventar de coordonate in sistem de referință STEREO 70, stâlpi de colț (întindere)

Tabel nr. B.2.1.1.

Indicativul punctului	Coordonate STEREOGRAFIC 1970		Observații
	X (Nord)	Y (Est)	
C43	394753.024	260253.617	Stalp de colt in PN Semenici - Cheile Carasului (ROSCI0226 Semenici – Cheile Carasului, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carasului)
C44	395316.933	259340.692	Stalp de colt in Parcul National Cheile Nerei – Beusnita (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei Beușnița)
C45	396412.047	258065.988	Stalp de colt in Parcul National Cheile Nerei – Beusnita (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei Beușnița)
C46	397455.274	255785.475	Stalp de colt in Parcul National Cheile Nerei – Beusnita (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei Beușnița)
C47	399672.254	253681.755	Stalp de colt Natura 2000 (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei Beușnița)
T2	400417.298	253181.302	Stalp de colt Natura 2000 (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0020 Cheile Nerei Beușnița)

Conform fisei de localizare a proiectului propus, acesta este amplasat in extravilanul UAT Bozovici și Anina din jud. Caraș Severin.

▪ Situația juridică a terenului, vecinătăți:

Amplasamentul proiectului propus este sub forma unei fâșii de teren cu lățimea de 54 m în terenuri silvice și 75 m în terenuri agricole, din domeniul public (terenuri silvice în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți) sau privat (terenuri silvice și agricole aparținând persoanelor fizice și juridice). Proiectantul a obținut acordul de principiu al deținătorilor de terenuri din amplasamentul LEA, pentru ocuparea definitivă sau temporară a terenurilor necesare implementării proiectului propus, urmând ca până la aprobarea finanțării investiției să fie întocmite și aprobate documentele pentru scoaterea terenurilor din circuitul silvic/agricol și schimbarea categoriei de folosință.

Vecinătățile amplasamentului sunt în general terenuri cu aceeași situația juridică și categorie de folosință ca și cele din amplasament.

▪ Localizarea proiectului propus față de arii protejate:

Culoarul LEA, pe un tronson de 10,2 km traversează alternativ teritoriul PN Cheile Nerei – Beușnița (9,2 km), care se suprapune cu arealul siturilor ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnita, precum teritoriul PN Semenici – Cheile Carasului (1,0 km), care se suprapune cu arealul siturilor ROSCI0226 Semenici – Cheile Carasului și ROSPA0086 Muntii Semenici – Cheile Carasului.

▪ Distanța față de frontiera de stat a României:

Amplasamentul proiectului propus delimitat de punctele specificate în tab. B.2.1.1. se situează la distanță de peste 10 km de frontiera cu Republica Serbia. Proiectul nu intra sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

B.3. Modificarile fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării proiectului

Proiectul propus, prin tehnologia adoptată, specifică acestui tip de construcții civile, determină modificări fizice ale mediului natural, astfel:

- defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită, ceea ce va determina intervenții brutale asupra florei și faunei imobile, precum și modificarea temporară a habitatelor unor speciile de faună mobilă, determinând delasare lor spre zone neafectate de activitatea umană;

- intervenții asupra solului și subsolului în zona de amplasare a fundațiilor stâlpilor care compun rețeaua și de amenajare a platformelor de lucru, precum și în zona de circulație a utilajelor tehnologice pe culoarul LEA;
- emisii de factori perturbatori în mediu prin funcționarea utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, în special emisii acustice și noxe chimice;
- plasarea în mediul natural a unor forme artificiale, respectiv o construcție supraterrană - LEA (stâlpi și conductoare electrice) cu înălțime medie peste 7,0 m, ceea ce va determina modificarea landşaftului local pe termen lung.

B.4. Resursele naturale necesare implementării proiectului propus

Implementarea proiectului propus este un proces tehnologic specific activității de construcții, în care sunt antrenate și resurse naturale:

- apa pentru umectarea betonului uscat, dacă se va utiliza acest procedeu, din rețeaua publică sau din fântâni din zonă, transportată cu mijloace auto la punctul de lucru;
- agregate naturale pentru prepararea betonului, furnizat de balastieră/carieră autorizată, transportat cu mijloace auto în stațiile centralizate de preparare.

Sursele din care se preiau resursele naturale de mai sus sunt situate în afara ariilor naturale protejate de interes comunitar.

B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului

Implementarea proiectului propune exploatarea masei lemnoase de pe culoarul liniei electrice, dar aceasta nu va fi utilizată în cadrul proiectului ci va fi valorificată de deținătorii terenurilor împădurite.

B.6. Emisii și deseuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

B.6.1. Emisii generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

► Principalele emisii generate de proiect în perioada construcției, modalități de eliminare:

Proiectul propus implică în faza de pregătire și construcție folosirea unor utilaje tehnologice și mijloace de transport specifice diferitelor categorii de lucrări, astfel:

- motoferastrăie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea trunchiurilor;
- tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;
- tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat;

- excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
- buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături pentru fundații și pe drumuri de acces;
- autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;
- tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;
- macarale cu braț telescopic;
- instalații de întindere conductoare (frana+tragator),
- camioane pentru transportul materialelor;
- alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit).

Combustibilii utilizați sunt benzina și motorina, care se vor aproviziona din stații PECO, astfel:

- benzina pentru motoferăstraie se va aduce în punctul de lucru în funcție de necesarul zilnic, în recipiente admise de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face direct în rezervorul utilajului.
- motorina necesară pentru mijloace de transport, cu alimentare direct de la pompe din stația PECO
- motorina necesară pentru utilaje tehnologice se va aduce în punctul de lucru în funcție de necesarul zilnic, în recipiente admise de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face cu furtun flexibil direct în rezervorul utilajului.

Utilajele tehnologice și mijloacele de transport sunt surse mobile, care în timpul funcționării generează praf, emisii de gaze, zgomot și vibrații.

Traseul LEA are o configurație geometrică specifică unei fâșii (dreptunghi cu latura mică egală cu lățimea culoarului și latura mare egală cu lungimea rețelei) pe care fluxurile tehnologice specifice etapelor de pregătire se vor desfășura pe puncte de lucru în care nu pot acționa concomitente mai mult de 4 – 5 utilaje și mijloace de transport.

Principalii poluanți generați de proiectul propus sunt: praful, emisii de noxe, zgomot și vibrații.

- Praful – generat în timpul lucrărilor specifice de excavare pentru fundațiile stâlpilor și deplasarea mijloacelor de transport pe drumurile de acces;
 - pe culoarul liniei electrice prin operațiunile de defrișare a vegetației forestieră, excavare a fundațiilor pentru stalpi și deplasarea pe traseu a utilajelor tehnologice, atunci când lucrările se execută pe timp secetos;
 - pe drumurile de acces, în timpul deplasării mijloacelor de transport;

Praful se propagă în jurul zonelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia.

Pe culoarul liniei electrice nu se pot lua măsuri pentru diminuarea cantității de praf rezultat în activitatea de defrișare și de execuție a fundațiilor pentru stâlpi.

Emisii de praf din surse mobile în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.1

Denumirea sursei	Poluant	Debit masic orar (g/oră/ sursă x Nr. surse)
Utilaje tehnologice - în timpul defrișării în zona împădurită - în timpul excavării fundației pt. stâlpi - în timpul deplasării pe tranșeu	Praf(16<30 μ m)	568 g/oră x 5 = 2840 g/oră
	Praf(11<15 μ m)	368 g/oră x 5 = 1840 g/oră
	Praf(1<10 μ m)	268 g/oră x 5 = 1340 g/oră
	Praf(0<2.5 μ m)	84 g/oră x 5 = 420 g/oră
	Total	1288 g/oră x 5 = 6440 g/oră
Mijloace auto de transport În timpul deplasării pe drumurile de acces	Praf(0<30 μ m)	902 g/oră x 5 = 4510 g/oră
	Total	902 g/oră x 5 = 4510 g/oră

Eliminarea / reducerea emisiilor de praf în incinta șantierului de construcții și pe drumul de acces se realizează prin aplicarea următoarelor măsuri:

- stropirea cu apă a surselor de praf și a drumurilor de pământ, în perioadă de uscăciune;
- mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;
- încărcătura de material vrac (beton uscat) va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate
- organizarea lucrărilor pe puncte de lucru, grupând astfel mai puține surse mobile.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, propagarea prafului în atmosferă este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

▪ Emisii de noxe chimice generate de surse mobile, prin arderea carburanților (motorina) în motoarele utilajelor și mijloacelor de transport, ce degajă în atmosferă gaze de eșapament, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO₂), oxizi de carbon (CO), oxizi de sulf (SO₂), compuși organici volatili (COV), pulberi. Cantitățile de noxe eliberate în atmosferă depind de: puterea, regimul și timpul de funcționare al motoarelor, caracteristicile carburantului folosit etc. Consumul orar de carburanți în timpul funcționării principalelor utilaje și mijloace de transport folosite în procesul tehnologic este în medie de 10,0 l/h.

Emisii de noxe chimice din surse mobile în perioada construcției, în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.2.

Denumire poluanți	Denumirea sursei: Motoare Diessel ale utilajelor și mijloacelor de transport			
	Debit masic (g/h)	Nr. surse	Emisii totale în mediu (g/h)	Limite maxime admise (Ordin MAPPM nr. 462/1993) (g/h)
Particule solide	15,6	5	78	500
SO ₂	32,4	5	162	5000
CO	270,0	5	1350	Limita nespecificată
Hidrocarburi	44,4	5	222	3000
NO ₂	444,0	5	2220	5000
Aldehide	3,6	5	18	100
Acizi organici	3,6	5	18	200

Dispersia emisiilor de noxe se va produce pe traseul liniei electrice și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Procesele tehnologice de defrișare în zona împădurită și de construcție a liniei electrice se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de utilaje tehnologice și mijloace de transport, sens în care nu se produce o creștere periculoasă a concentrației de noxe.

Măsurile de reducere a emisiilor de gaze se referă la:

- organizarea activității pe puncte de lucru astfel a se evita creșterea periculoasă a concentrației de noxe chimice;
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumurile de acces;
 - controlul periodic al gazelor de esapament și folosirea de utilaje cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenție a poluanților.
- Zgomotul provine de la surse mobile și fixe și este generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport. Propagarea undelor sonore se face diferit, în funcție de mai mulți factori, dintre care menționăm: distanța receptorului față de sursă, gradul de denivelare a terenului care desparte receptorul de sursă, gradul de ocupare cu obstacole care despart receptorul de sursă etc.

Zgomotul se propagă în jurul santierului și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor, echipându-le cu atenuatoare de zgomot, se prognozează scăderea intensității acestuia cu 30%.

Emisii acustice din surse mobile – limite

B.Tabel nr. 6.1.3.

Sursa de poluare			Utilaje tehnologice	Mijloace auto de transport
Nr. de surse de poluare			În funcție de organizarea punctului de lucru	În funcție de organizarea punctului de lucru
Poluare maximă admisă (nivel pe sursa)			90 dB	90 dB
Poluare de fond (nivel pe sursa)			30 dB	30 dB
Poluare calculată produsă de activitate și măsuri de eliminare/ reducere (nivel pe sursa)	Pe zona obiectivului		75 dB	75 dB
	Pe zone de protecție/restricție aferente obiectivului		60 dB	60 dB
	Pe zone rezidențiale de recreere sau alte zone protejate cu luarea în considerare a poluării de fond	Fără măsuri de eliminare/reducere a poluării	Maxim 55 dB	Maxim 75 dB
		Cu implementare măsuri de eliminare /reducere a poluării	Maxim 45 dB	Maxim 65 dB

Procesele tehnologice de defrișare în zona împădurită și de construcție a liniei electrice se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de utilaje tehnologice și mijloace de transport, sens în care nu se produce o creștere periculoasă a nivelului de zgomot. Nivelul de zgomot în fiecare punct de lucru trebuie să se încadreze în limita admisibilă stabilită prin STAS 10009/88.

Măsuri de reducerea a nivelului de zgomot se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, propagarea zgomotului este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

- Vibrațiile sunt generate de surse mobile, provin de la funcționarea utilajelor și ale mijloacelor de transport pe parcursul desfășurării activității și nu reprezintă surse semnificative de vibrații. Posibilitatea propagării vibrațiilor în împrejurimile santierului, cel puțin teoretic, este foarte redusă. Vibrațiile se înscriu într-o arie cvasicirculară cu raza de maxim 120 – 150 m.

► Principalele emisii generate de proiect în perioada de exploatare, modalități de eliminare:

În faza de exploatare a obiectivului se vor desfășura lucrări de întreținere, care constau din întreținere curentă a construcției (vopsit, reparații la construcția metalică, revizuire la cabluri etc.) și a culoarului LEA (curățire de vegetație lemnoasă regenerată natural). Aceste lucrări sunt cu caracter periodic și se desfășoară punctual, în funcție de necesități. De asemenea, în perioada de exploatare au loc intervenții pentru remedierea avariilor. Lucrările de întreținere și intervenții se vor desfășura cu utilaje și echipamente de același tip ca și în etapa de construcție, dar în număr mult mai mic, cu efecte punctuale nesemnificative asupra factorilor de mediu.

În perioada de exploatare, având în vedere specificul obiectivului, emisiile de poluanți generate de sursele mobile (praf, noxe chimice, emisii acustice, poluarea accidentală cu produse petroliere) în amplasamentul proiectului sunt în cantități foarte reduse, la intervenții participând un număr redus de surse, periodicitatea este mare, iar timpul de emisie este redus la durata intervenției. Mai mult, localizarea emisiilor este punctuală, în funcție de poziționarea intervenției.

În perioada de exploatare, față de cantitățile de poluanți generate de PP și capacitatea de absorbție a mediului, apreciem că nu sunt necesare măsuri de reducere/eliminare a emisiilor de poluanți.

B.6.2. Deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

► Deșeuri generate de proiect în perioada construcției, modalități de eliminare:

- Deșeuri menajere sunt generate de personalul deservent al șantierului de construcții, în cantitate de circa 0,5 kg/zi/persoană. Din activitatea desfășurată în șantier rezultă deșeuri menajere

corespunzătoare unui număr de 20 persoane/zi x 0,5 kg/zi = 10 kg/zi. Deșeurile menajere nu sunt biodegradabile, de aceea se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifici și vor fi transportate și predate la depozit ecologic autorizat, ori de câte ori este nevoie.

▪ Deșeurile tehnologice ce pot rezulta în perioada construcției:

a. *Deșeuri biodegradabile:*

- *resturi de material lemnos nevalorificabil*, rezultate din defrișarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA; aceasta se strâng în grămezi în afara culoarului de lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea.

b. *Deșeuri nedegradabile:*

- *pământ natural din săpături neutilizat la lucrările de construcții*; rezultă cantități foarte reduse care se împrăștie în strat uniform pe terenul din jur, se copertează cu pământ vegetal și se înierbează.
- *deșeuri metalice*, pot proveni de la executarea unor lucrări de întreținere și reparație a utilajelor în afara atelierelor specializate, cum ar fi cele de întreținere curentă și de reparații accidentale. În urma acestor lucrări vor rezulta deșeuri metalice având în componență piese de schimb, consumabile și deșeuri, în general piese de mici dimensiuni și în cantități mici. Acestea se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- *uleiuri uzate*, pot proveni de la utilaje, organe de transmisie și instalații hidraulice de capacitate mare, atunci când schimbul de ulei se face în locuri neamenajate. Acestea se colectează și se depozitează în recipiente metalici cu capacitatea de 200 l, care vor fi păstrați în magazia de materiale până la valorificarea lor la unități specializate.
- *ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabile* se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

► *Deșeuri generate de proiectul propus în perioada exploatării, modalități de eliminare:*

În perioada de funcționare a proiectului propus, cu ocazia executării lucrărilor de întreținere și reparații reparațiilor se pot produce:

a. *Deșeuri biodegradabile:*

- *resturi de material lemnos nevalorificabil*, rezultate din lucrările de întreținere ale culoarului LEA pe zona defrișată; aceasta se strâng în grămezi în afara culoarului de lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea.

b. *Deșeuri nedegradabile:*

- *ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabil*, rezultate ocazional la execuția lucrărilor de întreținere și reparații; acestea se vor depozita și evacua ca și deșeuri menajere.

B.7. Cerințele legate de utilizarea terenului, necesare pentru executia proiectului

Construirea LEA se realizează pe terenuri care se vor ocupa definitiv sau temporar, conform tabel nr.

B.7.1. «Cerințe de utilizare a terenurilor din amplasament în perioada de implementare a PP»

Cerințe de utilizare a terenurilor din amplasament în perioada de implementare a PP

Tabel nr. B.7.1.

Specificații	UM	Supraf. totala	Folosinta actuală		Folosința viitoare	
			Pădure	Pășune	Culoar LEA	Construcții
PN CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA						
- Lungime rețea conf. plan de situație	km	9,21	7,10	2,11	9,21	
- Latime culoar conform NTE 003/04/00	m		54	75		
- Suprafata totală culoar LEA	ha	54,14	38,34	15,80	53,93	
din care: suprafata cu vegetație forestieră	ha	38,34	38,34	-		
1. Suprafata terenurilor ocupate definitiv		0,21	0,18	0,30		0,21
- Nr. stalpi de susținere conform SF	buc	21	16	5		
- Suprafata teren ocupat definitiv (60 m²/buc)	ha	0,13	0,10	0,03		0,13
- Nr. stalpi de întindere (colt) conform SF.	buc	5	5	-		
- Suprafata teren ocupat definitiv (160 m²/buc)	ha	0,08	0,08	-		0,08
2. Suprafata terenuri ocupate temporar pt. constructii	ha	5,10	4,24	0,86		
- Platforma pt. montarea stalpi susținere (852 m²/buc)	ha	1,79	1,36	0,43		
- Platforme pt. întinderea conductoarelor (1500 m²/buc)	ha	0,75	0,75	-		
- Culoar de lucru de 3,0 m latime	ha	2,56	2,13	0,43		
Recapitulație						
a. Lungime totală rețea conform P.P.	km	9,21	7,10	2,11	9,21	
b. Suprafata totală culoar LEA	ha	54,14	38,34	15,80	53,93	
c. Suprafata terenurilor ocupate definitiv	ha	0,21	0,18	0,03		0,21
d. Suprafata terenurilor ocupate temporar pe culoar	ha	5,10	4,24	0,86		
PN SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI						
- Lungime rețea conf. plan de situație	km	1,03	0,03	1,00	1,03	
- Latime culoar conform NTE 003/04/00	m		54	75		
- Suprafata totală culoar LEA	ha	7,66	0,16	7,50	7,62	
din care: suprafata cu vegetație forestieră	ha	0,16	0,16	-		
1. Suprafata terenurilor ocupate definitiv		0,04	0,01	0,03		0,04
- Nr. stalpi de susținere conform SF	buc	3	1	2		
- Suprafata teren ocupat definitiv (60 m²/buc)	ha	0,02	0,01	0,01		0,02
- Nr. stalpi de întindere (colt) conform SF.	buc	1	-	1		
- Suprafata teren ocupat definitiv (160 m²/buc)	ha	0,02	-	0,02		0,02
2. Suprafata terenuri ocupate temporar pt. constructii	ha	0,71	0,09	0,62		
- Platforma pt. montarea stalpi susținere (852 m²/buc)	ha	0,25	0,08	0,17		
- Platforme pt. întinderea conductoarelor (1500 m²/buc)	ha	0,15	-	0,15		
- Culoar de lucru de 3,0 m latime	ha	0,31	0,01	0,30		
Recapitulație						
a. Lungime totală rețea conform P.P.	km	1,03	0,03	1,00	1,03	
b. Suprafata totală culoar LEA	ha	7,66	0,16	7,50	7,62	
c. Suprafata terenurilor ocupate definitiv	ha	0,04	0,01	0,03		0,04
d. Suprafata terenurilor ocupate temporar pe culoar	ha	0,71	0,09	0,62		

- Terenuri ocupate definitiv pentru construcția și funcționarea LEA:

a.) În PN Cheile Nerei – Beușnița, 0,21 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita 0,21 ha
- în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița 0,21 ha

b.) În PN Semenec – Cheile Caraşului 0,04 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0226 Semenec – Cheile Carasului 0,04 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0086 Mtii Semenec – Cheile Carasului 0,04 ha

Terenurile ocupate definitiv vor fi scoase din circuitul silvic sau agricol. Întocmirea documentaţiei necesare, obţinerea aprobărilor şi plata taxelor aferente sunt în sarcina beneficiarului. Suprafeţele împădurite se vor defrişa anterior începerii lucrărilor de construcţii.

▪ Terenuri ocupate temporar (culoarul LEA) în perioada de construcţie a LEA:

a.) În PN Cheile Nerei – Beuşniţa, 5,30 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita 5,10 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beuşniţa 5,10 ha

b.) În PN Semenec – Cheile Caraşului 0,71 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0226 Semenec – Cheile Carasului 0,71 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0086 Mtii Semenec – Cheile Carasului 0,71 ha

Aceste terenuri vor fi scoase din circuitul silvic sau agricol temporar, pe perioada executării construcţiei. Întocmirea documentaţiei necesare, obţinerea aprobărilor şi plata taxelor aferente sunt în sarcina beneficiarului. Suprafeţele împădurite se vor defrişa anterior începerii lucrărilor de construcţii.

După finalizarea lucrărilor de construcţii, pe aceste terenuri se vor executa lucrări de refacere a mediului (cultivaţie agricolă prin înierbare).

▪ Terenuri la care se schimbă categoria de folosinţă pe perioada funcţionării PP, de la „pădure”/”pășune” („arabil”) la „construcţii” (terenurile ocupate definitiv de amplasamentele stâlpilor LEA) şi îşi modifică regimul juridic iniţial trecând în administrarea beneficiarului/proprietarului LEA:

a.) În PN Cheile Nerei – Beuşniţa, 0,21 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita 0,21 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beuşniţa 0,21 ha

b.) În PN Semenec – Cheile Caraşului 0,04 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0226 Semenec – Cheile Carasului 0,04 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0086 Mtii Semenec – Cheile Carasului 0,04 ha

▪ Terenuri la care se schimbă categoria de folosinţă pe perioada funcţionării PP, de la „pădure”/ „pășune” sau „arabil” la „culoar LEA”, dar îşi menţin regimul juridic iniţial:

a.) În PN Cheile Nerei – Beuşniţa, 53,93 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita 53,93 ha
- în aria de protecţie specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beuşniţa 53,93 ha

b.) În PN Semenec – Cheile Caraşului 7,62 ha, din care:

- în situl de interes comunitar ROSCI0226 Semenec – Cheile Carasului 7,62 ha

- în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 Mtii Semenic – Cheile Carasului 7,62 ha

Suprafețele împădurite se vor defrișa pe toată lățimea culoarului și se vor menține astfel, pe toată durata de funcționare a proiectului propus (40 – 50 ani). Terenurile agricole pot fi utilizate pentru folosințele agricole inițiale.

Conform legislației în vigoare, deținătorii/administratorii terenurilor care fac parte din culoarul LEA au obligația de a permite accesul pe teren al echipelor de intervenție ale beneficiarului PP, nelimitat.

B.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus

În vederea implementării proiectului propus nu sunt necesare servicii și lucrări suplimentare de dezafectare/reamplasare de: conducte, linii electrice și de telecomunicații, construcții existente etc. De asemenea pentru implementarea proiectului propus nu este necesară racordarea la utilități publice (apă, canalizare, rețele electrice și de telecomunicații) sau de realizare a unor amenajări proprii.

Accesul în amplasamentul proiectului propus, în perioada de construcție și de funcționare, se va face pe drumurile publice și de exploatare existente, care sunt utilizate și de comunitățile locale pentru activități agricole/silvice, precum și de agenții economici cu activitate de producție în zonă. Pe perioada implementării proiectului propus, drumurile de acces vor trebui aduse și menținute într-o stare tehnică bună, sens în care beneficiarul în parteneriat public – privat cu administratorul vor efectua reparații și întrețineri pe aceste drumuri, respectiv: împietruire, rigole de scurgere a apei etc.

În aceste condiții, nu va fi afectată integritatea ariilor naturale protejate.

B.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării PP și esalonarea perioadei de implementare

Implementarea proiectului propus se desfășoară pe o perioadă de 3 ani, timp în care se va realiza o construcție cu specific energetic, cu caracter permanent.

Durata de funcționare a LEA este de 40 de ani. La expirarea duratei de funcționare beneficiarul va decide menținerea sau desființarea obiectivului, în funcție de necesitățile sale.

Implementarea proiectului propus se eșalonează pe o perioadă de 3 ani ce va cuprinde:

- a. Etapa pregătitoare (materializarea culoarului liniei electrice, defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită, amenajarea drumurilor de acces);
- b. Etapa construcției (organizarea de șantier pentru construcții, execuția construcției conform proiectului tehnic, probe tehnologice, efectuarea remedierilor, dacă este cazul);
- c. Etapa punerii în funcțiune (dezafectarea organizării de șantier, retragerea din amplasamentul proiectului propus a utilajelor tehnologice și a mijloacelor de transport, aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar pentru construcții, recepție la terminarea lucrărilor, punerea în funcțiune a obiectivului prin conectarea permanentă la SEN).

B.10. Activitati care vor fi generate ca rezultat al implementarii proiectului

Implementarea proiectului propus nu generează alte activități.

B.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului

Implementarea proiectului propus presupune construirea unei instalații tehnologice fixe montată pe amplasament, respectiv linia electrică aeriană de 400 kV, prin care se realizează un flux tehnologic specific de transport a energiei electrice în SEN. Implementarea proiectului presupune parcurgerea mai multor etape, în care pe amplasament se desfășoră fluxuri tehnologice specifice, care vor fi descrise în continuare.

În etapa pregătitoare, în amplasamentul proiectului propus, pe zonele împădurite se va desfășura fluxul tehnologic specific exploatărilor forestiere, respectiv: doborârea arborilor, fasonarea și secționarea trunchiurilor, scosul materialului lemnos fasonat în afara amplasamentului, adunarea și stivuirea în grămezi a crăcilor nevalorificabile, pe zone din afara culoarului de lucru. În etapa pregătitoare se va defrișa un culoar de lucru cu lățimea de 3 m, așa cum se precizează în SF, urmând ca defrișările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor. Utilaje utilizate sunt cele specifice procesului tehnologic din exploatări forestiere, respectiv: motofierăstraie, TAF, tractor echipat cu trolu, remorcă pentru transport.

În etapa de construcție a LEA, fluxul tehnologic ce se va desfășura pe amplasament este cel specific construcțiilor civile realizate din confecții metalice industrializate, montate pe fundații din beton simplu turnat „in situ”, care se vor executa conform documentației tehnice de execuție realizată în faza „proiect tehnic”, respectiv: realizarea fundațiilor din beton simplu, aducerea în șantier și montarea stâlpilor din elemente de construcții metalice prefabricate, montarea elementelor de susținere a conductorilor, aducerea în șantier a conductorilor, întinderea și montarea acestora pe stâlpi. După montarea conductorilor pe stâlpi, pe zona împădurită, pe tronsoanele unde vegetația forestieră pune în pericol funcționarea LEA se va proceda la defrișarea acesteia, fluxul tehnologic fiind același din etapa pregătitoare. utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, motofierăstraie, TAF etc.) și mijloace de transport auto.

În etapa de exploatare a LEA, fluxul tehnologic din amplasament este cel de transport al energiei electrice prin intermediul conductorilor, care se desfășoară automatizat, prin intermediul dispeceratelor SEN. În amplasament, intervențiile umane se referă numai la întreținerea și reparația periodică a rețelei electrice, care se va desfășura, punctual și cu mijloace neinvazive, fără impact asupra habitatelor și speciilor protejate din cuprinsul ariilor naturale protejate.

La execuția lucrărilor pregătitoare și de construcții „in situ” se folosesc utilaje tehnologice și mijloace de transport dotate cu motoare cu ardere internă (Diessel), specifice fazelor de lucrări, astfel:

◇ *Defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită:*

- motofierăstraie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea
- tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;

- tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat.
- ◇ *Amenajarea drumurilor de acces existente și execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA::*
 - excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
 - buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături și la amenajare drumurilor de acces;
 - autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;
- ◇ *Montarea liniei electrice (stâlpi și conductoare electrice);*
 - tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;
 - macarale cu braț telescopic;
 - instalații de întindere conductoare (frana+tragator),
 - camioane pentru transportul materialelor
 - alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit)

B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus

În zona de amplasare a proiectului propus nu sunt propuse sau aprobate alte proiecte care pot genera impact cumulativ cu acesta și care ar putea afecta ariile de protecție specială din cadrul rețelei ecologice Natura 2000 în România.

C) INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

C.1. Date de identificare privind ariile naturale protejate de interes comunitar

Proiectul propus se afla în teritoriul unor zone sensibile de mediu, respectiv parcurile naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului, a căror existență este reglementată prin Legea nr. 5 /2000 privind planul de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate, anexa 1 – Zone naturale protejate de interes național și monumente ale naturii, 1.0. – Rezervații ale biosferei, parcuri naționale sau naturale. Acesta include 18 rezervații și monumente ale naturii, înscrise în anexa 1 – Zone naturale protejate de interes național și monumente ale naturii, 2.0. – Rezervații și monumente ale naturii.

Parcurile naționale menționate includ și ariile protejate de interes comunitar, declarate ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, respectiv:

a.) În PN Cheile Nerei – Beușnița:

- situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beusnita
- aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

b.) În PN Semenic – Cheile Carașului:

- situl de interes comunitar ROSCI0226 Semenic – Cheile Carasului
- aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 Muntii Semenic – Cheile Carasului

C.2. Descrierea ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea PP

C.2.1. Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița – prezentare generală

Aria naturală protejată în forma actuală a fost constituită în baza legii 5/2000 și delimitată prin H.G. 230/2003. Prin Legea 462/200 este încadrată în categoria Parcuri Naționale, iar conform clasificării IUCN se află în categoria a II-a. Scopul principal pentru care a fost constituit parcul național este conservarea biodiversității, a florei și faunei, a peisajului, a tradițiilor locale, încurajarea turismului, educație ecologică și conștientizare publică.

Parcul are o suprafață totală de 36.758,00 ha după HG 230/2003 (37.100,00 ha după L 5/2000) din care 29.945,70 reprezintă zone de categoria II IUCN și 6.812,30 ha Zone Speciale de Conservare conform OM 552/2003. Cu ocazia întocmirii planului de management al parcului s-au operat unele ajustări privind zonarea acestuia, astfel că, suprafața actuală este de 36.748,00 ha total din care categoria II, 29.065,70 ha și 7.682,30 ha Zone Speciale de Conservare.

În perimetrul de referință au fost inventariate până în prezent următoarele resurse naturale, cultural-istorice și antropice:

- ◆ Principalele habitate în parc sunt habitatele de pădure, habitatele de pășuni și fânețe, habitatele cavernicole și habitatele acvatice.
- ◆ Habitatele protejate și strict protejate:
 - 12 habitate de pajiști și tufărișuri
 - 23 habitate din turbării și mlaștini (izvoare petrifiante cu depunere de travertin)
 - 111 habitate de stâncării și peșteri (total 470 cavități) habitate de pădure (rășinoase 4%, fag 38%, quercinee 18%, carpen 13%, salcâm 5%, div. tari 12%, tei 8%, div moi 2%)
- ◆ Fauna terestră este reprezentată de un număr de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate și strict protejate de legislația română și internațională. Fauna cavernicolă cuprinde 273 specii și subspecii de nevertebrate.
- ◆ Flora este reprezentată de un număr de 1086 specii din care, specii protejate sunt doar în contextul protejării habitatelor.
- ◆ Siturile cultural – istorice din parc sunt 6 de suprafață, 24 subterane și 30 de suprafață în zona limitrofă.
- ◆ Din punct de vedere al resurselor antropice, în prezent nu există o infrastructură turistică în conformitate cu cerințele actuale (trasee turistice marcate și dotate, campinguri, spații de cazare suficiente în interior și zona limitrofă, drumuri bune în interiorul ariei, alte dotări și amenajări.
- ◆ Din punct de vedere al calității mediului, există amenințări datorate poluării apelor Miniș, Nera și Cremenita, exploatarea lemnului, braconajul speciilor protejate de lup, urs, râs.

În 01.08.2003 s-a început implementarea Proiectului “Planul de Management pentru Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița”, finanțat de Ambasada Angliei, fondul DEFRA, iar pentru implementare s-au folosit în mare parte voluntari și colaboratori din autoritatea județeană de mediu instituții publice județene, ONG și asociații etc. Pentru întocmirea documentului au fost folosite toate informațiile disponibile și au fost colectate noi informații neacoperind însă pe deplin cerințele planului. Planul de management a fost întocmit de un grup de experți ai Asociației Speologice Exploratorii printr-o serie de sesiuni intensive de lucru, consultări și seminarii participative.

„Planul de Management al Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița” constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management.

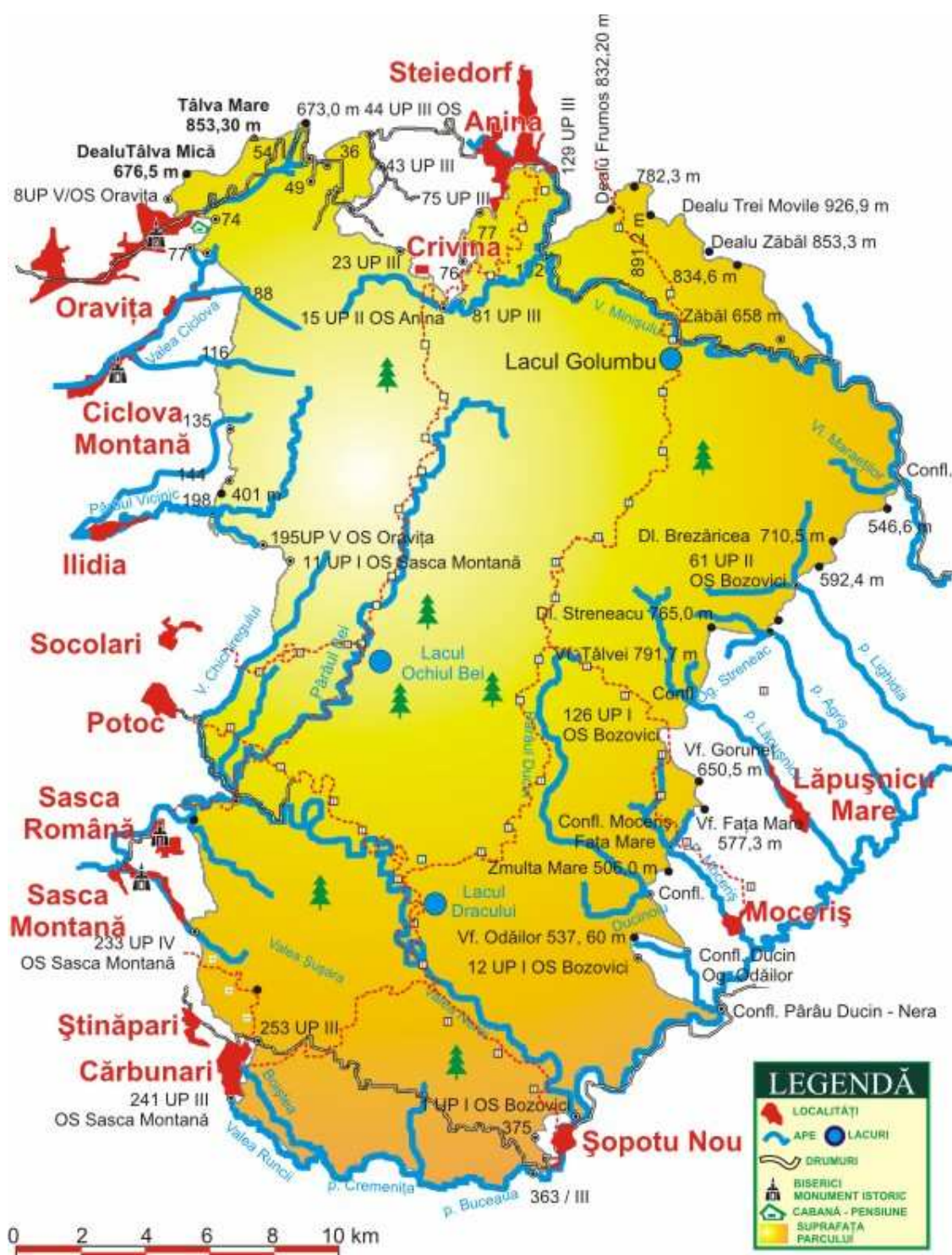
Delimitarea și structura de administrare a Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița a fost stabilită prin HG nr. 230/2003. Aria protejată se află în custodia Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA, Administrația Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița funcționând ca subunitate în structura acesteia.

Regulamentul parcului, planurile de urbanism și alte planificări speciale ce rezidă din planul de management vor fi documente oficiale ajutătoare pentru o administrare eficientă a ariei.

C.2.1.1. Localizare

Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița este situat în sud-vestul României, județul Caraș Severin, zona sudică a Munților Aninei. Unitățile administrativ-teritoriale care fac parte din parc sunt: Anina, Bozovici, Lăpușnicu Mare, Șopotul Nou, Cărbunari, Sasca Montană, Ciclova Română, Oravița. Localitățile situate la extremitățile parcului sunt la nord Anina, la sud Stăncilova, la est Lăpușnicu Mare și la vest Iliidia.

Coordonatele geografice în zona centrală sunt 44° 45' latitudine nordică și 21° 53' longitudine estică.

C.2.1.2. Elemente de caracterizare și de interes ale Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița

Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița s-a constituit în anul 1943, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 965 și apoi prin H.C.M. 518/1954 a fost declarată Parcul Național Beușnița. În anul 1973 prin Decizia 556 a Consiliului Popular Județean Caraș-Severin arealul rezervației s-a extins și asupra Cheilor Nerei și Văii Rele. Prin ordinul 7 din 27 ianuarie 1990 al Departamentului Silviculturii se constituie Parcul Național Semenic – Cheile Nerei – Beușnița ce cuprinde, în principal platoul Munților Semenic, Cheile Carașului, Platoul Munții Aninei, Platoul Liciovacea, Cheile Nerei – Beușnița, Valea Mare – Ilidia. Din acest complex ce și-a propus să protejeze ecosistemele naturale de-o frumusețe și un interes științific deosebit face parte și Rezervația Naturală Cheile Nerei - Beușnița cu o suprafață totală de 3081,3 ha.

Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița s-a constituit pentru conservarea frumuseților naturale unice, ce constau dintr-o mare varietate de plante ierboase și lemnoase mezoxerofile specifice climatului submediteranean, ce trebuie protejate și conservate așa cum sunt ele lăsate de natură. Această protejare se poate face numai printr-o acțiune concentrată a legislativului și administrativului.

Astăzi, Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița se numără printre cele zece parcuri naționale existente în țară, prezentând elemente unicate (Cheile Nerei – cele mai lungi chei din România, Lacul Dracului, păduri seculare, etc.), habitate și specii de interes comunitar pentru care Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița a fost declarat peisaj caracteristic dat de alternanța înălțimilor muntoase cu culoarul Nerei și peisajul carstic.

C.2.1.3. Proprietatea terenurilor și drepturile de management

Ponderea terenurilor din Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița, pe categorii de proprietari:

- a) domeniul public național 80,4 %;
- b) consiliile locale 9,1 %;
- c) proprietate privată persoane fizice 10,4%;
- d) alți deținători 0,1 %.

Cea mai mare parte a suprafeței Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița este reprezentată de păduri cuprinse în fondul forestier național (84,8%), în prezent managementul forestier fiind asigurat de ocoalele silvice de stat.

Terenurile agricole ocupă 14,1% din suprafața totală a parcului, din care pășuni (6,4%) aflate în administrarea consiliilor locale, fânețe (7,6%) aflate în administrarea persoanelor fizice și terenuri arabile (0,1%) aflate în administrarea persoanelor fizice.

Alte categorii de terenuri reprezintă 1,1% din suprafața parcului, reprezentând alte amenajări (lacuri artificiale, drumuri, construcții civile, rețete de apă, rețele electrice) aflate în administrarea deținătorilor.

C.2.1.4. Cadrul natural specific Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița

Clima

Teritoriul pe care este situat Parcul Național este caracterizat printr-un climat temperat-continental de dealuri, cu ierni moderate, veri calde, cu precipitații bogate, cu amplitudini termice reduse, cu evidente influențe mediteraneene.

Temperatura medie anuală este de 10 ° Celsius, cea mai scăzută fiind în luna Ianuarie de - 2 ° Celsius, iar cea mai ridicată în luna Iulie de 20 ° Celsius.

Valoarea medie anuală a precipitațiilor este de 900 mm/mp. Vânturile dominante sunt Austrul din direcția SV și Coșava din direcția NE .

Hidrologie

Rețeaua hidrologică cuprinde bazinele râului Nera și ale afluenților acestuia Nergana, Nergănița, Coșava, Helișag, Miniș, Lăpușnic, Mocerîș, Ducin, Prigor, Rudăria, Bănia, Șopot, Valea Rea, Bei, etc.

Cel mai important curs de apă este râul Nera cu o lungime de 131 km, care izvorăște din Munții Semenic, de sub Vârful Piatra Goznei. După ce trece prin zona depresionară a Munților Semenic, ai Aninei și Almăjului, prin Depresiunea Bozoviciului, după ce primește numeroși afluenți-între care Nergana, Nergănița, Lăpușnic, Mocerîș, Bania, Coșava, Helisag, Prigor, Iablacina, Rudăria, Șopot, Valea Rea, Bei, Miniș - în zona Cheilor Nera are o suprafață bazinală de 225 km².

Pe teritoriul parcului se află două lacuri naturale: Lacul Dracului, fenomen carstic unic în țara noastră, cu o suprafață de cca 700 m² și adâncimea maximă de cca. 12 m și Ochiul Beiului cu o suprafață de 284 m², adâncimea maximă de 3,6 m.

Geologie și geomorfologie

Substratul geologic este format din fenomene carstice, care dau regiunii un aspect pitoresc deosebit. Parcul constituie cel mai mare depozit compact de calcare din România, străbătut de râul Nera, dând naștere unui sector de chei sălbatice de 20 km, cu toate fenomenele carstice posibile (lapiezuri, doline, văi seci, văi oarbe, peșteri, izbucuri, etc.). Peisajul cheilor este dominat de pereți abrupti surplombați pe alocuri, la baza cărora Nera a creat numeroase meandre încâtușate și marmite de eroziune. Sectoarele de Chei ale râului Nera și ale pârâului Bei, Masivul Pleșiva, cu abrupturile sale calcaroase, Valea Beușniței, cu patul albiei compus din marmite și depuneri de carbonat de calciu, cascadele Beușnitei, Izbulul Iordanului, lacurile carstice unicate din țară (Ochiul Beiului și Lacul Dracului) cu numeroase carsii, peșteri și avene, care sunt ocrotite de lege. Se mai remarcă sectoare de tunele și poteci de acces săpate de om.

Altitudinea variază între 160 m și 1160 m.

Flora și vegetația

Bogăția floristică a zonei este impresionantă, aici întâlnindu-se numeroase specii balcanice, mediteraneene și submediteraneene (liliac, scumpie, mojdrean, carpinița). Vegetația este foarte bogată în specii de arbori, arbuști, plante ierbacee, unele fiind terțiare sau postglaciare.

Pe teritoriul parcului național se găsesc cele mai frumoase exemplare de alun turcesc din România (peste 22 m înălțime și 50 cm diametru). Pe versanții însoriți, unde căldura reținută de stâncării este maximă, pe lângă liliac, carpinița, întâlnim cornul (*Cornus mas*), oțetarul (*Rus sp.*). În bazinul Beușnița vegetează fagetele bănațene, vestigii ale vegetației postglaciare. În flora ierbacee întâlnim arboreta cu importanță remarcabilă și o funcție istorică și cognitivă, conținând un imens tezaur informatic și științific. Multe specii de plante sunt rarități sau unicate în flora României: *Asplenium anopteris*, *Parietaria serbice*, *Cerastium bulgaricum*, *viscaria atropurpurea*, *Silena trineruia*, *Silena italica*, *Dianthus giganteiformis*. Farmecul și importanța științifică a vegetației forestiere bănațene, însolitul ei proverbial, ineditul constau în răspândirea pe mari suprafețe a numeroase asociații vegetale relictare. Trebuie menținute în stare nealterată pădurile din Cheile Nerei, unde ele au o valoare climatică, de modelare a reliefului, de păstrare a biodiversității ca depozitară a unui ecofond și geofond, ca martor al istoriei Pământului, cu valențe estetice, sanogene și recreativ-deconectante.

Pe teritoriul Parcului au fost identificate pînă în prezent un număr de 1.086 specii de cormofite aparținînd la 98 de familii botanice, ceea ce reprezintă aproximativ 30% din flora României și aproximativ 50% din flora Banatului. Diversitatea mare pe suprafața relativ restrînsă a Parcului se datorează atât condițiilor pedoclimatice cât și unor împrejurări fitoistorice particulare, datorită așezării acestui teritoriu la răscrucea unor valuri de migrație floristică.

Analiza fitogeografică arată predominanța elementelor europene în sens larg, 603 specii (58,3%), din care 305 specii euroasiatice, 152 europene, 124 central europene, 52 circumpolare. Elementele central europene se impun în ceea ce privește biomasa și vitalitatea. Printre acestea se numără: *Fagus silvatica*, *Carpinus betulus*, *Quercus petraea*, *Acer pseudoplatanus*.

Se remarcă în flora Parcului un număr mare de elemente sudice: 209 specii (cca. 19 %) printre care se numără: *Carpinus orientalis*, *Cornus mas*, *Fraxinus ornus*, *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*.

Pe teritoriul Parcului se remarcă de asemenea un număr însemnat de specii rare și endemice printre care se pot aminti: *Dianthus trifasciculatus*, *Ranunculus flabellifolius*, *Alyssum petraeum*, *Corylus colurna*, *Rubus banaticus*, *Linum uninerve*, *Dianthus banaticus*, etc. Printre speciile care atrag atenția din punct de vedere al valorilor numerice înregistrate putem menționa familia *Orchidaceae* cu 33 de specii, ceea ce reprezintă 60% din speciile de orhidee menționate în flora României.

Analiza cenzelor arată prezența a 35 de asociații vegetale pe teritoriul Parcului. Cenozele prezente în Parc sunt grupate la 10 clase; cele mai multe aparțin claselor *Querco - Fagetea* (8 asociații), *Quercetea pubescenti - petraeae* (6 asociații), *Festuco - Brometea* (4 asociații).

Pe întreaga suprafață a Rezervației Cheile Nerei-Beușnița, administratorul (Ocolul Silvic Sasca Montană) respectă regimul strict de protecție, nefăcându-se nici un fel de exploatare a resurselor regenerabile: lemn, pietriș, tuf calcaros. Nu se vânează și nu se pescuiește. Activitățile antropice sunt restrictive: nu se fac repopulari sau plantări ale golurilor de fond silvic. Singurele plantări s-au făcut în urmă

cu aproximativ 20 de ani, pe marginea drumului spre cantonul lui Damian și în Lunca Nerei, cu nuc negru american, pe areale restrânse. Întreaga zonă nu a cunoscut, în ultimii ani, incendii, poluări masive, degradări ale ecosistemelor pe cale antropică. Degradările datorate factorilor naturali sunt sporadice și ele se datorează mai ales violenței vântului Coșava, înregistrându-se doborâturi chiar și de arbori seculari. Datorită deflației s-a produs dezgolirea versanților abrupti și au fost favorizate grohotișurile de la baza abrupturilor calcaroase din Cheile Nerei și pe versantul Nordic al culmii Pleșiva.

Fauna

Fauna terestră este reprezentată de un număr de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate și strict protejate de legislația română și internațională.

Fauna cavernicolă cuprinde 273 specii și subspecii de nevertebrate.

Nevertebratele includ un număr mare de specii cu areal restrâns. Pe suprafața Parcului au fost semnalate un număr de 40 specii de gasteropode din care 14 specii endemice și 4 specii rare. Zoocenoza de moluște prozobranchiate a Nerei reprezintă o raritate pe plan mondial, printre speciile acesteia merită amintite: *Amphimelaria hollandri*, *Fagotia esperi*, *Fagotia acicularis*, *Theodoxus danubialis*. Alte specii endemice de nevertebrate mai sunt: *Carpatica langi*, *Odontopodisma montana*, *Sago pedo*, etc. Specific zonei este și numărul mare de nevertebrate printre care se află scorpionul declarat monument al naturii și licuriciul bănățean care este extrem de abundent uneori. Se remarcă și existența altor specii rare precum: 7 gasteropode, 3 chilopode și 4 coleoptere carabide, iar pădurea trebuie ferită de boli, de hoții de lemn, de pășunatul în zone interzise, de culegătorii de plante, fructe de pădure și de melci.

În apele râului și ale lacurilor se găsesc: păstrăvi (specific apelor de munte), clean, mreana, lipan (introdus cu câțiva ani în urmă), caras, fasa mare (monument al naturii). Primăvara, în perioada de înmulțire, urcă aici un pește răpitor, scobarul. Ihtiofauna Nerei a fost evaluată la 28 de specii dintre care importante pentru conservare sunt: *Cobitis elongata* - fâsa mare, relict terțiar și *Aspro streber* - fusar. Toate aceste specii au nevoie, în primul rând, de apă curată, nepoluată, în nici un fel, și de protecție împotriva braconierilor, care folosesc explozibil și surse de curent electric.

Herpetofauna este reprezentată atât de specii de amfibieni cât și de reptile protejate de legislația națională și internațională. Printre speciile de amfibieni se pot aminti: *Rana ridibunda*, *Rana dalmatia*, *Triturus cristatus*, *Triturus alpestris*. Reptilele sunt reprezentate de specii precum: *Vipera ammodytes ammodytes*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Lacerta muralis*, dar și relicte glaciare precum *Vipera berus* și *Lacerta vivipara*. Avifauna include de asemenea specii protejate precum: *Bubo bubo*, *Tyto alba*, *Hirudo rupestris*, *Apus melba*, *Oenanthe hispanica*, *Hirudo daurica*, *Emberiza cia*.

Mamiferele sunt reprezentate de specii precum *Ursus arctos*, *Canis lupus*, *Lynx lynx* sau *Felix silvestris*. Aceste specii se regăsesc în Cartea Roșie a Vertebratelor din România.

C.2.1.5. Ariile protejate în cuprinsul Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița

Pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei Beușnița, prin H.G. 1284/2007 s-a declarat aria de protecție speciala avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița (40.422 ha), iar prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile 1964/2007 s-a declarat ca Sit de Importanță Comunitară, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița (37.719 ha) prin care este integrată în rețeaua ecologică europeană NATURA 2000 în România.

Prezența acestor situri NATURA 2000 implică obligativitatea aplicării prevederilor în vigoare referitoare la procedura de realizare a evaluării stării de mediu pentru planuri și programe, precum și la procedura cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru toate planurile/programele și proiectele ce se vor amplasa în cuprinsul parcului național.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 și OUG 57/2007, în P.N. Cheile Nerei - Beușnița sunt delimitate un număr de 6 rezervații.

Arii naturale protejate desemnate la nivel național și regional în P.N. Cheile Nerei - Beușnița

Tabel C.2.1.5.1.

Nr. Crt.	Cod național și numele ariei naturale protejate	Categoria rezervației	Categoria IUCN	Suprafața (ha)
1	2276. Rezervația Cheile Nerei - Beușnița	Rezervație științifică	RO01	3081,30
2	2277. Valea Ciclovei - Ilidia	Rezervație științifică	RO01	1865,60
3	2278. Cheile Șușarei	Rezervație științifică	RO01	246,00
4	2279. Izvorul Bigăr	Rezervație științifică	RO01	176,60
5	2280. Lisovacea	Rezervație științifică	RO01	33,00
6	2281. Ducin	Rezervație științifică	RO01	260,70

C.2.1.6. Zonarea interioară a Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Zonarea interioară a Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița este reglementată prin OUG. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Suprafața de 36.758 ha a Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița, din punct de vedere funcțional este zonată astfel:

- a. Zonele de protecție strictă, cu suprafața de 1144 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Nerei – Beușnița, Cheile Șușarei, Izvorul Bigăr. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și turism, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului.
- b. Zonele de protecție integrală, cu suprafața de 6444 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Nerei – Beușnița, Cheile Șușarei, Izvorul Bigăr, Valea Ciclovei – Ilidia, Lisovacea și Ducin.

În aceste zone sunt interzise:

- orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;

- activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

În zonele de protecție integrală, se pot desfășura următoarele activități, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului:

- științifice și educative;
 - activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;
 - utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;
 - localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
 - intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
 - intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;
 - acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de turare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
 - acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;
 - acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, dacă apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.
- c. Zona de conservare durabilă, cu suprafața de 28293 ha, din care zona „tampon” este de 4076 ha, cuprinde toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție strictă, a zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă.

În zonele de conservare durabil se pot desfășura următoarele activități, cu respectare prevederilor planului de management și ale regulamentului parcului:

- științifice și educative;
- activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții – investiții;
- utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, de către proprietarii care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună;
- localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea planului de acțiune provizoriu de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plan elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează zone de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de persoanele fizice și juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;
- activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, precum și alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale;
- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;
- aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinate și cvasigrădinate, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng, în salcâmete și în zăvoaie de plop și salcie. În cazul

arboretelor de plop euramerican se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici, iar în arboretele de molid, tăieri rase pe parcelele de maximum 1 ha;

- activități de vânătoare;
- activități de pescuit sportiv.

Proiectul propus este localizat în zona de conservare durabilă a parcului , parțial în zona tampon.

- d. Zona de dezvoltare durabilă a activităților umane, cu suprafața de 247 ha, în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a efectelor negative semnificative asupra biodiversității.

În zonele de dezvoltare durabilă, pe lângă activitățile permise în zonele de protecție integrală și zonele de management durabil, se mai pot desfășura următoarele activități, cu respectarea prevederilor din planul de management:

- activități de vânătoare;
- activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor;
- activități de pescuit sportiv, industrial și piscicultură;
- activități de exploatare a resurselor minerale neregenerabile;
- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;
- aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice ori în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naționale se pot aplica tratamentul tăierilor rase în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha, precum și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de plop e.a.
- activități specifice modului de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor, în conformitate cu legislația specifică din sistemul de agricultură ecologică;
- alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale.

C.2.1.7. Infrastructura Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Clădiri

Pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița există 16 cantoane silvice în perimetru și 4 în zona limitrofă parcului, construcțiile fiind într-o stare acceptabilă, dar dotările și amenajările interioare, cu câteva excepții sunt total insuficiente

Infrastructura rutieră - acces

În prezent, pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița există 50 drumuri forestiere având 191,3 km care pot asigura accesul cu mijloace auto în majoritatea zonelor. Starea drumurilor este nesatisfăcătoare și necesită lucrări de reparații și întreținere regulată.

C.2.1.8. Managementul Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Managementul ariei protejate este asigurat de Administrația Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița, care funcționează ca subunitate în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Caraș Severin.

Managementul se desfășoară pe baza „Planul de Management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița”, care constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management. Planul de management stabilește cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii cinci ani promovate pentru îndeplinirea obiectivelor ariei protejate, acest document urmând să stea la baza activităților Administrației.

Planul de management este un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică în teritoriul ariei protejate și un instrument de dialog între instituțiile care gestionează resursele naturale și umane ale acestui spațiu. Acțiunile din planul de management au fost formulate ținând cont de resursele naturale, culturale, sociale și economice din Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița.

Scopul planului de management este acela de a promova un model de gestiune care să permită dezvoltarea durabilă a comunităților umane și conservarea peisajului, a diversității biologice și a celorlalte valori ale mediului natural și cultural din Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița.

Planul de management al Parcului Național Porțile de Fier urmărește integrarea obiectivelor de conservare și protecție a resurselor naturale în cadrul preocupărilor actorilor locali și promovarea unei opinii comune pentru a obține colaborarea continuă a acestora în gestionarea patrimoniului ariei naturale.

Managementul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planului de management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița vizează:

- a.) Protejarea zonelor naturale și convenționale de importanță națională și internațională pentru scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreaționale sau turistice;
- b.) Conservarea peșterilor din clasa B;
- c.) Perpetuarea, cât de natural posibil, a mostrelor reprezentative de regiuni geografice, comunități biotice, reserve genetice și specii, pentru asigurarea stabilității și varietății ecologice.
- d.) De a face posibilă folosirea zonei de către vizitatori în scopuri inspirative, educaționale, culturale și recreaționale, astfel încât specificul natural al zonei să fie menținut;

- e.) Eliminarea și prevenirea pe mai departe a exploatărilor sau a activităților ostile scopului propus;
- f.) Menținerea respectului pentru ecologie, geomorfologie, caracteristicilor sacre sau estetice, care au fost desemnate ca ocrotite;
- g.) Luarea în considerare a nevoilor populației indigene, incluzând resurse de subzistență în așa fel încât acestea să nu afecteze sau să contravină obiectivelor manageriale.

C.2.2. Situl de importanță comunitară CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA (cod ROSCI0031)

C.2.2.1. Identificarea și localizarea sitului

▪ Desemnarea sitului:

Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară Cheile Nerei - Beușnița (cod ROSCI0031), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000.

▪ Tip de proprietate:

Suprafața totală a sitului de importanță comunitară Cheile Nerei - Beușnița (cod ROSCI0031) este de 37.719 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.

▪ Localizarea sitului:

Situl de importanță comunitară Cheile Nerei - Beușnița (cod ROSCI0031) se desfășoară pe teritoriul județului Caras – Severin și este localizat prin următoarele coordonate geografice:

- latitudine N 44° 56' 18"
- longitudine E 21° 50' 01"

Situl este localizat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 618 m (minimă 90 m, maximă de 1162 m) și are legătură cu alte patru situri Natura 2000 în România:

- Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020);
- Munții Semenic – Cheile Carasului (cod ROSPA0086);
- Depresiunea Bozovici (cod ROSPA0149);
- Munții Almajului - Locvei (cod ROSPA0080).

C.2.2.2. Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

În cuprinsul sitului s-au identificat 21 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000:

- 6110* Comunități rupicole calcifile sau pajști bazifite din Alysso –Sedion albi
- 6190 Pajști panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis)
- 6210 * Pajști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco Brometalia)
- 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
- 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase

- 8120 Grohotişuri calcaroase şi de şisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*)
- 3220 Vegetaţie herbacee de pe malurile râurilor montane
- 40A0 * Tufărişuri subcontinentale peri-panonice
- 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*
- 9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*
- 91Y0 Păduri dacice de stejar şi carpen
- 91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* şi *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)
- 91M0 Păduri balcano-panonice de cer şi gorun
- 7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (*Cratoneurion*)
- 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*
- 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*
- 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*)
- 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetaţie din *Ranunculion fluitantis* şi *Callitricho-Batrachion*
- 8310 Peşteri în care accesul publicului este interzis
- 9180 * Paduri din *Tilio-Acerion* pe versanti abrupti, grohotisuri si ravene
- 91L0 Paduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*).

C.2.2.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

- Specii de mamifere: situl găzduieşte un numar de 15 specii de mamifere enumerate in anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE si anume: 1361 *Lynx lynx* (râs), 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1352 *Canis lupus* (lup); 1354 *Ursus arctos* (urs) si 1355 *Lutra lutra* (vidră, lutră).
- Specii de amfibieni şi reptile: situl este important pentru o specie de amfibieni si reptile enumerate in anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE si anume: 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă).
- Specii de peşti: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 9 specii de peşti enumerate in anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă), 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță), 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr), 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1160 *Zingel streber* (fusar), 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare), 1122 *Gobio uranoscopus* (petroc), 2533 *Cobitis elongata* (fasa mare).

- Specii de nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 11 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, acestea sunt: 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare), 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea), 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat), 4054 *Pholidoptera transsylvanica*, 1044 *Coenagrion mercuriale* (libelula de talie mică), 4039 *Nymphalis vaualbum*, 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră), 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat), 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag), 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului), 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).
- Specii de plante: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii).
- Alte specii importante de floră și faună
 - Specii de mamifere: *Arvicola terrestris scherman*, *Cervus elaphus*, *Crocidura leucodon*, *Dryomys nitedula*, *Eliomys quercinus*, *Micromys minutus*, *Muscardinus avellanarius*, *Mustela erminea*, *Myotis mystacinus*, *Myoxus glis*, *Neomys anomalus*, *Neomys fodiens*, *Plecotus auritus*, *Plecotus austriacus*, *Vespertilio murinus*.
 - Specii de amfibieni și reptile: *Bufo bufo*, *Bufo viridis*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*, *Rana temporaria*, *Salamandra salamandra*, *Triturus vulgaris*, *Anguis fragilis*, *Coluber caspius*, *Coronella austriaca*, *Elaphe longissima*, *Lacerta agilis*, *Lacerta praticola*, *Lacerta viridis*, *Natrix tessellata*, *Podarcis muralis*, *Vipera ammodytes*, *Vipera berus*.
 - Specii de pești: *Alburnus alburnus*, *Lota lota*.
 - Specii de nevertebrate: *Astacus astacus*, *Euscorpius carpathicus*, *Holandriana holandrii*, *Mecidea lindbergi*, *Saga pedo*.
 - Plante: *Acer monspessulanum*, *Aconitum moldavicum*, *Aegilops geniculata*, *Aethionema saxatile*, *Allium moschatum*, *Athamanta turbith ssp. hungarica*, *Cardamine enneaphyllos*, *Centaurea atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cerastium banaticum*, *Ceterach officinarum*, *Colchicum neapolitanum ssp. haynaldii*, *Corydalis pumila*, *Crocus banaticus*, *Crocus flavu*, *Dactylorhiza maculata*, *Dianthus giganteus ssp. banaticus*, *Dianthus kitaibelii*, *Draba lasiocarpa*, *Echinops bannaticus*, *Fritillaria montana*, *Galium purpureum*, *Gymnadenia conopsea*, *Helleborus odoratus*, *Linum uncinatum*, *Ophrys scolopax ssp. cornuta*, *Orchis coriophora ssp. fragrans*, *Orchis morio ssp. picta*, *Orchis simia*, *Orchis tridentata*, *Ornithogalum sphaerocarpum*, *Physocaulis nodosus*, *Picnemon acarna*, *Ptilostemon afer*, *Rosa stylosa*, *Ruscus hypoglossum*, *Satureja kitaibelii*, *Scabiosa columbaria*, *Scutellaria columnae ssp. columnae*, *Sesleria filifolia*, *Silene flavescent*, *Smyrniolum perfoliatum*, *Taxus baccata*, *Veronica spicata ssp. crassifolia*.

C.2.2.4. Descrierea sitului de importanță comunitară

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate:

N09 – 321 – Pajisti naturale, stepe 2%;
N14 – 231 – Pasuni 6%;
N16 – 311 – Paduri de foioase83%;
N19 – 313 – Paduri de amestec 3%;
N26 – 324 – Habitate de paduri (paduri in tranzitie)6%.

Alte caracteristici ale sitului

Geologia sitului este foarte complexa si variata, caracteristica fiind alternanta platourilor calcaroase cu depresiuni largi si vai puternic adancite si culmi cu versanti abrupti. De asemenea, este de remarcat gama larga de forme si fenomene carstice. Printre acestea se remarca cheile de mare interes stiintific si peisagistic sapate de raurile Caras, Nera etc sau multele si diversele pesteri bogat concretionate;

Principalele habitate in sit sunt habitatele de paduri, habitatele de pasuni si fanete, habitatele cavernicole si habitatele acvatice dintre care 6 habitate de interes comunitar.

Fauna terestra este reprezentata de un numar de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate si strict protejate de legislatia romana si internationala.

Fauna cavernicola cuprinde 273 specii si subspecii de nevertebrate precum si vertebrate.

Flora este reprezentata de un numar de 1086 specii, din care speciile protejate sunt doar in contextul protejarii habitatelor.

Siturile cultural-istorice sunt reprezentate prin 6 situri de suprafata, 24 subterane si 30 de suprafata in zona limitrofa.

C.2.2.5. Calitate si importanta

Habitatele de pădure (făgete) din acest parc unice în Europa, au o mare importanță biologică, genotipică estetică și mediogenă fiind printre puținele făgete care s-au păstrat în stare virgină.

În urma cercetărilor făcute s-au identificat 1086 specii de plante superioare prezente în zonă, aparținând la 98 familii. Vegetația prezintă o deosebită importanță științifică, aici întâlnindu-se o serie de specii rare, printre care diverse endemisme și specii sudice, unele aflate în apropierea de limita nordică a arealului european.

Se întâlnesc aici asociații vegetale caracteristice pentru partea de sud-vest a țării, cu afinități cu vegetația submediteraneană de la sud de Dunăre. Printre cele mai caracteristice se numără făgetele cu alun turcesc, tufărișurile de liliac, mojdrean și scumpie cu numeroase specii însoțitoare saxicole, pajiștile de stâncării și asociațiile pioniere de stâncării calcaroase.

Au fost identificate un număr de 189 de taxoni de nevertebrate și 124 de taxoni din cadrul vertebratelor, sudul Banatului a permis pătrunderea și adăpostirea unei faune cu pregnant caracter mediteraneean. Aici, aceste specii mediteraneene termofile au găsit prin relieful calcaros, însoțit etc condiții propice de instalare.

Aici există o diversitate avifaunistică bogată, reprezintă locul de odihnă și de hrană, dar și refugiul pentru cuibăritul a numeroase păsări migratoare, rarități cum sunt speciile *Falco subbuteo* și *Falco peregrinus*.

Pe lângă toate celelalte specii putem spune că situl Cheile Nerei Beușnița adăpostește și încă un număr însemnat de carnivore printre care ursul, lupul, râsul, specii de interes comunitar.

Fauna acvatică - referitor la ihtiofauna râului Nera putem spune că acesta adăpostește o serie de rarități-*Cobitis elongata* (fâsa) este una dintre ele, un al doilea element remarcabil al ihtiofaunei Nerei, este o subspecie aparte de fusar, *Aspro zingel* (*Aspro streber*- Pietrar).

C.2.2.6. Vulnerabilitate

Habitatele naturale din domeniul public al comunelor care includ pajisti și tufărișuri se caracterizează printr-o stare mai puțin favorabilă datorită pasunatului, practicat în anumite perioade ale anului când este interzis pasunatul și cu un număr de animale pe unitatea de suprafață mult mai mare decât capacitatea de suport a acestora.

În cazul habitatelor de ape dulci, datorită braconajului practicat la pescuit, populațiile unor specii de pești au scăzut numeric. În peșteri și grote se produc încă daune datorită practicării turismului neorganizat și insuficient controlat.

Ecosistemele terestre sunt afectate în anumite zone restrânse datorită exploatărilor de arbori și a braconajului în urma cărora efectivele de urs, lup, râs, pisică sălbatică, lilieci sunt în scădere (în situația din 2004 la majoritatea speciilor de interes cinegetic, numărul exemplarelor este mai mic decât efectivul optim).

Pentru nevertebrate, dar și pentru plantele caracteristice, principalele amenințări sunt cauzate de arderea pășunilor și într-o mai mică măsură de pășunat.

Principalele amenințări pentru ecosistemul cavernicol sunt: defrișările, poluarea apelor de suprafață care se subteranizează, activitatea turistică. Prin aceste influențe pot fi afectate speciile de chiroptere strict protejate și speciile de nevertebrate, unele fiind endemice.

C.2.2.7. Statutul de protecție al sitului și legătura cu siturile CORINE BIOTOPE

▪ Clasificare la nivel național și regional

- Cod RO01 - Categorie I. IUCN: 17,29 %
- Cod RO02 - Categorie II. IUCN: 87,27 %
- Cod RO05 - Categoria V IUCN : 0,01%

▪ Relațiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel național sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul național și numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	10,25	2.276. – Rezervația Cheile Nerei - Beușnița
RO01	Rezervatie științifică	+	4,86	2.277. – Valea Ciclovei - Ilidia

RO01	Rezervatie științifică	+	0,68	2.278. – Cheile Șușarei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,52	2.279. – Izvorul Bigăr
RO01	Rezervatie științifică	+	0,09	2.280. – Lișovacea
RO01	Rezervatie științifică	+	0,80	2.281. – Ducin
RO02	Parc național	*	89,27	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO02	Parc național	*	0,00	O. – Semenic - Cheile Carașului
RO05	Parc natural	*	0,01	D – Portile de Fier

C.2.2.8. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
421	Depozitare deșeuri menajere	B	-	-
403	Habitare dispersată	B	-	-
243	Braconaj, otrăvire, capcane	B	-	-
300	Extragere de nisip și pietriș	B	-	-
180	Incendiere	B	-	-
621	Sporturi nautice	B	-	-
623	Vehicule motorizate	C	-	-
608	Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote	B	0	-
624	Drumeții montane, alpinism, speologie	A	-	-
690	Alte impacte determinate de turism și recreere care nu au fost menționate mai sus	A	-	-
241	Colecționare (insecte, reptile, amfibieni etc.)	A	-	-
161	Plantare de pădure	B	-	+
167	Exploatare fără replantare	B	-	-
140	Pășunatul	C	-	-
190	Activități agricole și silvice care nu se referă la cele de mai sus	C	-	-
290	Vânătoare, pescuit sau alte activități de colectare la care nu se face referire mai sus	B	-	-
502	Drumuri, drumuri auto	C	-	0
511	Linii electrice	C	-	-
200	Acvacultură: pești și scoici	B	-	0

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
102	Cosire/Taiere	A	-	-
140	Pășunatul	A	-	-
164	Curățarea pădurii	C	-	-
120	Fertilizarea	B	-	-
151	Îndepărtarea haturilor și crângurilor	C	-	-
170	Creșterea animalelor	A	-	-
180	Incendiere	A	-	-
220	Pescuit sportiv	A	-	-
230	Vânătoare	B	-	-
240	Luarea / Îndepărtarea de faună	A	-	-
243	Braconaj, otrăvire, capcane	A	-	-

330	Saline	C	-	-
400	Zone urbanizate, habitare umană	A	-	-
421	Depozitare deșeuri menajere	B	-	-
502	Drumuri, drumuri auto	C	-	0
511	Linii electrice	C	-	0
623	Vehicule motorizate	A	-	-
624	Drumeții montane, alpinism, speologie	B	-	-
900	Eroziunea	A	-	-

C.2.2.9. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administratia Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Cheile Nerei – Beușnița, pe baza Planului de management ale acestuia.

C.2.3. Aria de protecție specială avifaunistică CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA (cod ROSPA0080)

C.2.3.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

▪ Desemnarea sitului:

Prin Hotărârea Guvernului nr.1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020), ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

▪ Tip de proprietate:

Aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020) are suprafața totală de 40.422 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.

▪ Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020) cu suprafața totală de 40.422 ha se desfășoară pe teritoriul județului Caras Severin (100%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 53' 21" ;
- longitudine E 21° 51' 24"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 624 m (minimă 152 m, maximă de 1162 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România:

- Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031);
- Portile de Fier (cod ROSCI0206)
- Semenici – Cheile Carasului (cod ROSCI0226);
- Muntii Almajului - Locvei (cod ROSPA0081);
- Semenici – Cheile Carasului (cod ROSPA0086).

C.2.3.2. Specii protejate pentru care a fost desemnat aria de protecție specială avifaunistică

◆ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A229 *Alcedo atthis* (Pescărușul albastru), A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A084 *Circus pygargus* (Eretele sur), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A081 *Circus aeruginosus* (Eretele de stuf), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A320 *Ficedula parva* (Muscar mic), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A082 *Circus cyaneus* (Eretele vânat), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A122 *Crex crex* (Cristel de câmp), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A429 *Dendrocopos syriacus* (Ciocănitoarea de grădină), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină), A321 *Ficedula albicollis* (Muscarul gulerat), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A339 *Lanius minor* (Sfrânciogul cu fruntea neagră), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A307 *Sylvia nisoria* (Silvia porumbacă).

◆ Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A443 *Parus lugubris*, A086 *Accipiter nisus*, A168 *Actitis hypoleucos*, A247 *Alauda arvensis*, A259 *Anthus spinoletta*, A256 *Anthus trivialis*, A228 *Apus melba*, A028 *Ardea cinerea*, A221 *Asio otus*, A087 *Buteo buteo*, A088 *Buteo lagopus*, A363 *Carduelis chloris*, A365 *Carduelis spinus*, A373 *Coccothraustes coccothraustes*, A207 *Columba oenas*, A208 *Columba palumbus*, A212 *Cuculus canorus*, A253 *Delichon urbica*, A378 *Emberiza cia*, A377 *Emberiza cirius*, A269 *Erithacus rubecula*, A099 *Falco subbuteo*, A096 *Falco tinnunculus*, A359 *Fringilla coelebs*, A360 *Fringilla montifringilla*, A299 *Hippolais icterina*, A438 *Hippolais pallida*, A251 *Hirundo rustica*, A233 *Jynx torquilla*, A340 *Lanius excubitor*, A270 *Luscinia luscinia*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A230 *Merops apiaster*, A383 *Miliaria calandra*, A280 *Monticola saxatilis*, A262 *Motacilla alba*, A261 *Motacilla cinerea*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A277 *Oenanthe oenanthe*, A337 *Oriolus oriolus*, A214 *Otus scops*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A274 *Phoenicurus phoenicurus*, A315 *Phylloscopus collybita*, A314 *Phylloscopus sibilatrix*, A316 *Phylloscopus trochilus*, A266 *Prunella modularis*, A250 *Ptyonoprogne rupestris*, A372 *Pyrrhula pyrrhula*, A249 *Riparia riparia*, A275 *Saxicola rubetra*, A276 *Saxicola torquata*, A361 *Serinus serinus*, A210 *Streptopelia turtur*, A351 *Sturnus vulgaris*, A311 *Sylvia atricapilla*, A310 *Sylvia borin*, A309 *Sylvia communis*, A308 *Sylvia curruca*, A165 *Tringa ochropus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A284 *Turdus pilaris*, A232 *Upupa epops*, A051 *Anas strepera*, A052 *Anas crecca*, A053 *Anas platyrhynchos*, A113 *Coturnix coturnix*, A125 *Fulica atra*, A226 *Apus apus*, A218 *Athene noctua*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*.

◆ Alte specii importante de floră și faună:

- Nevertebrate: *Cerambyx cerdo cerdo*, *Hirudo medicinalis*.

- Amfibieni: *Bufo bufo*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*.
- Reptile: *Lacerta vivipara*, *Natrix tessellata*.
- Pești: *Leucaspis delineatus*, *Thymallus thymallus*.
- Mamifere: *Erinaceus europaeus*, *Martes martes minoricensis*.
- Plante: *Arnica montana*, *Carex riparia*, *Colchicum umbrosum*, *Iris pseudacorus*, *Phragmites australis*, *Salix alba*, *Salix fragilis*, *Vitis vinifera ssp. sylvestris*.

C.2.3.3. Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate:

N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe 3%;
N14 – 231 – Pasuni 7%;
N15 – 242, 243 – Alte terenuri arabile 2%;
N16 – 311 – Paduri de foioase 80%;
N19 – 313 – Paduri de amestec 2%;
N26 – 324 – Habitate de paduri în tranziție 6%;

Alte caracteristici ale sitului

Peisajul este un mozaic de ecosisteme naturale și ecosisteme antropice.

Rezervația oferă condiții favorabile de reproducere pentru un număr mare de specii migratoare, datorită posibilităților optime de hrănire din acest complex biocenotic, în sezonul cald. De asemenea, oferă condiții mai puțin favorabile pentru iernatul acelei categorii de păsări care și cuibăresc în cuprinsul ei, în special acelor care fac parte din habitatul amfibiu ce dispare în această perioadă, precum și al acelor din habitatul terestru unde posibilitățile privind asigurarea condițiilor de hrană și adăpost se reduc mult.

C.2.3.4. Calitate și importanță

Prioritate: al 12-lea din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus.

C1 – specii de interes conservativ global – 2 specii: cristel de câmp (*Crex crex*), dumbrăveancă (*Coracias garrulus*);

C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 10 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), șoim călător (*Falco peregrinus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), buhă (*Bubo bubo*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ghionoaie sură (*Picus canus*), silvie porumbacă (*Sylvia nisoria*), muscar mic (*Ficedula parva*), presură de grădină (*Emberiza hortulana*).

Zona constă din păduri bătrâne de fag, respectiv pășunile și fânețele semi-naturale dintre păduri. Include multe chei și zone stâncoase cu păsările caracteristice acestor zone. Astfel, adăpostește cele mai

însemnate efective cuibăritoare de șoim călător din România, respectiv populații foarte importante din alte două păsări răpitoare și din buhă.

Alte specii cu efective semnificative sunt cele caracteristice pădurilor de fag: 2 specii de ciocănitore și muscarul mic. Pajiștile susțin un efectiv important de cristel de câmp și servesc ca zonă de hrănit pentru răpitoare. În partea estică și vestică a zonei propuse, pe câmpurile deschise din valea Nerei găsim densități remarcabile de presură de grădină, iar în partea vestică cuibăresc și dumbrăvencele.

C.2.3.5. Vulnerabilitate

În ceea ce privește vulnerabilitatea, merita menționate următoarele situații de risc:

- turismul necontrolat și turismul în masă;
- schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole (cositul sau pășunatul);
- lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere;
- vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci;
- vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare;
- practicarea sporturilor extreme (alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motor de cross, mașini de teren);
- amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului speciilor periclitare;
- distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor;
- deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii de stârci și ciori);
- prinderea păsărilor cu capcane;
- scoaterea puilor pentru comerț ilegal;
- braconajul;
- defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari;
- tăierile selective în arborete, fiind vizati arborii bătrâni;
- industrializare și creșterea zonelor urbane;
- electrocutare și coliziune în linii electrice;
- intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini;
- schimbarea habitatului semi-natural (fânețe pășuni) din cauza încetării activităților agricole (cositul pășunatul);
- arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor).

C.2.3.6. Statutul de protecție al sitului și legătura cu siturile CORINE BIOTOPE

- Clasificare la nivel național și regional

RO02 - Categorie II IUCN: 89,27%;

RO05 - Categorie V IUCN: 0,01%;

RO01 - Categorie I IUCN: 17,29%;

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie stiintifica	+	10,35	2.276. – Rezervația Cheile Nerei - Beușnița
RO01	Rezervatie stiintifica	+	4,86	2.277. – Valea Ciclovei - Ilidia
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,68	2.278. – Cheile Șușarei
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,52	2.279. – Izvorul Bigăr
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,09	2.280. – Lișovacea
RO01	Rezervatie stiintifica	+	0,80	2.281. – Ducin
RO02	Parc național	*	89,27	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO02	Parc național	*	0,00	O. – Semenice - Cheile Carașului
RO05	Parc natural	*	0,01	D. – Portile de Fier

C.2.3.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
140	Pasunatul	B	-	-
243	Braconaj, otrăvire, capcane	B	-	-
421	Depozitarea deșeurilor menajere	B	-	-
952	Eutrofizarea	A	-	-
220	Pescuitul sportiv	A	-	-
230	Vanatoare	A	-	-
701	Poluarea apei	A	-	-

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
140	Pasunatul	B	-	-
230	Vanatoare	A	-	-
300	Extragere de nisip și pietriș	B	-	-
701	Poluarea apei	B	-	-
220	Pescuitul sportiv	A	-	-
243	Braconaj, otrăvire, capcane	B	-	-
421	Depozitarea deșeurilor menajere	A	-	-
952	Eutrofizarea	A	-	-

C.2.3.8. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administratia Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Cheile Nerei – Beușnița, pe baza Planului de management al acestuia.

C.2.4. Parcul Național SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI – prezentare generală

C.2.4.1. Elemente de caracterizare și de interes ale P.N. Semenic – Cheile Carașului

Aria naturală protejată în forma actuală a fost constituită în baza legii 5/2000 și delimitată prin H.G. 230/2003. Prin Legea 462/2000 este încadrată în categoria Parcuri Naționale, iar conform clasificării IUCN se află în categoria a II-a. Scopul principal pentru care a fost constituit parcul național este conservarea biodiversității, a florei și faunei, a peisajului, a tradițiilor locale, încurajarea turismului, educație ecologică și conștientizare publică.

Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este situat în partea centrală a Județului Caraș Severin, 45 % în Munții Semenicului și 55 % în Munții Aninei.

Parcul are o suprafață totală de 36.364,80 ha după HG 230/2003 (36.644,80 ha după L 5/2000) din care 21.944,00 zone de categoria II IUCN și 14.420,80 ha zone speciale de conservare (4 rezervații mixte și 3 rezervații forestiere).

Parcul Național Semenic – Cheile Carașului s-a constituit pentru conservarea frumuseților naturale unice, ce constau dintr-o mare varietate de plante ierboase și lemnoase mezoxerofile specifice climatului submediteranean, ce trebuie protejate și conservate așa cum sunt ele lăsate de natură. Această protejare se poate face numai printr-o acțiune concentrată a legislativului și administrativului.

În perimetrul de referință au fost inventariate până în prezent următoarele resurse naturale, cultural-istorice și antropice:

- Contine unica padure de fagete virgine din Europa, avand o suprafata de cca. 5000 hectare.
- Fagetele au o varsta de peste 300 ani.
- Exista 691 specii de animale si 1200 specii de plante care necesita o protectie stricta conform O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.
- Exista 77 specii de vertebrate strict protejate si 55 specii protejate prin diferite conventii mondiale.
- Au fost identificate 54 specii endemice de fauna, 9 specii troglobionte, 60 troglofile, 37 subtroglofile, 86 troglonexene de fauna subterana.
- Include sectorul nordic (cca. 40 %) al sincliniului Resita - Moldova Noua care reprezinta cea mai mare structura carstica compacta din Romania ce se prelungeste si in Iugoslavia.
- Cea mai dezvoltata vale de doline, valea Sodolul Sec, reprezentativa la nivel national (Bleahu 1974).
- Este cea mai mare densitate de cavitati pe km² din intreg sincliniul Resita - Moldova Noua, existand descoperite pana in prezent 691 cavitati din care 566 peșteri si 125 avene.
- Este identificate, din Regiunea Banat, cea mai mare peștera, Peștera Buhui – 6.547 m dezvoltare (locul 15 in clasamentul national) si cel mai adanc aven, Avenul din Poiana Gropii - 236 m denivelare.

- rei din cele patru pesteri protejate din județul Caraș Severin, la care se mai adaugă 8 pesteri deosebite din punct de vedere morfologic, speogenetic, paleontologic; una dintre ele, Pestera Rasuflatoarei fiind unica în sud - vestul României.
- Contine 30 sisteme carstice majore strabatute de importante debite de apă subterană autohtonă sau alohtonă.
- Au fost identificate până în prezent 39 situri paleontologice.
- Au fost identificate până în prezent 20 situri arheologice.
- Există 2 zone salbatice neafectate de intervenția umană: Izvoarele Nerei și Cheile Carașului (sectorul cuprins între Confluența Caraș - Comarnic și Poiana Prolaz).
- Doar aproximativ 2 % din suprafața parcului este afectată de poluarea apei, aerului și solului.

Planul de management a fost realizat în cadrul Proiectului Management Parc aplicat în perioada noiembrie 2000 - noiembrie 2001. Coordonarea proiectului a fost realizată de Asociația Speologică Exploratorii Reșița în parteneriat cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului Reșița, Direcția Silvică Reșița și Fundația PACT pentru Dezvoltare Durabilă. Documentele care au stat la baza elaborării structurii planului de management au fost furnizate de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, Serviciul Național al Parcurilor SUA, Serviciul Parcurilor Canada, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului România, Administrația Parcului Național Retezat, Federația Română de Speologie.

„Planul de Management al Parcului Național Semenic – Cheile Carașului” constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe parcului, indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management.

Delimitarea și structura de administrare a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului a fost stabilită prin HG nr. 230/2003. Aria protejată se află în custodia Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA, Administrația Parcului Național Semenic – Cheile Carașului funcționând ca subunitate în structura acesteia.

Regulamentul parcului, planurile de urbanism și alte planificări speciale ce rezidă din planul de management vor fi documente oficiale ajutoare pentru o administrare eficientă a ariei.

C.2.4.2. Localizare

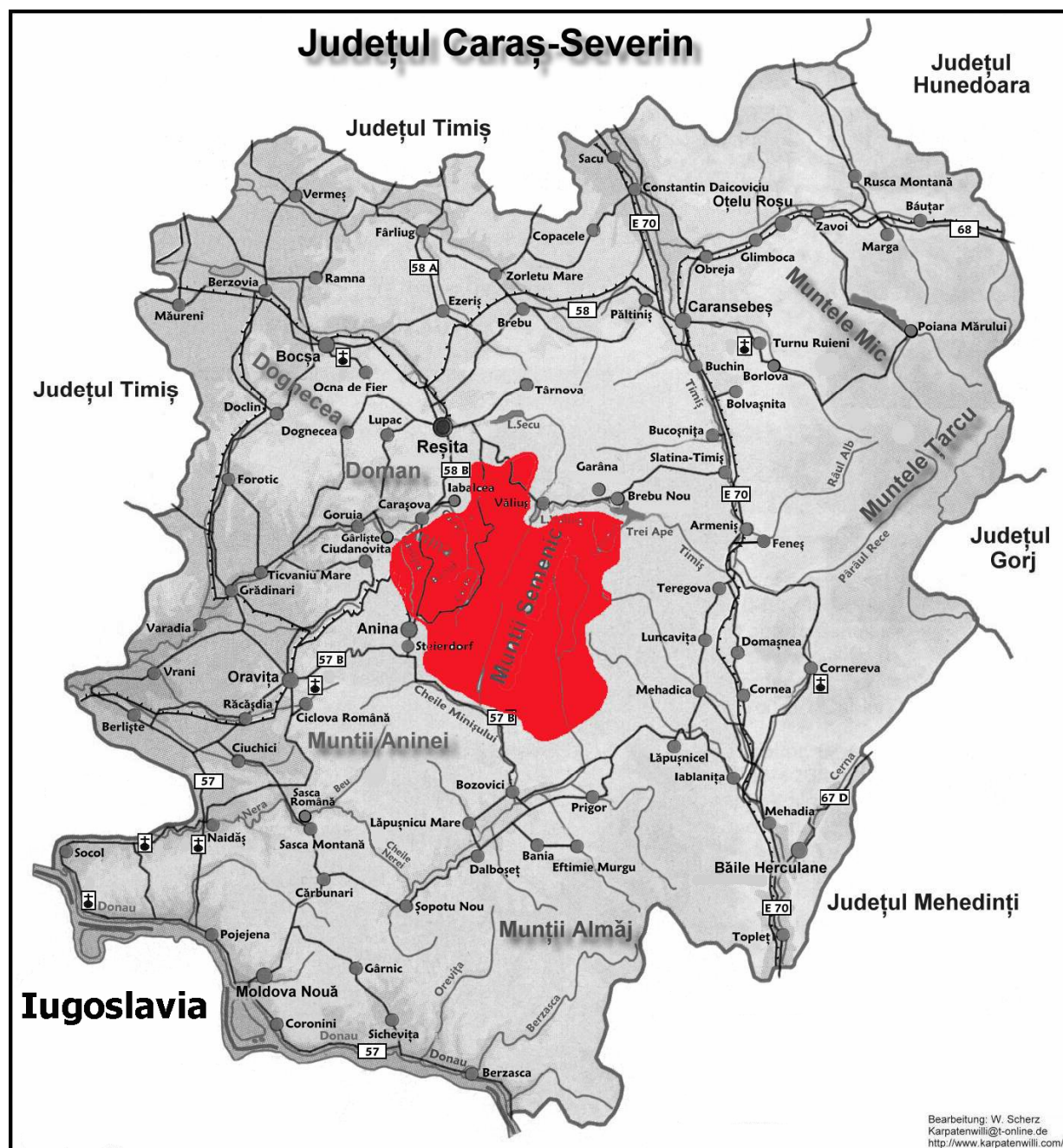
Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este situat în partea centrală a Județului Caraș Severin, 45 % în Munții Semenicului și 55 % în Munții Aninei.

Incadrarea în Regiunea Biogeografică Europeană (conform normelor europene): Panonică.

Incadrarea în Ecoregiunea României (conform Strategiei Naționale pentru Conservarea Biodiversității): Ecoregiunea Munții Banatului; Dealurile Banatului.

Coordonatele geografice în zona centrală sunt 44°08' latitudine nordică și 21°59' longitudine estică.

Unitățile administrativ-teritoriale care fac parte din parc sunt: municipiul Reșița, orașul Anina și comunele: Văliug, Carașova, Goruia, Bozovici, Prigor.

C.2.4.3. Proprietatea terenurilor și drepturile de management

Suprafața totală cuprinsă în Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este de 36.364,80 ha.

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari se prezintă astfel:

a) domeniul public național	82,3 %;
b) domeniul public local (consiliile locale):	3,8 %;
c) proprietate privată persoane fizice	13,9%;

Cea mai mare parte a suprafeței Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este reprezentată de păduri cuprinse în fondul forestier național (82,3%), în prezent managementul forestier fiind asigurat de ocoalele silvice de stat.

Terenurile agricole ocupă 17,7% din suprafața totală a parcului, din care 3,8% (pășuni) aflate în administrarea consiliilor locale iar 13,9% (fânețe, livezi) aflate în administrarea persoanelor fizice.

C.2.4.4. Cadrul natural specific Parcul Național Semenic – Cheile Carașului

Clima

Teritoriul Parcului Național Semenic Cheile Carasului se incadreaza din punct de vedere al climei in climatul temperat - continental moderat, subtipul banatean, cu nuante submediteraneene, caracterizat prin circulatia maselor de aer atlantic si prin frecvente invazii ale maselor de aer mediteranean.

Circulatia maselor de aer umed din V si S - V este caracteristica intregului an. Acest cadru climatic general conduce la un regim termic moderat, cantitati medii de precipitatii ceva mai ridicate decat in alte zone ale tarii la altitudini similare, perioade destul de dese de incalzire in timpul iernii si primaveri relativ timpurii.

Teritoriul Parcul National Semenic Cheile Carasului are un relief foarte variat cu altitudini intre 200 m in Cheile Carasului si 1447 m pe Vf. Piatra Gozna, cuprinzand urmatoarele etaje climatice:

- climatul montan - climatul de munte (1000 - 1800 m), caracteristic Masivului Semenic in zona ce depaseste altitudinea de 1000 m, temperaturi medii anuale cuprinse intre 4 - 6°C în functie de altitudine, cantitati de precipitatii cuprinse intre 800 - 1000 mm/an, uneori 1200 mm/an, chiar 1400 mm/an, vanturi vestice.
- climatul de dealuri - climatul de dealuri joase (200 - 500 m) si inalte (500 - 800 m), caracteristic Muntilor Aninei pe toata suprafata cuprinsa in parc, temperaturi medii anuale intre 8 - 10°C (200 - 500 m) si 6 - 8°C (500 - 800 m), cantitati de precipitatii cuprinse intre 600 - 800 mm/an (200 - 500 m) si 800 - 1000 mm/an (500 – 800 m).

Regimul termic: în general luna cea mai calda a anului este iulie, iar lunile cele mai reci sunt ianuarie si februarie. Temperaturile medii anuale sunt cuprinse intre 4°C in partea inalta a Masivului Semenic si 10°C in zona joasa a Cheilor Carasului. Temperatura cea mai scazută fiind în luna Ianuarie de - 2° Celsius, iar cea mai ridicată în luna Iulie de 20°C.

Regimul pluviometric: în general cantitatile cele mai abundente de precipitatii se inregistreaza in luna iunie, iar perioadele secetoase apar in intervalele ianuarie – februarie si septembrie – noiembrie.

Cantitatile medii anuale de precipitatii sunt cuprinse intre 1400 mm / an in zona inalta a Masivului Semenic si 800 mm / an pe platourile carstice si in zona Cheilor Carasului si Garlistei. Din cauza versantilor expusi influentei vanturilor vestice umede, in general cantitatile medii de precipitatii depasesc pe cele inregistrate in alte locuri din tara situate la altitudini similare.

Numarul de zile in care se inregistreaza precipitatii este de aproximativ 140 – 160 de zile pe an.

Numarul mediu al zilelor cu ninsoare este de 30 – 90 pe an, iar stratul de zapada se mentine in medie circa 60 – 160 de zile pe an, in functie de altitudine.

Regimul eolian: In cea mai mare parte a teritoriului parcului vanturile bat circa 75 % din an, putand ajunge pana la circa 88 % din an in zonele inalte ale Masivului Semenic. In zona inalta a Semenicului predomina vanturile de sud si sud - vest si cele de nord si nord - vest, cu viteze medii de circa 10 m/s, in zonele mai joase se face simtita

Hidrologie

Cele mai importante ape curgatoare din Banat isi au obarsia in Muntii Semenicului. Din acesti munti izvorasc Nera si toti afluentii sai, Timisul si unii afluenti de stanga ai cursului superior, Pogonisul, Birzava, Carasul. Nera si Carasul sunt afluenti ai Dunarii. Raurile Pogonis si Birzava fac parte din bazinul Timisului. Se poate spune ca teritoriul parcului reprezinta un nod din care apele siroiesc in toate directiile.

Aceste ape curgatoare au debite permanente si bogate. Cat timp aceste ape curg prin munti alcatuiti din roci eruptive sau metamorfice, apele formeaza retele hidrografice normale, cu izvoare, paraiaze, paraie, rauri de munte care se succed normal.

În cuprinsul intinselor zone carstice retelele hidrografice se produc fenomene de pierdere a apei prin sorburi (ponoare), vai permanent sau temporar seci, cursuri de apa subterane accesibile sau nu pentru om, apoi izbucnirea la suprafata a apelor care au circulat in subteran (izbucuri).

In zone carstice aceste ape, dand in drumul lor de depozite calcaroase, isi taie in ele chei si defileuri de o mare frumusetate care formeaza si o nota distinctiva a parcului.

Pe teritoriul parcului, sau la limata acestuia, sunt amplasate o serie de lacuri artificiale de baraj, cu suprafete si adancimi apreciabile ce completeaza in mod fericit peisajul general al parcului: Trei Ape, Gozna, Buhui, Marghita, Poneasca.

In sectoarele cristaline ale parcului, apele curgatoare pot avea debit mediu anual de 20 l/s la km², in schimb, in zonele calcaroase, debitul poate sa scada si sub 10 l/s la km².

Geologie și geomorfologie

Teritoriul Parcului National Semenic-Cheile Carasului Este un veritabil "compendiu geologic si geomorfologic". Osatura principala o prezinta Muntii Semenic ce se desfasoara ca o dorsala orientata pe directiile NNE - SSV care, structural, apartin Carpatilor Meridionali.

Cele mai multe masive din Carpatii Meridionali, inclusiv M-tii Semenic apartin domeniului getic care a trecut de mai multe ori prin stadiul de geosinclinal si a cunoscut tot atatea stadii de structogen, fiecare cuplu reprezentand un ciclu tectono-magmatic (ciclu prebaikalian, baikalian, hercinic) in care formatiunile acumulate au fost metamorfozate regional si transformate in formatiuni cristolofiliene. In structura actuala, acestea formeaza masivele cristalinele prealpine.

Ciclul prebaikalian cuprinde formatiunile cele mai vechi, geosinclinalul recunoscut in domeniul getic, care au fost metamorfozate in conditii de temperatura si presiune ridicata, generand sisturile cristaline

mezometamorfice. În M-tii Semenici, ele reprezintă prelungirea din seria de Sebes-Lotru cu grosimea la E în jur de 25 km, în cadrul căreia s-au separat 5 complexe litostratigrafice, respectiv: complexul paragneisurilor cu silimunit și intercalatii de roci carbonatice, complexul paragneisurilor și gneisurilor cuarțo-pelidspatice, complexul cuarțitelor, complexul micacisturilor, complexul orto-amfibolitelor și a formațiunilor manganiere.

În stiva de sisturi cristaline se constată o predominanță a gneisurilor în partea bazală, iar în cea superioară a micacisturilor. Ciclul tectono-magmatic baikalian a generat în condiții de temperatură și presiune moderată sisturi cristaline epimetamorfice care, în M-tii Semenici, se găsesc la S de Valea Nerei dispuse peste sisturile cristaline prebaikaliene.

Munții Semenici reprezintă unitatea montană bine individualizată ce constituie centrul orohidrografic al Banatului, izvorând de aici râurile: Timiș, Barzava, Nera și Mehadica. Principalele înălțimi sunt: Vf. Gozna (1447 m), Vf. Semenici (1446 m), Cracul Lung (1244 m). Între aceste vârfuri se formează platoul Semenici. Din spre aceste vârfuri coboară culmi netede și văi cu panta medie, uneori văi adâncite de torente.

Formațiunile geologice sunt constituite din roci metamorfice (sisturi cristaline), roci magmatice (granitoide), sedimentare (argile, marne, conglomerate).

Principalele forme morfologice sunt: suprafețele de nivelare (suprafața Semenici, suprafața Nergana); terasele de eroziune ale râurilor, cueste, abrupturi, martori de eroziune, torente, rape de obarsie, ogase, ravene, conuri de dejectie, rigole, mușuroaie înierbate, câmpuri de pietre, martori de gelifracție, circuri și nise nivale, depresiuni nivale, lacuri, mlăștini, izvoare.

Munții Aninei, în zona parcului au principalele vârfuri: Dealul Ponor (808 m), Dealul Culmea Certej (955 m), Dealul Socolovat (783 m), Dealul Ravnistea Mare (754 m), Dealul La Mese (823 m), Dealul Moghila (681 m). Aceste vârfuri coboară până la 200 de metri altitudine.

În toată regiunea, intensă carstificare a creat fenomene exocarstice reprezentative: Cheile Carasului, Cheile Garlistei, Valea Sodol, Piatra Alba, platouri cu lapiezuri și doline (Iabalcea, Ravnistea, Carneala), marile văi de doline (Sodol, Ravnistea), dornice (Pestera Tolosu), doline de prăbusire (Pestera de după Cârșă), numeroase cascade, izbucuri și ponoare.

Altitudinea variază între 200 m și 1447 m.

Flora și vegetația

Din suprafața totală a parcului 79 % este ocupată de fond forestier, din care 73 % din suprafața fondului forestier este ocupată de specia fag, constituind astfel un parc național al fagului cu predilecție. Rășinoasele, în special bradul, ocupă 13 %, restul de 14 % din suprafața fondului forestier al parcului este ocupată de diverse specii de amestec. Întreaga zonă este bine împădurită, specia predominantă fiind fagul, însoțit de diverse specii precum: carpen, cires, frasin, paltin.

Subarboretul este slab reprezentat sau lipsește, locul lui fiind luat de semințișul instalat natural.

Stratul ierbos este slab reprezentat fiind prezente doar următoarele specii: *Oxalis acetosella*, *Dentaria glandulosa*, *D. Bulbifera*, *Rubus hirtus*, *Asperula odorata*, *Arthrum felix* – femina, *Polytrichum* comune.

În putinele goluri ce apar în mod accidental pot fi observate în majoritate speciile de lumină și de umbră: *Deshamsia flexuosa*, *Anemone nemorosa*, *Allium ursium*, *Pulmonaria rubra*, *Galium schultesii*, *Mycelis muraris*, *Viola reichenbachiana*.

Condițiile deosebit de variate din zona parcului au determinat instalarea unei flore bogate în specii atât pentru plantele inferioare, dar mai ales pentru taxoni de cormofite.

Lista speciilor de ciuperci cuprinde numeroși taxoni cu o serie de gazde noi pentru știința sau pentru România, semnalate în zona: *Sphaerotheca erodii*, *Urocystis polygonate*, *Rumularia atropae*, *R. campanulae* – *persicifoliae*. Flora lichenologică este mai puțin investigată.

Flora cormofitelor, totalizând peste 1000 specii, este extrem de diversificată, numărul cel mai mare de taxoni aparține elementului european. De asemenea, se remarcă procentul ridicat de elemente sudice, cele mai importante fiind: *Carpinus orientalis*, *Cotoneaster tomentosa*, *Sorbus domestica*, *S. cretica*, *Cornus mas*, *Potentilla micrantha*, *P. hirta*, *Bupleurum praealtum*, *Inula conyzia*, *Ruscus aculeatus*, *Muscari comosum*, *Ornithogalum pyramidale*.

Elementele moesice și dacice sunt prezente în special pe stâncăriile de pe teritoriul parcului, precum și în fitogenozele forestiere relictare. Se poate atribui o vechime terțiară unor specii saxicole ca: *Sesleria filifolia*, *Seseli rigidum*, *Sesleria rigida*, *Galium flavescens*, *Draba lasiocarpa*, *Sempervivum heuffelii*.

Speciile balcanice prezente în zona considerate ca specii endemice sunt: *Ranunculus flabelifolius*, *Helehorus odoratus*, *Cytisus falcatus*, *Echinops banaticus*, *Silene flauescens*, *Dianthus kitaibelii*, *D. Banaticus*, *Thynus dacicus*, *Linum uninerve*, *Anthamantha hungarica*, *Lathyrus hallersteinii*, *Aconitum moldavicum*, *Crocus banaticus*.

Speciile balcano - moesice sunt reprezentate de: *Peucedonum langifolium*, *Silene saxifraga*, *Cephalaria loenigata*, *Sesleria filifolia*.

Speciile dacice sunt prezente prin: *Aconitum moldavicum*, *Melamphyrum bihomense*, *Campanula divergens*, *Dianthus trifasciculatus*, *Sesli rigidum*, *Sempervivum schlechani*, *Erysimum saxosum*, *Draba lasiocarpa*.

Speciile submediteraneene prezente în zona parcului sunt reprezentate de: *Teucrium montanum*, *Tunica saxifraga*, *Helianthemum nummularium*, *Aria elegans*, *Chrysopogon gryllus*, *Euphorbia corniolica*.

Specii endemice de flora (14 identificate): *Anthenaria dioica* (Floarea Semenicului), *Crocus banaticus* (*Brandusa galbena*), *Melamphyrum bihomense*, *Ranunculus flabelifolius*, *Helehorus odoratus*, *Cytisus falcatus*, *Echinops banaticus*, *Silene flauescens*, *Dianthus kitaibelii*, *D. Banaticus*, *Thynus dacicus*, *Linum uninerve*, *Anthamantha hungarica*, *Lathyrus hallersteinii*.

Fauna

Teritoriul parcului este considerat ca o zonă de refugiu în timpul glaciațiunilor care a permis supraviețuirea unor specii terțiare ca: *Amphimellania holandri*, dintre nevertebrate și *Cobitis elongata* dintre vertebrate. Fauna de nevertebrate atât epigeică cât și hipogee, din regiune deține cel mai însemnat număr de

specii cu areal restrans din tara noastra cu un numar insemnat de specii endemice si specii rare, ceea ce confera regiunii un caracter aparte.

Din cercetarea speciilor realizată prin studiul epigaionului din Cheile Carasului domina coleopterele si opilionidele, urmate de colebole, aranee, chilopode, formicide, gastropode, larve de diptere si lepidoptere. Din multitudinea de specii de gastropode semnalate in zona majoritatea sunt endemice si rare: *Carpathica langi*, *Vitrea diaphana*, *Zenobiela umbrosa*,.

Fauna de araneae se compune aproape in totalitate din specii caracteristice pentru paduri umede care apartin tipului ecologic ombro - hygrophil cu valenta ecologica moesiaca. De asemenea se manifesta o preponderenta a speciilor submontane si montane ca: *Pardosa riparia*, *P. lugubris*, *Leptyphantes*, *Apostemus*. In componenta structurala specifica a arealelor din zona sunt prezente si cateva elemente rare si deosebit de interesante din punct de vedere zoogeografic: *Atypus affinis*, *Centromerus dilutus*, *Trahynella nudipalpis*, *Wideria melanocephala*, *Diplocephalus cannatus*, *Arctosa figurata*.

Cercetarea speciilor de plecoptere evidentiaza in zona prezenta a numeroase specii in majoritate cu raspandire europeana si central sud europeana, totusi domina speciile balcanice precum si cateva considerate ca endemisme carpatice: *Leuctra quadrimaculata*, *Nemoura carpathica*, *N. Longicaudata*, *Chloroperla kisi*, *Siphonoperla transsylvanica*, *Isoperla pusilla*.

Ortopterele, reprezentate printr-un bogat material faunistic evidentiaza in primul rand o heterogenitate marcata, fapt ce atesta o puternica influenta a faunelor estice si sudice.

Ca elemente faunistice interesante ce retin atentia amintim speciile endemice: *Odontopodisima montana*, *Zabovskia banatica*, *Saga pedo* (specie rara).

Un deosebit interes prezinta si apele curgatoare din zona. Fauna de vertebrate a Raului Caras este dominata de amfipodul *Rivulogammarus balcanicus*, iar efemerele si plecopterele reprezinta o biomasa mult mai redusa.

Ihtiofauna este caracteristica zonei pastravului, dar saracita prin faptul ca lipseste zglavocul (*Cottus gobio*) si domina moioaga. Deosebit de interesanta este fauna Raului Nera care include doua elemente importante de patrimoniului natural si anume: *Cobitis elongata*, ce reprezinta un relict tertiar in fauna Europei și *Zingel streber* (*Aspro streber* - ale carui populatii prezinta unele deosebiri fata de populatiile din alte tari).

In aceste rauri se adaposteste o zoocenoza de moluste prozobranchiate ce se constituie intr-o raritate pe plan mondial: *Amphimelania holandri*, *Fagotia esperi*, *F. Acicularis*, *Theodoxus danubialis*, *Ancylus fluviatilis* (pulmonat).

Fauna de reptile, multe fiind specii vulnerabile, este reprezentata prin prezenta unor elemente termofile ca: *Lacerta viridis*, *L. Agilis*, *L. muralis maculiventris*, *Vipera ammodytes*.

Dintre speciile de pasari rare si periclitare din regiune amintim: *Aquila pomorina*, *Milvus migrans*, *Circeatus galicus*, *Tito alba*, *Apus melba*, *Coracias garrulus*, *Hirundo daurica*, *Tririza cia*, *Carduelis cannabina*, *Fringilla coeleps*.

Fauna de mamifere cuprinde specii comune în general tuturor catenelor muntoase și este reprezentată de: cerb, caprior, urs, lup, ras, pisica sălbatică, jder, veveriță, bursuc.

Specii endemice de faună (10 identificate): *Cobitis elongata* (Fasa), *Vipera ammodytes* (Viperă cu corn), *Zabovskia banatica*, *Odontopodisma montana*, *Leuctra quadrimaculata*, *Nemoria carpathica*, *N. Longicandata*, *Chloroperla kisi*, *Siphonoperla transilvanica*, *Isoperla pusilla*.

C.2.4.5. Ariile protejate în cuprinsul Parcului Național Semenic – Cheile Carașului

Pe teritoriul Parcului Național Semenic – Cheile Carașului, prin H.G. 1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului (36.240 ha), iar prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile 1964/2007 s-a declarat ca Sit de Importanță Comunitară, ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului (37.555 ha) prin care parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România.

Prezența acestor situri NATURA 2000 implică obligativitatea aplicării prevederilor în vigoare referitoare la procedura de realizare a evaluării stării de mediu pentru planuri și programe, precum și la procedura cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru toate planurile/programele și proiectele ce se vor amplasa în cuprinsul parcului național.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 și OUG 57/2007, în P.N. Semenic – Cheile Carașului sunt delimitate un număr de 6 rezervații.

Arii naturale protejate desemnate la nivel național și regional în P.N. Semenic – Cheile Carașului

Tabel C.2.1.5.1.

Nr. Crt.	Cod național și numele ariei naturale protejate	Categoria rezervației	Categoria IUCN	Suprafața (ha)
1	2.282. Cheile Carașului	Rezervație științifică	RO01	3.028,30
2	2.283. Izvoarele Carașului	Rezervație științifică	RO01	578,00
3	2.284. Izvoarele Nerei	Rezervație științifică	RO01	5.028,00
4	2.285. Cheile Gârliștei	Rezervație științifică	RO01	517,00
5	2.286. Bârzavița	Rezervație științifică	RO01	3.406,90
6	2.287. Buhai Mărghițaș	Rezervație științifică	RO01	979,00
7	2.288. Peștera Comarnic	Monument al naturii	RO03	0,10
8	2.289. Peștera Popovăț	Monument al naturii	RO03	0,10
9	2.290. Peștera Buhai	Monument al naturii	RO03	0,10
10	2.291. Groposu	Rezervație științifică	RO01	883,60

C.2.4.6. Zonarea interioară a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului

Zonarea interioară a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului este reglementată prin OUG. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Suprafața de 36.364,80 ha a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului, din punct de vedere funcțional este zonată astfel:

a. Zonele de protecție strictă, cu suprafața de 5378 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Izvoarele Nerei, Cheile Carașului între Prolaz și confluența Caraș - Comarnic, Peștera Comarnic, Peștera Popovăț, Peștera Buhui. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și turism, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului.

b. Zonele de protecție integrală, cu suprafața de 9042,80 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Carașului (parțial), Izvoarele Carașului, Cheile Gârliștei, Bârzăvița, Buhui – Mărghitaș și Groposu.

În aceste zone sunt interzise:

- orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;
- activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

În zonele de protecție integrală, se pot desfășura următoarele activități, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului:

- științifice și educative;
- activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;
- utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;
- localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;
- acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de turare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

- acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;
 - acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, dacă apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.
- c. Zona de conservare durabilă, cu suprafața de 21.930 ha, cuprinde toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție strictă, a zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă.

În zonele de conservare durabil se pot desfășura următoarele activități, cu respectare prevederilor planului de management și ale regulamentului parcului:

- științifice și educative;
- activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții – investiții;
- utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, de către proprietarii care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună;
- localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea planului de acțiune provizoriu de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plan elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează zone de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de

persoanele fizice și juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;

- activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, precum și alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale;
- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;
- aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng, în salcâmete și în zăvoaie de plop și salcie. În cazul arboretelor de plop euramerican se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici, iar în arboretele de molid, tăieri rase pe parcelele de maximum 1 ha;
- activități de vânătoare;
- activități de pescuit sportiv.

Proiectul propus este localizat în zona de conservare durabilă a parcului.

- d. Zona de dezvoltare durabilă a activităților umane, cu suprafața de 14 ha, în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a efectelor negative semnificative asupra biodiversității.

În zonele de dezvoltare durabilă, pe lângă activitățile permise în zonele de protecție integrală și zonele de management durabil, se mai pot desfășura următoarele activități, cu respectarea prevederilor din planul de management:

- activități de vânătoare;
- activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor;
- activități de pescuit sportiv, industrial și piscicultură;
- activități de exploatare a resurselor minerale neregenerabile;
- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;
- aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice ori în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naționale se pot aplica tratamentul tăierilor rase în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha, precum și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de plop e.a.
- activități specifice modului de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor, în conformitate cu legislația specifică din sistemul de agricultură ecologică;
- alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale.

C.2.4.7. Infrastructura Parcului Național Semenici – Cheile Carașului

Clădiri

Pe teritoriul parcului național există 26 cantoane silvice în perimetru, 7 cantoane ale Administrației Apelor Române și 7 cabane aparținând altor detinători, construcțiile fiind într-o stare acceptabilă, dar dotările și amenajările interioare, cu câteva excepții sunt total insuficiente

Infrastructura rutieră - acces

În prezent, pe teritoriul parcului național există 173 km drumuri de exploatare, care pot asigura accesul cu mijloace auto în majoritatea zonelor. Starea drumurilor este nesatisfăcătoare și necesită lucrări de reparații și întreținere regulată.

C.2.4.8. Managementul Parcului Național Semenici – Cheile Carașului

Managementul ariei protejate este asigurat de Administrația Parcului Național Semenici – Cheile Carașului, care funcționează ca subunitate în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Caraș Severin.

Managementul se desfășoară pe baza „Planul de Management al Parcului Național Semenici – Cheile Carașului”, care constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management. Planul de management stabilește cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii cinci ani promovate pentru îndeplinirea obiectivelor ariei protejate, acest document urmând să stea la baza activităților Administrației.

Planul de management este un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică în teritoriul ariei protejate și un instrument de dialog între instituțiile care gestionează resursele naturale și umane ale acestui spațiu. Acțiunile din planul de management au fost formulate ținând cont de resursele naturale, culturale, sociale și economice din Parcul Național Semenici – Cheile Carașului.

Scopul planului de management este acela de a promova un model de gestiune care să permită dezvoltarea durabilă a comunităților umane și conservarea peisajului, a diversității biologice și a celorlalte valori ale mediului natural și cultural din Parcul Național Semenici – Cheile Carașului.

Planul de management urmărește integrarea obiectivelor de conservare și protecție a resurselor naturale în cadrul preocupărilor actorilor locali și promovarea unei opinii comune pentru a obține colaborarea continuă a acestora în gestionarea patrimoniului ariei naturale.

Managementul Parcului Național Cheile Semenici – Cheile Carașului urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile

Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planului de management al Parcul Național Semenic – Cheile Carașului vizează:

- a.) Protejarea zonelor naturale și convenționale de importanță națională și internațională pentru scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreaționale sau turistice;
- b.) Conservarea peșterilor din clasa B;
- c.) Perpetuarea, cât de natural posibil, a mostrelor reprezentative de regiuni geografice, comunități biotice, reserve genetice și specii, pentru asigurarea stabilității și varietății ecologice.
- d.) De a face posibilă folosirea zonei de către vizitatori în scopuri inspirative, educaționale, culturale și recreaționale, astfel încât specificul natural al zonei să fie menținut;
- e.) Eliminarea și prevenirea pe mai departe a exploatărilor sau a activităților ostile scopului propus;
- f.) Menținerea respectului pentru ecologie, geomorfologie, caracteristicilor sacre sau estetice, care au fost desemnate ca ocrotite;
- g.) Luarea în considerare a nevoilor populației indigene, incluzând resurse de subzistență în așa fel încât acestea să nu afecteze sau să contravină obiectivelor manageriale.

C.2.5. Situl de importanță comunitară SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI (cod ROSCI0226)

C.2.5.1. Identificarea și localizarea sitului

▪ Desemnarea sitului:

Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0226), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000.

▪ Tip de proprietate:

Suprafața totală a situl de importanță comunitară Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0266) este de 37.555 ha. Suprafața situl se află 95% în domeniul public al statul și 5% în domeniul privat.

▪ Localizarea sitului:

Situl de importanță comunitară Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0266) se desfășoară pe teritoriul județului Caras – Severin si este localizat prin urmatoarele coordonate geografice:

- latitudine N 44° 08' 07" ; longitudine E 21° 52' 35"

Situl este localizat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 822 m (minimă 106 m, maximă de 822 m) și are legătură cu alte patru situri Natura 2000 in Romania:

- Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031);
- Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020);
- Muntii Semenic – Cheile Carasului (cod ROSPA0086).

C.2.5.2. Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

În cuprinsul sitului s-au identificat 21 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000:

- 6110* Comunitati rupicole calcifile sau pajisti bazifite din Alysso –Sedion albi
- 6510 Pajjiti de altitudine joase (*Alopecurus pratensis* *Sanguisorba officinalis*)
- 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajjiti bazifite din Alysso-Sedion albi
- 6410 Pajjiti cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Molinia caerulea*)
- 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
- 4060 Tufărișuri alpine și boreale
- 7110 * Turbării active
- 7120 Turbării degradate capabile de regenerare naturală
- 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis
- 7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (*Cratoneurion*)
- 6190 Pajjiti panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*)
- 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*
- 9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*
- 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*
- 91E0 * Păduri aluviale cu *A. glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)
- 6210 * Pajjiti uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco-Brometalia*)
- 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolia*)
- 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase
- 9180 * Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene
- 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*)
- 91Y0 Păduri dacice de stejar ăi carpen
- 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane
- 3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane
- 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*)
- 7140 Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat)

C.2.5.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

- Specii de mamifere: situl găzduiește un număr de 12 specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1323 *Myotis bechsteini* (lilianul cu urechi mari), 1308 *Barbastella barbastellus* (lilicacul cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (lilicac cu aripi lungi), 1352 *Canis lupus* (lup), 1361 *Lynx lynx* (râs), 1354 *Ursus arctos* (urs), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (lilicacul mare cu potcoavă), 1303 *Rhinolophus hipposideros* (lilicacul mic cu potcoavă), 1306 *Rhinolophus blasii*

(lilianul cu porcoavă al lui Blasius), 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun), 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic), 1316 *Myotis capaccinii* (liliacul cu picioare lingi), 1321 *Myotis emarginatus* (lilianul cărămiziu).

- Specii de amfibieni și reptile: situl este important pentru o specie de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă).
- Specii de pești: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 4 specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc), 2511 *Gobio kessleri* (porcușorul de nisip), 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță), 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă).
- Specii de nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 11 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, acestea sunt: *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vârgat), 1088 *Cerambyx cerdo* (croitorul mare), 1060 *Lycaena dispar* (fluturașul purpuriu), 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru), 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu), 4057 *Chilostoma banaticum* (melcul carenat bănățean), 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră), 4039 *Nymphalis vaualbum* (cosașul transilvan), 4048 *Isophya costata* (cosașul de munte), 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare), 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).
- Specii de plante: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 1902 *Cypripedium calceolus* (papucul doamnei).
- Alte specii importante de floră și faună
 - Specii de mamifere: *Arvicola terrestris scherman*, *Cervus elaphus*, *Crocidura leucodon*, *Dryomys nitedula*, *Arvicola terrestris scherman*, *Eptesicus nilssonii*, *Martes foina*, *Martes martes*, *Meles meles*, *Muscardinus avellanarius*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myoxus glis*, *Neomys anomalus*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus leisleri*, *Nyctalus noctula*, *Plecotus austriacus*, *Sciurus vulgaris*.
 - Specii de amfibieni și reptile: *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*, *Triturus alpestris*, *Coronella austriaca*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Podarcis muralis*, *Vipera ammodytes*, *Vipera berus*.
 - Specii de pești: *Abramis brama*, *Barbus peloponnesius*, *Chondrostoma nasus*, *Gobio kesslerii*, *Gymnocephalus schraetser*.
 - Specii de nevertebrate: *Euscorpius carpathicus*, *Holandriana holandrii*, *Lucanus cervus cervus*, *Maculinea arion*, *Maculinea nausithous*, *Mecidea lindbergi*, *Stylurus flavipes*, *Unio pictorum*, *Zerynthia polyxena*, *Zubovskya banatica*.
 - Plante: *Acanthus balcanicus*, *Allium moschatum*, *Asperula purpurea*, *Cardamine pratensis ssp. rivularis*, *Carex curta*, *Carex echinata*, *Carex lasiocarpa*, *Carex limosa*, *Carex nigra*, *Carex ovalis*, *Carex pauciflora*, *Carex rostrata*, *Carlina acanthifolia ssp. acanthifolia*, *Centaurea atropurpurea*, *Centaurea calvenscens*, *Cephalaria laevigata*, *Chamaecytisus glaber*, *Crocus banaticus*, *Crocus flavus*, *Dactylorhiza*

maculata, *Dianthus giganteus* ssp. *banaticus*, *Dorycnium pentaphyllum* ssp. *germanicum*, *Echinops bannaticus*, *Epilobium palustre*, *Eriophorum vaginatum*, *Gladiolus illyricus*, *Homogyne alpina*, *Iris reichenbachii*, *Juncus filiformis*, *Jurinea glycacantha*, *Lathyrus sphaericus*, *Linum uninerve*, *Luzula sudetica*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Myrrhoides nodosa*, *Nardus stricta*, *Ophioglossum vulgatum*, *Ophrys scolopax* ssp. *cornuta*, *Orchis pallens*, *Orchis papilionacea*, *Orchis tridentata*, *Peltaria alliacea*, *Petrorhagia saxifraga*, *Peucedanum longifolium*, *Piptatherum holciforme*, *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*, *Satureja montana* ssp. *kitaibelii*, *Sedum cepaea*, *Sempervivum marmoreum*, *Seseli gracile*, *Seseli rigidum*, *Sesleria filifolia*, *Silene flavescent*, *Sorbus borbasii*, *Sphagnum* sp., *Stipa pennata* ssp. *ericaulis*, *Trifolium scabrum*, *Veronica spicata* ssp. *crassifolia*.

C.2.5.4. Descrierea sitului de importanță comunitară

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate:

N09 – 321 – Pajisti naturale, stepe 2%;
N14 – 231 – Pasuni 6%;
N16 – 311 – Paduri de foioase81%;
N17 – 312 – Paduri de conifere 4%;
N19 – 313 – Paduri de amestec 3%;
N26 – 324 – Habitate de paduri (paduri in tranzitie) 4%.

Alte caracteristici ale sitului

Peisajul sitului și zona limitrofă sunt un peisaj natural, ce conține zone antropizate, zone renaturalizate și zone degradate. Datorită morfologiei și petrografiei regiunii, sunt două peisaje caracteristice parcului național corespunzătoare Munților Semenic (roci metamorfice – șisturi cristaline) și Munților Aninei (roci sedimentare - calcare).

Principalele habitate în parc sunt habitatele de pădure, habitatele de pășuni și fânețe, habitatele cavernicole și habitatele acvatice, din care 10 habitate de interes comunitar.

Cel mai bine investigat este grupul Cormophyta reprezentat de un număr de 1277 de specii, răspândite în diferite biotopuri caracteristice perimetrului de referință al sitului Semenic – Cheile Carașului.

Abundența mare a speciilor saxicole este urmare a prezenței prin excelență a reliefului carstic care dă nota caracteristică sitului Semenic – Cheile Carașului.

Din punct de vedere al vegetației, principalele caracteristici ale peisajului sunt:

- Suprafețe întinse cu păduri de foioase (preponderent fag) și rășinoase (brad introdus artificial) ce se regăsesc pe tot cuprinsul parcului, în văi și platouri. Vârsta arborilor în anumite zone depășește 130 ani.
- Elementul principal din acest punct de vedere îl constituie cea mai întinsă suprafață de pădure virgină de fâgete (vârsta medie peste 350 ani) situată la Izvoarele Nerei.

- Pășuni cu tufărișuri, ienupăr, împăduriri naturale în pâlcuri.

Ecosistemul cavernicol la rândul lui are în componență un ecosistem terestru (nivelul de galerii fosile), un ecosistem aluvionar (nivelul galeriilor subfosile) și un ecosistem acvatic (nivelul galeriilor active, nivelul galeriilor subfosile, bazinele cu apă). Abundența în general a speciilor de faună este în primii 25-50 m față de intrări și în galeriile etajului subfossil/activ.

C.2.5.5. Calitate si importanta

Condițiile deosebit de variate din zona Munților Banatului au determinat instalarea unei flore bogate în specii, atât din punctul de vedere al plantelor inferioare, dar mai ales din punctul de vedere al speciilor de cormofite. O caracteristică esențială pentru această zonă, reflectată în structura florei și vegetației este existența a numeroase specii termofile de origine mediteraneană, balcanică, balcano-ilirică, balcanico-panonică și moesică.

Situl se caracterizează prin prezența a numeroase tipuri de habitate dintre care 10 habitate de interes comunitar: *Pajisti rupicole calcaroase sau bazofile cu Alysso-Sedion albi, *Pajisti calcaroase din nisipuri xerice, Pajisti uscate semi-naturale si faciesuri de acoperire cu tufisuri pe substrat calcaros (*situri importante pentru orhidee), *Pajisti bogate in specii de Nardus, pe substratele silicioase ale zonelor muntoase (si ale zonelor submuntoase din Europa continentală), *Turbarii inalte active, *Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion), * Grohotisuri medio-europene calcaroase ale etajelor muntoase, *Paduri de panta, grohotis sau ravene cu Tilio-Acerion, *Turbarii impadurite.

Din punct de vedere fitogeografic, flora este alcătuită în principal din elemente eurasiatice (33,33 %) care formează fondul general al florei din regiunea temperat europeană. La acestea se adaugă cu procente ridicate elementele european centrale (12,70 %), europene (14,89 %).

Cel mai bine investigat este grupul Cormophyta reprezentat de un număr de 1277 de specii, răspândite în diferite biotopuri caracteristice perimetrului de referință al sitului Semenik – Cheile Carașului. Abundența mare a speciilor saxicole este urmare a prezenței prin excelență a reliefului carstic care dă o nota caracteristică sitului.

Pădurile subxerofile de cer, gămiță și gorun sunt slab reprezentate, dar în stratul ierbos s-au păstrat elemente meridionale precum *Orchis simia*, *Himantoglossum hircinum*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Arabis turrita*, *Helleborus odoratus*, *Lychnis coronaria*, *Ruscus aculeatus*-specii de interes european și național.

În urma studiului faunistic realizat, cât și din informațiile bibliografice, s-a putut observa o diversitate faunistică importantă în ceea ce privește numărul de specii (672 – din care 509 de specii sunt nevertebrate și 162 sunt vertebrate) cât și valența ecologică a acestora. Din cele 509 de specii de nevertebrate identificate pe teritoriul parcului 56 de specii sunt endemice.

Această zonă a fost o zonă refugială în timpul glaciațiunilor, în care au supraviețuit specii relictice terțiare cum sunt gasteropodele *Amphimelania holardi* (endemit balcanic), *Herilla ziegleri dacica* (specie

endemică pentru Banat, ortopterul *Zubovskia banatica* (specie endemică pentru România). Cele mai multe specii sunt europene în sens larg (274 de specii, dintre care cele mai multe sunt central europene sau eurosiberiene, specii în general higrofile, proprii pădurilor de foioase în cazul faunei terestre). O pondere destul de mare o au speciile paleartice (40 de specii) și cele holarctice (36 de specii) și, de asemenea, cele mediteraneene (20 de specii). Deși în număr mic speciile mediteraneene ne arată influența climatului mediteraneam asupra zonei de referință și a posibilităților de colonizare de la sud spre nord sub influență condițiilor climatice și a reliefului din această zonă.

Amfibienii sunt remarcați prin prezența a 11 specii europene protejate pe plan mondial prin convențiile de mediu ratificate și de România cum ar fi: *Triturus cristatus*, *Triturus alpestris*, *Triturus vulgaris*, *Bombina variegata*, *Bufo viridis*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*.

Există în acest site 9 specii de reptile , protejate prin diferite convenții naționale și internaționale, acestea fiind *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis* și *Vipera ammodytes ammodytes*.

Deoarece situl se află așezat între regiunile boreale și tropicale, prin România trec unele dintre cele mai importante drumuri de migrație ale păsărilor, toamna spre sud (pasajul de toamnă) și primăvara spre nord (pasajul de primăvara).

C.2.5.6. Vulnerabilitate

Vulnerabilitatea sitului este dată de activitățile antropice care afectează habitatul multor specii de floră și faună sălbatică.

Suprapășunatul produce:

- Exces de elemente fertilizante de natură organică (azot și potasiu);
- Schimbarea pH-ului solului;
- Apariția și răspândirea buruienilor de târlă cum ar fii: urzica (*Urtica dioica*), șteviile (*Rumex sp.*), strigoaia (*Veratum album*), feriga (*Pteridium aquilinum*), brândușa de toamnă (*Colchicum autumnale*) și alte plante nevaloroase sau toxice;
- Rărirea covorului ierbos, eroziunea solului, poluarea apelor;
- Degradarea peisajului montan;
- Focare de boli (necrobaciloză) și dăunători pentru plante și animale;

Incendierea pășunilor produce:

- Influențe puternice asupra structurii biocenozelor, succesiunea ecologică, productivitatea biologică, modificând structura și însușirile solului;
- În afară de plante sunt distruse bacteriile din sol, râme, insecte, rozătoare (se distruge microfauna);
- Se distruge stratul de humus;
- Solul se acoperă cu o crustă foarte tare, care nu permite dezvoltarea vegetalelor;
- Se schimbă pH-ul solului;

- Solul este invadat de ferigă; feriga este o specie toxică (conține tiaminază) și provoacă hematuria.

Ecosistemul acvatic este afectat datorită poluării principalelor ape de suprafață cu materii organice și anorganice. Lacurile de acumulare sunt habitate acvatice artificiale pentru care nu există studii cu privire la fauna și flora existentă.

Peisajul subteran natural cu excepția câtorva peșteri și avene este puțin alterat. Alterarea peisajului constă în degradarea unor depozite speogenetice (sedimente, formațiuni) și grafiti pe pereți. Degradarea majoră este generată de căutătorii de comori.

Principalele amenințări pentru ecosistemul cavernicol sunt: defrișările, poluarea apelor la suprafață care se subteranizează, activitatea turistică. Prin aceste influențe pot fi afectate speciile de chiroptere strict protejate și speciile de nevertebrate, unele fiind endemice.

C.2.5.7. Statutul de protecție al sitului și legătura cu siturile CORINE BIOTOPE

▪ Clasificare la nivel national si regional

- Cod RO01 - Categorie I. IUCN: 25,64 %
- Cod RO02 - Categorie II. IUCN: 74,35 %
- Cod RO03 - Categoria II. IUCN: 0,31%

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	8,70	2.282. – Cheile Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	1,54	2.283. – Izvoarele Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	13,43	2.284. – Izvoarele Nerei
RO01	Rezervatie științifică	+	1,35	2.285. – Cheile Gârliștei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,62	2.287. – Buhui
RO02	Parc național	*	0,01	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO03	Monument al naturii	+	0,14	2.288. – Peștera Comarnic
RO03	Monument al naturii	+	0,04	2.289. – Peștera Popovăț
RO03	Monument al naturii	+	0,12	2.288. – Peștera Buhui

C.2.5.8. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului si suprafata din sit afectata

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
140	Pășunatul	B	-	-
230	Vânătoare	B	-	-
602	Complex de ski	B	-	-
241	Colecționare (insecte, reptile, amfibieni etc.)	B	0	-
400	Zone urbanizate, habitare umană	B	-	-
164	Curățarea pădurii	C	-	-

100	Cultivare	C	0	-
940	Catastrofe naturale	A	-	-
220	Pescuit sportiv	C	0	-
141	Abandonarea sistemelor pastorale	B	-	-
180	Incendiere	B	-	-
701	Poluarea apei	B	-	-
167	Exploatare fără replantare	A	-	-
511	Linii electrice	C	0	-
170	Creșterea animalelor	C	-	-
900	Eroziunea	A	-	-
240	Luarea / Indepărtarea de faună	C	0	-

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
102	Cosire/Taiere	C	-	-
170	Creșterea animalelor	B	-	-
330	Saline	B	-	-
624	Drumeții montane, alpinism, speologie	C	-	-
900	Eroziunea	B	-	-
167	Exploatare fără replantare	B	-	-
301	Cariere	C	-	-
400	Zone urbanizate, habitare umană	B	-	-
700	Alte forme de poluare	A	-	-

C.2.5.9. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administrația Parcului Național Semenic – Cheile Carașului. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Semenic – Cheile Carașului, pe baza Planului de management ale acestuia.

C.2.6. Aria de protecție avifaunistică M-ȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI (cod ROSPA0086)

C.2.6.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

▪ Desemnarea sitului:

Prin H.G. nr.1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086), ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

▪ Tip de proprietate:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086) are suprafața totală de 36.240 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.

▪ Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086) cu suprafața totală de 40.422 ha se desfășoară pe teritoriul județului Caras Severin (100%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 53' 21" ;
- longitudine E 21° 51' 24"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 384 m (minimă 222 m, maximă de 1445 m) și are legătură cu trei alte situri Natura 2000 în România:

- Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031);
- Semenice – Cheile Carasului (cod ROSCI0226);
- Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020).

C.2.6.2. Specii protejate pentru care a fost desemnată aria de protecție avifaunistică

♦ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A321 *Ficedula albicollis* (Muscarul gulerat), A320 *Ficedula parva* (Muscar mic), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).

♦ Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A350 *Corvus corax*, A325 *Parus palustris*, A325 *Parus montanus*.

♦ Alte specii importante de floră și faună:

- Specii de nevertebrate: *Euscorpius carpathicus carpathicus*, *Mecidea lindbergi*.
- Specii de amfibieni: *Bufo bufo*, *Hyla arborea*.
- Specii de reptile: *Lacerta agilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*.
- Specii de pești: *Abramis brama*, *Alburnus alburnus*, *Chondrostoma nasus*.
- Specii de mamifere: *Capreolus capreolus*, *Felis silvestris*, *Mustela putorius*, *Sciurus vulgaris*.
- Specii de plante: *Artemisia insipida*, *Asperula purpurea*, *Colchicum umbrosum*, *Dianthus serotinus*, *Ruscus aculeatus*, *Sedum cepaea*, *Vaccinium arctostaphylos*.

C.2.6.3. Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate:

N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe 2%;
N14 – 231 – Pasuni 5%;
N16 – 311 – Paduri de foioase 82%;
N17 – 312 – Paduri de conifere 4%;
N19 – 313 – Paduri de amestec 3%;

Alte caracteristici ale sitului

Prezenta peretilor calcarosi, a versantilor cu vegetatie chasmoftica, a grohotisurilor, pesterilor in versanti si avenelor in platouri cu doline si lapiezuri. De asemenea, prezenta zonelor impadurite cu fag ce alterneaza cu pasuni si fanete nefolosite cu plantatii de pruni.

C.2.6.4. Calitate si importanta

C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 7 specii: șoim călător (*Falco peregrinus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), buhă (*Bubo bubo*), ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ghionoaie sură (*Picus canus*), muscar gulerat (*Ficedula albicollis*), muscar mic (*Ficedula parva*).

Zona propusă este chiar parcul național Semenic - Cheile Carasului. Ea constă dintr-o suprafață de pădure compactă foarte mare, care adăpostește multe specii caracteristice, dintre care câteva au efective semnificative. Astfel două specii de ciocănitori, respectiv două de muscari sunt specii cu efective importante pentru România. În parc putem întâlnii multe chei și alte formațiuni stâncoase, alterate cu păduri puțin deranjate respectiv de pajiști care servesc ca terenuri de vânștoare pentru speciile de răpitoare, dintre care două (șerparul și șoimul călător) respectiv buha au efective semnificative la nivel național.

C.2.6.5. Vulnerabilitate

În ceea ce privește vulnerabilitatea, merita mentionate urmatoarele situatii de risc:

- turismul necontrolat și turismul în masa;
- schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole (cositul sau pășunatul);
- lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere;
- vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci;
- vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare;
- practicarea sporturilor extreme (alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motor de cross, mașini de teren);
- amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului speciilor periclitare;
- distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor;
- deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii de stârci și ciori);
- prinderea păsărilor cu capcane;
- scoaterea puilor pentru comerț ilegal;
- braconajul;
- defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari;
- tăierile selective în arborete, fiind vizati arborii batrani;
- industrializare și creșterea zonelor urbane;

- electrocutare si coliziune in linii electrice;
- intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini;
- schimbarea habitatului semi-natural (fânețe pășuni) din cauza încetării activităților agricole (cositul pășunatului);
- arderea vegetației (a miriștii și a pârluagelor).

C.2.6.6. Statutul de protecție al sitului și legătura cu siturile CORINE BIOTOPE

▪ Clasificare la nivel național și regional

RO02 - Categorie II IUCN: 99,13%;

RO03 - Categorie III IUCN: 0,32%;

RO01 - Categorie I IUCN: 26,61%;

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel național sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul național si numele ariei naturale protejate
Cod	Categorie	Tip	%	Codul național si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	8,70	2.282. – Cheile Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	1,54	2.283. – Izvoarele Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	13,43	2.284. – Izvoarele Nerei
RO01	Rezervatie științifică	+	1,35	2.285. – Cheile Gârliștei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,62	2.287. – Buhui
RO02	Parc național	*	0,01	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO03	Monument al naturii	+	0,14	2.288. – Peștera Comarnic
RO03	Monument al naturii	+	0,04	2.289. – Peștera Popovăț
RO03	Monument al naturii	+	0,12	2.288. – Peștera Buhui

C.2.6.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
140	Pasunatul	B	-	-
230	Vanatoare	B	-	-
602	Complex de ski	B	-	-
241	Colectionare (insecte, reptile, amfibieni)	B	0	-
400	Zone urbanizate, habitare umană	B	-	-
164	Curățirea pădurii	C	-	-
100	Cultivare	C	0	-
940	Catastrofe naturale	A	-	-
220	Pescuit sportiv	C	0	-

141	Abandonarea sistemelor pastorale	B	-	-
180	Incendiere	B	-	-
701	Poluarea apei	B	-	-
167	Exploatare fără replantare	A	-	-
511	Linii electrice	C	0	-
170	Creșterea animalelor	C	-	-
900	Eroziunea	A	-	-
240	Luarea / Indepărtarea de faună	C	0	-

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

Cod	Activitate	Intensitate	%	Influența
102	Cosire/Taiere	C	0	-
170	Creșterea animalelor	B	-	-
330	Saline	B	-	-
624	Drumeții montane, alpinism, speologie	C	-	-
900	Eroziunea	B	-	-
167	Exploatare fără replantare	B	-	-
301	Cariere	C	-	-
400	Zone urbanizate, habitare umană	B	-	-
709	Alte forme de poluare	C	-	-

C.2.6.8. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administrația Parcului Național Semenic – Cheile Carașului. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN, pe baza Planului de management al acestuia.

C3. Date despre prezenta, localizarea, populația și ecologia speciilor și / sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului propus, menționate în formularele standard al ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.3.1. Descrierea, localizarea, populația și ecologia speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile ROSCI0031 CHEILE NEREI – BEUȘNIȚA, ROSPA0020 CHEILE NEREI – BEUȘNIȚA, ROSCI0226 SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI și ROSPA0086 MUNȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI

► Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1302 *Rhinolophus mehelyi*

Denumirea românească: Liliacul cu Potcoava al lui Mehelyi

Descriere și identificare: Liliac de talie mijlocie. Procesul superior al crestei este bont și abia cu puțin mai lung decât cel inferior, acesta din urmă fiind lat. Blana dorsală este cenușie-brună (la fel tegumentul urechilor și patagiului) iar partea ventrală aproape albă. Adesea peri lungi și negri în jurul ochilor. În repaus corpul nu este învelit complet cu patagi.

Habitat: Foloseste pesterile ca adaposturi, atat iarna, cat si in perioada activa. Prefera pesterile fosile (fara cursuri de apa). Terenurile de hranire sunt stepele uscate, padurile deschise si tufarisurile.

Distributie si ocurenta: Raspandirea in Romania: semnalările la noi sunt sporadice, ceea ce inseamna ca este o specie foarte rara. Este prezenta in mai multe localitati din Dobrogea, o semnalare langa Bucuresti, una langa Sibiu si o alta in jud.Suceava. Terra typica speciei este Bucuresti, iar holotipul se gaseste la Muzeul National de Istorie Naturala din Washington.

Population: Circa 1.500 indivizi in Romania, care formeaza colonii mici (de cateva zeci de exemplare). Specia este in declin numeric pe toata suprafata arealului si amenintata cu extinctia pe zone intinse.

Ecologie si comportament: Specie sedentara, legata puternic de zonele carstice a caror pesteri au microclimatul foarte stabil. Foloseste si adaposturi artificiale. Formeaza colonii de reproducere de pana la 500 indivizi. Se hraneste cu noctuide si alte insecte. Specie cu biologia putin cunoscuta (maturitate sexuala la un an, longevitate: 4-6 ani).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este amenintata de: distrugerea sau deranjarea adaposturilor (pesteri); alterarea habitatelor de hranire; speleoturism. IUCN: VU (Red List Category – Europe)

1303 *Rhinolophus hipposideros*

Denumirea romaneasca: Liliacul mic cu potcoava

Descriere si identificare: Cel mai mic chiropter rinolofid din Europa. Saută este de forma triunghiulara, procesul superior al crestei scurt si rotunjit iar cel inferior subtire si evident mai lung. Se identifica usor dupa intervalul de lungime a antebrațului, care este cel mai mic dintre speciile genului din Europa: 37 – 42 mm. Culoarea blănii este bruna-fumurie dorsal si cenușiealbicioasa ventral. Tegumentul urechilor si patagiului brun-cenușiu deschis. Biometrie: lungime cap+corp = 37-45 mm; lungimea condilo-bazala = 13,5–15,2 mm; anvergura aripilor = 190-150 mm ; greutate = 4–9 g.

Habitat: Specie primar asociata cu habitatul de stancarie. Primavara si vara femelele formeaza colonii mici de reproducere in pesteri, pivnite si mansarde parasite. In acest timp masculii duc o viata solitara in aceleasi locuri sau in fisuri de stanci. Ierneaza in pesteri, mine parasite si pivnite cu temperatura de 5-10oC si umiditate ridicata, solitar sau in agregate laxe de 20-40 indivizi de ambe sexe (nu se ating, asa ca nu folosesc termoreglarea colectiva); in mod particular, se fixeaza pe pereti foarte aproape de planseul adapostului.

Distributie si ocurenta: Este o specie vest si central paleartica (din Irlanda pana in Caucaz) , a carei areal se intinde cel mai la nord dintre toate speciile de rinolofide (pana la 52o). Arealul speciei s-a restrans in ultimii 50 de ani, mai ales in partea lui nordica, fenomen care continua si astazi. In Romania specia a fost semnalata sporadic de-a lungul intregului lant carpatin, in M-tii Apuseni si in Dobrogea.

Population: O estimare foarte relativa, pe baza literaturii de specialitate si a observatiilor proprii este de 1.500 indivizi. In Romania nivelul populatiilor acestei specii este stabil, desi in Europa de vest specia este in declin.

Ecologie si comportament: Zborul este rapid, aproape de pamant. Se hraneste cu tipulide, fluturi nocturni de talie mica, tantari, coleoptere si acarieni. Maturitatea sexuala este atinsa la un an; imperecherea are loc toamna (precedata de hranire) sau chiar iarna, in timpul trezirilor periodice din timpul hibernarii. Pot sa-si schimbe adapostul de hibernare de mai multe ori in decursul unei ierni. Nu este considerata specie migratoare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Alterarea si/sau distrugerea adaposturilor de vara si de iarna; folosirea pesticidelor in agricultura; eliminarea perdelelor de vegetatie si a benzilor aluviale; fragmentarea si izolarea habitatelor; vandalismul in pesteri; amenajarea si reconditionarea locuintelor.

1304 *Rhinolophus ferrumequinum*

Denumirea romaneasca: Liliacul mare cu potcoava

Denumire stiintifica: *Rhinolophus ferrumequinum* (Schreber, 1774)

Descriere si identificare: Cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Urechi mari, ascutite la varf, lipsite de tragus. Procesul superior al crestei este scurt, lat si rotunjit iar cel inferior este ascutit. Baza perilor din blana este cenusie deschisa, iar partea distala brun-cenusie cu o tenta roscata. Culoarea ventrala este alb sa su o nuanta galbuie. In timpul hibernarii si in repausul diurn isi acopera complet corpul cu patagiul.

Craniul: intre coroana caninului superior si cel de-al doilea premolar nu exista spatiu.

Premolarul I superior este in afara sirului de dinti, sau poate sa lipseasc.

Date biometrice: lungimea cap+trunchi = 57-71 mm ; lungimea antebratului = 54-61 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; greutate = 17-34 g.

Habitat: Habitatele de hranire cuprind padurile de foioase (mai ales primavara) si pasunile (vara si toamna). De asemenea, zboara frecvent in gradini, zone stancoase si deluroase.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in centrul si sudul Europei (sub 52o latitudine nordica), din sudul Marii Britanii pana in M-tii Caucaz. Arealul asiatic este incert, dar ajunge pana in India, China si Japonia. De asemenea, este prezenta in nord-vestul Africii.

In Romania specia e raspandita in interiorul arcului carpatic, mai frecventa in M-tii Apuseni, de asemenea, in Oltenia si Dobrogea. Mai exista o semnalare in nordul Moldovei (Bucovina).

Population: Populatia din Romania este estimata la cca 10.000 exemplare; probabil ca numarul total este mai mare, daca se are in vedere ca exista colonii de hibernare care depasesc 1.000 de exemplare (in M-tii Apuseni). In Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit in ultimii 15 ani, iar in Romania numarul indivizilor este in crestere (dupa dinamica multianuala a coloniilor de hibernare).

Ecologie si comportament: Specia este sedentara si poate folosi pesterile ca adapost in tot timpul anului, dar in nordul Europei (si in tara noastra) coloniile de reproducere sunt mai frecvente in cladirile parasite. Maturitatea sexuala apare dupa 2-3 ani si longevitatea atinge 30 de ani. Primaverile intarziate amana nasterea puilor, situatie in care mortalitatea juvenilor este mare. Se hraneste cu coleoptere si lepidoptere de talie mare; isi prind prada din zbor la mica inaltime sau prin vanatoare pasiva (din locuri de asteptare). In coloniile de maternitate (pana la 200 femele) pot fi prezenti si masculi.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cea mai mare amenintare este fragmentarea si izolarea habitatelor. Alte amenintari: schimbarea regimului de management a ariilor agricole, speleoturismul in toate anotimpurile anului, intoleranta omului fata de prezenta coloniilor in cladiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea si conservarea structurilor alterate ale locuintelor etc.

1305 *Rhinolophus euryale*

Denumirea romaneasca: Liliacul mediteranean cu potcoava

Descriere si identificare: Chiropter de marime medie. Procesul superior al crestei evident mai lung si mai ascutit decat cel inferior, si aplecat inainte. Blana cenusie-bruna pe spate, cu nuanta rosiatica; ventral culoarea este enusie-deschisa, cu tenta galbuie-deschisa. De obicei in repaus nu se imbraca complet in patagiul. Date biometrice:

cap+trunchi = 43-58 mm; lungimea antebratului = 43-51 mm; anvergura aripilor = 300-320 mm; lungimea condilo-bazala = 16-17 mm; greutate = 8-17 g.

Habitat: Prezenta in padurile de foioase din zona de deal si munte, zonele calcaroase cu tufe si apa in apropiere (habitate ripariene) in care se gasesc pesteri. Coloniile de reproducere (maternitatile) sunt situate in pesteri sau in mansarde, poduri si turnuri (mai ales in nordul arealului). Hibernaculele sunt localizate in pesteri si mine parasite, unde coloniile sunt compacte (indivizii se ating intre ei).

Distributie si ocurenta: Arealul speciei in Europa cuprinde partea sudica a continentului, cu limita nordica din Franta, peste sudul Slovaciei, pana in vestul Romaniei. In Romania specia a fost semnalata in pesteri din M-tii Apuseni sau in zona colinara din jurul acestora, unde formeaza colonii de reproducere (pana la 500 indivizi in peștera Tasad). Mai este prezenta in sud-vestul Carpatilor Meridionali (Valea Cernei, Mehedinti, Clisura Dunarii).

Population: Total de indivizi este estimate la 1.500-2.000. Probabil ca populatiile si coloniile din sudvestul Carpatilor Meridionali sunt mai mari decat se estimeaza in prezent, dar lipsesc investigatiile sistematice.

Ecologie si comportament: Specia este puternic dependenta de pesteri. Se cunosc putini parametri ai reproducerii (un singur pui pe an, decalari ale dezvoltarii, in care se suprapune perioada de initiere a zborului puilor dintr-o colonie, cu prezenta unor female gestante). Are zborul foarte agil, de aceea poate vana cu succes in padure. Este o specie sedentara cu capacitate mica de dispersie : max.135 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hranire (liziere, fasii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adaposturilor (peșteri), mai ales in perioada de reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari si putine, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populatiilor in nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe).

1306 Rhinolophus blasii

Denumire romana: Liliacul cu Potcoava al lui Blasius

Descriere si identificare: Specie de marime mijlocie. Procesul superior al crestei ascutit, drept si erect ascendant, mai lung decat procesul inferior, care este ingust si rotunjit. Culoarea blănii pe partea dorsala este cenușie-brună, cu o nuanță lila iar partea ventrală este albă sau cu o nuanță galbuie. Urechile si patagiul sunt de culoare cenușie deschisă. La limita dintre regiunea frontală si occipitală a craniului se găsește o depresiune evidentă si caracteristică.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-54 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = cca 280 mm; lungimea condilo-bazala = 15,8-16,5 mm; greutate = 12-15 g

Habitat: Habitatele de hranire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufarisuri sau cu copaci rari. Folosește peșterile ca adaposturi, atât vara cât si iarna. Pentru hibernare preferă peșterile calde, cu temperaturi între 9 si 14°C. In nordul arealului European sunt folosite si adaposturi artificiale.

Distributie si ocurenta: Areal paleartic si afrotropical. In Europa specia are o raspandire limitata la Peninsula Balcanica si cateva insule mediteraneene (Creta si Cipru). In Romania, Rh.blasii este o specie foarte rara, semnalata sporadic in Banat, Oltenia, sudul Muntilor Apuseni si culoarul Muresului si al Cernei.

Population: In Lista Rosie a vertebratelor din Romania efectivul estimat este de 2.500 de indivizi.

Ecologie si comportament: Specie termofila, care formeaza colonii in adaposturi impreuna cu alte specii ale genului. Coloniile de reproducere ajung pana la 200 femele. Exista foarte putine date despre biologia, ecologia si comportamentul speciei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Disparitia padurilor deschise mediteraneene; distrugerea sau deranjarea adaposturilor de vara si de iarna (mai ales pesteri).

1307 Myotis blythii

Denumirea romaneasca: Liliac Comun Mic

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun (*M. myotis*), de talie mai mica. Lungimea urechii sub 26 mm, cu marginea externa dreapta si prevazuta cu 5-6 pliuri transversale. Majoritatea exemplarelor au o pata albicioasa, stearsa, pe frunte. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare cenusiu-inchisa; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica; culoarea pe partea ventrala este alb-cenusie. Coada mai lunga decat trunchiul. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Creasta sagitala a craniului este putin evidenta si marginea occipitala moderat alungita posterior.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 62-70 mm; lungimea antebratului = 52-58 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; lungimea condilo-bazala = 17,5-18,5 mm (intotdeauna sub 20 mm); greutate = 15-28 g.

Habitat: Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu *M. myotis*), in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri etc.

Distributie si ocurenta: Specie sud-vest palearctica. Este raspandita in toate tarile mediteraneene ale Europei, precum si in Europa Centrala (Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei si toata Peninsula Balcanica).

Raspindirea liliacului comun mic in Romania se suprapune cu a liliacului comun si sunt in curs observatiile in teren pentru identificarea celor doua specii din adaposturile comune.

Population: Dificultatea de a deosebi aceasta specie de liliacul comun (*M. myotis*) face ca evaluarile numerice sa fie luate impreuna. Cele doua specii surori formeaza aglomerari de pana la aproape 7.000 indivizi (in Pestera cu Apa de la Lesu); cunoscand hibernaculele importante din tara, apreciem nivelul populatiilor din Romania la cel putin 50.000 indivizi, desi nivelul ar putea fi semnificativ mai ridicat. Cele doua specii formeaza colonii comune, dar raportul lor este foarte diferit de la o colonie la alta: 29% in Pestera Tausoare (BN) si 88% in Pestera Rastoci (MM) pentru liliacul comun mic.

Ecologie si comportament: Coloniile de iarna sunt compacte, folosind termoreglarea colectiva. Limitele de toleranta a temperaturilor in adaposturi sunt de 6-12°C si cu umiditate relativa mare. Specie migratoare partiala, cu deplasari de pana la 600 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Schimbarea managementului agricol in tara noastra si intensificarea poluarii; distrugerea coloniilor din adaposturile artificiale.

1308 Barbastella barbastellus

Denumirea romaneasca: Liliac Carn

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Urechi unite la baza printr-un pliu tegumentar; nas carn cu narinele orientate in sus; ureche scurta si larga; tragus genuncheat cu portiunea distala ascutita; eperon cu epiblema mica. Blana lunga si matasoasa; culoarea este brun – negricioasa pe spate, cu varful perilor alb, dand efect de chiciura; blana ventrala este cenusie-inchis. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-58 mm; lungimea antebratului = 36/44 mm; anvergura aripilor = 260-290 mm; lungimea condilo-bazala = 12-14,5 mm; greutate = 6-13 g.

Habitat: Specie euritopa, mai frecventa in padurile din zona piemontana si montana. Se hraneste deasupra padurii, la liziere de padure si margini inierbate de terenuri agricole.

Adaposturile de vara sunt mansardele, scorburile copacilor si casutele de pasari, unde femelele formeaza colonii mici. Foarte rar coloniile de reproducere sunt mixte (impreuna cu masculii). Adaposturile de iarna sunt pesterile, minele parasite si pivnitele. In nordul arealului au fost raportate cateva hibernacule marii (mii de indivizi de ambe sexe) dar la noi in tara specia este foarte rara.

Distributie si ocurenta: Specie vest palearctica. Prezenta in sudul, centrul si sud-estul Europei, pana in M-tii Caucaz. In Romania este prezenta pe tot lantul carpatic, inclusive M-tii Apuseni, si in piemontul adiacent, dar densitatea populatiilor este foarte mica (este una dintre cele mai rare specii de chiroptere din Romania).

Population: Populatiile din aproape toata Europa sunt in declin. Pana acum a fost semnalat in 16 pesteri ca adaposturi de iarna (intre 2 si 50 de indivizi). Rezulta ca densitatea populatiilor este foarte mica si in perioada activa, deoarece specia este un migrator mediu. Se estimeaza un efectiv total la ca 2.000 indivizi.

Ecologie si comportament: In adaposturile de iarna suporta coborarea temperaturii pana la 0°C sau chiar -30°C (probabil pentru timp scurt). Liliacul Carn are un zbor rapid si sinuos, si-si procura hrana numai din zbor. Zborul este inalt deasupra padurii si jos la liziere si deasupra apei. Se hraneste aproape in exclusivitate cu fluturi nocturni de talie mica. Au un singur pui pe an si coloniile de reproducere sunt foarte sensibile la deranjare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Exploatarea forestiera care elimina padurile batrane (cu scorburi pentru coloniile de reproducere); lipsa sau reabilitarea adaposturilor artificiale; speleoturismul. IUCN: VU (Red List Category – Europe), A3c + 4c (Red List Criteria – Europe).

1310 *Miniopterus schreibersi*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Aripa Lungi

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Nas foarte scurt; urechi foarte scurte, triunghiulare; tragus scurt, rotunjit la varf. Aripa lungi si ascutite; falanga II a degetului 3 de la aripa mai lunga de circa 3 ori decat falanga I (caracter specific). Blana de pe partea dorsala este scurta, densa, erecta, de culoare cenusie-bruna, uneori cu tenta lila. Culoarea ventrala este cenusie deschisa. Eperon fara epibrama.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 50-62 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = 310-340 mm; lungimea condilo-bazala = 14,5-15,5 mm; greutate = 9-16 g.

Habitat: Specia se hraneste in habitate mai mult sau mai putin deschise, chiar si in zonele periurbane si zborul de hranire este la inaltime (10-20 m). Se hraneste adesea la mare distanta de adapost, in special lepidoptere nocturne si coleoptere. Adaposturile de vara si de iarna sunt cele subterane (mai ales pesteri), aproape fara exceptie. Coloniile sunt mixte (mai ales cu liliacul comun).

Distributie si ocurenta: Specie sud palearctica. In Europa arealul cuprinde tarile mediteraneene, centrul continentului, Peninsula Balcanica, pana in M-tii Caucaz. Raspandirea in Romania: M-tii Apuseni si culoarul Muresului, Carpatii Meridionali si Orientali, centrul si sudul Dobrogei.

Population: Liliacul cu aripa lungi formeaza colonii de reproducere de mii de indivizi si colonii de iernare de zeci de mii (40.000 in Pesteria Huda lui Papara -AB). In coloniile de iarna exista o tendinta de crestere a numarului de indivizi cu altitudinea, in detrimentul adaposturilor din zona piemontana. Estimam efectivul total la 100.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Maturitatea sexuala dupa un an. Spre deosebire de celelalte specii de chiroptere din Europa, fecundarea oului are loc toamna, imediat dupa imperechere, astfel ca gestatia dureaza 8-9 luni. In coloniile de maternitate sunt prezenti si masculi; coloniile de reproducere pot fi mixte, cu *Rhinolophus euryale*. Au fost raportate cazuri de mortalitate in massa, fiind incriminate doua cauze posibile: 1) transmiterea facila a bolilor din cauza faptului ca coloniile sunt foarte compacte si 2) perturbările climatice din perioada timpurie a primaverii, care surprind coloniile la initierea sezonului de activitate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia a parcurs un declin populational major in vestul Europei, de aceea este considerata ca vulnerabila. Amenintările principale sunt alterarea, deranjarea si distrugerea adaposturilor subterane si folosirea pesticidelor. Alte amenintari: speleoturismul, accesibilitatea coloniilor massive si atitudinea negativa a omului din lipsa educatiei ecologice.

1316 *Myotis capaccinii*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Picioare Lungi

Descriere si identificare: Specie de talie mijlocie. Pavilionul urechii ingust, cu 5 pliuri externe orizontale; tragus ascutit, jumătate din lungimea pavilionului, cu marginea interna convexa si cu cea externa concava (in forma de S. Picioare foarte mari), cu peri lungi si aspri. Peri scurți pe ambele fete ale uropatagiului, pe partea ventrala acopera jumătatea laterala a acestuia. Baza parului este cenușie intunecata. Culoarea dorsala cenușie fumurie, cu tenta galbuie; cea ventrala este cenușie deschis; limita dintre cele doua culori este neclara, difuza.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-53 mm; lungimea antebratului = 38-44 mm; anvergura aripilor = 230-260 mm; lungimea condilo-bazala = 14-14,8 mm; greutate = 6- 15 g.

Habitat: Cartierele de hranire sunt zonele umede, cursurile de apa permanente si temporare, canalele, lacurile, mlastinile, helestelele, deltele. Un habitat de hranire caracteristic este reprezentat de mlastinile dominate de arbusti (lastaris, rachite). Adaposturile de reproducere si de iernare sunt pesterile calde, apropiate de suprafete de apa.

Distributie si ocurenta: Arealul cuprinde Europa mediteraneana, Peninsula Balcanica, Asia Mica, Orientul Apropiat pana in Iran, precum si nord-vestul Africii. In Romania specia a fost semnalata numai in sud-vestul tarii, cu clima submediteraneana: Clisura Dunarii si Valea Cernei

Population: Se cunosc 6 pesteri care adapostesc aceasta specie si numarul total de aici este de 1.100 de indivizi. Din cauza cerintelor ecologice particulare populatiile sunt fragmentate.

Ecologie si comportament: Specie coloniala, cu biologie puțin cunoscuta. Formeaza colonii de reproducere in pesteri (pana la 500 femele), cu un singur pui la o fatare. Coloniile sunt mixte, cu *M. myotis*-*M. blythii* si *Miniopterus schreibersi*.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu exista amenintari majore pentru liliacul cu picioare lungi. Local, populatiile pot fi afectate de poluarea apei si de speleoturism. Diminuarea efectivului cu 50% in Spania este un caz particular, in restul arealului populatiile sunt relativ stabile. VU (Red List Category – Europe), A4bce (Red List Criteria – Europe)

1318 *Myotis dasycneme*

Denumirea romaneasca: Liliac de iaz

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Marginea externa a pavilionului urechii fara indentatii evidente, cu 5 pliuri transversale; tragus evident mai scurt decat jumătatea lungimii pavilionului; pe partea ventrala a uropatagiului, dea lungul piciorului, peri fini, albicioși, evidenti, care se extind si pe eperon; eperon drept, se intinde pe o treime din

marginea uropatagiului; uropatagiul se insera la calcai. Picioare mari, cu peri lungi si aspri. Blana dorsala brunie sau cenusiu-brun palida cu luciu matasos; culoarea ventrala albacenusie sau galbuie-cenusie, cu limita clara intre cele doua parti.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 57-65 mm; lungimea antebratului = 43-48 mm; anvergura aripilor = 200-320 mm; lungimea condilo-bazala = 15,7-17,4 mm; greutate = 15-20 g.

Habitat: Habitatul de hranire este cu precadere deasupra apei (rauri cu curgere lina, canale, lacuri, helestei); specia se hraneste si in habitatul de padure. Liliacul de iaz prefera suprafetele acvatice sarace in vegetatie marginala si mai ales fara arbori de mal. Coloniile de reproducere se formeaza in cladiri vechi (mansarde, clopotnite) iar adaposturile de hibernare sunt pesterile si pivnitele.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde zona temperata a Eurasiei (centrul si nordul Europei si Asia pana la Enisei). La noi in tara, ca si in Europa, este una din cele mai rare specii de chiropter. A fost semnalata in numar foarte mic (cca 15 indivizi) in 3 pesteri din M—ii Apuseni. Mai exista o semnalare veche de la Oravita. Folosirea in ultima vreme a detectoarelor de ultrasunete arata ca specia este prezenta, dar foarte rara in locatiile amintite mai sus; se cunosc foarte putine date (si imprecise) asupra acestei specii in Romania.

Population: Efectivul estimat este de 500 exemplare.

Ecologie si comportament: Hrana consta in insecte adulte ce emerg din stadii preimago dezvoltate in apa (trichoptere, diptere nematocere, efemeroptere, odonate) si care zboara deasupra apei.

Este specie slab migratoare, distanta intre adaposturile de vara si de iarna fiind de maximum 100 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Specia este afectata de activitatile umane: intretinerea si renovarea cladirilor; folosirea tratamentelor chimice pentru conservarea lemnului; desecarile pentru "redarea in circuitul agricol" a unor suprafete acvatice; speleoturismul in perioada de iarna.

1321 *Myotis emarginatus*

Denumirea romaneasca: Liliac caramiziu

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Pavilionul urechii prevazut cu creste distincte pe marginea externa, in treimea distala; 6-7 pliuri transversale. Marginea externa a pavilionului are o incizie genuncheata (in unghi drept), adanca si foarte caracteristica. Tragus ingust si mai lung decat jumatatea pavilionului, dar nu ajunge la incizia genuncheata. Blana fina, lanoasa, ondulata si incalcita. Perii de pe spate au trei culori: cenusie la baza, galben-pai la mijloc si ruginie-bruna spre rosu la varf. Culoarea generala este ruginie pe spate si galbuie-cenusie ventral.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 41-53 mm; lungimea antebratului = 36-41 mm; anvergura aripilor = 220-240 mm; lungimea condilo-bazala = 14-15,5 mm; greutate = 7- 15 g

Habitat: Se hraneste deasupra tufarisurilor si lastarisurilor, arii agricole, in pasuni si fanete, uneori deasupra apei. Prezenta in regiunile montane putin inalte, zone carstice, parcuri, gradini. Adaposturile de vara sunt cele subterane si cladirile (pivnite, mansarde, turnuri de biserici) iar cele de iarna sunt pesterile.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, Peninsula Balcanica. Distributia in areal este particulara in sensul ca au fost semnalate colonii mari sau foarte mari (maternitati de pana la 1.000 de femele) la cele doua extreme ale arealului (Franta si Peninsula Balcanica), iar in restul arealului specia este foarte rara.

Distributia in Romania: pana in prezent a fost semnalata in doua localitati din sectorul montan al Crisului Repede, in Valea Cernei si Oltenia (Jiulet), precum si in jumatatea sudica a Dobrogei.

Population: Este una dintre cele mai rare specii de chiropter din Romania, ce ierneaza individual iar in perioada activa formeaza colonii de marimi diferite, in functie de densitate. Efectivul din Romania este estimat la circa 1.000 de indivizi.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu paianjeni si muste, mai rar cu fluturi nocturni. Poate captura prada de pe crengi sau de pe jos. Femele se pot imperechea din primul an de viata dar nu este dovedita nasterea puilor. Imperecherea are loc toamna si, spre deosebire de alte specii de chiroptere europene, nu au loc imperecheri in perioada de iarna.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa (si in tara noastra, desi lipsesc studiile) specia este asociata cu habitatele agricole, astfel ca este dependenta de tipul de agricultura practicat. Este amenintata de distrugerea adaposturilor din cladiri si de speleoturism.

1323 Myotis bechsteini

Denumirea romaneasca: Liliac cu Urechii Mari

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Pavilionul urechii foarte mare, de peste 20 mm; indoit inainte, aproape jumatate depaseste nasul. Marginea externa a pavilionului cu 9 pliuri transversale. Tragus lung, lanceolat. Eperon drept, sub jumatate din lungimea uropatagiului, cu epibrama ingusta. Aripile foarte late si scurte. Blana dorsala de culoare bruna pal spre brun roscat; partea ventrala este cenusie deschisa.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-55 mm; lungimea antebratului = 38-47 mm; anvergura aripilor = 250-300 mm; lungimea condilo-bazala = 16-16,8 mm; greutate = 7- 14 g.

Habitat: Specie de padure. Prefera padurile de amestec (umede), dar este prezenta si in padurea de conifere, parcuri si gradini sin zona de ses. Vara urca pana la 800 m altitudine iar adaposturile de iarna ajung pana la 1.100 m. Adaposturile de vara sunt scorburile copacilor, interstitiile stancariilor; rar poate fi intalnit in cladiri. Adaposturile de hibernare sunt pivnitele, minele parasite, pesterile (3-7oC si umiditate foarte) si scorburile copacilor.

Distributie si ocrotire: Specie vest-paleartica, prezenta in centrul si sudul Europei; a fost semnalata in insule din vestul Mediteranei : Corsica, Elba, Sicilia, Capri). De asemenea, se mai gaseste pe versantii nordici ai M-tilor Caucaz. Distributia speciei (insulara) in Romania este putin cunoscuta deoarece semnalarile sunt sporadice in M-tii Apuseni, sud-vestul tarii (Valea Cernei, Mehedinti) si Dobrogea.

Population: Specie extrem de rara la noi, ca si in tot arealul. Dupa semnalarile extrem de putine din Romania apreciem efectivul total la 800-1.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire. Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri. VU (Red List Category – Europe), A4c (Red List Criteria – Europe)

1324 *Myotis myotis*

Denumirea romaneasca: Liliac Comun

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun mic (*M.blythii*), de talie mai mare. Lungimea urechii peste 26 mm, cu marginea externa curbata si prevazuta cu 7-8 pliuri transversale. Lungimea tragusul este jumătate din lungimea pavilionului urechii, cu jumătatea distala brusc subtiata. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare bruna; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica, cea ventrala este alb-cenusie. Coada mai lunga decat trunchiul. Creasta sagitala a craniului este evidenta si marginea occipitala alungita posterior.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 67-79 mm; lungimea antebratului = 55-68 mm; anvergura aripilor = 350-450 mm; lungimea condilo-bazala = 22-24 mm; greutate = 28-40 g.

Habitat: Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crangurile si pasunile. Adaposturile principale sunt pesterile, folosite in toata perioada anului sau numai pentru hibernare. Formeaza colonii de reproducere si de ingrasare in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri si chiar in copaci, a caror marime este de zeci sau sute de exemplare.

Distributie si ocurență: Specie vest palearctica. Arealul cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, nordul Africii, Asia Mica si Orientul Mijlociu. Probabil este intr-un proces de extindere a arealului, pentru ca in sudul Angliei a aparut relativ recent. In Romania, specia este raspandita si comuna in tot lantul carpatic, inclusiv M-tii Apuseni, toata Transilvania, Banat, Crisana si Maramures, zona de deal extracarpatica (mai ales in Oltenia), precum si in Dobrogea.

Population: Evaluările numerice s-au facut mai ales in perioada de iarna, in hibernacule si se refera la ambele specii surori: liliacul comun (*M.myotis*) si liliacul comun mic (*M.blythii*). Este una din cele mai comune specii din Romania si apreciem nivelul populatiilor la cel putin 50.000 indivizi. Un argument este ca intr-o singura peștera am numarat 6.900 indivizi. Populatiile din Romania inca nu au fost riguros evaluate dar dat fiind ca specia este tipica pentru habitatele agricole mozaicate (caracteristice zonei de deal si munte), probabil efectivele sunt mai mari.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu insecte de talie mare, adesea cu insecte nezburatoare, pe care le captureaza de pe sol. Coloniile din perioada activa adesea sunt mixte, cu *Myotis blythii* si/sau *Miniopterus schreibersi*. Mortalitatea puilor in perioada de alaptare este relative mare (probabil din cauza ofertei trofice limitate si a adaposturilor inadecvate).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Amenintarea majora este reprezentata de iminenta convertire a agriculturii pe sistemul occidental, cu eliminarea haturilor, marginilor intelenite, a palcurilor de padure si a folosirii pesticidelor. Fiind o specie partial antropofila, ii sunt distruse coloniile de reproducere din cladiri locuite si din clopotnitele bisericilor. Speleoturismul este o amenintare moderata.

1352* *Canis lupus*

Denumirea romaneasca: Lup

Descriere si identificare: Lupul este o specie de canide de talie mare, avand o lungime medie a corpului de 1.5 m., coada fiind de 35-45 cm. Inaltimea medie la greaban este de 80 cm., iar greutatea este de 30-45 kg., masculii fiind mai mari decat femelele. Capul este masiv, cu botul ascutit, urechile relativ scurte si o privire caracteristica datorata pozitiei oblice a ochilor. Culoarea blanii este variabila, de la cenusiu deschis la cenusiu roscat. Caracteristice pentru lup sunt coada cu varful negru si pata neagra situata la mijlocul cozii. Picioarele sunt inalte, puternice, ceea ce ii permite o

deplasare usoara, la trap. Urma tipar este asemanatoare cu cea a cainelui, dar este mai alungita si mai mare. In teren, urma partii a lupului este caracterizata de faptul ca acesta calca pe urmele picioarelor anterioare, toti membrii unei haite calcand pe o singura pereche de urme. Traectoria urmelor este rectilinie, cu mici abateri in cazul depasirii unor obstacole.

Habitat: Este un animal care traieste in paduri relativ intinse, in zonele de deal si munte, neavand cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. In acest context, lupul prefera zonele care ii ofera o baza trofica abundenta, constituita atat din animale salbatice cat si domestice. Este prezent in toate ecosistemele forestiere de deal si de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar si in trupurile mari ale padurilor de campie, precum si in Delta Dunarii. Utilizeaza zone largi de cca. 100 km², in cuprinsul carora se pot gasi atat paduri cat si pajisti sau fanete.

Distributie si ocurenta:

În mod natural lupul se găsește în România din Delta Dunării și până în golul alpin, prezentând o mare amplitudine ecologică. Performantele fizice ale lupilor sunt cel puțin impresionante. În căutarea hranei ei pot parcurge peste 100 km într-o singură noapte. Viteza de alergare a lupului poate depăși 60km/oră. Simturile sale sunt extraordinare. Nu doar mirosul este deosebit de fin, dar și auzul și văzul, lupul putând vâna foarte bine atât noaptea - timpul său preferat de vânatoare - cât și ziua sau în perioadele de amurg și dimineată. Are nevoie de un teritoriu întins, de cca. 2400-2500 ha, de zece ori mai mult decât, de pildă, un urs. În România, lupul, vânat frenetic și nu mai prezintă un areal continuu, nenumărate goluri fiind create de vânătoria necontrolată.

Population Nivelul minim al populației (cca. 1500 exemplare) a fost atins în perioada 1960 – 1970, atunci când a existat o campanie puternică de combatere a lupului. A urmat apoi o creștere a populației, iar acum populația de lupi din România are o evoluție stabilă, cu o ușoară tendință de scădere, fiind estimată la cca. 2000 - 2500 de exemplare. Efectivele oficiale sunt considerate ca fiind supraestimate (cca. 4000 de exemplare), fapt care se datorează tendinței de înregistrare dubla sau multipla a lupilor localizați în zone învecinate. Odată cu dezvoltarea activităților umane în natură și fragmentarea habitatelor lupului, această specie va cunoaște un regres populațional semnificativ.

Ecologie si comportament: Lupii sunt animale sociabile, trăind în haite constituite din 4-6 exemplare adulte.

Marimea haitei variază în funcție de hrana existentă, marimea prăzii, tipul de habitat și anotimp. Haita este condusă de perechea alfa, alcătuită din masculul și femela dominantă, care sunt singurii care se reproduc. Sezonul de împerechere este în ianuarie-februarie, iar după o perioadă de gestație de 60-65 de zile, femela dă naștere la 4-7 pui care sunt crescuți atât de femela cât și de mascul, ajutați de întreaga haita.

Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani, lupoanca intrând anual în călduri. Longevitatea este de 12-15 ani, majoritatea exemplarelor nedeșind vârsta de 10 ani. Culcușul este amplasat în zone liniștite, de obicei sub rădăcina unui arbore doborât, scorburi, adâncituri de teren, localizate în apropierea unor surse de apă și, de preferință, pe expoziții însorite. Teritoriul unei haite este destul de întins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanți și fiind, în general, respectat de celelalte haite învecinate. În acest teritoriu pot exista și exemplare solitare foarte tinere sau bătrâne. Comunicarea între indivizi se realizează prin urlet, care se poate auzi de la distanțe apreciabile. Lupul are o viață socială complexă, în cadrul fiecărei haite existând o ierarhizare strictă.

Dintre simțuri, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz și de văz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evită contactul cu omul, adaptându-se ușor diferitelor condiții din teren. Este un pradator cu spectru larg, care include atât mamifere mici și insecte dar și mamifere de talie mare, consumând în același timp și cadavrele prăzilor ucise de alte specii. În acest context, trebuie subliniat rolul de selecție pe care îl exercită lupul în ecosistemele forestiere, în

general, prada sa predilecta fiind constituita din exemplare slabite, bolnave, batrane sau neexperimentate, care pot fi ucise mai usor, cu un consum energetic mult redus. Interactiunile cu activitatile umane constau din pradarea asupra turmelor de animale domestice si competitia cu vanatorii pentru speciile de ierbivore.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In cuprinsul arealului sau vast, lupul este considerat de IUCN ca fiind o specie fara amenintari directe, cu o distributie vasta si cu efective semnificative in anumite zone. Atat in legislatia europeana cat si in cea romaneasca, lupul este considerat specie protejata. In Romania, anual sunt vanate cca. 250 – 300 de exemplare, pe baza unor autorizatii emise in prealabil. Populatia de lupi este estimata anual de catre administratorii fondurilor de vanatoare, in ultimii ani constatandu-se o tendinta accentuata de supraestimare. Masurile de conservare luate in prezent sunt reprezentate de: estimarea anuala a populatiei si controlul braconajului. In viitor sunt necesare urmatoarele masuri de conservare: studii detaliate privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania, in special legate de marimea si tendintele de evolutie a populatiei de lupi, precum si implementarea unui plan de management la nivel national care sa urmareasca reducerea braconajului si controlul activitatilor de vanatoare, constientizarea opiniei publice privind conservarea speciei, precum si compensarea pagubelor produse sectorului zootehnic. Fragmentarea habitatelor datorata expansiunii infrastructurii si dezvoltarii activitatilor umane reprezinta amenintari pe termen mediu care pot fi reduse prin includerea in planurile de dezvoltare a aspectelor legate de conectivitatea populatiilor, in special in zonele cheie (Valea Prahovei, Valea Oltului, muntii Persani si culoarul Deva – Arad).

1354* Ursus arctos

Denumirea romaneasca: Urs Brun

Descriere si identificare: Ursul este un animal masiv, avand o lungime de 2-2.2 m, o inaltime la greaban de 1 m, iar greutatea medie fiind de 250 kg., femelele fiind mai mici, avand in general pana la 200 kg. Capul este masiv, cu botul relativ scurt si urechile mici si rotunde. Culoarea generala a blaniei este bruna, variind de la brun-cenusiu deschis pana la negru, la ursii tineri fiind prezent un guler deschis la culoare in zona gatului. Coada este foarte scurta, de cca. 5-10 cm., la exemplarele mature existand, de cele mai multe ori, o cocoasa specifica, mai proeminenta la masculi. Dintre simturi, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz, vazul fiind mai slab dezvoltat

Ursul este un animal plantigrad, membrele fiind puternice iar ghearele fiind proeminente (10-15 cm). Urma tipar este inconfundabila, urma posterioara semanand cu cea a omului iar cea anterioara fiind mai lata si rotunjita.

Habitat: Ursul este un animal tipic al padurilor montane intinse si linistite din cuprinsul arcului carpat, preferand amestecurile de rasinoase si foioase, bogate in specii arbustive si vegetatie erbacee. Fiind un animal omnivor de talie mare, ursul are nevoie de o baza trofica diversa si abundenta, preferand habitate in care se gasesc specii de fag, gorun, stejar, precum si scorus sau diversi arbusti si specii erbacee, cu bulbi si rizomi.

In teritoriul sau, ursul are nevoie de zone cu stancarii, pentru barloagele din perioada de iarna. Daca asemenea zone nu exista in teritoriul sau, ursul isi amenajeaza barloagele sub arbori doborati, radacini sau cioate. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente in Romania si preferate de urs enumeram: Paduri de fag de tipul Luzulo-Fagetum (9110) si Asperulo – Fagetum (9130), Paduri ilirice de Fagus silvatica (91K0) si Paduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (9410).

Distributie si ocurenta: În România, aria ursului brun se întinde pe cca. 2,8 milioane de hectare, ocupând întreg lanțul carpat, din Maramureș până în estul Banatului, precum și în Munții Apuseni. Răspândirea este condiționată, în principal, de liniște, hrană, un loc bun pentru bârlog, inclusiv desigur pentru adăpostul de peste zi. Este un animal fidel

locului său obișnuit de trai., deplasându-se puțin numai pentru hrană și apă. În general, își păstrează trecătorile, dacă nu este deranjat.

Population Ca și în cazul celorlalte specii de carnivore mari din România, populația de urs de la noi a cunoscut o evoluție ascendentă în ultimii 50 de ani. În prezent, populația de urs este relativ stabilă, existând o ușoară tendință de scădere. Mărimea populației este estimată la 4500 – 5000 de exemplare, existând o puternică tendință de supraestimare (efectivele oficiale estimate fiind de ca. 6,500 de exemplare).

Ecologie și comportament: Ursul este un animal nocturn, dar, în zonele unde nu este deranjat, el este activ și în timpul zilei. În perioada de toamnă, el face deplasări lungi până în zonele de foioase, în special în fagete și gorunete, dar și în zonele cu pomi fructiferi. Este un animal solitar, doar în perioada de împerechere (mai-iunie) putând fi observați masculii și femelele împreună. După o perioadă de gestație de 7-8 luni, din care există o perioadă latentă de 4-5 luni, ursoaica dă naștere, într-un barlog, la 2-3 pui care au dimensiuni reduse (20-25 cm și o greutate de până la 500g). Aceste dimensiuni reduse ale puilor sunt o adaptare la faptul că puii se nasc în perioada de iarnă iar ursoaica îi hrănește din rezervele de grăsime acumulate toamna. Puii rămân împreună cu ursoaica până la vârsta de 1.5-2 ani, aceștia fiind protejați cu atenție de către mama lor.

Maturitatea sexuală este atinsă la 3 ani în cazul femelelor și la 4 ani în cazul masculilor, longevitatea ursilor fiind de 15-25 de ani. Ursoaica cu pui evită contactul cu alți ursi, în special cu masculii, deoarece aceștia pot adesea ucide puii pentru a determina ursoaica să intre mai devreme în călduri. Ursii maturi au un teritoriu de mărime variabilă (10 – 100 km²), această variație depinzând mult de calitatea habitatului (adapost, liniște și hrană).

Ursul evită contactul cu omul, dar fiind un animal oportunist, el folosește toate mijloacele disponibile pentru a se hrăni. În acest context, el poate intra în conflict cu omul în diferite situații ca de exemplu: pradarea asupra animalelor domestice, distrugerea culturilor agricole și a pomilor fructiferi, hrănirea cu deșuri menajere aflate în apropierea pădurii, etc.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În cuprinsul arealului său vast, ursul este considerat de IUCN ca fiind o specie fără amenințări directe, care are o răspândire largă și efective semnificative în anumite zone. În România, prin contradicție cu statutul său de specie strict protejată (pe baza legislației europene), mărimea efectivelor de urs față de un nivel considerat optim este controlată prin activități de vânătoare. În acest sens, se realizează estimări anuale ale efectivelor în perioada de primăvară și sunt stabilite cote anuale pentru exemplarele vâdate. Această contradicție trebuie soluționată în perioada următoare, în sensul de a armoniza statutul de conservare a speciei cu situația existentă în teren. Astfel, atât pe baza pagubelor produse de specie, cât și pe baza estimărilor populației, se poate stabili un sistem care să asigure atât conservarea pe termen mediu și lung a speciei, precum și continuarea activităților de vânătoare. În acest sens, se impun măsuri urgente de îmbunătățire a metodologiei de estimare a mării populației, a tendinței de evoluție a acesteia, precum și de cuantificare a pagubelor produse de specie.

Interesul cinegetic pentru urs este foarte ridicat, ceea ce poate contribui, printr-un management adecvat, la consolidarea statutului de conservare a speciei. Pe de altă parte, managementul actual al speciei conduce și dezvoltările socio-economice vor duce, pe termen mediu, la un regres al populației din România.

1355 Lutra lutra

Denumirea românească: Vidra

Descriere si identificare: Specie de carnivore de talie mijlocie, dimensiunile corpului variaza intre 60-80 cm, coada fiind de 30-50 cm, iar greutatea fiind de pana la 10 kg. Culoarea blănii este maronie, mai deschisa in zona barbiei, a botului si a abdomenului. Picioarele sunt relativ scurte iar intre degete prezinta o membrana bine dezvoltata care ajuta la deplasarea in apa. Prezenta ei poate fi identificata prin urmele tipice de pe malurile apelor. Astfel, urma tipar are imprimata pe sol membrana interdigitala, iar na fiind evidente si urmele tip tobogan ale corpului lansat in apa.

Habitat: Vidra traieste pe malurile apelor curgatoare si statatoare, prezenta ei fiind un indicator al apelor curate, specia fiind sensibila la poluare. Nu are preferinte pentru anumite tipuri de habitat, traind pe malurile apelor putin poluate, in imediata vecinatate a luciului de apa. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente in Romania enumeram: Padurile aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* (91E0) si Padurile ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* de-a lungul raurilor mari (91F0).

Distributie si ocurenta:

Este un animal rar, chiar disparut, in mare parte din zonele in care exista in trecut. Acum mai este intalnit doar in Scotia, Irlanda si Scandinavia. Un numar mic de vidre a fost reintrodus in Marea Britanie. Specii similare: este adesea confundat cu nurca americana, dar si cu *Coypu myocastor coypus* si sobolanul de mosc. Se vor lua in considerare fise fonduri de vanatoare.

Population: Populatia actuala este estimata la 2200-2600 de exemplare. Incepand cu jumatatea secolului trecut, datorita vanarii si braconajului, precum si cresterii gradului de poluare a apelor, populatia de vidra a cunoscut un regres accentuat. In ultimii ani, populatia are o tendinta de stabilizare si chiar de crestere usoara.

Ecologie si comportament: Perioada de reproducere este in lunile ianuarie-februarie iar dupa o perioada de gestatie de 60-65 de zile, femela da nastere, intr-o galerie amplasata pe malul apelor, a 1-4 pui care raman impreuna cu mama lor timp de un an de zile. Masculul nu ia parte la cresterea puilor, fiind alungat de femela cu cateva zile inainte de nasterea puilor. Teritoriul unui exemplar adult variaza, in functie de abundenta hranei, de la 2-3 km pana la 10-15 km mal de apa, la extremitati teritoriile invecinate fiind suprapuse. Hrana consta, in principal, din peste dar vidra poate consuma amfibieni, insecte, pasari si mamifere mici. In general, vidra nu este tolerata de om in zona crescatoriilor de peste, unde poate produce pagube.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La nivelul arealului sau intins in Europa si Asia, vidra este considerata de IUCN ca fiind o specie aproape periclitata, impunandu-se masuri de monitorizare si conservare a habitatelor.

Avand in vedere faptul ca, in Romania, nu au fost derulate masuri specifice de conservare, este foarte importanta cartarea, mentinerea si ameliorarea habitatelor existente, precum si monitorizarea populatiilor.

Producand pagube in zonele piscicole, vidra intra in interactiune cu interesele activitatilor umane. Aceasta situatie duce la actiuni ilegale de reducere a efectivelor de vidra, fiind importanta combaterea braconajului si monitorizarea efectivelor din acele zone.

1361 Lynx lynx

Denumirea romaneasca: Ras

Descriere si identificare: Rasul eurasiatic este cea mai mare specie de felide din Europa. El are membrele relativ lungi, laba piciorului avand o conformatie care ii permite sa se deplaseze cu usurinta in zapada adanca. Statura sa este cuprinsa intre 50-75 cm la greaban, corpul fiind relativ subtire iar capul mic si rotund. Greutatea este cuprinsa intre 15 – 30 kg., masculii (20-30 kg) fiind in general mai mari decat femelele (15-20 kg). In natura, prezenta rasului se poate

identifica mai ales după urmele rotunde, de mărimea urmei unui câine dar fără gheare imprimate în urma tipar. Blana este de culoare galbenă-roscată cu pete închise la culoare. Pe partea interioară a picioarelor și pe abdomen, aceste pete sunt mai puțin proeminente iar culoarea blănii este mai deschisă. Coada este scurtă, cu vârful de culoare închisă. Pe cap, râsul prezintă favoriți de culoare deschisă, formați din peri lungi, iar în vârful urechilor are un smoc de peri lungi și închisi la culoare.

Habitat: Râsul preferă liniștea oferită de masivele forestiere întinse, cu relief accidentat și poieni intercalate. Culmile scurte și abrupte îi permit observarea prăzii și facilitează deplasarea în teren. Toate tipurile de vegetație forestieră care oferă posibilități de observare, panda și vânarea prăzii sunt preferate de către râs. În România, râsul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales în zonele care oferă condiții optime pentru caprior, principala specie pradă. La nivel național, râsul este semnalat pe cca. 42000 km². Printre habitatele prioritare la nivel european în care se găsește râsul din România enumerăm: Paduri acidofile de *Picea abies* din zona montană (9410), Paduri de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra* din zona montană (9420), Vegetație forestieră mediteraneeană cu *Pinus nigra* ssp. *Banatica* (9530).

Distributie si ocurenta: General description needed

Population: În ultimul secol, populația de râs din România a cunoscut o evoluție ascendentă, de la cca. 150 de exemplare în perioada 1930-1940 la peste 1000 de exemplare în prezent. În ultimul deceniu, această evoluție ascendentă s-a atenuat, populația fiind stabilă, mărimea ei fiind estimată la cca. 1100 – 1300 de exemplare. Datorită influenței negative a activităților umane, considerăm că tendința de evoluție este descendentă. Populația de râși din România este estimată anual de către autorități. Există tendințe de supraestimare a populației de râs (estimările oficiale sunt de cca. 1800 indivizi), atât datorită lipsei informațiilor privind ecologia speciei cât și a modului de realizare a acestor estimări.

Ecologie si comportament: Râșii sunt animale solitare, pe teritoriul unui mascul găsindu-se două sau trei femele cu pui, care stau împreună din primăvară și până la sfârșitul toamnei. Anual, femela naște 1-4 pui, care stau în vizuină în primele luni de viață. Atunci când puii sunt abandonați de femelă, la sfârșitul toamnei, de cele mai multe ori ei rămân împreună pe durata iernii. Teritoriile râșilor sunt aparate de intrușii de același sex iar mărimea teritoriului unui exemplar adult de râs este de cca. 40 - 55 km². Pradă principală a râsului este capriorul, urmat de iepuri, exemplare tinere de cerb, capra neagră și mai puțin mistrețul sau diferite alte specii de animale. Consumă, în general, doar părți din pradă ucisă, restul fiind consumat de alți pradatori sau de speciile necrofage. Deși este considerată o specie care poate fi văzută destul de rar, râsul este un animal curios, care se apropie de așezările omenești dar evită contactul cu omul. Datorită auzului foarte bine dezvoltat, râsul reușește să evite întâlnirile directe cu omul, preferând liniștea oferită de pădure. Pagubele produse de râs sectorului zootehnic sunt neînsemnate, mai ales din cauza faptului că turmele de animale domestice (în special oi și capre) sunt pazite de câini ciobănești.

Râsul nu acceptă prezența în teritoriul său a indivizilor de același sex, fiind un pradator cu un spectru foarte larg, care include mai ales animale de aceeași talie sau de dimensiuni mai reduse decât el. Capriorul este de departe specia pradă principală a râsului, iar pisica sălbatică este dușmanul direct al râsului în cadrul nișei ecologice respective, fiind eliminată din teren de către acesta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN consideră specia ca fiind pe cale de a fi amenințată într-un viitor apropiat, impunându-se măsuri de monitorizare a populațiilor, precum și măsuri de conservare specifice. Măsurile de conservare luate până în prezent se referă la monitorizarea populației de către personalul implicat în managementul

cinegetic din Romania si estimarea anuala a marimii populatiei. Anual, in Romania se vaneaza cca. 20 - 30 de exemplare de ras, pe baza autorizatiilor individuale si a unor limite maxime stabilite de catre autoritatea de mediu.

Masurile de conservare necesare in viitor se refera la realizarea unor studii la nivel national privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania (caracteristici populationale, tendinte, distributie), implementarea unui plan de management care sa urmareasca atat combaterea eficienta a braconajului, evitarea fragmentarii habitatelor dar si constientizarea opiniei publice si reducerea efectelor interactiunilor cu activitatile umane. De asemenea, este esentiala implementarea unor metode imbunatatite de estimare care sa ia in considerare atat parametrii biologici cat si ecologia speciei iar activitatile de monitorizare sa fie abordate integrat.

► Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1193 *Bombina variegata*

Denumirea romaneasca: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Galbena

Descriere si identificare: Este o broasca de dimensiuni mici, de pana la 5 cm. Forma corpului este mai indusata decat la *B. bombina*. Corpul este aplatizat, capul mare are botul rotunjit. Pupila este triunghiulara sau in forma de inima. Dorsal tegumentul este foarte verucos, aspru la pipait, acoperit cu negi mari, ce poseda in varf cate un spin cornos negru inconjurat de numerosi spini mici. Negii nu sunt grupati sau dispusi simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal indivizii sunt colorati in cenusiu deschis, maroniu sau masliniu patat cu negru. Uneori pot apare indivizi partial sau total verzi dorsal. Abdomenul si gusa sunt colorate in galben, pe fondul caruia este un desen marmorat cenusiu spre negru, dominand insa pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentand un mijloc de avertizare asupra toxicitatii. Varfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezinta pe fata interioara a membrilor anterioare calozitatile nuptiale (formatiuni cornoase, de culoare neagra ce apar in perioada de reproducere doar la masculi) vizibile chiar si pe perioada hibernarii. Masculii nu poseda sac vocal dar in privinta oracaitului se aseamana cu *B. bombina*, doar ca frecventa sunetelor este mai ridicata.

Habitat: Ocupa orice ochi de apa, preponderent balti temporare, putandu-se reproduce inclusiv in denivelari ale solului ce contin sub un litru de apa, spre deosebire de *B. bombina* care prefera baltile mai mari din lunca sau valea apelor curgatoare. Este intalnita aproape pretutindeni unde gaseste un minim de umiditate, de la 150 m pana la 2000 m.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in vestul si centrul Europei cu exceptia peninsulei Iberice, Marii Britanii si Scandinaviei. Limita estica a arealului este reprezentata de Polonia, vestul Ucrainei, Romania, Bulgaria si Grecia. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de deal si munte.

Population: Este una din cele mai abundente specii, deoarece beneficiaza de orice ochi de apa disponibil pentru reproducere. Indivizii se caracterizeaza printr-o longevitate ridicata si toleranta sporita la o varietate de impacte antropice.

Ecologie si comportament: Este o specie cu activitate atat diurna cat si nocturna, preponderent acvatica, extrem de toleranta si rezistenta. Este sociabila, foarte multi indivizi de varste diferite putand convietui in balti mici. Se reproduce de mai multe ori in cursul verii. Ouale se depun in gramezi mici sau izolat, fixate de plante sau direct pe fundul apei. Este rezistenta la conditii dificile de mediu si longeviva, iar secretia toxica a glandelor dorsale o protejeaza foarte bine de eventualii pradatori. De aceea aproape orice ochi de apa din cadrul arealului este populat de aceasta specie care poate realiza aglomerari impresionante de indivizi in balti mici. Poate rezista si in ecosisteme foarte poluate. Se

deplaseaza bine pe uscat putand coloniza rapid noile balti aparute. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupa zonele deteriorate in urma activitatilor umane (defrisari, constructii de drumuri etc.) unde se formeaza balti temporare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast, dar cu toate acestea este periclitata in mare parte a acestuiau datorita distrugerii, deteriorarii si fragmentarii habitatelor. Conservarea ei necesita masuri simple limitate la mentinerea habitatelor acvatice existente si crearea de noi habitate acolo unde cazul. Este inclusa in anexa 2 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea ariilor speciale de conservare precum si in anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor rosii specia este considerata potential amenintata la nivel national si neamenintata pe intregul areal.

► Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1122 Gobio uranoscopus

Denumirea romaneasca: Porcusorul de vad

Descriere si identificare: Corpul si pedunculul caudal groase si cilindrice. Mustatile lungi depasesc preopercularul; la imbinarea celor doua buze exista cate o prelungire posterioara destul de puternica, ce se aseamana cu o a doua pereche de mustati. Anusul este mai apropiat de inotatoarea anala decat de inotatoarele ventrale. Pieptul si istmul sunt complet acoperite de solzi. Coloritul in general este intunecat. Fata dorsala este cenusie-verzuie sau bruna batand in roscat, cu solzii de pe spate avand o margine neagra. In spatele dorsalei exista 2 - 3 pete negricioase mari care dau un aspect brazdat. Pe laturile corpului exista 7 - 10 pete mari rotunde, uneori alungite. Fata ventrala este alba - galbuie. Ajunge la o lungime maxima fara caudala de 10,5 cm, iar cu caudala de 12,3 cm. Pedunculul caudal gros si cilindric, grosimea sa (masurata in partea anterioara, la marginea posterioara a analei) depaseste inaltimea.

Habitat: Traieste in rauri de munte si deal, localizandu-se in zona vadurilor si repezisurilor, unde apa are o viteza de 70 - 115 cm/s iar substratul este predominant bolovanos. Exista cazuri in care aceasta specie ajunge si spre zonele de ses ale unor rauri, dar poate fi gasit doar in sectoarele cu repezisuri.

Distributie si ocurenta: Porcusorul de vad este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in rauri de munte si deal, localizandu-se in zona vadurilor si repezisurilor, unde apa are o viteza de 70 - 115 cm/s iar substratul este predominant bolovanos. Exista cazuri in care aceasta specie ajunge si spre zonele de ses, dar poate fi gasit doar in sectoarele cu repezisuri. Desi in anumite repezisuri se intalnesc multi indivizi, nu formeaza insa adevarate carduri. Reproducerea are loc in perioada mai - iunie, perioada in care icrele sunt depuse pe pietre. Hrana consta din perifiton si nevertebrate reofile.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ restrans; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania ratifica conventia de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000 si prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservationistilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau.

2511 Gobio kessleri

Denumirea romaneasca: Porcisorul de nisip

Descriere si identificare: Corpul scund si gros sau relativ inalt si slab comprimat lateral. Pedunculul caudal gros si cilindric, grosimea sa in general mai mare decat inaltimea minima. Ochiul de marime foarte variabila, in general apreciabil mai mici decat spatiul interorbital. Solzii laterali totdeauna simtitor mai inalti decat lungi. Mustatile de lungime variabila. Pietul si istmul nu au solzi. Solzii spatelui sunt prevazuti cu striuri epiteliale in relief. Anusul este situat mai aproape de baza ventralelor decat de insertia analei.

Habitat: Traieste in cursul mijlociu al raurilor mari din partea inferioara a zonei scobarului pana in zona crapului; in unele rauri mici de ses traieste in zona cleanului. Prezenta speciei este legata de o viteza a apei de 45 - 65, rar pana la 90 cm/s; aceasta viteza este caracteristica raurilor de campie, si anume portiunilor lor putin adanci, cu substrat nisipos.

Distributie si ocurenta: Porcisorul de nisip este o specie relativ raspandita pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in cursul mijlociu al raurilor mari din partea inferioara a zonei scobarului pana in zona crapului; in unele rauri mici de ses traieste in zona cleanului. In portinile de rau cu o viteza a apei de 45-65 cm/s, putin adanci, cu fund nisipos, indivizii speciei sunt numerosi, traiesc in carduri mari de pana la cateva sute de exemplare. Puietul formeaza carduri mari, care stau in apa mai incheata. Reproducerea are loc in luna iunie. Hrana consta mai ales din diatomee, mai apoi din nevertebrate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitata (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2).

1134 Rhodeus sericeus amarus

Denumirea romaneasca: Boarta

Descriere si identificare: Corpul inalt si puternic comprimat lateral, inaltimea maxima formeaza 31-42% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 34-45% din inaltime. Spinarea inaintea dorsalei este slab comprimata lateral; spinarea in urma dorsalei si abdomenului sunt rotunjite. Profilul dorsal este convex, urcand puternic de la varful botului pana la insertia dorsalei; in urma dorsalei profilul coboara puternic. Profilul ventral este asemanator celui dorsal. Capul este comprimat lateral, lungimea sa reprezinta 19,5 - 27% din cea a capului. Ochiul sunt situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezinta 25 - 30% din lungimea capului si 56 - 82% din spatiul interorbital. Gura este mica, subterminala, semilunara; deschiderea ajunge pana sub nari, iar mandibula se insereaza sub jumatatea anterioara a ochiului. Buzele sunt subtiri, intregi. Pedunculul este scund si comprimat lateral. Dorsala se insereaza la egala distanta de varful botului si baza caudalei. Marginea dorsalei este usor convexa. Pectoralele sunt scurte si rotunjite la varf. Insertia ventralelor este situata sub cea a dorsalei sau putin inaintea acesteia. Anala se insereaza sub mijlocul dorsalei. Marginea ei este foarte usor concava. Solzii mari, mult mai inalti decat lungi, persistenti. Pieptul si istmul sunt acoperite de solzi mai mici. Linia laterala este scurta. Partea dorsala a corpului si capului este cenusie-galbuie, uneori batand in verzui, flancurile albe, fara luciu metalic, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare bat in rosu. In lungul jumatatii

posteroare a corpului si a pedunculului caudal exista o dunga verzuie foarte evidenta. Dimensiunile obisnuite ale adultilor variaza intre 31 si 60 mm lungime fara caudala si 38 - 72 mm lungime totala, talia maxima fiind de 78 mm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor.

Distributie si ocurenta: Boarta are o raspandire relativ mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Boarta este o specie care traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor. Raspandirea acestei specii este strans legata de prezenta lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta. Nu intreprinde migratii. Reproducerea are loc de la sfarsitul lunii aprilie pana in luna august.

Reproducerea are loc in portii, fiecare femela depunand icrele de mai multe ori in decursul unui sezon. Icrele sunt depuse in cavitatea branhiala a lamelibranhiatelor din genurile Unio si Anodonta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462 (Anexa 2).

1138 Barbus meridionalis

Denumirea romaneasca: Moioaga

Descriere si identificare: Dimensiuni mijlocii; corp alungit si rotund; abdomen rotunjit; cap mare; ochi mici; bot lung si proeminent; preorbitare alungite; gura inferioara semilunara; buze carnoase, in special cea inferioara care este divizata; buzele neacoperite de o placa cornoasa; doua perechi de mustati, una mai scurta la varful botului alta mai lunga la colturile gurii; peduncul caudal comprimat lateral; caudala adanc scobita; solzi cu striuri divergente pe partea vizibila; linie laterala completa slab arcuita si dispusa pe mijlocul pedunculului caudal; solzii de la baza analei nu sunt latiti; dinti faringieni pe 3 randuri, ascutiti, indoiti la varf, fara suprafata masticatoare, cu o excavatie la baza coroanei; intestine scurt; peritoneu incolor sau castaniu. Ultima radie simpla a dorsalei este subtire si flexibila; insertia ventralelor situata in urma capatului anterior al insertiei dorsalei; anala lunga, culcata atinge sau aproape atinge (uneori chiar depaseste) baza caudalei; L. Lat. 52 - 63; pe spate are pete intunecate; mustatile fara ax rosu; obisnuit atinge la maturitate 10 - 17 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si partea superioara a regiunii colinare; in majoritatea raurilor care izvorasc din zone de podis sau deal lipseste chiar din cursul lor superior care este rapid. Traieste atat in rauri pietroase, rapide si reci, cat si unele paraie mai namoloase, care vara se incalzesc puternic, insa numai la munte. Arata preferinta mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros.

Distributie si ocurenta: Moioaga are o distributie relativ larga dar usor fragmentata.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste doar in apa dulce. Nu sunt cunoscute migratii.

Reproducerea are loc primavara, prelungindu-se uneori pana spre sfarsitul verii. Bentopelagic. Se hraneste in primul rand cu nevertebrate acvatice bentonice (tendipede, efemeroptere, trichoptere, gamaride, ologichete) mai rar cu vegetale sau cu detritus.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal extins; arealul se afla in continua extindere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Anexa II si V a Directivei Europene Habitate, Anexa III a Conventiei de la Berna, Legea 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN.

1146 Sabanejewia aurata

Denumirea romaneasca: Dunarita

Descriere si identificare: Corpul de inaltime variabila, moderat comprimat lateral; 5 - 20 de pete dorsale, 5 – 17 laterale; marimea si talia petelor laterale este foarte variabila; septul din lungul musculaturii laterale nu este vizibil prin transparenta tegumentului, sau slab vizibil, dar niciodata nu apare ca o dunga longitudinala neagra si niciodata petele laterale nu se contopesc cu acest sept. La baza caudalei o pata dorsala si alta ventrala, mici; pata dorsala este verticala. Exista o creasta adipoasa dorsala, uneori si una ventrala. Fondul este alb-galbui, uneori batand in auriu.

Habitat: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase.

Distributie si ocurenta: Dunarita are o raspandire foarte mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase. Unele subspecii au preferinta si pentru substrat bolovanos. Hrana consta din diatomee si nevertebrate. In raurile nisipoase in cea mai mare parte a timpului se ingroapa in nisip. Evita raurile/sectoarele cu namol.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462/2001.

1157 Gymnocephalus schraetzer

Denumirea romaneasca: Raspar

Descriere si identificare: Corpul relativ alungit; inaltimea reprezinta 19 - 24,2% din lungime, iar grosimea 58 - 76% din inaltime. Profilul dorsal urca aproape rectiliniu de la varful botului pana la insertia dorsalei, dupa care coboara; privit lateral, capul apare de forma triunghiulara. Profilul ventral este aproape orizontal. Partea dorsala si flancurile sunt galbene ca lamaia, cea ventrala aproape alba. Pe jumatatea dorsala a corpului se intind trei dungi longitudinale negre-albastrii, subtiri si foarte bine delimitate; prima situata imediat sub dorsala, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, a treia la nivelul jumatatii inferioare a ochiului. Primele doua linii, adesea si a treia, sunt intrerupta. Pe membrana partii spinoase a dorsalei 3 siruri de pete rotunde, mari, negre. Partea moale a dorsalei si celelalte inotatoare sunt incolore. Irisul este negru. Atinge in mod obisnuit 14 - 20 cm si maxim 24 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape curgatoare cu o viteza moderata a apei, in zone cu substrat de nisip, chiar pietris.

Distributie si ocurenta: Rasparul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Rasparul este o specie exclusiv de apa curgatoare; traieste in Dunare si raurile moderat curgatoare, pe substrat de nisip, ocazional chiar pe pietris; ajunge uneori pana in zona de coline a raurilor. In rauri traieste in carduri de cateva zeci sau sute de indivizi, uneori in amestec cu alte specii mai mult sau mai putin reofile. In general evita cotelile raurilor cu apa statatoare. Apare in unele balti ale Dunarii in mod accidental. Poate intreprinde migratii scurte. Reproducerea are primavara, in aprilie - mai. Icrele sunt adezive si sunt depuse in benzi late, pe fund tare, in curent. Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul Romaniei se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitata (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Pastrarea calitatii apei si managementul optim al debitelor lichide si solide ale raurilor unde aceasta traieste sunt cateva elemente care trebuie tinute sub control in vederea conservarii acestei specii.

1160 Zingel streber

Denumirea romaneasca: Fusar

Descriere si identificare: Corpul alungit, fusiform; inaltimea maxima reprezinta 9 - 15% din lungimea corpului, iar grosimea este in general ceva mai mare decat inaltimea. Profilul dorsal al corpului urca lin, uniform si rectiliniu de la varful botului pana la insertia primei dorsale. Profilul ventral este aproape plan. Capul este turtit dorsoventral, mult mai lat decat inalt, privit de sus este triunghiular. Lungimea sa reprezinta 22 - 27% din cea a corpului. Ochii mici, situati in jumatatea anterioara a capului, privesc in sus. Spatiul interorbital aproape plan, foarte usor scobit. Botul este obtuz, lat in partea posterioara, ingust in cea anterioara.

Gura este inferioara, semilunara, mica, slab protractila; deschiderea ei ajunge sub nara anterioara, marginea maxilarului sub nara posterioara, iar insertia mandibulei sub marginea anterioara a ochiului sau putin anterior. Pedunculul caudal lung, subtire, rotund in sectiune; lungimea sa reprezinta 29 - 36% din cea a corpului, iar inaltimea minima 2,8 - 6,7. Anala se insereaza putin inaintea dorsalei a doua. Anusul este situat la mica distanta inaintea analei. Linia laterala este completa, perfect rectilinie. Fata superioara a capului si corpului si cea mai mare parte a laturilor sunt cenusii-cafenii, batand in verde. Pe acest fond se afla 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrala este alba, inotatoarele incolore. Poate atinge 18 cm lungime totala.

Habitat: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila.

Distributie si ocurenta: Fusar este o specie cu o raspandire medie pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila; adesea se ingroapa partial in nisip; adesea se ingroapa partial in nisip. Nu se grupeaza in carduri. Sta linistit pe fundul apei, intotdeauna cu capul in amonte; cand este deranjat, fuge o distanta scurta si se opreste. Se intalneste atat in apa mica (35 - 40 cm) cat si in adancul Dunarii. Reproducerea are loc primavara, de la mijlocul lui

martie pana in mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau pe crengi. Boabele de icre sunt mari. Se hraneste cu insecte acvatic, amfipode, viermi, ocazional icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal mediu in comparatie cu alte specii de pesti; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania ratifica conventia de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000 si prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservatorilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau.

1163 Cottus gobio

Denumirea romaneasca: Zglavoaca

Descriere si identificare: Capul deprimat dorsoventral, pe preopercular si subopercular exista cel mult tepi.

Tegumentul nud sau cu tepi marunti in lungul liniei laterale; linia laterala rectilinie cu orificii mici. Radia interna a ventralei doar cu putin mai scurta decat radia vecina, totdeauna mai lunga decat jumatatea acesteia. Linia laterala, completa, ajunge pana la caudala. Dintii lipsesc pe palatin, sunt prezenti pe prevomer. Partea dorsala a corpului este bruna-cafenie, cu pete marmorate, batand uneori in oscar, mai rar cenuziu-inchis. Fata ventrala este galbena-deschis sau alba. In jumatatea posterioara a corpului, 3-4 dungi transversale intunecate, uneori aproape negre.

Habitat: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale.

Distributie si ocurență: Zglavoaca are o raspandire larga in apele de munte ale Romaniei, sectorul sau fiind insa unul bine delimitat din punctul de vedere al zonarii acestor rauri. Cu exceptia raurilor afectate antropic arealul acestei specii nu a cunoscut modificari substantiale in ultimii zeci de ani.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale. Este un peste putin mobil, strict sedentar, nu intreprinde migratii. Perioada de reproducere este in martie-aprilie. Masculii paesc ponta pana la eclozare. Alevinii sunt la inceput semipelagici. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cu exceptia sectoarelor de rau afectate de impactul antropic aceasta specie nu a cunoscut restrangeri de areal, din pacate aceste sectoare sunt destul de numeroase. In

Romania este o specie considerata ca avand un areal relativ larg. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice.

2533 Cobitis elongata

Denumirea romaneasca: Fasa mare

Descriere si identificare: Inaltimea maxima reprezinta 9,7 - 12,1% din lungimea fara caudala, iar grosimea maxima 66 - 86,5% din inaltime. Inaltimea corpului este de la insertia pectoralelor pana la cea a analei. Gura mica, inferoara. Buza inferoara formeaza o pereche de prelungiri posterioare ascutite, avand aspectul unor mustati. Pedunculul caudal lung, scund, comprimat lateral, fara creasta adipoasa dorsala, cu o slaba carena ventrala in partea sa posterioara. Insertia ventralelor situata putin in urma insertiei dorsalei. Pectoralele, ventralele si anala rotunjite, dorsala cu marginea dreapta si colturile rotunjite, caudala cu marginea dreapta. Solzii ovoizi, mai inalti decat lungi, cu zona focala centrala foarte mare. Culoarea fundamentala este alba, batand in galbui; pe acest fond numeroase pete brune-cenusii, dispuse in serii regulate. O serie de 12 - 19 pete pe linia mediana dorsala, rotunjite si relativ apropiate; spatiul dintre ele avand numeroase puncte brune. Pe laturile corpului 10 - 13 (rar 9, 14, 15) pete lunguiete, rotunjite la capete, dispuse foarte regulat. Aceste pete laterale se intind atat dorsal, cat si ventral fata de septul longitudinal intermuscular, care se vede prin transparenta sub forma unei dungi albastruinegricioase. Intre petele dorsale si cele laterale, pigmentatia este dispusa sub forma a trei zone longitudinale. Pe cap exista pete scurte, mai mult sau mai putin serpuitoare; o dunga oblica lata de la varful botului pana la ochi, rareori prelungita pana la ochi. O pata oblica, neagra, foarte intensa, la baza caudalei; sub aceasta o pata bruna. Masculii adulti ajung la 7,6 - 10,5 cm (fara caudala), femelele 12,0 - 14,9 cm fara caudala si pana la 16,5 cm lungime totala.

Habitat: Traieste in rauri din zona de coline, pe substrat nisipos, mai rar pietris

Distributie si ocurenta: Cobitis elongata are o raspandire foarte redusa in Romania. Arealul acestei specii a cunoscut reduceri in ultimii zeci de ani.

Population: Se apreciaza existenta speciei pe teritoriul Romaniei la cateva mii de exemplare.

Ecologie si comportament: Traieste in rauri din zona de coline, pe substrat nisipos, mai rar pietris; in general sta ascunsa in nisip. Sunt organisme agile. Iarna par a se retrage in sectoarele cu apa mai adanca si mai inceata. Reproducerea a fost observata la sfarsitul lunii mai, probabil ca ea continua cel putin in cursul lunii iunie. Hrana consta din diatomee si alte alge din perifiton; mai rar consuma larve de insecte

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal foarte restrans in comparatie cu majoritatea speciilor din Romania; arealul se afla in scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate accentuata tocmai datorita arealului redus. Specia este protejata prin: Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN a speciilor amenintate.

► Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1032 Unio crassus

Denumirea romaneasca: Scoica mica de rau

Descriere si identificare: Valve eliptice sau trunchiat-ovale, de obicei cu lungimea mai mica decat dublul inaltimii, cu pereti grosi, culoare variabila de la verde-bruniu deschis cu raze radiare pana la maron-inchis spre negru. Regiunea anterioara bine rotunjita, larga si scurta. Partea posterioara adesea dilatata, alungita, cu un rostrum obtuz si subtruncat. Marginile superioara si inferoara in general paralele; marginea inferoara dreapta sau subrectilinie in zona mediana. Marginea posterioara si liniile de crestere sunt uniforme si paralel curbate. Umbonele relativ evident, proiectat putin peste marginea superioara; ocazional nu iese deloc in evidenta, fiind frecvent erodat prin mecanisme fizico-

chimice. Unele forme ecologice pot fi reniforme, ovoide, mai mult sau mai putin dilatate. Dintii cardinali sunt puternic dezvoltati, grosi, subconici, denticulati, cel posterior de pe valva stanga foarte dezvoltat, triunghiular, iar cel anterior de pe aceeaasi valva este mai subtire, crenelat, cu suprafata usor inclinata. Pe valva dreapta, inainte de dintele cardinal interior se gaseste o gropita larga, adanca, langa care se gaseste un alt dinte cardinal mai alungit dar redus. Lamele laterale ridicate, curbate in sus si ascutite. Impresiile muschilor adductori bine marcate si profunde, ca niste gropite in interiorul valvelor.

Dimensiuni variabile: lungimi intre 30 - 70 mm, inaltimi cuprinse intre 20 - 40 mm, latimi de 20 - 35 mm.

Habitat: In Romania populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos (fara continut exagerat de materie organica), cu salinitate sub 5‰ (Gloer, 2003).

Distributie si ocurenta: *U. crassus* traieste (sau mai bine zis traie) in aproape toata Europa, iar unele surse pretind existenta acesteia si in Mesopotamia. Mai exact arealul ei cuprinde Europa fara insulele britanice (de unde a disparut in perioadele glaciare recente), precum si fara peninsulele Iberica si Italica.

Population: La nivel national nu dispunem de date care sa permita o caracterizare ecologica nici macar cu aproximatie. Motivele sunt legate de lipsa datelor actualizate din Moldova, absenta lor din Muntenia si inconsistenta celor din Dobrogea. Exista evaluari ecologice valabile numai pentru unele populatii, mai abundente, din Transilvania, Banat si Crisana, din ultimii 10 ani. In unele cazuri este posibila specificarea categoriei dimensiunii efectivului, a starii de conservare, de izolare si evaluarea globala, asa cum este redat mai jos.

Ecologie si comportament: In mod caracteristic este o specie reo-oxifila, psamo- sau psamo-pelofila (cu conditia ca malul sa nu prezinte o incarcatura prea mare de substanta organica, care sa genereze procese de descompunere anaeroba), relativ stenobionta, pretentioasa la conditiile de calitate ale apei si sedimentelor, ceea ce determina pe de o parte gradul sporit de periclitare la modificarea conditiilor de viata sub incidenta impactului antropic, iar pe de alta parte calitatile ei incontestabile de bioindicator al unui grad sporit de calitate a mediului. Disparitia speciei din acele ape in care a fost atestata indica, prin contrast, o depreciere grava a conditiilor mediului acvatic. Prin urmare, bivalvele, iar dintre acestea in mod special *Unio crassus*, care apare adesea ca singura Unionida capabila sa populeze lungi sectoare ale raurilor, sunt un factor important in epurarea apelor impurificate.

Unio crassus este o specie cu sexe separate, elementele sexuale masculine eliminate in apa ajung odata cu materia nutritiva in cavitata paleala a bivalvelor femele, procesul de fecundare, constituirea zigotului, glochidioza si cresterea timpurie de larvei (glochidia) facandu-se in lamelele branhiale ale femelelor, mai ales in lunile aprilie - mai.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pana in prezent specia de interes nu este inclusa in nici o Lista Rosie oficiala din Romania, si nici nu apare in Legea Mediului 462. In Lista Rosie a speciilor amenintate a IUCN din 2006, aceasta specie este de asemenea incadrata la categoria nt (near threatened). Daca in perioada 1960 - 1990 principalele cauze ale disparitiilor locale sau regionale ale speciei *Unio crassus* (si a multor altora) erau legate de poluarea industriala si de lucrarile hidrotehnice, in prezent poluarea casnica difuza, dar - in continuare - si amenajarile cursurilor de apa sunt printre cele mai importante amenintari. Efectele impactului antropic sunt traduse in modificarea, alterarea si fragmentarea habitatelor specifice.

Dintre lucrarile hidrotehnice efectuate de om, regularizarea si canalizarea raurilor au efecte negative foarte puternice asupra acestei specii. Daca malurile si patul canalelor sunt stabile atunci acestea pot fi compatibile cu existenta

molustelor. Aceste conditii se intalnesc insa destul de rar. De cele mai multe ori liniarizarea cursului de apa are ca efect disparitia zonelor cu curgere lenta si antrenarea la orice viitura a sedimentelor fine care constituie habitatele preferate ale bivalvelor. Bivalvele nu pot trai in nisipuri si pietrisuri rulate permanent. Expunerea acestora la modificari bruste ale nivelului apelor constituie inca un impediment pentru incheierea unor populatii stabile. Tot o actiune nefasta este produsa de dragarea albiilor, in care intervine intregul cortegi de procese enumerate anterior. Modificarea substratului si a regimului hidrologic sunt agravate de reducerea sau disparitia vegetatiei acvatice si palustre marginale, care adaposteste asociatiile macrofitofile. Cel mai adesea regularizarea cursurilor de apa este corelata de reducerea sau chiar disparitia luncii inundabile.

4039 *Nymphalis vaualbum*

Denumirea romaneasca: Fluturele Testos

Descriere si identificare: General description needed

Habitat: Liziere de padure din regiunea colinara, plantatii extensive cu pomi fructiferi, tufarisuri.

Distributie si ocurenta: Raspandita in estul Europei, Turcia, centrul Asiei, nord - estul Chinei, Coreea, Japonia, Sudul Canadei si nordul SUA. Este greu de stabilit care sunt diferentele intre populatiile permanente, cele migratoare si coloniile temporare stabilite prin migratie: cele de la limita V, N si S Europei sunt prin migratie. Raspandindu-se neasteptat de mult in Europa.

Population: Nu poate fi estimata.

Ecologie si comportament: Zboara o data pe an, in lunile iunie/ iulie si este specie migratoare. Indivizii care hiberneaza apar prin martie/aprilie. Plantele gazda pentru larva sunt *Salix* spp., *Populus* spp., *Ulmus* spp. Cand sunt mici larvele traiesc in tesaturi de matase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Favourable Condition Table (see <[link to reference document](#)>)

Absent - not prioritised

1060 *Lycaena dispar*

Denumirea romaneasca: Fluturasul Purpuriu

Descriere si identificare: Este usor de recunoscut dupa culoarea aripii inferioare gri-deschis care trece spre albastru deschis la baza aripii si dupa modul de dispunere a petelor negre.

Habitat In Romania habitatele preferate sunt paduri de stejar inmlastinite sau umede, bogate in *Polygonum bistorta*, baza trofica larvara a speciei. In Europa fluturele poate fi intalnit si in terenuri mlastinoase de la marginea lacurilor, raurilor si canalelor. Plantele gazda pentru larva sunt: *Rumex hydrolapathum*, *R. crispus*, *R. aquaticus*. In Grecia se stie ca larvele din prima ponta intra in diapauza in iunie, ramanand inactive pana in primavara urmatoare.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde Europa si nordul Turciei. Foarte locala in colonii larg dispersate in Franta, N Italiei, Germania, Romania, Lituania, sudul Finlandei, Polonia, nordul si centrul Greciei, partea europeana a Turciei. In Grecia si Ungaria, indivizii din a doua ponta se apropie sau chiar depasesc in marime forma batava.

Population: In Romania sunt prezente numeroase colonii si populatii cu numar mare de indivizi. Datorita drenarii zonelor umede, unele populatii si colonii au disparut sau se afla in pragul disparitiei (Banat, Muntenia). Populatii

viguroase se pastreaza inca in Delta Dunarii, Transilvania si Banat. Numarul indivizilor dintr-o populatie variind intre 100 si 1000 indivizi. Desigur exista si populatii cu numar mult mai redus de indivizi.

Ecologie si comportament: In majoritatea locurilor unde se intalnesc are doua perioade de zbor, in mai/ iunie si in august. In schimb are o singura perioada de zbor in regiunile reci, nordice si s-a raportat a treia pontă in unele localitati din S Europei. In primavara din anul 2007, perioada de zbor pentru populatia de la Poiana cu Narcise (Vad, jud. Brasov) a inceput pe 30 aprilie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Statutul speciei in Romania este VU (vulnerabil), iar pe plan local variaza intre NT (near threatened) si CR (critically endangered), in functie de gradul de deteriorare al zonei respective.

1061 *Maculinea nausithous*

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru

Descriere si identificare: *Maculinea nausithous*, anvergura: 28-37 mm, se deosebeste de specia asemanatoare *M. teleius* prin nuanta mai intunecata a fondului aripilor. Marginea fetei dorsala a aripilor este tivita cu cenusiu-negru, iar campul median este albastru intunecat cu un sir de pete negre pe ambele aripi. Caracterul distinctiv se observa pe fata ventrala a aripilor, care la *M. nausithous* sunt lipsite de sirul marginal de pete. Fondul fetei ventrale a aripilor este ciocolatiu, iar la *M. teleius* cafeniu.

Habitat: 6410 -Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argilo-lemnoase (*Molinia caerulea*).

Distributie si ocrotire: In Europa centrala este raspandita insular prin populatii si colonii de diferite dimensiuni. Prin intreruperea culoarelor de legatura, si prin afectarea habitatului numeroase colonii si populatii au disparut. In unele tari (Olanda, parti din Elvetia, Germania, etc) specia a disparut. Desi are o distributie punctiforma, din nordul Spaniei pana in Ungaria *M. nausithous* este prezent prin mai multe populatii si metapopulatii. In Romania pana in anii 1990 nu se cunostea nici o semnalare certa. Populatia de la Fanatele Clujului a constituit prima semnalare certa, urmata la cativa ani de cea de la Botosani. Intre populatiile din Transilvania si cele din Ungaria, respective Europa centrala, se pare ca nu exista nici o legatura. Aceasi lipsa de continuitate exista si intre populatia de langa Cluj si cea din Moldova. Intre indivizii din Europa Centrala si cei din Transilvania exista diferente morfologice semnificative, ceea ce ne face sa credem ca avem de-a face cu o populatie relictara, respective cu o alta subspecie decat cea din Europa de vest. Pentru clarificarea situatiei taxonomice au fost initiate studii de genetica moleculara si ecologie populationala comparativa.

Population Densitatea populatiilor din vestul Romaniei se estimeaza la 5-6 indivizi/ha iar in spatiul extracarpatic la 13-17 ind./ha. Date vechi estimeaza efectivul total al speciei in Romania la cca 90 milioane indivizi, la o densitate medie de 15 indivizi/ha. Dar in zona montana, colinara si de pasune a Dobrogei, pot fi numarate pana la 100-150 de galerii/ha (ex. Limanu, Valul lui Traian, Cetatea Enisala, Gura Dobrogei, etc). Date recente estimeaza efectivul la 15 000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specia prefera moliniile si arheanteronetele mezohigrofile (Ebert & Rennwald, 1991). Fluturii incepe sa zboare dupa 10 iulie pana la sfarsitul lui august, mai rar inceput de septembrie. Prefera pajistile extensive sau fanatele cosite manual, incomplet, de obicei dupa 10-15 august. Imparte habitatul cu *M. teleius*. Habitatul poate fi foarte mic si punctiform. Datorita faptului ca adultii nu zboara mai mult de 1000 m de la un habitat la altul, izolarea si fragmentarea habitatului constituie cauze importante ale declinului populational. Nici densitatea mare a plantei gazde – *Sanguisorba officinalis* nu este obligatorie. Se cunosc colonii care traiesc in jurul a numai cateva fire de *S. officinalis*. Coridoarele de legatura dintre colonii si populatii constituie elemente esentiale pentru mentinerea speciei

(Wynhoff 2001). Larvele sunt mirmecofile, fiind asociate cu specii de *Myrmica*. În România cercetări aprofundate asupra acestei specii au început în urma cu un an. Primele rezultate publicate apar în 2008.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Lista roșie a României: EN.

Specia este amenințată pe tot arealul din cauza distrugerii habitatului. Se impun măsuri urgente de protecție și conservare, precum și constituirea unei arii de protecție (parc natural).

1078 *Callimorpha quadripunctaria*

Denumirea românească: Fluture vargat

Descriere și identificare: Fluture nocturn cu activitate diurnă. Aripile superioare sunt negre și prezintă un "V" alb pe partea terminală a acestora, ceea ce îl face ușor de recunoscut.

Habitat: Preferă habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de pădure bogate în vegetație, luminisuri de pădure, margini de drumuri forestiere, margini de păraie și chiar lacuri.

Distributie și ocurență: Este larg răspândită în Europa, din Peninsula Iberică peste întreaga Europă Centrală și de Est până în zona temperată a Rusiei. În nord ajunge până în Scandinavia, iar în sud până în regiunea mediteraneană și vestul Asiei. În România este prezentă din zona de câmpie până în etajul montan, fiind frecventă în zona colinar-submontană.

Population: Specie comună în România, se întâlnește în toate zonele cu păduri de fag, stejar sau gorun.

Ecologie și comportament:

Se hrănește frecvent pe flori de *Eupatorium cannabinum*, dar și pe flori de mur, zmeur și alte plante, cum ar fi *Oreganum* sau pe diverse specii de *Menta*. Perioada de zbor începe cu sfârșitul lui iunie și durează până în august.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Nu necesită măsuri speciale de protecție și conservare. Poate fi folosită ca specie umbrelă pentru protecția altor taxoni. Declinul speciei se datorează distrugerii mediului de viață, ceea ce înseamnă atât distrugerea plantei trofice larvare cât și a ofertei de nectar pentru adult.

1083 *Lucanus cervus*

Denumirea românească: Radașca, Ragacea sau Caradașca

Descriere și identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Lucanidae. Dimensiuni: 35-80 mm. Femela mai mică are capul mai îngust decât protoracele, iar mandibulele nu depășesc lungimea capului. Corp castaniu întunecat până la negru. Dimorfism sexual accentuat. Masculii au capul mai larg decât protoracele, prevăzută cu crește transversale, iar mandibulele lungi până la o treime din lungimea corpului, prevăzute cu dinți, asemănătoare coarnelor de cerb.

Habitat: Pădurile bătrâne de stejar sau gorun.

Distributie și ocurență: Europa și Asia, exceptând N insulelor britanice și al țărilor nordice

Population: Specie comună în România, se întâlnește în toate zonele cu păduri de stejar sau gorun.

Ecologie și comportament: Specie nocturnă. Larva se dezvoltă în reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Adulții zboară în perioada mai-iulie.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Conservarea pădurilor de stejar și gorun, cu arbori bătrâni, scorburoși.

1087* *Rosalia alpina*

Denumirea românească: Croitorul Fagului

Descriere și identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 15-40 mm. Corp cenușiu albastrui, mat, cu

pete negre catifelate marginite de o bordura mai deschisa decat fondul. Antenele si picioarele albastre deschis cu extremitatile articolelor negre. Antenele sunt mai lungi decat corpul la ambele sexe, la masculi de aproximativ 1 si . mai lungi la femele cu putin mai lungi, articolele 2-5 se termina cu smocuri de peri negri.

Habitat Padurile batrane de fag. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa, din estul Spaniei pana in Rusia europeana. Lipseste in Marea Britanie si tarile nordice. Orsova (MH), Valea Voditei, 200 m, 10.07.1978, leg. A. Ruicanescu, 1 ex.; 3.08.1982, 3 ex.

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin isolate, cuprinse in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvolta in trunchiul fagilor. Se poate dezvolta si in alte esente ca: salcie, carpen, stejar, gorun, arin si mar. Adultii zboara in perioada mai-iulie. Se gasesc pe trunchiurile si ramurile groase ale plantei gazda, sau pe inflorescente, in special umbelifere unde se hranesc cu polen.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

4014 Carabus variolosus

Denumirea romaneasca: Carabul amfibiu

Descriere si identificare: Coleoptera: Carboidea:

Carabidae 30-35 mm. Corp negru, mat. Pronotul cu suprafata rugoasa, cu marginile ridicate si reliefuri neregulate. Elitrele cu careen longitudinale alternand cu siruri de puncte mari, rotunde, adanci.

Habitat: Zona montana joasa, in general pe malul apelor curgatoare.

Distributie si ocurenta: R. Ceha, Slovacia, Polonia, Bulgaria, Yugoslavia, Romania, Moldova, Ucraina. In Romania apare in zona fagului din Carpatii Meridionali si Occidentali. (Salaj, Mtii. Meses, 24.06.1992, 5 ex. leg. Takacs Cluj, Stana, 600 m, 28.07.1992, leg. Ruicanescu, 2 ex. Madaras, HG, 800 m, 2.06.1996, leg. Ruicanescu Orsova, Valea Voditei, 250 m, 07.1984, 1 ex., leg. G. Gamala.)

Population: Populatii insulare, dar constante.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Vaneaza pe malul apelor curgatoare montane sau intra chiar in apa, in cautare de larve de isnecte sau mici crustacee (Izopode, amfipode) sau anelide acvatice.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatului.

1088 Cerambyx cerdo

Denumirea romaneasca: Croitorul Mare

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 30-50 mm. Corp castaniu intunecat pana la negru (jumatatea posterioara a elitrelor este castanie translucida), lucios. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si au in prima un aspect noduros. Unghiul sutural al elitrelor se prelungeste cu un spin. Protoracele este puternic sculptat si are pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile batrane de stejar sau gorun. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa si Nordul Africii Drobeta Turnu Severin (MH), Valea Oglanicului, 200 m, 24.05.1988, leg. A. Ruicanescu, 1 ex. Drobeta Turnu Severin (MH), 150 m, 06.1989, leg. A. Ruicanescu, 2 ex. Bocsa (CS), 08.1955. Leg. V. Radu, 2 ex. Orsova, Valea Slatinicu Mare (MH), 250 m, 06.2005, leg. G. Gamala

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin isolate, cuprinse in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul stejarilor timp de 2-3 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea stejarilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

4046 Cordulegaster heros

Denumirea romaneasca: Libelula, calul dracului

Descriere si identificare: Este cea mai mare dintre speciile de Cordulegaster. Lungimea totala a corpului la masculi variaza intre 78-84 mm, iar la femele intre 93-97mm. In Balcani inlocuieste subspecia Cordulegaster boltonii boltonii (Donovan, 1807) de care se deosebeste prin marime, marcaje abdominale mai extinse precum si prin colturile externe superioare ale dungilor antehumerale. Cordulegaster heros prezinta urmatoarele caractere distinctive: triunghiul occipital este negru, dar poate avea doua mici spoturi galbene ca la specia Cordulegaster picta, in special la femele. Dungile antehumerale au colturile externe superioare in unghi drept, cu o mica pata langa acest colt. Banda galbena ingusta dintre cele doua benzi toracale laterale extinse, are marginea posterioara curbata spre mijloc, astfel incat jumatatea sa inferioara este plasata inaintea celei superioare. Inelul galben abdominal median, de obicei, este conectat la S2-7 si ajunge pana aproape de partea inferioara a lui S3-8, dar spoturile apicale sunt reduse, fiind absente de pe S7-8 si adesea si de pe S5-6, mai ales la masculi. Apendicii superiori la mascul sunt robusti, mai scurti decat ultimul segment abdominal (in vedere dorsala) puternic divergenti in partea apicala.

Habitat: In stadiul larvar este prezenta in rauri mici sau medii, in zonele cu viteza mica de curgere a apei si cu maluri acoperite cu vegetatie bogata. Larve de Cordulegaster heros au fost semnalate si in balti, pe marginea raurilor.

Distributie si ocurenta: Valea Cernei; Nera – Beusnita; Valea Frumoasei

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Adultii zboara in perioada iunie - august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea faciesului natural al raurilor si a vegetatiei ripariene; rectificarea malurilor, canalizarea duc la disparitia speciei, datorita modificarii vitezei de curgere a apei si cresterii adancimii. Este importanta pastrarea regimului natural transport al sedimentelor. Masuri de protectie impotriva poluarii.

1044 Coenagrion mercuriale

Denumirea romaneasca: Libelula Mercur

Descriere si identificar: Libelula de talie mica (lungimea corpului: 29 mm, anvergura aripilor: 30 - 40 mm).

Masculul: Capul pe partea superioara si posterioara este de culoare neagra - metalica, iar pe partea anterioara este albastru, cu dungi tarsversale negre. Petele postoculare sunt mici. Protoracele este de culoare neagra-metalica cu margini albastru-albicios, are forma unui arc de cerc crestet la mijloc. Sintoracele pe partea dorsala este negru-metalic. Liniile umerales sunt inguste, de culoare albastra. Sapatul dintre aripi este albastru. Abdomenul este albastru, pe primul segment abdominal se afla o pata de culoare neagra - metalica, care atinge marginea posterioara a acestui segment. Pe segmentul II abdominal este o pata foarte variabila, dar care ajunge pana la marginea posterioara a segmentului. Segmentele III - VII au pete mari, negre. Segmentul VIII este in totalitate albastru. Pe segmentul IX este o pata neagra, iar segmentul X este in totalitate negru. Apendicii anali superiori sunt lungi cat segmentul X abdominal, apendicii inferiori sunt putin mai scurti sau egali cu cei superiori, au baza latita, iar varfurile incovoiate spre interior. **Femela:** Are liniile umerales verzi. Spatiul dintre aripi are pete verzi. Lobii protoracelui prezinta forma caracteristica: lobul median este mai lat si proeminent, iar lobii laterali sunt plani. Abdomenul este negru - verzui. Primul segment abdominal are, pe fata superioara, o pata neagra, mare. Pe segmentul II abdominal este o pata alungita si segmentata la mijloc. Restul segmentelor abdominale prezinta pete mari, negre; la partea posterioara a acestor segmente sunt inele verzi, inguste, adesea intrerupte. Apendicii anali superiori sunt de culoare galbena cu dungi mediane dorsale negre. Apendicii anali inferiori sunt de culoare neagra.

Habitat: Traieste in zone mlastinoase din apropierea lacurilor sau raurilor. A fost semnalata pe langa ape calcaroase.

Distributie si ocurenta: Bazinul raului Nera, Raul Jiu, zona Piatra Craiului.

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Ciclul reproductiv dureaza doi ani. Zboara in perioada mai - august. Zborul este jos si pe distante scurte, adulti stau aproape de locul de depunere al pontei. Depunerea pontei are loc in iunie - iulie in tesaturile plantelor acvatice sau in namol. Adultii traiesc 1 - 2 saptamani. Ierneaza in stadiul larvar.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN: critically endangered (CR). Conservarea zonelor mlastinoase din albia majora a raurilor si a vegetatiei acvatice caracteristice; protectia impotriva poluarii.

4048 Isophya costata

Denumirea romaneasca: Cosas de Munte

Descriere si identificare: Isophya costata are corpul de culoare verde cu antenele galbui. Santul transversal este situat dupa mijlocul pronotului. Aripile la mascul sunt mai dezvoltate decat la femela avand aparatul stridulator bine evidentiati. La femela aripile au o lungime de ca. 1-3 din lungimea pronotului. Fastigiumul este aproximativ la fel de lat ca si primul articol antenal. Tegmina este lata, marginea laterala interna formeaza un unghi ascutit la capatul nervurii stridulante. Cercii la mascul sunt relativ subtiri, curbati in treimea lor posterioara intr-un unghi drept.

Habitat: Prefera pajistile mezofile din interiorul arcului carpatic, pajisti stepice.

Distributie si ocurenta: Este o specie central-europeana endemica pentru bazinul Carpatic, raspandita in: Austria, Ungaria si Romania. La noi in tara a fost semnalata localizat din interiorul arcului carpatic: Hunedoara, Hasag, Capalna.

Population No information

Ecologie si comportament: Este o specie mezofila. Traieste in pajistile din regiunile deluroase bogate in specii dicotiledonate, pajisti stepice pe loess, pajisti mezofile de poacee. Adultii se intalnesc in lunile iunie si iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea pajistilor mezofile in care traieste specia. Efectuarea de pasunat si cosit alternativ zonele respective.

4054 Pholidoptera transsylvanica

Denumirea romaneasca: Cosasul Transilvan

Descriere si identificare: Cosasul transilvan are culoarea corpului maro, cu fata ventrala galben-albicioasa. Pe frunte prezinta o banda lata albicioasa si pe pronot o banda alba pe marginea latero-posterioara. Aripile la mascul sunt brune-ruginii. La femela aripile sunt mici avand o treime din lungimea pronotului si se suprapun.

Habitat: Fanete alpine mezofile – higrofile, margini de paduri, tufarisuri din zona montana.

Distributie si ocurenta: Specie endemica pentru bazinul Carpatic. In Romania este raspandita in general in tot lantul carpatic.

Population No information

Ecologie si comportament: Specie montana pana la 2200 m altitudine. Specie pradatoare, adultii se intalnesc din luna iulie pana in octombrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Directiva Habitata, Legea 462/2001. Conservarea habitatelor in care traieste specia. In habitatele respective pasunatul si cositul trebuie facut in mod alternativ.

1089 Morimus funereus

Denumirea romaneasca: Croitorul de piatra

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 25-40 mm. Corp indelat, rugos, cenuziu mat (de fapt negru si acoperit cu peri cenuzii scurti si desi), cu cate 2 pete catifelate negre pe fiecare elitra. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si sunt cenuzii negricioase. Protoracele are, de asemenea, pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile de foioase din etajele inferioare.

Distributie si ocurenta: Italia, Austria, Polonia, R. Ceha, Slovacia, Ungaria, Albania, Croatia, Slovenia, Yugoslavia, Bulgaria, Grecia, R. Moldova. In Romania: Orsova - Val. Slatinicu Mare, 300 m, Orsova - Val. Voditei, 300 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Oglanicului, 250 m, B. Herculane - Cheile Corcoaiei, 400 m, Drobeta Turnu-Severin - Halanga, 150 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Jidostitei, 200 m, Babadag - Pad Babadag, 150 m, Mtii. Fagaras - Sinca Veche, 500 m, Mtii Macin - Valea Fagilor.

Population Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in jumatatea de sud a Romaniei.

Ecologie si comportament: Polifag. Specie nocturna. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvoltă in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii aparanti in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie, in afara de protectia habitatelor. Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor atacati, partial uscati.

4057 Chilostoma banaticum

Denumirea romaneasca: Melcul Carenat Banatean

Descriere si identificare: Cochilie solida, tare si rezistenta, turtit-lentiforma, neregulat striata, brun-roscata pana la brun-galbuie, rar verzuie, prevazuta cu o banda brun-roscata la periferie, cu o evidenta carena mediana, prezenta atat la adulti cat si (caracteristic) la juvenili; peristom intarit, albicios, ombilic deschis. Inaltime 15 - 20 mm, latime 25 - 35 mm.

Habitat: Pe sub pietre, printre lemne putrede, busteni, pe stanci, pe plante, in frunzar pe sol, in paduri, tufarisuri, formatiuni vegetale dintre cele mai diverse, inclusiv parcuri si gradini, la marginea drumurilor, in locuri umbrite si umede, deseori in apropierea apelor, de la munte si pana la ses, de-a lungul vailor, respectiv a apelor curgatoare, preferand altitudini medii.

Distributie si ocurenta: Arealul actual al speciei in Europa este cuprins mai ales in Romania, insular in Ungaria, Germania, Croatia, Ucraina, foarte probabil - sporadic - si in Serbia, Slovacia si Bulgaria. Distributia speciei in Ungaria este fragmentara, in numai cateva locatii pe vaile raurilor Tisa, Mures si Crisuri. Se presupune ca populatiile actuale din Ungaria provin din Romania si s-au raspandit de-a lungul vailor Crisului Alb si Negru, precum si de-a lungul Somesului, inainte de amenajarile hidrotehnice, respectiv de regularizari.

Chilostoma banaticum a fost mult mai larg raspandita prin Europa in Pliocen si - partial - Pleistocen, actual fiind un relict preglaciar cu raspandire insulara in toate tarile in care apare, cu exceptia Romaniei.

Population: Cele mai abundente populatii, cea mai larga raspandire si centrul genetic sunt in Romania, si in mod special Banatul.

Ecologie si comportament: In Romania specia *Chilostoma banaticum* are valente ecologice destul de largi, fiind intalnita din etajul montan pana la campie, de-a lungul vailor, respectiv a apelor curgatoare. Este o specie mezobionta, higrofila, prefera arii impadurite, sau cel putin vegetatie abundenta, microfaga, hermafrodita. Desi habitatele au fost (mai ales la altitudini mai mici) degradate, prin despaduriri, distrugerea luncilor inundabile, a padurilor de tip galerie, prin agricultura etc., totusi *C. banaticum* a supravietuit sub forma unor metapopulatii, chiar si in zonele de campie. Este capabila sa populeze fragmente de habitate, mentinute prin sansa, fie de-a lungul luncilor, margini de santuri, drumuri sau terasamente de cale ferata. Ultimele reprezinta refugii cu conditii aflate frecvent la limita supravietuirii populatiilor de gastropode.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: *Chilostoma banaticum* este mentionata in Anexa 4, privind speciile de plante si animale care necesita o protectie stricta din Legea nr. 462 din 18 iulie 2001 pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Ulterior modificata prin Ordin nr. 1198 din 25 noiembrie 2005 pentru actualizarea anexelor nr. 2, 3, 4 si 5 la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 462/2001.

Este amenintata prin distrugerea habitatelor impadurite, a degradarii vegetatiei naturale de mal, a zavoaielor de mal, desecarea, modificarea regimului apelor curgatoare, aridizarea terenurilor. Multe arii din tara nu sunt inca studiate, populatiile acesteia sunt foarte rar evaluate, iar biologia ei se cunoaste mult prea putin. Este necesara cunoasterea si monitorizarea tuturor populatiilor acesteia, precum si studiul ecologiei ei.

4064 Theodoxus transversalis

Denumirea romaneasca: Melcul acvatic dungat

Descriere si identificare: Cochilie mica, semielipsoidala, cu spira foarte mica, cenusie sau galben-cenusie, pereti grosi, cu trei (rar patru) benzi spirale intunecate, evidente. Apertura larg eliptica, opercul roscat cu margini si nucleu rosu. O

larg raspandita eroare in literatura noastra a fost ignorarea caracterelor taxonomice reprezentate de formatiunile de pe opercul: Grossu aminteste in sistematica din 1986 de existenta unei apofize. De fapt sunt doua formatiuni, pe care, in traditia scolii germane, le vom numi "coasta" (cea mai lunga) si "apofiza" (cea scurta). Ignorarea acestor caractere a condus, fara indoiala, la multe erori de determinare a exemplarelor de Theodoxus colectate din Romania. La T. transversalis apofiza este foarte puternica si invaritata in spirala (caracter distinctiv foarte cert). Se deosebeste de alte specii ale genului, astfel: la Theodoxus fluviatilis desenul de pe cochilie este in forma de retea si ochiuri pe fundal deschis, operculul are numai coasta (lipseste apofiza); Theodoxus danubialis prezinta linii in zig-zag transversale pe cochilie, iar pe operculul galben deschis apofiza este mica, ca o placuta dreapta, amplasata intr-o mica adancitura (caracter distinctiv si pentru formele melanice, tipice pentru populatiile din estul Europei, care au creat multe confuzii in literatura si colectii). La specia relictă mezotermofila Theodoxus prevostianus (recent disparuta din fauna Romaniei) cochilia este neagra, nu exista desene, operculul seamana cu cel al speciei precedente, dar coloratia este gri inchis in zona centrala si margini portocalii. Se observa ca apofiza puternica si spirala la T. transversalis este un caracter taxonomic mult mai cert decat cele ale cochiliei, deoarece acestea pot fi usor camuflate prin coloratie (de exemplu la exemplarele melanice) sau sterse prin mecanisme fizico-chimice.

Dimensiuni: inaltime 5-6 mm, lungime 7,8 - 8 mm, latime 5,8 - 6,2 mm, apertura 5 - 6 mm.

Habitat: Traieste in ape curgatoare, curate si, mai rar, in lacuri, balti sau fluvii, pe substrat pietros, nisipos sau malos (frecvent sub pietrele din albie, dupa Gloer, 2002), in zone cu viteza de curgere mai redusa, dar in toate cazurile in ape bine oxigenate.

Distributie si ocurenta: Element ponto-danubian sau danubian; multa vreme considerat comun in bazinul Dunarii, din Germania si pana in Delta Dunarii, in unii afluenti din Moldova si Ucraina (bazinul Nistrului). Actual disparut pe scara larga din intregul areal (nu mai traieste in Austria; este extrem de rar in Germania). In Germania ajungea odinioara pana la Donauworth, astazi mai poate fi gasit numai la barajul Kachlet in Alzul superior. A mai fost semnalat in trecut in Dunarea din Slovacia si unii afluenti, precum si din sectorul Dunarii din Ungaria, dar nu se cunoaste statutul actual al acesteia. In Romania este probabil disparut.

Population: In Romania: probabil disparuta.

Ecologie si comportament: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea populatiilor la nivel national.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania: probabil disparuta.

1093* Austropotamobius torrentium

Denumirea romaneasca: Racul de Ponoare

Descriere si identificare: Este un rac mic (8-10 cm), carapace neteda si coloratie variabila, in functie de expunerea la lumina de la alb pana la verde-brun inchis, datorita algelor fixate pe crusta. Rostrul este scurt cu aspect de triunghi echilateral. Clestii sunt mari cu degete neregulate, uneori rahitice. Telsonul are spini pe laturile partii bazale iar articolul terminal este lung si rotunjit. Caracterul ce elimina orice confuzie cu Racul de rau este lungimea bazei antenei ce depaseste cu mult solzul antenal. La masculi antenele sunt mai lungi de cat la femele.

Habitat Traieste in paraie de munte in special in zona carstului banatean si oltenesc, preferand paraiele repezi, reci si bine oxigenate cu fund pietros. Se gaseste chiar si in cursuri subterane, izbuce, ponoare.

Distributie si ocurenta: In Europa Centrala la Nord de Alpi, Estul Elvetiei, Peninsula Balcanica. In Romania traieste in paraiele de munte din Banat, Oltenia si Bihor.

Population Populatia actuala in Romania se afla in declin, urmare a poluarii apelor de suprafata sau subterane.

Ecologie si comportament: Reproducerea are loc incepand cu luna septembrie si sfarseste in mai-iunie. Ponta este purtata de femele intre pleopodele abdomenului pana la eclozare. Racul de ponor (ca dealtfel toate crustaceele) are nevoie pentru a creste de napolire, fenomen ce se petrece de 1-2 chiar 4 ori pe an prin inlocuirea vechii cruste cu una noua mai mare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

- Directiva Consiliului Europei referitoare la conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice (DCE 92/43 EEC din 21 mai 1992)
- Conventia de la Berna din 19 septembrie 1979 pentru aderarea Romaniei la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa (Legea nr. 13 din 11 martie 1993)
- IUCN Red List for Romania – specie vulnerabila (2006)
- Ordonanta de urgenta nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice (anexa 3 si anexa 4A - din 29 iunie 2007)

► Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1902 *Cypripedium calceolus*

Denumirea romaneasca: Papucul Doamnei, Babornic

Descriere si identificare: Planta inalta de circa 15-50 (70) cm, cu rizom aproape orizontal. Tulpina cilindrica, pubescenta, la baza cu frunze scvamiforme brunii. Prezinta 3-4 (5) frunze alterne, lat eliptice pana la oblong lanceolate, cutate, pe ambele fete scurt paroase. Flori de obicei solitare, uneori 2 (rar 3-4) unilaterale mari, lungi de 3-10 cm. Floarea are (cu exceptia labelului) 4 tepale brun- roscate, dispuse in cruce si un label mai scurt decat celelalte tepale, mare, ovoidal, in forma de papuc, galben.

Habitat: Specie de orhidee caracteristică ecosistemului de pădure din subzona fagului, în zona de deal și submontană la altitudini de la 150 m la 2100 m. Creste la umbra padurilor de fag sau in luminisuri de padure din muntii calcarosi: Bucegi, Retezatul Mic, Ceahlau, Rarau.

Fitocenologic, Car. Querco-Fagetea; 91V0 Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion); 9130 Paduri moldave de fag (Asperulo-Fagetum)

Distributie si ocurența: Distributia geografica (efective reduse): Europa Centrala si Nordica, Asia. In Eurasia: de la Marea Britanie, la Pacific: sudul Siberiei, nordul Kazakstanului, nordul Mongoliei, nord-estul Chinei, Koreea, nordul Japoniei; se mai intalneste in Peninsula Kola, spre sud pana in Pirinei, in Arcul Carpatic si cel al Alpilor, in muntii peninsulelor mediteraneene. Specia este absenta sau foarte rara in zonele cu pronuntat climat atlantic si mediteranean. În România specia a fost identificată în zona de deal și submontană – montană, la altitudini de la 150 m (Rezervatia naturala „Padurea Stuhuasa-Suharau – Jud. Botoșani) până la 2100 m (Parcul National „M-tii Calimani”- judetele: Suceava, Mures, Bistrita-Nasaud, Harghita).

Population: *Cypripedium calceolus* manifesta un declin accentuat pe intreg arealul de distributie geografica in aproape toate statele din Europa. Declinul este cu atat mai mare, cu cat ne apropiem de limitele sud-vestice ale arealului, astfel ca specia mai formeaza populatii, relativ stabile, doar in zonele de taiga din Norvegia, Suedia, Finlanda si in cateva dintre statele baltice. La Sovata au fost identificate, in anul 2005, 112 exemplare cu o crestere si dezvoltare normala.

Ecologie si comportament: Este o specie geofita, mezofita, micro-mezoterma, acidoneutrofila,

heliosciadofita si calcicola. Creste prin paduri si tufisuri umbroase din subetajul gorunului pana in etajul boreal (al molidului).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: *Cypripedium calceolus* este o specie ocrotita ca monument al naturii.

Listare in documente internationale si nationale: Conventia de la Berna; Directiva Habitate; Lista Rosie IUCN, Lista Rosie a plantelor superioare din Romania (Olteanu & al. 1994).

Amenintari: alterarea si distrugerea habitatelor, afectarea directa a supravietuirii sau reproducerii. Influenta antropica negativa (defrisari ce conduc la distrugerea regimului hidric prin drenari, pasunatul etc.) este amplificata de prezenta necontrolata a turistilor care colecteaza masiv planta. Planta mai este amenintata de actiunea distrugatoare a melcului *Helix pomatia*, care consuma frunzele lastarilor provocand uscarea prematura a acestora. Oile si alte ierbivore pot consuma frunzele, in special primavara de timpuriu.

In vederea protejarii eficiente a acestui taxon propunem: controlul permanent al starii populatiilor si realizarea unei retele intre ariile protejate din tara si strainatate care gazduiesc *Cypripedium calceolus*, in vederea facilitarii schimbului de informatii, experienta si material genetic. Ingradirea unor suprafete unde vegeteaza *Papucul doamnei*, in vederea mentinerii conditiilor de habitat din care face parte, avand in vedere intervalul relativ ingust de toleranta a acesteia la variatiile factorilor biotici si abiotici ai habitatului. incadrarea unor paznici permanenti in rezervatii.

2327 *Himantoglossum caprinum*

Denumirea romaneasca: Ouale Popii

Descriere si identificare: Specie perena din familia Orchidaceae. Planta cu radacini tuberizate, tulpina simpla, neramificata, de 30 – 80 cm. Frunze simple, intregi, alterne, ovate pana la lanceolate.

Flori hermafrodite, zigomorfe, in inflorescenta spiciforma, au miros neplacut. Invelisul floral este perigon petaloid. Tepalele superioare (coiful) sunt albicioase – verzui, cu striuri rosii – violacee, pe fata interna purpuriu – punctate. Labelul mult mai lung decat celelalte tepale, este trilobat, cu pinten scurt; lobul median are intre 4 si 9 cm lungime, este ingust, violaceu, spiralat inainte de inflorire. Ovarul este inferior, tricarpetar, sesil, rasucit. Fruct capsula valvica.

Himantoglossum caprinum (M.Bieb.) Spreng. [cu denumirea actualizata *Himantoglossum hircinum* (L.) Spreng. subsp. *caprinum* (M.Bieb.) H.Sund.] este asemanatoare cu *Himantoglossum hircinum* (L.) Spreng. In Flora Europaea subsp. *caprinum* este endemica si recunoscuta doar pentru Crimeea.

In Flora Romaniei, Listele Rosii Nationale si literatura de specialitate este citata pentru tara noastra doar *Himantoglossum hircinum* eventual cu specificarea sensu lato. Totusi, apar referinte despre *H. caprinum* si pentru Ungaria, Cehia, Slovacia, Croatia, Bulgaria, Albania, Turcia, in pajisti mai xerofile si cu substrat calcaros, adesea in Cleistogeno – Festucetum rupicolae. Se pare ca specia *H. caprinum* a fost mult mai frecventa in secolul trecut, in Europa centrala si sudica, azi gasindu-se exemplare tot mai putine.

Caracterele morfologice si majoritatea citarilor din fisa se refera deci la *Himantoglossum hircinum* s.l.

Habitat: Sporadica din zona silvestre pana in subetajul fagului: raristi, margini de paduri, tufarisuri, pajisti, mai ales pe substrat calcaros. Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, sudul Moldovei. Quercion petraeae, Orno-Cotinetalia, Mesobromion. Car. Geranion sanguinei. Rara.

Distributie si ocrotire: Raspandirea genului: Europa centrala si sudica, Crimeea, Asia Mica, Africa de N. În Romania: în toate județele țării, din câmpie până în submontan.

Population: Specia apare de obicei cu frecvență și abundență reduse, mai rar populațiile sunt reprezentate de un număr ridicat de indivizi.

Ecologie și comportament: Geofita, înfloreste în perioada mai – iunie. Specie submediteraneană, atlantică, xeromezofila, subtermofila. Preferă marginile pădurilor de fag, tufărișuri sau pajisti de pe substrat calcaros. Întâlnește mai frecvent în jumătatea sudică a României: Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Specie rară, vulnerabilă. Inclusă în Lista speciilor vasculare vulnerabile, periclitate și rare din România, cuprinsă în Listele Roșii naționale, selectate pentru criteriul B – Diversitate vegetală și Lista speciilor amenințate la nivel European și care se regăsesc și în România, Directiva Habitare – Anexele IIb și IVb. *Himantoglossum caprinum* este conservată, în România, în cadrul a 10 SCI-uri din rețeaua Natura 2000. Factorii care ar putea periclita existența speciei sunt și cei care afectează habitatele caracteristice: pasunatul, defrișările, turismul necontrolat și recoltarea plantelor, eroziunea solurilor în zonele cu tufărișuri instalate pe roci calcaroase. Măsurile de conservare trebuie să includă controlul strict al tăierilor arborilor, al accesului turiștilor în unele arii protejate, interzicerea recoltării speciei și a pasunatului.

► Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC (ROSPA0080)

A229 *Alcedo atthis*

Denumirea românească: Pescărușul albastru

Descriere și identificare: Este o pasare mică, de aproximativ 16-18 centimetri, și cu o greutate în jur de 40 de grame. Are un colorit intens, cu diferite nuanțe de albastru pe cap și pe spate, roșiatic – portocaliu pe burta și cu câteva pete albe sub cioc și pe părțile laterale ale capului. Impresia de albastru cobalt, strălucitor este creată de reflexiile luminii pe structurile minuscule ale penelor rotunde. Sexul se evidențiază tot prin culoare: masculul are ciocul negru, cu niște linii portocalii, în timp ce la femele, mandibula inferioară este portocalie, ca și picioarele. Puii pescarusului albastru sunt mai puțin colorați decât adulții, pe spate nuanțele fiind de albastru spre verde, iar pieptul, galben pal. Coloritul viu oferă și un excelent camuflaj. Corpul pescarusului albastru este ușor indusă, coada este scurtă, ciocul lung și subțire, iar irisul brun închis. Amplitudinea aripilor este în jur de 24-25 de centimetri și în zbor este foarte iute.

Habitat: Habitatul pescarusului albastru este situat pe pante abrupte, rapoase sau împădurite, la adăpost de vânturi și de valuri, unde își poate construi, cu ușurință, cuibul, făcând un tunel destul de lung, la capătul căruia își aranjează "camera" rotundă, "tapetată" cu oase de pește. Îi plac și falezele calcaroase sau cu roci sedimentare care se încălzesc repede la soare. În astfel de locuri rămâne doar atât timp cât apele nu îngheată, pentru că nu îi plac deloc iernile aspre. Nu este o pasare migratoare (migrează doar cele din nord-estul Europei și cele din China, unde anotimpul rece este mult mai sever).

Distribuție și ocurență: Pescarusul albastru trăiește în Europa, Africa de Nord și Asia. În Europa Centrală. În România, poate fi văzut mai ales în Delta Dunării, dar și în zonele cu ape curgătoare limpezi sau chiar în regiuni cu lacuri curate, deoarece, hrănindu-se cu pestisori, îi este mai ușor să-i găsească în astfel de ape. Datorită acestui fapt, mica pasare este considerată un bun indicator natural al calității mediului acvatic.

Population: Chiar dacă aria de răspândire a pescarusului albastru (*Alcedo atthis*) este destul de mare, numărul acestor pasări este în scădere, din cauza iernilor foarte reci, dar, mai ales, din pricina poluării apelor și a indiferenței oamenilor față de echilibrul precar, astăzi, al naturii, de care omul se face vinovat.

Ecologie si comportament: Se hraneste preponderent cu pești mici, dar si cu diverse insecte de apa, larve, crustacei, mormoloci etc. De obicei pescuiește la panda in locurile pe care le stie, bine alese, prin plonjon asupra prazii de la o inaltime mai mare. In momentele in care nu pescuiește, se incalzeste la soare sau isi face toaleta. Noaptea, doarme in arbori mai inalti sau in tufisuri.

Cuibul este săpat în maluri și se află în fundul unor galerii pe care păsările și le sapă singure. Cuibărește din aprilie până în iunie; femela depune 4-6 ouă albe, lucioase, pe care le clocesc timp de 20 de zile, cu randul, ambii parteneri. Puii sunt in stare sa paraseasca cuibul in trei – patru saptamani, cand se pot hrani singuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In multe tari europene, pescarusul albastru (*Alcedo atthis*) este ocrotit prin lege, ceea ce a determinat o refacere a numarului de pasari in diverse habitate.

A072 Pernis apivorus

Denumirea romaneasca: Viespar

Descriere si identificare: Viesparul este o specie rapitoare de talia sorecarului comun, dar are aripi mai lungi, mai late si coada mai lunga. Exista variatii mari in ceea ce priveste coloritul la aceasta specie, pot fi observate exemplare aproape albe pana la cafeniu inchis. In zbor, viesparul isi tine aripa in jos si nu in sus ca sorecarul comun, acesta fiind una dintre cele mai importante chei de determinare. Inte pasarile juvenile si cele adulte exista diferente in culoare si silueta. Juvenili au remigele primare interioare mai scurte si coada mai scurta. Remigele juvenilor au mai multe striatii (4-5) in timp ce adultii au doar 2-3 dungi. Ochii juvenilor sunt inchise la culoare in timp ce adultii au ochi galbeni. Ceroma este galbena la juvenili si gri la adulti. Picioarele sunt galbene la toate varstele. Masculul adult are remigele primare negre doar la varf si mai putine dungi pe remige decat femelele. In zbor se vede o banda terminala din sus in aripa si coada. Capul este de culoare gri in precadere, dar unele exemplare pot avea colorit gri si in spate si coada. Femelele adulte au colorit mai maroniu decat masculii si au mai multe striatii in remige decat acestea.

Anvergura aripilor: 113-135 cm; lungimea corpului: 52-59 cm. Greutatea corpului: 600-1000 g.

Habitat: Cuibareste in paduri de foioase si conifere in care gaseste copaci in varsta. Cuibul isi construiește exclusiv pe copaci. Hrana isi procura din padure sau liziera. Prefera paduri cu coronament deschis.

Distributie si ocurența: Este o specie cu larga raspandire in Eurasia, distributia populatiei cuibaritoare fiind restrictionat in Palearcticul de Vest. Nu cuibareste in zona de tundra. Limita vestică a de distributie este in Portugalia, spre est poate fi gasit pana in Asia Centrala. Cuibareste aproape in toate tarile din Europa si are o distributie neuniforma. Reducerea suprafetei padurilor cauzeaza restrangerea arealului de raspandire.

In Romania viesparul are o distributie generala si uniforma. Lipseste din zonele intinse fara paduri si la altitudini peste limita padurii (1700 m). Este mai rar in zonele de ses, fiindca aici gaseste mai putine locuri favorabile pentru cuibarire.

Population: Populatie mondiala: 180.000 – 260.000 perechi; Populatia Europeana: 110.000 – 160.000 perechi; Populatia din Romania: 2.000-2.600 perechi. Populatia viesparului in Europa este considerat stabil si relativ abundent. Putine studii pe termen lung exista care vizeaza trendul populatiei. In Finlanda si Germania s-a dovedit ca fiind in descrestere numerica. In Romania reducerea suprafetelor inpadurite influenteaza in mod negativ atat arealul de distributie cat si efectivele populatiei cuibaritoare.

Ecologie si comportament: Este o pasare care cuibareste solitar, fiind teritorial. Cuibul este construit pe copac, de obicei in nivelul coronamentului. Desi fidelitatea pasarilor fata de zona de cuibarire este foarte mare, cuibul este schimbat foarte des, aproape anual. Cuibul viesparului este construit in totalitate din crengi verzi. Uneori ocupa cuibul

parasit al altor specii ca sorecarul comun sau uliu porumbar. Incaptuseste cuibul cu frunze verzi care este inprospatit de-a lungu cuibaritului. Zborul nuptial foarte caracteristic al masculului este vizibil in lunile aprilie si mai. In afara de acest fenomen, viesparul are o viata destul de ascunsa in timpul reproducerii. Femela depune de obicei 2 oua in prima jumatate a lunii mai. Ponta cu un singur ou sau trei este foarte rar. Coloritul oualor este alb crem cu pete mari maronii. Ambii parinti particip la incubatie, care dureaza 33-45 zile. Puii sunt hraniti la inceput cu larva de viespe, mai tarziu parintii le aduc si alta hrana ca pasari mici, insecte de talie mare etc. Puii raman in cuib timp de 40 de zile si devin independenti la varsta de 55 zile. Raman in jurul cuibului inca 30-40 de zile dupa care incep migratia. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania.

Migratia de toamna incepe in cel de al doilea jumatate a lunii august. Primii care migreaza sunt adultii dupa care urmeaza juvenili. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Pasarele immature raman la cartierele de iernare in primul an, si revin in Europa in cel de-al treilea an calendaristic.

Hrana viesparului consta in mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consuma si pasari de talie mica, amfibieni si reptile. Metoda de vanatoare este cel de panda. Pasarea gaseste cuibul de viespe urmarind miscarea acestora din panda, apoi larvele sunt scoasa din sol cu ghiarele. In timpul migratiei viesparii se aduna in grupari mari si folosesc rute bine determinate pentru migratie. Pasarele din Europa ocolesc suprafetele mari de apa astfel folosesc coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia. Ierneaza sud de desertul Sahara.

La noi primele exemplare pot fi vazute la sfarsitul lunii martie, dar majoritatea pasarilor sosesc in aprilie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Nu necesita actiuni de conservare specifica. Este important protectia portiunilor de paduri in care cuibareste. Nu sunt indicate taierile sau lucrarile de amenajare forestiere in timpul cuibaritului (aprilie-iulie).

A080 Circaetus gallicus

Denumirea romaneasca: Serpar

Descriere si identificare: Este o specie de talie mare cu aripi late. Coadă este lunga si cu forma patrata cand este tinuta inchis. Lungimea cozii este identica sau este putin mai scurta decat latimea aripii. Capul este mare, ceea ce se vede si in zbor; pasarile asezate par sa aiba capul aproape ca bufnitele. Irisul este galben si picioarele sunt gri la toate varstele. Linia terminla a aripii este dreapta chiar si atunci cand pasarea isi tine aripa putin arcuita. Acest fapt se datoreaza remigelor primare interioare destul de lungi. Partea inferioara a aripii si corpul sunt albe, acestea fiind cele mai importante chei de determinare. Supraalarele sunt mai deschise decat restul aripii fiind in contrast cu acestea. Partea superioara a aripii este maronie, iar pe coada se vad 3 benzi late, asezate in mod uniform. Varful remigelor primare exterioare sunt gri inchise. Pe corp exista pete maronii a caror marime si numar varieaza mult. Juvenilii de obicei sunt mai deschise la culoare decat adultii fiindca au pete mai mici si mai deschise la culoare. Remigele sunt dungate, intensitatea dungilor este mai evidenta la adulti. Majoritatea pasarilor au capul maroniu, dar exista si indivizi (mai ales juvenili) cu capul alb. Coloritul adultilor variaza de la indivizi aproape albe pana la cele des patate, la care domina culoarea maronie. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripii: 162-178 cm; lungimea corpului: 62-69 cm; greutatea: 1400-1800 g.

Habitat: Cuibareste in zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde gaseste paduri cu copaci batrane pentru favorabili pentru amplasarea cuibului si habitate cu reptile, hrana lui preferata. In estul Europei cuibareste si in alt tip de habitat: in zone muntoase cu multa padure si paduri de ses.

Distributie si ocurenta: Este o specie care cuibareste in Eurasia si nordul Africii. Arealul de raspandire nu este uniforma. Limita estica a arealului de raspandire a populatiei vestice este Centrul Asiei, dar exista si doua populatii izolate: in centrul Republicii China si pe Subcontinentul Indian. In Europa cuibareste in partea sudica si estica a continentului, cele mai mari populatii fiind in Franta, Spania si Rusia. In Romania distributia serparului nu este uniforma, majoritatea populatiei cuibareste in sud – vestul tarii, Muntenia si Dobrogea. Exista populati punctiforme in zonele de deal in Transilvania, Banat si Moldova. Izolat cuibareste in Carpatii Orientali Meridionali si Muntii Apuseni dar cu densitate foarte redusa. Lipseste din zonele intinse fara paduri si altitudini peste 1700 m.

Population: Populatie mondiala: 5.900 – 14.000 perechi

Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania se situeaza intre 300-500 de perechi cuibaritoare. Populatia serparului se afla intr-un regres numeric in Europa, dar populatia globala este considerat stabila. Nu exista date asupra dinamicii populatiei in Romania.

Ecologie si comportament: Serparul cuibareste solitar, este o specie teritoriala, masculii pazesc teritoriul atacand intrusii. Isi construiesc cuibul pe copac, de obicei pe varful acestuia.. Cuibul este o constructie mica comparativ cu marimea speciei. Prefera copaci batrane si inalte pentru cuibarit sau cele de la liziera, de unde pasarile au posibilitatea sa vada la distanta mare. Cuibul este construit din crengi si este incapsuit cu frunze verzi care sunt inprospatite de-a lungul cuibaritului. Zborul nuptial se poate observa mult inainte a depune ouale. Pasarile sosesc in martie – aprilie si oul este depus doar in luna mai. Prolificitatea este foarte scazuta, femela depune un singur ou mare comparativ cu marimea ei. Oul este de culoare alb murdar. Incubatia dureaza destul de mult (45 zile), iar puiul eclozat este deosebit de dezvoltat. Incubatia este asigurata de ambele parini, cu precadere de femela. Cresterea puiului este foarte lenta, dureaza 68-70 de zile. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Nu cuibareste in fiecare an, exista ani in care pasarile sunt prezente, se comporta teritorial dar nu cuibaresc. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Hrana serparului este constituit aproape in exclusivitate din reptile, mai ales serpi pe care le prinde din zbor stational. Uneori prinde si mamifere mici, insecte de talie mica, amfibieni pasari.

Marea majoritate a populatiei din Europa este migratoare. Populatia din China este migratoare, iar cel din India este sedentara. Pasarile de la noi petrec iarna in regiunea subtropicala a Africii sud de desertul Sahara. Este relativ comun ca perechea sa migreze impreuna. Pasarile tinere migreaza mai tarziu decat adultii. Fiind o specie de talie mare cu zbor planat, in timpul migratiei ocoleste suprafetele mari de apa unde nu exista curenti ascendenti si foloseste coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (stancarii, pauni); practicarea sporturilor extreme, turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere.

A081 Circus aeruginosus

Denumirea romaneasca: Erete de Stuf

Descriere si identificare: Este o specie monotipica. Pasăre de pradă de mărime medie, cu coadă și aripi lungi, mai masiv și cu aripi mai late decât ceilalți ereți. Caracteristicile acestei familii sunt: Ciocul e puternic, masiv, încovoiat, ascuțit. Curbura maxilarului se înconvoaie încă de la baza ciocului, formând un semicerc neîntrerupt până la vârf. Nările sunt uneori acoperite cu pene. Degetele foarte puternice și înarmate cu ghiare tari, tăioase și ascuțite. Dimorfismul sexual în ceea ce privește coloritul penajului este accentuat, ca și la toate celelalte specii de ereți.

Ceara, colțul gurii și picioarele sunt galbene – palid. Irisul brun – aliniu la tinerete – la bătrânețe galben. Masculul adult are penajul galben – ruginiu și brun, capul patat cu galben deschis și un câmp sur – cenușiu pe aripa. Partea inferioară a aripi, la baza remigelor mari este albă, la vârf neagră. Tectricele supracodale sunt cenușii cu vârful alb.

Masculul tânăr are penajul brun, cu capul patat deschis, câmpul sur – cenușiu de pe aripa este mai mic și mai palid, remigele mari sunt brunatice, partea inferioară a aripii are puțin alb la baza remigelor mari.

Femela adultă are penajul brun, pe creștet, cerbice, barbie precum și pe unele pene de pe piept și pe umeri are culoarea galben – ruginiu deschis. Tectricele supracodale sunt brun – roscate. Partea inferioară a aripii, la baza remigelor mari este galben – ruginei și ondulată sur – brunatic. Pasărea tânără are penajul brun negricios, cu creștetul, cerbicea și barbia galben – ruginii. Anvergura aripii: 37– 44 cm; lungimea corpului: 49–59 cm.

Habitat: Trăiește în spații deschise, prin preajma bălților cu stufăriș, terenuri mlăștinoase, mai comun fiind în Delta Dunării. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. În habitatele naturale sau seminaturale cuibărește pe sol, în stufăriș, pe marginea lacurilor, balti și terenuri mlăștinoase. Când nu au la dispoziție astfel de habitate, se stabilesc pentru cuibarit în câmpuri umede, fanate sau chiar câmpuri agricole, mai cu seamă în cele de cereale cu spic cum sunt graul, orzul și ovazul. Cuibărește pe sol, în stufărișuri întinse

Distributie si ocurență: Specia este răspândită în principal în zona cu climă temperată, de-a lungul latitudinii medii al Eurasiei. Pe lângă acesta, mai întâlnim unele populații și în regiunea mediteraneană și boreală. Este o pasare caracteristică Palearcticului de Vest. Probabil datorită activității negative al omului, unele populații își schimbă regulat arealul de cuibarit, care se evidențiază în faptul, că pot apărea mici populații departe de arealul sau de răspândire.

La noi, specia trăiește prin preajma bălților în toată țara, mai comun fiind în Delta Dunării.

Population: Nu avem informații

Începând cu anii '40 populația eretelui sur prezintă o diminuare numerică continuă aproape pe toată suprafața arealului sau de răspândire. Acest regres s-a datorat în primul rând folosirii abuzive și în exces al pesticidelor și insecticidelor, în principal al DDT-ului, care a rezultat în primul rând diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost și este și în prezent cucerirea noilor suprafețe de terenuri în vederea transformării lor în terene agricole, care au dus la pierderea habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și a ierbii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie si comportament: Este o pasare care trăiește izolat în pereche. Ajung la maturitatea sexuală de regulă după 3-4 ani. Cuibărește în stuf. Depunerea pondei are loc spre sfârșitul lunii aprilie. Cele 4—5 ouă albicioase-albăstrui sînt clocite timp de 32—33 de zile, mai mult de către femelă.

Pasăre răpitoare de zi, se hrănește cu broaște, șerpi, rozătoare, păsări mici, pe care le vânează din zbor.

Este o specie migratoare de distanță lungă. Păsările din Europa migrează pentru iarnă pe continentul african, la sud de Sahara, iar cele din Asia iernează pe subcontinentul Indian. Primăvara adulții și unele exemplare subadulte sosesc înapoi în luna aprilie, majoritatea păsărilor tinere rămânând până la maturitate în cartierele de iarnă.

În cartierele de reproducere hrana lor preferată constă din mamifere mici, broaște, șopârle, păsări de talie mică și insecte mai mari. În Africa urmează uneori grădările mari de lacuste cu care se hrănesc.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Convenția de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae Principalele factori periclitanti: degradarea habitatelor prin secarea mlaștinilor; transformarea terenurilor mozaicate în monoculturi; împuscarea exemplarelor pe căile de migrație; recoltarea timpurie a cerealelor; utilizarea pesticidelor în agricultură

A082 Circus cyaneus

Denumirea românească: Erete Vanat

Descriere și identificare: Pasăre de pradă de mărime medie, cu coadă și aripi lungi, mai masivă și cu aripi mai late decât ceilalți ereți. Caracteristicile acestei familii sunt: Ciocul e puternic, masiv, încovoiat, ascuțit. Curbura maxilarului se înconvoaie încă de la baza ciocului, formând un semicerc neîntrerupt până la vârf. Nările sunt uneori acoperite cu pene. Degetele foarte puternice și înarmate cu ghiare tari, tăioase și ascuțite. Dimorfismul sexual în ceea ce privește coloritul penajului este mai puțin accentuat decât la celelalte specii de ereți.

Ceara, colțul gurii și picioarele sunt galbene – palid. Irisul brun – aluniu la tinerete – la bătrânețe galben. Masculul adult are penajul cenușiu – argintiu, cu târâța și abdomenul de un alb pur, capul și aripile sur – cenușii. Partea inferioară a aripi, la baza remigelor mari este cenușie, la vârf neagră. Masculul tânăr are penajul maro șters pe spate.

Femelele adulte prezintă un guler deschis în jurul gâtului și are în medie mai mult alb pe târâță decât ceilalți ereți, în același tip de penaj. Pasărea tânără are penajul asemănător cu al femelei, dar de nuanțe mai calde.

Habitat: Habitatul speciei este constituit din păduri, pajiști și terenuri arabile din vecinătatea terenurilor mlaștinoase.

Trăiește în spații deschise, mlaștinoase, plantații tinere de conifere, în migrație și iarna pe pajiști, terenuri agricole și mlaștini. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. Cuibărește în migrație și iarna, pe sol, în terenuri deschise pe pajiști, terenuri agricole și mlaștinisau chiar în plantații tinere de conifere

Distribuție și ocurență: Specia este răspândită în principal în zona cu climă temperată, de-a lungul latitudinii medii al Eurasiei. Specie apare doar în trecere prin țara noastră; clocește în nordul Europei și al Asiei în locuri descoperite. Iernează în sudul Europei, nord – estul și nord – vestul Africii și sud – vestul Asiei.

Populație: Nu avem informații

Populația prezintă o diminuare numerică continuă aproape pe toată suprafața arealului sau de răspândire. Acest regres s-a datorat în primul rând folosirii abuzive și în exces al pesticidelor și insecticidelor, în principal al DDT-ului, care a rezultat în primul rând diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost și este și în prezent cucerirea noilor suprafețe de terenuri în vederea transformării lor în terenuri agricole, care au dus la pierderea habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și a ierbii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie și comportament: Specie migratoare prezintă în trecere, pe timp de iarnă, pentru hrănire; clocește în nordul Europei și al Asiei în locuri descoperite. Iernează în sudul Europei, NE și NV Africii și SV Asiei.

Pasăre răpitoare de zi, se hrănește cu rozătoare, păsări mici, pe care le vânează din zbor în zone cu păduri, pajiști și terenuri arabile din vecinătatea terenurilor mlăștinoase.

Mașuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Convenția de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae. Principalele factori periclitanti: degradarea habitatelor prin secarea mlaștinilor; transformarea terenurilor mozaicate în monoculturi; împuscarea exemplarelor pe căile de migrație; recoltarea timpurie a cerealelor; utilizarea pesticidelor în agricultură

A084 Circus pygargus

Denumirea românească: Erete Sur

Descriere și identificare: Este o specie monotipică. Dimorfismul sexual în ceea ce privește coloritul penajului este particular și la această specie ca și la toate celelalte specii de ereti. Masculul adult are un colorit general gri-albastrui în contrast cu remigele primare negricioase. Specia se individualizează ca și colorit printr-o bandă neagră longitudinală pe remigele secundare. Pe subalarele aripilor și flancuri are stropi mici de culoare roscată. Femela adultă seamănă mult cu femela eretelui vanat și cel alb, însă partea inferioară a corpului este mai deschisă, albicioasă, cu striatii maronii-roșcate. Pe lângă acesta, subalarele aripilor sunt roșcate dungate, nu prezintă colag distinct în regiunea gâtului, având și o bandă terminală lăță pe marginea aripilor. Partea superioară are coloritul general maroniu cu excepția târtitei, care este albă. Coada prezintă benzi de culoare mai închisă.

Pășările tinere seamănă cu femelele, au însă burta și aripa interioară ruginie și remigele secundare întunecate. Femelele au talia și greutatea mai mare decât cea a masculilor, însă aceste caractere nu sunt vizibile pe teren.

Anvergura aripii: 96–116 cm; lungimea corpului: 43–47 cm; greutatea medie: 265 g la mascul și 345 g la femelă.

Habitat: Deși preferă zonele deschise, fiind o specie de ses, în unele regiuni poate urca până la 1500 de m. În habitatele naturale sau seminaturale cuibărește mai ales în vecinătatea raurilor, în văi, platouri, marginea lacurilor, balti și stepe. În diverse regiuni s-a adaptat la cuibaritul în zone cu tufăriș sau plantații tinere de conifere.

Când nu are la dispoziție astfel de habitate, se stabilesc pentru cuibarit în câmpuri umede, fanate sau chiar câmpuri agricole, mai cu seamă în cele de cereale cu spic cum sunt graul, orzul și ovăzul. Specia necesită un teritoriu deschis mare, cu vegetație suficient de înaltă pentru a-i asigura condițiile necesare unui cuibarit cu succes.

Distribuție și ocurență: Specia este răspândită în principal în zona cu climă temperată, de-a lungul latitudinii medii a Eurasiiei. Pe lângă acesta, mai întâlnim unele populații și în regiunea mediteraneană și boreală. Este o pasare caracteristică Palearcticului de Vest. Cea mai vestică populație se găsește în Portugalia, spre est arealul se extinde mult peste Munții Urali, limita exactă fiind necunoscută exact. Populații izolate punctiforme sunt și în nordul Africii, cu precădere în Maroc. Probabil datorită activității negative a omului, unele populații își schimbă regulat arealul de cuibarit, care se evidențiază în faptul, că pot apărea mici populații departe de arealul sau de răspândire.

Populație: Populația Europei se estimează la 35.000 - 50.000 perechi. Efectivul mondial nu este cunoscut suficient, fiind estimată la 150.000 - 200.000 de indivizi, mai puțin efectivul din Rusia care nu este cvasificat.

Începând cu anii '40 populația eretelui sur prezintă o diminuare numerică continuă aproape pe toată suprafața arealului sau de răspândire. Acest regres s-a datorat în primul rând folosirii abuzive și în exces a pesticidelor și insecticidelor, în principal al DDT-ului, care a rezultat în primul rând diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost și este și în prezent cucerirea noilor suprafețe de terenuri în vederea transformării lor în terene agricole, care au

duș la pierderea habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și a ierbii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie și comportament: Este o pasare care trăiește izolat în pereche, dar care în locuri favorabile cu loc de cuibărit și hrană suficientă, poate forma semi-colonii răslețe de câteva perechi.

Teritoriul pazit al unei perechi este de cca 300 - 400 m în jurul cuibului la cuplurile care cuibăresc izolat, fiind mai mic în cazul cuibăritului semicolonial. În acest ultim caz pasarile coloniei acționează totuși împreună în cazul apariției unui dușman cu par sau cu pene (vulpi, câini, corvide).

Ajung la maturitatea sexuală de regulă după 3-4 ani. Clocitul începe abia în luna mai. Depunerea ouălor se face în cuibul simplu amenajat pe sol, între plante înalte care oferă un camuflaj bun cuibului, fiind folosit doar pentru un singur sezon. Femela depune de regulă 3-5 ouă de culoare albicioasă a căror incubatie este de 29-35 zile. Puii părăsesc cuibul în 32-35 zile și devin independenți după două săptămâni.

Este o specie migratoare de distanță lungă. Pasarile din Europa migrează pentru iarnă pe continentul african, la sud de Sahara, iar cele din Asia iernează pe subcontinentul Indian. Primăvara adulții și unele exemplare subadulte sosesc înapoi în luna aprilie, majoritatea pasarilor tinere rămânând până la maturitate în cartierele de iernare.

În cartierele de reproducere hrana lor preferată constă din mamifere mici, broaște, soparle, păsări de talie mică și insecte mai mari. În Africa urmează uneori grăditiile mari de lacuste cu care se hrănesc.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Convenția de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae. Principalele factori periclitanți: degradarea habitatelor prin secarea mlaștinilor; transformarea terenurilor mozaicate în monoculturi; împuscarea exemplarelor pe căile de migrație; recoltarea timpurie a cerealelor; utilizarea pesticidelor în agricultură

A089 Aquila pomarina

Denumirea românească: Acvila Tipatoare Mică

Descriere și identificare: Este o specie de acvilă de talie medie, cu aripi late și coadă relativ scurtă. Femelele sunt puțin mai mari decât masculii, diferența care se remarcă doar când se observă cuplul împreună. Adulții au un penaj general maroniu pe tot corpul, cu remige și rectrice mai închise, negricioase. Capul și supraalarele aripilor sunt mai deschise (maroni-crem) decât restul corpului. Are picioare lungi, acoperite cu pene până la baza degetelor ca la toate celelalte specii de acvile. Ciocul este relativ mic de culoare neagră cu ceromă galbenă. Aripa deschisă este lată și lungă, tot maroniu și prezintă remigele primare bine evidențiate, „degetate”. Pasarile tinere au aripa mai îngustă, coloritului general al penajului fiind de asemenea maroniu, însă de nuanță mult mai întunecată decât cel al adulților. Pe aripă prezintă siruri de dungi și stropi albe, date de către varfurile albe ale penelor de acoperire (supraalare). Pe ceafa prezintă o pată mai deschisă, portocaliu-roscat. Între penajul de juvenil și cel adult se pot distinge și penaje de tranziție, caracteristice exemplarelor subadulte, cu pene de generații diferite. La adulți culoarea irisului este ocru-galbui, iar la cele tinere maroniu închis. La pasarea în zbor se poate observa pe partea superioară o bandă albă la baza cozii. Totodată se remarcă la adulți și petele mici albicioase de la baza remigelor primare cât și contrastul dintre spatule mai închise și partea superioară a aripilor mai deschise. În zbor aripile sunt arcuite în jos ca la majoritatea speciilor din acest gen. Este o specie foarte asemănătoare cu acvila tipătoare mare (*Aquila clanga*) de care se deosebește prin talia mai mică și unele caracteristici ai penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm iar anvergura aripii de 143 - 168 cm. Greutatea corporală este de cca. 1,2 - 1,8 kg.

Habitat In diferite parti din nordul Europei cuibareste in paduri boerale sau cele aflate in mlastini. La noi in tara prefera padurile foioase batrane din zonele de deal, ses si cele de lunca. Unele perechi urca si in zona de munte unde cuibaresc in paduri de fag si de molid. In Slovacia majoritatea populatiei cuibareste pe conifere. Alege pentru cuibarit zone unde se intind pasuni, campii umede si zone agricole, suficient de mari pentru procurarea hranei. Prefera paduri de dimensiuni medii, cuibarind de regula aproape de liziera sau in vecinatatea unui poieni. De multe ori se pot observa pasari si pe campurile mari, departe de paduri.

Distributie si ocurenta Este o specie monotipica cu un areal relativ restrans. Cuibareste doar in partea estica al Europei, Germania, Slovacia, Romania, Polonia, tarile Baltice si unele regiuni din Rusia. Izolat se poate intalni in peninsula Balcanica, Ungaria si Asia Mica. Subspecia *Aquila pomarina hastata* care cuibareste in India si Bangladesh recent este considerata specie separata.

Population Specie cu areal de distributie in diminuare. Nu se cunoaste exact efectivul clocitor mondial, o parte al acestuia cuibarind in Rusia. Nu dispunem de informatii nici despre populatia de dincolo de M-tii Urali. In Romania cel mai mare efectiv si densitate se gaseste in partea de est si sud-est al Transilvaniei. Este mai usor de evaluat populatia dupa efectivul migrator. Pana nu demult era o specie putin cunoscuta la noi in tara, cu un efectiv apreciat la doar 100 - 200, mai apoi 500 - 1.000 perechi. Dupa un studiu mai detaliat, in prezent apreciem efectivul national la 2.800 - 3.000 de perechi. Populatia globala este apreciata la 13.000 – 16.600 de perechi, fiind poate putin subevaluat.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare de distanta lunga. Marea majoritate a pasarilor soseste la noi in luna aprilie, unele exemplare apar insa in zonele de reproducere inca din martie. De regula primii sunt masculii care ocupa teritoriile si cuiburile din anii precedenti si isi efectueaza zborul nuptial pentru atragerea femelelor. Dupa ce se stabileste cuplul, ambii parinti incep repararea cuibului. Cuibul este instalat pe arbori batrani, de regula langa trunchi, fiind construit din crengi uscate groase la baza si mai subtiri spre interior. Cuibul este captusit bogat cu ramuri cu frunze verzi. Din acest motiv cuibul speciei poate fi recunoscut usor dupa cantitatea mare de crengi cu frunze verzi care atarna adesea pe margini, fiind aduse la cuib pe toata perioada cuibaritului. Inverzirea cu frunze verzi are rol multiplu: camuflare, acoperirea resturilor de hrana contra parazitilor si mustelor si mentinerea unui microclimat constant in cuib prin evaporare. Cuibul este de regula utilizat mai multi ani la rand. Uneori poate ocupa cuiburile parasite ale altor specii, precum sorecar comun, uliu porumbar, barza neagra. Ponta compusa din 2 oua (rar 1, exceptional 3) este depusa la interval de 1 - 3 zile, de regula in primele zile ale lunii mai. Ouale sunt de o culoare albicioasa mat pe fondal cu stropi si pete maronii, gri si violete. Uneori ouale sunt atat de dens patate incat abia se vede fondalul, prezentand mai mult un coloriz caramiziu. Clocitul dureaza 40 - 42 (38 - 45) zile. Din cei doi pui eclozati doar unul poate supravietui din cauza fenomenului numit „cainismului”, cand puiul mai mare il omoara pe cel mic. Pana in prezent nu se cunoaste cu siguranta care este motivul acestei „irosiri”. La noi in tara nu se cunosc cazuri cand ambii pui au supravietuit, insa in Slovacia anual sunt cunoscute cazuri cand puii cresc impreuna si devin independenti. Puiul este la inceput acoperit cu un puf dens de culoare alba; parasind cuibul dupa 50 - 57 zile.

Consuma cu precadere rozatoare (soarecele de camp) si broaste, ocazional soparle si puii pasarilor cuibaritoare pe sol (ciocarlii, fase, presuri). Uneori poate fi semnificativ si procentul insectelor (greieri, cosasi). Vaneaza atat din aer cat si de pe locuri de panda. In cautarea insectelor umbla foarte mult pe sol, capturand pe acestea din iarba. Specie migratoare, care migreaza spre cartierele de iernare in septembrie, exemplare intarziate putand fi observate si in octombrie. Migreaza de regula in stoluri mari de cateva sute de exemplare. Cele mai cunoscute rute de migratie de la noi sunt in Dobrogea, unde in toamna anilor 2002 - 2004 s-au numarat peste 4.300 de ex. Alte cai de migrare se

cunosc insa si din interiorul tarii cum ar fi Valea Muresului, Trotusului si Valea Oltului. Paraseste continentul nostru prin Bosfor, inaintandu-se spre cartierele de iernare din Africa, la sud de Sahara.

A091 Aquila chrysaetos

Denumirea romaneasca Acvila de Munte

Descriere si identificare Este o pasare rapitoare de talie mare, anvergura aripii fiind de 190-220 cm, iar lungimea corpului de 80-93 cm. Femela este considerabil mai mare decat masculul. Silueta ii este caracteristica: aripile sunt lungi ingustand la baza si coada este mai lunga decat la cealalte specii de acvile. In timpul rotirii isi tine aripile in sus (forma de V), iar in timpul zborului planat poate sa tina in diferite posturi depinzand de conditiile atmosferice. Penajul difera mult intre pasari tinere si adulti. Ca un caracter comun putem mentiona coroana aurie, care este in contrast cu fata si partea inferioara a corpului inchise la culoare. Acest caracter de obicei este vizibil de la distanta mare. Juvenilii (de la parasirea cuibului pana la primavara anului 2) sunt usor de identificate. Partea de sus are o culoare uniforma de cafeniu inchis cu o mica pata alba pe aripi. Coada este alba cu o banda terminala neagra, vizibila atat din sus cum si din jos. Partea inferioara a corpului respectiv subalarele (pene de acoperire ale aripilor) sunt cafenii inchisi, iar pe aripi se vede o pata alba intinsa. Imaturii (vara anului 2 – primavara anului 4) sunt asemanatori juvenilor, insa in aripi se vad urme de naparlire (mai multe generatii de pene). In penajul al doilea (vara anului 2- primavara anului 3) supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. In penajul de subadult (vara anului 4 – anul 6 sau 7) in continuare se vede albul din aripi, dar suprafata petei este mai mica si incep sa apara remige de tip adult (primele schimbate sunt primarele interioare). In penajele 4 si 6 supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. Si in coada incep sa apara pene inchise de tip adult, primele schimbate sunt penele din mijloc. Astfel subadultii arata caractere mixte de adulti si imaturi. La adulti (din anul 6 sau 7) dispar petele albe din aripi si coada. Remigele si rectricele sunt gri cu o banda terminala neagra si pot fi dungate. De la distanta adultii de obicei par inchisi la culoare, singurele zone mai deschise sunt coroana aurie respectiv banda mai deschisa formata de supraalarele mijlocii, care insa este vizibila numai in anumite etape ale naparlirii.

Habitat: In ceea mai mare parte a arealului de raspandire cuibareste preponderent in munti, insa in unele locuri il gasim si in zona de deal si campie. Prefera stancariile pentru cuibarit, insa isi poate construi cuibul si pe copaci batrani. Cel mai important aspect a habitatului speciei este prezenta unor habitate deschise (pajisti, tufarisuri scunde), fiind incapabil sa vaneze in paduri inchise. In Romania majoritatea perechilor cunoscute cuibaresc pe stancarii. Il gasim la diferite altitudini: de la nivelul Dunarii (60 m) prin dealurile din estul Transilvaniei pana la aproximativ 1400 m. Pana in momentul de fata nu au fost gasite cuiburi in zona alpina, aici apar numai exemplare in cautarea hranei.

In afara perioadei de cuibarit acvila de munte poate fi observat si in afara habitatelor in care cuibareste. Mai ales imaturii sunt cei care apar in zona de deal sau uneori chiar la campie.

Distributie si ocurenta Este cea mai raspandita specie din genul Aquila din lume, cuibarind pe toate continentele hemisferei nordice. In Europa il gasim mai ales in munti, dar in unele tari cuibareste pe sesuri inpadurite. Raspandirea speciei din Romania nu este clarificata. Efective semnificative se gasesc in Carpatii Occidentali si in sudvestul Carpatilor Meridionali, dar se cunosc perechi si din restul Carpatilor respectiv a dealurilor de la poalele muntilor. Desi exista stancarii in Dobrogea, sepcia lipseste ca cuibaritor si apare numai foarte rar.

Population Populatia mondiala: 250 000 exemplare Populatia europeana: 8 500 – 1 1000 perechi. Populatia din Romania: 50-100 perechi. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar inainte de anii 1970

populatia europeana a suferit o scadere importanta. Despre situatia speciei in Romania nu exista date concrete, insa este probabil ca efectivele sunt stabile.

Ecologie si comportament Activitatea nuptiala a acvilei de munte incepe in ianuarie-februarie, cand are loc si reparatia cuibului. O pereche de obicei are mai multe cuiburi, din care 1-3 sunt folosite. Daca exista mai multe cuiburi folosite, acestia sunt schimbate in fiecare an sau in fiecare al doilea an. In Romania numarul maxim de cuiburi identificate pe teritoriul unui perechi este 10. Cuibul de obicei este construita pe stanca, rareori pe copac si este folosit timp de mai multi ani (exista cuiburi de peste 100 de ani) de mai multi perechi.

Materialul de cuib este alcatuit din crengi uscate, iar in perioada cuibaritului sunt aduse pe cuib si crengi cu frunze verzi. Femela depune de obicei 2, mai rar 1 sau 3, oua in martie, care sunt clociti timp de 43-45 zile. Puii ies la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Daca ies doi pui, exista o diferenta de 3-4 zile intre ei, iar de obicei puiul mai mic moare in primele saptamani datorita agresivitatii fratelui. Acest fenomen se numeste cainism. Puii stau in cuib 9-10 saptamani, dupa care devin independenti de parinti dupa inca 13-15 saptamani. De obicei masculul este cel care vaneaza, iar hranirea puilor este sarcina femelei. Pasările tinere pot alcatui pereche in al treilea an de viata, insa devin fertili cel mai devreme in anul patru, de obicei insa in anul cinci. Pe tot arealul de raspandire principalele grupuri de prada a acvilei de munte sunt diferitele specii de iepuri si galinacee. In unele zone insa acestea pot fi inlocuite de alte specii de talie mijlocie, cum ar fi marmota, ungulatele sau chiar serpii. Consuma si lesuri, mai ales iarna.

Adultii de acvila de munte, in afara de populatiile cele mai nordice, sunt sedentare. Juvenilii si imaturii se misca mai mult. Dispersia imaturilor in Europa de Vest acopera distante mai scurte in toate directiile, tinerii populatiilor nordice si estice se misca mai mult, acoperind distante mari cu o directionare sudica sau sud-vestica. De exemplu o acvila tanara inelata in Finlanda a fost recapturata la Cluj Napoca in 2003, la o distanta mai mare de 3000 de km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire Cele mai importante factori periclitanti identificate in Romania sunt deranjul neintentionat, cum ar fi turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea de motosporturi, sau deranjul localnicilor; deranjul intentionat (de exemplu de ciobani), braconajul si jefuirea cuiburilor. Alti factori negativi posibili, docamdata neidentificate, sunt otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere. Solutia pentru protectia speciei ar fi in primul rand educarea localnicilor, a turistilor, a practicantilor sporturilor extreme si a vanatorilor. Controlarea turismului de masa in rezervatii si pazirea cuiburilor poate fi de asemenea benefica. In cazul constructiei eolienei si a cladirilor, respectiv a plantarii padurilor in zonele neimpadurite din apropierea zonelor stancoase, cererea opiniei expertilor ar ajuta mult la salvarea speciei.

Acvila de munte este o specie protejata de lege si considerata Monument al Naturii.

A092 Hieraeetus pennatus

Denumirea romaneasca: Acvila Mica

Descriere si identificare: Cea mai mica specie de acvila din Romania, care nu prezinta dimorfism sexual accentuat, desi femelele sunt putin mai mari decat masculii. Este insa unul dintre cele mai diverse specii de rapitoare din punct de vedere a coloritului, avand cel putin doua varietati distincte de colorit. Partea superioara este asemenatoare la toate varietatile de culoare, fiind in general marou inchis cu o banda de culoare deschisa pe supraalarele mijlocii, cate o pata alba de dimensiune redusa pe umeri si supracodale deschise. Partea inferioara a exemplarelor deschise este caracterizat de contrastul culorilor alb si negru, subalarele si corpul fiind dominat de culoarea alba in contrast cu

remigele uniform negre care prezinta doar o „fereastră” mai deschisa la remigele primare interne. Pe partile albe ale corpului pot fii prezente pete sau dungi longitudinale mai inchise la culoare, care se concentreaza de obicei in jurul capului, gatului si al pieptului. Faza inchisa prezinta un caracter uniform, culorile maro inchis dominand intreaga parte inferioara a exemplarelor inchise. Si la aceasta varietate poate fii observat insa „fereastră” de culoare deschisa la remigele primare interne.

Pasarile tinere pot prezenta ambele faze de culoare, cele deschise avand mai multa culoare inchisa pe partea inferioara: Pasarile tinere de faza inchisa nu pot fii indentificate pe baza coloritului. Combinatia caracterelor vizibile de colorit, cu stilul de zbor si raportul intre partile corpului face posibila identificarea majoritatii exemplarelor.

Anvergura aripilor: 110 – 132 cm; Lungimea corpului: 44 - 56 cm.

Habitat : Cuibareste in multe tipuri de habitate de la nivelul marii pana la munti de inaltime medie (cc.1600 m), preferand habitatele mozaicate cu paduri mature, zone deschise, tufarisuri, etc. In Romania - conform informatiilor existente - prefera padurile foioase mature cu zone intinse adecvate pentru procurarea hranei.

Distributie si ocurenta: Specie migratoare raspandita din Sud-vestul Europei pana Asia Centrala si de est, majoritatea populatiei ienrand la sud de sahara sau in India. In Europa cele mai importante populatii cuibaresc pe peninsula Iberica. Populatia din Europa centrala si de pe peninsula Balkanica sa fragmentat considerabil in ultimele decenii si pe moment poate fii considerat amenintata de disparitie. In Romania cea mai semnificativa populatie cuibaritoare poate fii gasit in Dobrogea unde specia poate fii considerat comuna in anumite zone. In afara Dobrogei specia este caracterizata de o distributie fragmentata, fara populatii importante, fiind o specie rara cuibaritoare aproape in toata tara, cu exceptia muntilor inalti.

Population: Populatie mondiala: 10.000 – 100.000 perechi; Populatia Europeana: 4.400 – 8.900 perechi;

Populatia din Romania: 80 – 120 perechi. La inceputul secolului XX. specia inca a fost caracterizata ca o specie clocitoare foarte comuna in Romania, cu cele mai importante concentrari in sudul si estul tarii. Cifrele oficiale publicate recent arata foarte bine ca in ultimul secol populatia sa diminuat semnificativ. Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania poate fii considerabil mai mare, situanduse intre 250 - 400 de perechi cuibaritoare. Trendul populatiei globale si regionale este categoric una negativa, nu dispunem date pe baza carora are fii posibil determinarea trendului momentan al speciei in Romania.

Ecologie si comportament: Acvila mica este o specie care traieste izolat, perechile aparand un teritoriu de dimensiuni semnificative fata de alte prechi si in multe cazuri chiar si fata de alte specii de rapitoare diurne. Cuibul este construit pe copaci inalti (in Romania toate cuiburile de care avem cunostinta au fost localizate pe copaci foioase batrane) din crengi mai subtiri si este folosit timp de mai multi ani. O pereche poate sa aiba mai multe cuiburi de „schimb”, in aceste cazuri toate (sau mai multe) cuiburi pot fii renovate la inceputul sezonului de reproducere. Desi este cea mai mica acvila din Europa, acvila mica este o specie agresiva, foarte teritoriala atacand si gonind din teritoriu chiar si specii mai mari. In unele cazuri perechile de acvila mica ocupa cuibul altor specii, urmand ca cuibul sa fie folosit de ei pentru cuibarit. Perioada de cuibarire incepe in luna Mai fiind anticipat de zborul nuptial spectaculos a pasarilor. Femela depune de regula 2 oua la intervale de citeva zile, si incepe incubatia cu depunerea primei oua. Puii eclozati sunt de varste diferite, in multe cazuri cel tanar nu supravietuieste. De obicei femela hraneste puii, in primele zile hrana fiind procurata si transportata la cuib, exclusiv de mascul. Puii incep sa zboare la varsta de aproximativ 8 saptamani, petrecand inca cateva saptamani cu adulti.

Specia foloseste un sir intreg de surse trofice de la mamifere mici si pasari pana la reptile. Hrana preferata/preponderenta depinde de speciile de prada accesibile, astfel in Dobrogea multe perechi consuma preponderent popandai in timp ce alte perechi pot fi specializati pe alte specii ca harciogi sau pasari.

Este o specie migratoare de distanta lunga. Populatiile din Europa ierneaaza in Africa la sud de Sahara, preponderent in partea sudica a regiunii Sahel! Migratia de toamna in Romania se concentreaza in principal pe luna Septembrie, insa migratia propriu zisa tine de la sfarsitul lunii August pana la inceputul lunii Noiembrie. Pasarele cuibaritoare in Romania ajung inapoi la locurile de cuibarit incepand cu luna Aprilie, insa preponderent spre sfarsitul lunii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor speciilor de prada ca popandaul; electrocutare si coleziune cu fire electrice respectiv elicele turbinelor de vant in special in timpul migratiei.

A103 Falco peregrinus

Denumirea romaneasca: Soim Calator

Descriere si identificare: Este o specie de soim de talie mare, aproximativ de marimea unui sorecar, femela fiind considerabil mai mare decat masculul. Corpul robust este caracteristic, avand coada scurta si aripi late la baza ingustandu-se spre varf. In zbor planat si activ varful aripii pare mai ascutit, iar in timpul rotirii putin mai rotunjit. Partea inferioara a aripilor este uniform dungat. Partea de sus a adultilor este de culoare gri inchis, iar cea mai prominenta este o zona mai deschisa pe baza cozii si tartita, care este in contrast cu restul corpului. Caracteristic este si capul respectiv barbeta neagra contrastand cu obrazul alb. Juvenilii se deosebesc de adulti prin culoarea maronie a partii superioare. Partea de jos a corpului este striat, partea superioara a pieptul fiind mai deschisa.

Anvergura aripii: 95–110 cm; lungimea corpului: 38–46 cm; greutatea medie: 580-750 g la mascul si 950-1300 g la femele.

Habitat: De la zonele tropice pana la cele Arctice, incluzand zone climatice aride continentale si oceanice umede. Pentru vanat are nevoie de terenurideschise mari, de multe ori este observat in habitate umede si zone costiere. De obicei cuibareste in stancarii pe balcoane sau gauri, unde este ferit de umezeala. Tot mai des cuibareste si in orase. In unele zone cuibarelte pe copaci sau chiar pe sol. Specia fiind atat de adaptabila poate fi intalnita aproape oriunde dar de obicei nu cuibareste in arii intinse de campii, unde nu sunt locuri de cuibarit destul de sigure, ca in deserte, stepe sau terenuri agricole fara elemente de relief proeminent. La fel evita padurile compacte, zonele de mlastina cu vegetatie densa si luciile de apa intise.

Distributie si ocurenta: Este o specie cosmopolitana, lipsand numai de pe continentul Antarctic. Ca urmare a raspandirii sale globale deosebim 19 subspecii. Este prezenta in cele mai multe zone climatice de la cel subpolar pina la cel tropic. Doar unele habitate au ramas fara prezenta soimului calator. Nu cuibareste in Amazonia, Sahara, pe stepele din Asia Mica, Antarctica si in munti la o altitudine mai mare de 2000 m. Pasarele cuibaritoare la Nord migreaza, isi parasesc teritoriul de cuibarit in timpul iernii. In timpul migratiei de obicei urmaresc stolurile de pasari de talie mica ce le asigura hrana. In Europa prefera zonele stancoase, dar in nord cuibareste si in mlastini, iar in multe cazuri se stabileste in orase. Sunt cunoscute si populatii cuibaritoare pe copaci. Populatia din tara cuibareste exclusiv pe stanci, nefiind cunoscut pana in prezent nici o pereche cuibaritoare pe cladire sau pe copac. Cele mai multe perechi din tara cuibaresc in Carpatii de SV. Dupa sezonul de cuibarit unele perechi raman in apropierea locului de cuibarit iar alte pasari frecventeaza locurile umede, de unde isi procura hrana cu usurinta.

Population Este o specie larg raspandita. Pana in mijlocul secolului XX. era relativ comun. Ca urmare a folosirii in masa a pesticidelor in agricultura intensiva, populatia europeana a speciei a suferit un declin urias. Dupa interzicerea folosirii pesticidelor specia a inceputa se inmultea din nou in unele tari europene: Marea Britanie, Irlanda, Franta, Germania, etc. Specia a revenit prima data in locurile istorice de cuibarire, fenomen observat in mai multe tari europene. Populatia globala este estimata la 10.000-100.000 de perechi, cea europeana la 12.000-25.000 cu o usoara tendinta de crestere. Populatia Romaniei deasemenea a suferit un declin puternic, ultimele semnalari de cuibarit perechi cuibaritoare fiind cunoscute din 1997. Dupa 7 ani de lipsa a speciei, in 2004 au fost gasite 4 perechi cuibaritoare. Momentan specia este in expansiune in tara, populatia fiind in continua crestere. Populatia Romaniei in 2004 a fost estimat la 5-8 perechi, dar studiile facute de Grupul Milvus din ultimii ani arata ca populatia este mult mai mare intre 40-70 perechi.

Ecologie si comportament: Specia cuibareste solitar. Locul de cuibarit este ocupat inca din toamna de masculi dupa care in timpul iernii sau primaverii li-se alatura si femelele formand cuplul. Un cuplu cu succes poate sa cuibaresca multi ani la rand in aceasi loc. Perioda de cuibarit incepe in februarie, martie. Cuplurile batrane incep mai devreme cuibaritul, decat cele tinere. La inceputul cuibaritului parintii isi apara teritoriul vehement, alungand orice specie de pasare de prada din zona. Singura specie, care reprezinta un pericol real pentru soim este buha (*Bubo bubo*), care de multe ori ii jefuieste cuibul. Femela depune de obicei 3-5 (mai rar 2 sau 6) oua. Ouale eclozeaza dupa 23-32 de zile de clocire la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Puii sunt ingrijiti in cuib timp de 5-6 saptamani, la inceput numai de catre femela dar treptat este schimbat de mascul. Dupa parasirea cuibului juvenillii sunt ajutati de parinti inca 2 luni pana cand devin independenti. De obicei primii, care parasesc cuibul sunt masculii, dupa care la 1-2 zile urmeaza femelele. Soimii devin fertili si pregatiti pentru cuibarit dupa al doilea an de viata. Juvenillii sunt caracterizati cu o rata de mortalitate destul de mare cca. 50% din juvenili ajunge la al doilea an de viata. Aproape pe tot arealul de distributie, specia se hraneste exclusiv cu pasari de talie mica sau medie. Unele populatii insa s-au specializat pe vanarea liliecilor sau insectelor. Hrana este constituita intotdeauna din specii (grauri, porumbei, mierle, etc.), care se gasesc in numar mare in zona in care cuibareste. Hrana si-l procura atacand din aer. Prada este observata din sus in timpul survolarii in aer si atacata din sus cu mare viteza, in picaj. De multe ori isi alege prada zburand la o altitudine mica deasupra pamantului, astfel gonind stolurile de pasari de talie mica. Soimul calator este una dintre putinele specii de pasari rapitoare, care vaneaza si in cuplu.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La fel ca toate speciile de pasari rapitoare, si soimul calator este o specie protejata, o parte semnificativa, 86 % a populatiei din tara cuibareste in AIA-uri. Cei mai importanti factori periclitanti sunt: deranjul neintentionat: turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea motosporturi, prezenta localnicilor in apropierea cuiburilor; deranjul intentionat: braconajul si jefuirea cuiburilor de catre colectionarii de oua si soimari; capturarea pasarilor de catre porumbari, care isi vad principalul inamic in pasari rapitoare. Alti factori negative posibile deocamdata neidentificate in tara: otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere.

A104 Bonasa bonasia

Denumirea romaneasca: Ierunca

Descriere si identificare: Ierunca este cea mai mica specie din familia cocosilor salbatici, avand lungimea de numai 35-38 cm si anvergura de 48-54 cm, greutatea de 0,3-0,5 kg. Cele doua sexe sunt relativ asemanatoare, partea

superioara este predominant gri, pieptul si abdomenul alb-galbui cu dungi transversale maro. Mustata este alba si are un mot erectibil pe crestet. Aripa este maro, in zbor se vede o groasa banda terminala neagra pe coada gri. Masculul este aproximativ cu 10% mai mare decat femela si se deosebeste de aceasta prin barbia neagra. Este o specie destul de timida, greu de observat, se ascunde in vegetatia densa, adeseori aflam de prezenta ei numai dupa sunet, care este un strigat subtire, in caz de pericol un ciripit rapid. Cu putina neatenție de departe se poate confunda cu femela cocosului de munte, dar talia mai mica si coada gri o deosebeste de aceasta. Juvenilii sunt asemanatori femeiei dar sunt un pic mai deschisi si palizi la culoare. Daca este posibil, evita zborul, care este greoi si are un zgomot specific speciei. De obicei se lasa in zbor de pe copaci. Puii mici de doar cateva zile pot deja sa efectueze zboruri mai scurte.

Habitat: Ierunca de obicei traieste in paduri de conifere mature nederanjate dar poate fi prezent si in paduri mixte sau defoioase, de exemplu in paduri de fag. De obicei prefera padurile inchise cu molizi si larici inalte, cu arini si mestecan pe marginile poienilor. Ii plac padurile mai umede, de multe ori este prezenta in apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezenta tufarisului des (afine de exemplu), prefera deasemenea vegetatiile de tranzitie dintre diferite asociatii arborose. Nevoile speciei se scimba pe parcursul anului, doar un habitat foarte divers, aproape neatins poate satisface aceste nevoi.

Distributie si ocurenta: Ierunca este o specie sedentara, traieste in partea nordica a Eurasiei, Europa centrala si de Est. Este raspandita in padurile taiga, in zona temperata este prezenta in munti intre altitudini de 600-1800 m.

Population Populatia europeana este mare, mai mult de 2,5 milioane de perechi si reprezinta 25-49% din populatia mondiala. In unele tari trendul este negativ, dar datorita cresterii masive din Rusia, populatia europeana este in crestere moderata. In Romania traiesc 10,000-13,000 de perechi, populatia este stabila.

Ecologie si comportament: Se hraneste pe sol, este in mare parte vegetarian. Mananca muguri, frunze, flori, seminte, fructe de padure, mai ales afine. Plantele preferate sunt arinul, teiul, alunele, afinele, murul de padure, fragute de padure, macrisul iepurelui etc. Hrana vegetala este completata cu insecte, de cele mai multe ori furnici, gandaci si diferite larve. In timpul iernii din cauza stratului de zapada se hraneste in copaci cu seminte, frunze si muguri (salcie, mestecan, arin, fag etc.). De obicei se misca in perechi, care stau impreuna pe tot parcursul anului, dar putem sa ne intalnim si cu exemplare singurate. Iarna uneori formeaza grupuri mai mici. Este o specie teritoriala, marimea teritoriului variaza mult. In Europa Centrala in mediu traiesc cinci perechi pe un kilometru patrat. Ierunca isi apara teritoriul doar in timpul primaverii si verii, iarna poate sa se miste pe arii mai mari, dar primavara se intoarce la teritoriul sau. Postura nuptiala este asemanatoare cocosului de munte, capul ridicat, coada desfacuta, aripile indreptate spre pamant. Conflictul dintre masculii sunt rare, fiindca rotitul se desfasoara separat, in perechi. Ierunca este o pasare monogama. Dupa imperechere de cele mai multe ori masculul paraseste femela, care creste singur puii. Cuibareste pe pamant, diametrul cuibului este in jur de 20 cm, adancimea 4-5 cm. Este captusita cu ierburi, frunze si muschi. Depune 7-11 oua la un interval de 1-2 zile intre ele. Incubatia de 25-27 zile incepe cu depunerea ultimei oua, ouale se eclozeaza in acelasi timp. Puii in 24 de ore abandoneaza cuibul si se hranesc independent. Dupa cateva zile sunt deja capabili de zboruri mai mici. Ajung la marimea finala in 30-40 de zile, iar la varsta de trei luni sunt total independenti. Cand puii sunt mai mari sau la sfarsitul verii masculul se intoarce la familia lui, perechea se reasociaza si sunt impreuna pe tot timpul iernii. Rareori perechea sta impreuna cu juvenilii si pe timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conform Uniunii Internationale de Conservarea Naturii (IUCN) ierunca este o specie cu risc scazut. Nu figureaza in Conventia de la Bonn privind conservarea speciilor migratoare de animale salbatice, nici in Conventia de la Washington pentru comert cu specii periclitare (CITES). In tara noastra este specie

ocrotita de lege. In Romania ierunca poate fi vanata intre 15 septembrie si 15 decembrie. Metodele principale pentru ocrotirea speciei sunt conservarea habitatelor si restrictii mai severe la adresa vanatorilor.

A220 Strix uralensis

Denumirea romaneasca: Huhurez Mare

Descriere si identificare: Este o specie de bufnita de talie medie, la noi fiind cel mai mare reprezentant a Strigiformelor dupa buha (*Bubo bubo*). De pe arealul de raspandire al speciei au fost descrise 15 de subspecii. Caracterele de penaj al pasarilor adulte sunt asemanatoare cu cele ale pasarilor tinere. Nici intre sexe nu se poate observa o diferenta evidenta in ceea ce priveste penajul. Femelele sunt cu putin mai mari decat masculii. Caracteristic speciei este capul mare rotunjit si coada foarte lunga in comparatie cu celelalte specii de bufnite, care iese in evidenta atat pe pasarea asezata cat si in zbor. Aripile sunt late si rotunjite iar zborul este puternic, drept si nu ondulat. Coloritul general este gri-mariniu cu nuante ocru-galbui, dand speciei un colorit general deschis, foarte caracteristic. Penajul prezinta striatii mai inchise maronii-negricioase, remigele si penele cozii prezentand benzi transversale de un mariniu inchis. Ochii sunt negri, fiind in contrast cu voalul si fata de culoare deschisa. Ciocul este galben, pieptul si burta alb murdar cu stropi longitudinale maronii. Seamana cu ruda sa mai mica, huhurezul mic (*Strix aluco*), care are un penaj mai inchis, talie mai mica, coada mai scurta si capul proportional mai mare. Masculul are un glas caracteristic adanc, un huhuit format din sapte silabe care in noptile linistite se poate auzi de la 2 km.

Lungimea corpului este de 50 - 62 cm iar anvergura aripilor de 103 - 125 cm. Greutatea corporala este 500-730 g la mascul si 720-1.300 g la femela.

Habitat: Este destul de diversificat in functie de zona unde traieste. In regiunile nordice cuibareste in arboretele batrane boreale, mlastini din munti, in paduri de conifere din regiunea de tundra. Pe alocuri se poate intalni si in zone joase si platouri. In Europa Centrala si de Sud prefera padurile de foioase, cu precadere cele de fag, fiind insa intalnit si in cele de amestec. Unele populatii cuibaresc in paduri pure de conifere si chiar in cele de stejar cu carpen. Este o pasare care cuibareste in zona muntoasa, in ultimul timp manifestand o tendinta de a cobora in zona colinara. In regiunile de campie se intalneste rar, mai ales in perioada de iarna.

Distributie si ocurenta: Este raspandit in emisfera nordica al Eurasiei. Arealul nordic al speciei se extinde din Siberia de Vest pana la Sakhalin, Coreea si Japonia, fiind delimitata cu aproximatie in nord de catre gradul 65 latitudinea nordica iar spre sud urmareste limita sudica a taigai. Pe langa acest areal continuu, populatiile relict se gasesc in unele munti din interiorul Europei. Astfel in Alpi, Balcani si in regiunea Carpatica este intalnita subspecia *S. u. macroura*, in nordul Poloniei si Scandinavia cuibarind subspecia *S. u. liturata*, iar in Siberia de Vest cuibarind specia nominala *S. u. uralensis*. In Romania cuibareste atat in zonele de deal cat si in regiunea muntoasa. Putem intalni de la altitudini joase, incepand cu 300 m unde cuibareste in paduri de foioase pana la peste 1800 m, unde cuibareste in paduri batrane de molid sau de brad. Este o specie relativ comuna in fagetele din estul si sudul Transilvaniei si in padurile de munte ale Maramuresului, sporadic putand fi intalnit in toata regiunile de deal din ambele laturi ale Carpatilor. Densitatea este foarte variabila in diferite locuri ale tarii.

Population: Fiind o specie a carei populatie este fluctuanta, efectivul exact este greu de evaluat. In unele ani apare in centrul Europei ca o specie de invazie, cand un numar mare de perechi pot cuibarii in zone unde in mod normal specia nu era obisnuit sa cuibareasca. Se pare, ca in tara noastra populatia speciei arata o crestere remarcabila, cucerind noi

teritorii de cuibarit extinzand arealul sau. Evaluarea speciei este ingreunata si de faptul, ca este o specie de noapte. Populatia din tara este apreciata la 12.000-20.000 perechi iar cea Europeana la 53.000 - 140.000 la perechi. Populatia Siberiana nu este suficient cunoscuta, fiind considerata insa o specie relativ comuna.

Ecologie si comportament: La noi este cu precadere o specie sedentara, care petrece lunile reci de iarna in cartierele de reproducere sau in apropierea acestora. Unele pasari sau populatii migreaza la distante mici, cand din regiunile de munte pasarile coboara spre zonele de deal si de ses. In iernile grele la noi pot apare si exemplare care provin din regiunile nordice din Siberia si nordul continentului, ajungand la noi datorita unor invazii. Specia cuibareste in paduri batrane, preferabil umede si in cele intunecate unde are posibilitate de a vana uneori si in timpul zilei. Asemenea celorlalte specii de bufnite, nici huhurezul mare nu-si construiește cuib propriu ocupand pentru acest scop scorburii mari, cioatele trunchiurilor de arbori rupte de furtuna si cuiburi ale pasarilor rapitoare de pe arbori. Ocupa cu mare placere scorburile artificiale amplasate pentru specie. Ouale sferice, de culoare alba, care sunt de regula in numar de 2 - 4 sunt depuse de catre femela pe materialul existent in cuib sau scorgura, fara nici un alt material adaugat. Masculii pazesc regiunea cuibului, semnalizand teritoriul ocupat prin glasul sau caracteristic. Ponta poate fi depusa in orice perioada al anului, de regula intre ianuarie si iulie. Clocitul incepe de la depunerea primului ou, astfel puii, care ecozeaza dupa o perioada de 27 - 35 zile au varste si marimi diferite. Raman in cuib cca. patru - cinci saptamani dupa care parasesc acesta fiind inca slab zburatori. Raman in preajma cuibului inca doua saptamani, devenind complet independenti dupa o perioada de doua luni. Ajung la maturitate sexuala la varsta de 2 ani. Hrana este diversificata constand din mamifere de talie mica (soareci, chitcani), pasari cantatoare, alte specii de bufnite, ierunci, porumbei, gaita etc. Ocazional prinde si broaste si insecte mai mari. Vaneaza atat de la inaltime mica deasupra solului cat si de pe locuri de panda, de regula o arbore. Este o specie care apara cu nadejde puii din cuib fiind in aceasta perioada foarte agresiva, atacand orice intrus, inclusiv cu omul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Conventia de la Berna: Appendix II

Principalele factori periclitanti: extragerea copacilor batrani din paduri; eliminarea arborilor rupti diminuand si astfel posibilitatile de cuibarit. impuscarea pasarilor avand la baza superstitii nefondate in general despre bufnite

A231 Coracias garrulus

Denumirea romaneasca: Dumbraveanca

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, cu corpul robust. Penajul este foarte variat, deoarece in bataia soarelui pare albastru intens ultramarin, iar seara albastru verzui. Partea inferioara a corpului, capul, gatul si partial coada sunt albastru deschis. Spatele este brun deschis, tectricele alare sunt albastru stralucitor, iar remigele mari sunt negre. Coada este de un albastru foarte intens cu reflexe violet iar picioarele sunt de culoare galbena. Capul este mare, ciocul este puternic si are culoare albastra spre violet. Juvenilii au un colorit mai sters si mai maro, gatul si pieptul fiind dungate cu maro – cenusiu. Zborul este mai rapid si cu batai mai viguroase din aripi, decat stancuta. Zborul nuptial este format din plonjari si inlinari ale corpului intr-o parte si alta, asemanator cu zborul nagatului. Poate fi observata stand pe sarmele de telegraf sau cioturi de copac. Scoate sunete ca si cu gaita, cotofana si stancuta.

Habitat: Prefera padurile batrane si rare cu arbori scorburosi din zonele de campie si lunca, dar si din livezi. Populeaza si malurile lutoase, precum si zonele cu alunecari de teren.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in Eurasia si Africa de Nord. Ierneaza in Africa si India. In Romania este prezenta in numar mare in Delta Dunarii, dar poate fi intalnita si in padurile din lunca unor rauri mari.

Population: In Europa, efectivul clocitor este estimate la 50.000 – 110.000 perechi clocitoare. Cea mai mare populatie clocitoare este prezenta in Rusia si Turcia. In Romania sunt intre 4600 si 6500 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Este oaspete de vara in Romania. Prefera sa cuibareasca in malurile lutoase, unde sapă galerii, in scorburi si uneori in cuiburile parasite ale altor specii de pasari. Sezonul de reproducere incepe in luna mai, cand femela, depune in cuibul necaptusit, 4 – 5 oua de culoare alba. Incubatia dureaza intre 18 – 20 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii nidicoli sunt hraniti de parinti, cu insecte, timp de 26 – 28 de zile, dupa care parasesc cuibul. In general, hrana dumbravencii este formata din insecte, dar foarte rar poate consuma rame, melci si fructe.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa are statut de specie vulnerabila, fiind protejata pe plan global. In Romania este destul de rara si este protejata prin legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn – Anexa II), O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Este interzisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006.

Pretutindeni, cloceste intr-un numar foarte mic, aproximativ 2 – 3 perechi la 10 km². Diminuarea efectivelor se datoreaza si distrugerii habitatelor, a locurilor de cuibarit si folosirii excesive a pesticidelor.

A238 Dendrocopos medius

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare de Stejar

Descriere si identificare: Ciocanitoarea de stejar este o specie tipica din grupul ciocanitoarelor pestrice, aparenta generala fiind cel mai bine caracterizat de alternarea culorilor albe si negre a penajului. Crestetul este rosu, contrastand cu fruntea alba si ceafa neagra care se dizolva in culoarea neagra a spatelui. Fraul, fata, gatul si pieptul sunt albe cu o mustata neagra care continua intro banda neagra pe piept, astfel formand o dunga alba intre negrul spatelui si continuarea mustatii respectiv un triunghi negru in zona tectricelor auriculare posterioare. Spatele este negru cu doua pete mari ovale, formate de scapularele albe. Remigele sunt negre cu 3-4 dungi albe, care in timpul zborului formeaza dungi dealungul aripilor. Pieptul si abdomenul sunt albe cu dungi negre longitudinale care devin din ce in ce mai dese spre falncuri. Flancurile si subcodalele au o culoare tipica si caracteristica de roz palid. Rectricele centrale sunt negre, cele laterale avand si ei cateva dungi albe. Spre deosebire de majoritatea speciilor din genul Dendrocopos, dimorfismul sexual nu este unul pronuntat in cazul ciocanitoarei de stejar, sexele fiind foarte greu de identificat in conditiile de teren, diferenta fiind doar in intensitatea colorii rosii de pe crestet. Cu putina experienta specia nu este greu de identificat pe baza combinatiei caracterelor descrise. Crestetul rosu exclude majoritatea celorlalte specii de ciocanitori, in penaj juvenil ciocanitoarea pestrita mare si ciocanitoarea de gradini poate fii destul de similar insa marimea si marcajele de pe fata ne ajuta in identificare. Ciocanitoarea cu spate alb are crestetul rosu, insa are baza spatelui alba si nu prezinta petele ovale de pe umeri. Lungimea corpului: 21 - 23 cm; Lungimea aripilor: 11 – 13 cm

Habitat: Este un adevarat specialist, fiind atasat de paduri, parcuri sau pasuni impadurite cu multe exemplare batrane de stejar sau gorun (Quesrcus sp.). Altitudinile la care cuibareste sunt si ei determinate de prezenta habitatelor cu multe exemplare de stejar sau gorun, fiind localizate in principal la cc. 200 – 600 m, dar si la inaltimei mai joase in Dobrogea si pe Campia de Vest.

Distributie si ocurenta: Specie sedentara a padurilor in Palearcticul de Vest, raspandit de la Iran in Est pana in Spania la Vest. Distributia speciei se suprapune foarte bine cu distributia carpenului, totusi este specialistul padurilor batrane de *Quercus* sp. In Europa prezenta speciei coreleaza bine cu combinatia unei serii de factori ca procentul total al padurilor intr-o anumita zona, numarul total al exemplarelor batrane de *Quercus*, microclimatul destul de cald, gradul de izolare a zonelor favorabile de alte zone similare, etc. In Romania cele mai semnificative populatii cuibaritoare pot fii gasite in zonele colinare de pe podisul Transilvaniei respectiv in gorunetele din Dobrogea, dar specia apare in majoritatea zonelor unde habitatele descrise sunt bine reprezentate.

Population: Populatie mondiala: perechi Populatia Europeana: 140.000 – 310.000 perechi. Populatia din Romania: 20.000 – 24.000 perechi. Desi nu cunoastem date cu privire la populatiile istorice din Romania, este foarte probabil ca populatia ciocanitoarei de stejar a fost in regres numeric in ultimele decenii. Fiind specialist si preferand copaci batrani cu crengi moarte, nu este deloc favorizata de silvicultura moderna. In ultimele decenii restituirile de paduri in Transilvania, si exploatarile necontrolate de multe ori ilegale au afectat populatiile intr-un mod nefavorabil.

Ecologie si comportament: Ciocanitoarea de stejar este o specie teritoriala care cuibareste in paduri foioase de obicei dominate de specii de *Quercus* sp. Spre deosebire de majoritatea celorlalte specii de ciocanitoare, ciocanitoarea de stejar nu bate darabana pentru marcarea teritoriului, ci foloseste vocalizarea tipica in acest scop. Dimensiunea teritoriilor poate fii forte diferit si depinde de calitatea habitatului (procentul speciilor de copaci corespunzatoare si procentul copacilor cu crengi/trunchiuri moarte), densitatea perechilor poate varia intre 0.4 si 3 de perechi pe 10 hectare. Teritoriile de cuibarit si de iernat ocazional se suprapun, insa in multe cazuri exemplarele au teritorii de iernat distincte. Perechea se intoarce la teritoriul de cuibarit. Specie monogama. Cuibareste in scorburi escavate impreuna de ambele sexe (citeodata preponderent de mascul), de multe ori in crengi sau trunchiuri moarte, si aproape totdeauna in jumatatea inferioara a trunchiurilor, de obicei la inaltime de sub 5 m. Perioada de cuibarit incepe in partea doua a lunii Aprilie cu depunerea ponte de 4-8 oua (in medie 5.4), ouale sunt depuse zilnic. Incubatia este facuta de ambele sexe - masculul incubind in cursul noptii – si dureaza 11-14 zile. Puii sunt hraniti de ambele sexe, si devin zburatori la varsta de 22-23 de zile, insa independenta de parinti este dobandita doar peste inca 10-14 zile. Depune o singura ponta pe an. Hrana este procurata in principal de pe suprafata scoartei copacilor. Desi ocazional hrana este escavat de sub suprafata, acest tip de procurare a hranei este mult mai rara decat la alte specii de ciocanitori si se limiteaza de obicei pe portiuni moarte/putrezite ale copacilor. Hrana consta aproape in exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetala poate fii important doar pe perioade scurte a iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conventia de la Berna: Appenix II – specii strict protejate; Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor prin aplicarea metodelor forestiere necorespunzatoare („curatarea padurilor”), fragmentarea si izolarea microhabitatelor corespunzatoare.

A239 Dendrocopos leucotos

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare cu Spate Alb

Descriere si identificare: Ciocanitoarea cu spatte alb, este cea mai mare dintre ciocanitorile pestrite (lungimea corpului este de 25 de cm), dar in acelasi timp este si specia cea mai putin numeroasa. Este specie sedentara, care prefera zonele de padure cu arbori batrani si putrezi. Are tartita si partea inferioara a spatelui albe, partea superioara fiind neagra. Pe aripi prezinta benzi albe si negre. Sub obraz prezinta o dunga neagra, dar care nu ajunge pana la ceafa, iar

sub aceasta este o dunga alba care se continua cu negrul aripilor. Regiunea subcodala este rosie, dar spre abdomen se diminueaza culoarea. Ventral, prezinta pe flancuri pete alungite de culoare neagra. Masculul are crestetul rosu, iar femela negru. La juvenili este tot rosu, dar mai putin accentuat decat la mascul. Ciocul este lung si puternic. Strigatul este "chic", iar darabana este puternica.

Habitat: Este prezenta in padurile de foioase si de amestec, cu luminisuri si arbori batrani si putrezi, in special fag, plop, mestecan si stejar. Prefera padurile si zavoaiile din lunca raurilor.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in Europa Centrala si de Est, Asia Centrala si Asia de Sud – Est. In Romania este prezenta in padurile de foioase si in padurile de zavoie din lunca raurilor mari.

Population: Populatia europeana este destul de mare, fiind estimata intre 180.000 – 500.000 de perechi clocitoare. In Romania se presupune ca sunt in prezent aproximativ intre 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Sezonul de reproducere incepe mai repede decat la alte specii de ciocanitori, in a doua jumatate a lunii aprilie. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putrede. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua deculoare alba. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Pe la jumatatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formata in special din insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului; se poate hrani si cu seminte, mai ales in timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa, specia se afla in siguranta. In Romania este una dintre cele mai putin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Mentinerea unui numar suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m³/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Evitarea amplasarii de drumuri si a altor obiective cu potential mare de deranj.

Ciocanitorile pot fi folosite ca specii umbrela, indicator al abundentei altor specii de pasari.

A246 Lullula arborea

Denumirea romaneasca: Ciocarlia de Padure

Descriere si identificare: Este o pasare cantatoare de talie mica, lungimea corpului fiind aproximativ 15 cm. Ca marime se afla intre ciocarlia de stol (*Calandrella brachydactyla*) si ciocarlia de camp (*Alauda arvensis*). Lungimea aripilor este de 93-103 cm, iar greutatea corpului 21-39 g. Coda este scurta, iar aripile destul de scurte, late si rotunjite. Aceste caractere sunt bine vizibile si in zborul caracteristic, care este puternic unduit. Culoarea de baza a partii superioare este de un maroniu cald cu striatii asemanatoare celorlate ciocarlii. Pieptul este striat, iar abdomenul alb. Stratiile pieptului continua si pe partea superioara, formand un colier lat. Ciocul este destul de fin si subtire. Desenul capului este caracteristica speciei: superciliile prominente, albe ajung la ceafa, unde se intrunesc. obrazul este maroniu-roscat, accentuat de superciliul alb. Supraalarele primare formeaza un desen cu contrast caracteristic, de alb-negru-alb. Coda este scurta comparativ cu corpul, cu pete albe terminale. Rectricele exterioare nu este alba, ca la ciocarlia de camp si ciocarlia de stol, ci maronie si nu are nici banda terminala alba pe aripi. Juvenili sunt asemanatoare adultilor, dar desenul capului si a corpului este mai putin accentuata. Atat juvenili, cat si adultii fac nazarire totala in vara, astfel in toamna nu se mai poate face diferenta dintre cele doua grupuri de varsta pe teren. Sexele nu difera in colorit.

Atat vocea in zbor, cat si cantecul ii sunt caracteristice. Vocea in zbor: tit-lu-iit. Cantecul: mai multe sunete repetate de cateva ori, esitant la inceput, apoi devenind mai rapida si puternica. De ex. kli-kli-kli-kli lu-lu-lu-lu-lu klie-klie-klie telletellette. Cateodata poate canta si noaptea.

Habitat: In arealul de raspandire il putem intalni in habitate diferite. De obicei prefera zona de deal si a muntilor joase, dar uneori urca si peste limita de padure. Ca o generalitate putem afirma, ca de obicei ii plac habitatele deschise cu tufisuri, copaci sau uneori stanci mici, pe care se aseaza des contrar celorlalte ciocarlii. Prefera zonele deluroase, rareori cuibarind pe platouri. Astfel il putem intalni pe pajisti cu tufisuri si copaci, la marginea padurilor, plantatiile de paduri foarte tinere, defrisari, vii si livezi abandonate sau alte zone deschise cu copaci si tufisuri. Nu cuibareste in interiorul padurilor inchise. Evita terenurile agricole, dar cateodata cuibareste pe parloage. In Romania cele mai caracteristice habitate pe care il putem intalni sunt pasunile de deal si cele de la poalele muntilor, cu tufisuri si copaci imprastiate, sau in Dobrogea pajistile cu stanci si tufisuri imprastiate.

Distributie si ocurenta: Cuibareste in toata Europa pana la sudul Scandinaviei si latitudinea de 60° in nord, in nordul Africii si Asia Mica pana la Iran. In Romania este specie cuibaritoare a zonei de deal si a muntilor joase, astfel il putem intalni in dealurile din Dobrogea, in Subcarpati si in Transilvania. Pe campie este rara.

Population: Populatia mondiala: necunoscut; Populatia europeana: 1 300 000 – 3 300 000; Populatia din Romania: 65 000 – 87 000. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar in anii 1970-1990 populatia europeana a suferit o scadere importanta. Efectivele din Romania sunt considerate a fi in crestere, insa credem ca acest fenomen este numai unul tranzitional (vezi mai jos) si probabil o scadere accentuata va avea loc in viitorul apropiat. De aceea consideram ca specia este vulnerabila.

Ecologie si comportament: Perioada de cuibarit incepe la sfarsitul lunii martie, majoritatea perechilor incep insa cuibaritul in prima parte a lunii aprilie. Cuibaritul, inclusiv cuibarul inlocuitor poate prelungi pana in august. Isi construiesc cuibul pe pamant, de obicei sub un smoc de iarba, copaci tinere, sau rareori la baza tufisurilor sau in loc deschis. Ca sa fie ferit de soare, cuibul de obicei are o orientatie intre nord-vest si sud-est. Femela isi construiesc cuibul intr-o gaura sapata cu ciocul, din material vegetal. Masculul de obicei nu ajuta femela, dar el este cel care alege locul cuibului. Cuibul este mai adanc decat la ciocarlan (*Galerida cristata*) sau la ciocarlia de camp. Cuibarul de obicei contine 4-5 oua, cazurile cu 3 sau 6 oua sunt rare. Oul este alb cu pete maronii de diferita marime. Petele pot alcatui o banda pe capatul lat. Femela incepe clocitul la penultimul sau ultimul ou dupa si clocitul dureaza 11-15 zile. Masculul nu cloceste. Iesirea puilor din ou este sincronizata si de obicei petrec 9-10 zile in cuib. Dupa parasirea acestuia insa mai dureaza 2-4 zile pana cand devin zburatori si perioada independentei este si mai lunga. O pereche in conditii optime poate cuibari si de trei ori anual, insa majoritatea perechilor sunt nevoiti sa faca cuibar inlocuitor. Astfel se intampla ca o pereche construiesc 6-7 cuiburi si femela depune peste 20 de oua intr-un an. In perioada de cuibarit hrana este alcatuit preponderent de arthropode culese de pe pamant sau de la partea inferioara a vegetatiei. Puii sunt hranit exclusiv cu arthropode, adulti consumand si samante. In afara perioadei de cuibarit samantele devin mai importante. Este o specie migratoare de distanta scurta, petrecand iarna in Mediteraneana. Primele exemplare sosesc inapoi in ultimele zile a lunii februarie – inceputul lunii martie (depinde de vreme) si majoritatea exemplarelor deplaseaza spre sud in octombrienoiembrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Dupa al doilea razboi mondial populatia vest-europeana a ciocarliei de padure a crescut semnificativ datorita viilor, livezilor si terenurilor agricole abandonate. In mijlocul anilor 1950 insa a inceput o

scadere, care a continuat pana in zilele noastre. Desi nu exista date, este foarte probabil, ca in Romania a existat un proces similar dupa 1990, cand agricultura intensiva in multe locuri a fost schimbata de una extensiva. Astfel multe vii, livezi si terenuri agricole au fost abandonate, care a favorizat ciocarlia de padure. In prezent specia este destul de comuna, Romania sustinand o populatie semnificativa.

Odata cu intrarea in Uniunea Europeana este de asteptat o intensificare a agriculturii, respectiv o schimbare de la metodele extensive la cele intensive. Totodata va scadea si numarul rumegatoarelor domestice tinute in mod traditional, care va conduce la abandonarea sau transformarea, si astfel disparitia pasunilor si a fanatelor. Aceste doua procese vor conduce la disparitia habitatului ciocarliei de padure si scaderea populatiei cuibaritoare, asemanator tarilor de vest. Pentru protejarea speciei este nevoie de mentinerea pajistilor, mai ales a pasunilor cu tufisuri in zona de deal si in munti joase, acesta fiind habitatul preferat a ciocarliei de padure in Romania. Cainii si pisicile vagabonzi pot jefui cu usurinta cuiburile, acestea fiind construite pe pamant.

A320 Ficedula parva

Denumirea romaneasca: Muscarul Mic

Descriere si identificare: Este cea mai mica specie de muscar din Europa, lungimea corpului fiind in medie 11,5 cm. Lungimea aripii este 63-72 cm. Greutatea este 8,5-11,5 g. Partea superioara a adultilor este uniform maronie, cu exceptia capului, care la masculii batrani este gri. In jurul ochilor au un inel alb. Gusa si partea superioara a pieptului la masculii batrani este rosu-portocalie, ceea ce creaza senzatia unui macalandru (*Erithacus rubecula*) mic. Femelele au aceasta regiune de culoare crema. Abdomenul la ambele sexe este alb. Coadă este relativ lunga si are un desen caracteristic: o banda terminala si rectrice centrale negre, astfel fiind asemanator pietrarilor. Juvenilii, in afara penelor de zbor, au un penaj complet diferit. Partea superioara este maronie-roscata cu pete galbuie iar partea inferioara mai galbui cu pete inchise.

Habitat: In majoritatea arealului de raspandire prefera padurile de foioase sau mixte (foioase – conifere), dar in nord cuibareste si in paduri de conifere. Adeseori il gasim in apropierea apelor curgatoare si prefera padurile cu copaci inalti si subarboret dezvoltat. In timpul migratiei poate fi intalnit si in alte habitate cu copaci sau tufisuri. In Romania prefera padurile de fag si cele mixte de fag-brad-molid.

Distributie si ocurenta: Limita vestica a arealului se afla in Europa centrala. In nord cuibareste in sudul Scandinaviei, iar in est pana la Siberia. In sud cuibareste in Bulgaria, Crimeea, Caucas pana la Muntii Elbruz.

In Romania este raspandit pe tot teritoriul Carpatilor, fiind o specie comuna a fagetelor Carpatilor Orientali si Meridionali. In Muntii Banatului si in Muntii Apuseni densitatea perechilor cuibaritoare este mai mica. Perechi cuibaritoare au fost identificate si in interiorul Transilvaniei (Podisul Hartibaciului). Probabil cuibareste si in padurile Podisului Nord-Dobrogean.

Population Populatia mondiala: necunoscuta Populatia europeana: 3 200 000 – 4 600 000. Populatia din Romania: 360 000 – 512 000. Atat populatia europeana cat si cea romaneasca este considerata stabila.

Ecologie si comportament: Perioada de cuibarit incepe in luna mai, majoritatea pasarilor avand cuibar complet in a doua parte a lunii. Cuibareste numai odata pe an. De cele mai multe ori isi construiește cuibul in scorburile, dar s-au gasit cuiburi si in aer liber, la o inaltime de 1,2-21 m de la pamant. Cuibul este construit din materiale vegetale – de cele mai multe ori muschi – si este captusit cu pene si par. Cuibarul de obicei contine 5-6 oua, dar mai rar poate avea

si 4 sau 7. Culoarea de baza a oului este crema cu pete fine rosiatic-maronii. Femela incepe clocitul dupa depunerea ultimului ou si dureaza 12-13 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti si parasesc cuibul dupa 12-13 zile.

Hrana consta predominant de insecte si alte nevertebrate. In timpul perioadei de cuibarit isi procura hrana mai ales in coroana copacilor, miscand rapid, ca pitulicele, dar cateodata vaneaza ca ceilalti muscari. Mai rar poate culege hrana si de pe partea inferioara a vegetatiei sau de pe pamant. In timpul migratiei si la locurile de iernare misca mai mult in partea inferioara a vegetatiei (subarboret, tufisuri).

Este o specie migratoare de distanta lunga, fiind unul dintre foarte putinele specii cuibaritoare din Romania, care migreaza in sud-est, petrecand iarna in Pakistan si India, nu in Africa. Soseste in prima parte a lunii mai, masculii ajungand primii. In toamna migartia cea mai intensa poate fi observata in a doua parte a lunii septembrie, dar cateva exemplare sunt prezenti pana in octombrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Fiind o specie cuibaritoare in scorburii, are nevoie de lemn uscat, in picioare, pentru cuibarit. Astfel de conditii se intalnesc in padurile batrane si necuratate. Scoaterea lemnului mort in picioare limiteaza deci densitatea speciei. O alta amenintare, mult mai importanta, consta in defrisarile excesive ce au loc momentan in Romania.

A339 Lanius minor

Denumirea romaneasca: Sfrancioc cu Frunte Neagra

Descriere si identificare: Sfranciocul cu frunte neagra se aseamana cu sfranciocul mare, dar este mai mic decat acesta, coada este proportional mai mica. Adultul are pe frunte o dunga neagra, care se prelungeste peste ochi si spre ceafa. Aripile sunt scurte si negre si au cate o pata alba. Ventral este de culoare alba cu o tenta rosietica. Spatele este cenusiu cu negru, iar coada este de asemeni neagra. Au capul mare si ciocul incovoiat la varf si puternic. Zborul este ondulatoriu si destul de jos. Cantecele este ca un fluierat, dar cu intonatie puternica. Prefera sa stea pe firele de telegraf sau solitari in varful tufisurilor.

Habitat: Prefera regiunile deschise, zonele de silvostepa, liziere si culturile agricole cu copaci izolati, tufisuri si subarbusti. Mai poate fi prezent si in livezi batrane si parcuri mari.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in Europa Centrala si de Sud, precum si in Asia Mica. Ierneaza in Africa de sud. In Romania este rapsandit pe intreg teritoriul.

Population: Populatia europeana este estimata in prezent, intre 600.000 – 1500.000 de perechi clocitoare. Incepand din anii 1970 specia se afla intr-un declin moderat, care s-a extins si pateritoriul tarii noastre. In Romania sunt in prezent intre 350.000 – 800.000 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Sfranciocul cu frunte neagra este oaspete de vara in Romania. Cuibul este amplasat in coroana arborilor, arbusti sau in tufe, pe o ramura groasa sau langa tulpina. Este alcatuit din ramuri si resturi vegetale, fiind captusit cu ierburi, lana si frunze de pelin. La sfarsitul lunii aprilie si inceputul lunii mai, femela depune 5 – 6 oua, iar incubatia dureaza 15 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii sunt nidicoli si pleaca din cuib dupa 14 zile, dar devin independenti dupa un timp mai imdelungat. In general este specie solitara, dar uneori poate alcatui colonii, in sa cuiburile se vor afla afla la distante foarte mari unele de altele. Hrana este formata din insecte si din rozatoare mici, pe care uneori le infing in spinii plantelor sau in sarma ghimpata a gardurilor.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa specia se afla intr-un declin moderat continuu, iar in Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U.G. nr. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejată prin Legea 407/2006.

A122 Crex crex

Denumirea romaneasca: Cristel de Camp

Descriere si identificare: Penajul este gri galben-maroniu, cu pieptul si spranceana gri-albastruie. Spatele este colorat cu pete inchise bine conturate. In zbor se evidentiaza partea interioara a aripii rosiiatic-maronie si picioarele atarnande. Coloritul femelei este aproape identica cu cea a masculului, doar pieptul gri-albastrui fiind putin mai palid. Zborul este caracterizat prin batai de aripi rapide si frecvente dand senzatia de instabilitate. Juvenili se aseamana in penaj cu femelele, cu partea superioara mai palida cu mai mult galben, si cu partea inferioara mai alba in special pe flancuri. Anvergura aripii: 46–53 cm; lungimea corpului: 22–26 cm; greutatea medie: 120-200g.

Habitat: Traieste intre latitudini medii continentale si oceanice, de la zone boreale, temperate si de stepa, marginal la zone mediteraneene. In principiu cuibareste pe ses, dar in habitat prielnic este prezent si in altitudini pana la 1400 m,. Evita atat apele statatoare, mlastinile, marginea lacurilor si a raurilor, cat si suprafetele pietroase, nisipoase sau altfel expuse. Nu cuibareste in paduri, tufarisuri, stufarisuri sau in alta vegetatie densa, mai inalta de 50 cm. Prefera locurile umede, racoroase cu vegetatie ierboasa mai mica decat inaltimea sa. In unele parti este prezent in terenuri cultivate cu trifoi sau cereale. Pasiunile folosite intens sau fanatele taiate de repetate ori cu tehnici moderne de taiere nu ofera habitat prielnic pentru cuibarire, cuiburile fiind expuse usor la distrugere.

Distributie si ocurență: Este o specie de raspandire Eurasiatica, aria de cuibarire europeana desfasurandu-se de la Marea Britanie pana la Siberia. In zonele mediteraneene cuibareste doar sporadic. Prefera terenurile deschise umede cu vegetatie ierboasa, boscheti sau alte elemente de vegetatie de inaltime medie. In Romania este prezent atat in zonele de campie cat si in zona de deal si mai ales depresiuni intra si extramontane. Populatiile cele mai insemnate se gasesc in zone, unde inca predomina agricultura traditionala extensiva pe terenuri ierboase nedrenate.

Population: Populatia europeana a suferit un declin puternic intre anii 1970-1990, in 2004 fiind estimata la 1,3-2 milioane de perechi cuibaritoare, cu populatia cea mai insemnata in Rusia europeana. Cauza declinului puternic era probabil accentuarea agriculturii si folosirea tehnicilor de cultivare intensiva si micșorarea treptata a habitatelor ierboase umede. Populatiile de cristel de camp fluctueaza puternic in functie de conditiile meteo. In ani cu precipitatie semnificativa numarul perechilor cuibaritoare este significant mai mare, decat in ani secetoase. Populatia din tara noastra in 2004 a fost estimata la 44.000-60.000 perechi cu un trend pozitiv intre anii 1990-2002. Ca urmare a intensificarii agriculturii in viitor specia probabil va suferi un declin puternic in tara. Efectivele cele mai mari din Romania intalnim in depresiunile si zonele de deal transilvanene.

Ecologie si comportament: Cristelul de camp prefera zonele umede cu vegetatie ierboasa densa mai mica de 50 de cm, mai ales in lunile mai-iunie in timpul formarii perechilor. Este important deasemenea prezenta a boschetilor sau arbustilor razlete, deoarece in timpul imperecherii masculii canta aproape intotdeauna din apropierea acestora. Dupa migratia de primavara, masculii ocupa un teritoriu de cca 10 ha, pe care-l apara cu glasul lor tipic scartaitor.

Imperecherea incepe in mai. Cuibul de o dimensiune transversala de 12-15 cm si cu o adancime de 3-4 cm, este construita de catre femela pe sol, din plante si incaptusita cu frunze. Femela depune 3-12 oua pe care le cloceste

singura. Oale eclozeaza dupa 16-19 zile, dupa care puii raman in cuib putin timp, acestia fiind hraniti de catre femela numai 3-4 zile. Acestia devin capabili de zbor abia dupa varsta de 34-38 zile. Datorita pasarilor care ajung mai tarziu sau depunerii unei al doilea ponte, perioada de cuibarire poate sa se prelungeasca pana la sfarsitul lui iulie.

Migratia de toamna incepe in august cu o intensitate maxima in septembrie, si se termina in abia in noiembrie. Primavara migreaza incepand din februarie, ajungand in zona mediteraneeana in martie si la locurile de cuibarit in lunile aprilie-mai. Specia ierneaza in zonele cu vegetatie ierboasa din Africa de SE, ruta de migratie fiind astfel foarte lunga. Zona de iernare din Africa nu este cunoscuta sigur.

Hrana alcatuita din nevertebrate: lacuste, libelule, furnici, gandaci, muste, paianjeni, lumbrici, miriapode, etc. In unele cazuri prinde amfibieni mici sau soareci. Hrana de origine vegetala este alcatuita din seminte de ierburi si cereale.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: in Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U.G. nr. 57/2007 – Anexa III, privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Specia nu este permisa la vanatoare, fiind ptotejat prin Legea 407/2006.

A338 Lanius collurio

Denumirea romaneasca: Sfrancioc Rosiatic

Descriere si identificare: Este o pasare mai mare decat vrabia si mai frumos colorata. Masculul are spatele maro – castaniu, creștetul si ceafa gri – cenușiu, coada neagra cu alb pe margini. Ventral este alb cu tenta spre rozii. Pe frunte prezinta o dunga neagra foarte subtire, care trece si peste ochi. Femela si juvenilii sunt maro cu linii transversale semilunare pe spate si pe piept. La femela, coada este maro cu putin alb la baza bordurii rectricelor externe. Ciocul este puternic si incovoiat la varf. Strigatul este scurt si dur: “zec” sau “chec”. Cantecul nuptial este de slaba intensitate, imitand cantecul altor pasarele.

Habitat: Este prezent in lizierele padurilor mari de deal si de lunca, in poieni, in zone deschise cu tufe multe, parcuri si gradini. Mai poate popula si maracinisurile aflate de-a lungul paraielor.

Distributie si ocurenta: Este raspandit si cuibareste in toata Europa si Asia, dar ierneaza in Africa. In Romania este raspandit in toata tara, pana la altitudinea de peste 1200 m.

Population: Populatia europeana este constanta. Intre anii 1970 - 1990 specia s-a aflat intr-un declin moderat, dar in prezent sunt in Europa intre 6.300.000 – 13.000.000 perechi clocitoare. In Romania sunt estimate intre 1.500.000 si 2.600.000 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Specia este oaspete de vara, ce prefera cuibareasca in arbori sau in arbusti. Cuibul este amplasat pe crengi laterale sau in interiorul coroanei, fiind construit in special de femela si captusit cu par, lana, muschi sau pene. In luna mai femela depune 5 – 6 oua, clocindule timp de 14 – 16 zile. Masculul aduce hrana la cuib si pazeste teritoriul. Dupa eclozare, femela acopera puii nidicole inca 5 – 7 zile, iar dupa 12 – 16 zile acestia parasesc cuibul. Puii devin complet independenti dupa inca 14 zile. Daca, fortate de conditiile de mediu, pe un teritoriu mai mic clocesc mai multe perechi de sfrancioc rosiatic, acestea isi delimiteaza teritorul si nu se deranjeaza. Hrana este formata din insecte, soareci, soparle si uneori pasarele. La fel ca si celelalte specii de sfrancioc si sfranciocul rosiatic, are obiceiul sa infinga prada in spinii plantelor sau in sarma ghimpata.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania specia este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

C.3.2. Prezenta, localizarea, populatia speciilor protejate în ampasamentul și vecinătatea PP

C.3.2.1. Prezenta, localizarea, populatia speciilor protejate în situri de impotantă comunitară și arii de protecție specială avifaunistică declarate pe teritoriul PN Cheile Nerei – Beușnița

Tabel C.3.2.1.1.

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezenta pe amplasament / vecinătate PP.			Habitatul și ecologia speciei protejate
		Identificare	% din supra fața habita tului	% din popu lația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0031 CHEILE NEREI -BEUȘNIȚA					
SPECII DE MAMIFERE					
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatul speciei îl formează masivele forestiere intinse, cu relief accidentat si poieni intercalate. Toate tipurile de vegetatie forestiera care ofera posibilitati de observare, panda si vanarea prazii sunt preferate de catre ras. In Romania, rasul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales in zonele care ofera conditii optime pentru caprior, principala specie prada.
1318 Myotis dasycneme	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatul de hranire este cu precadere deasupra apei (rauri cu curgere lina, canale, lacuri, helestee), dar si in habitatul de padure. Specia prefera suprafetele acvatice sarace in vegetatie marginala si mai ales fara arbori de mal. Coloniile de reproducere se formeaza in cladiri vechi (mansarde, clopotnite) iar adaposturile de hibernare sunt pesterile si pivnitele. Este specie slab migratoare, distanta de maximum 100 km.
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specia este sedentara si poate folosi pesterile ca adapost in tot timpul anului. Habitatele de hranire cuprind padurile de foioase (mai ales primavara) si pasunile (vara si toamna). De asemenea, zboara frecvent in gradini, zone stancoase si deluroase. Se hraneste cu coleoptere si lepidoptere de talie mare. Specia e raspandita in interiorul arcului carpatc, de asemenea, in Oltenia, Dobrogea.
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specie primar asociata cu habitatul de stancarie. Primavara si vara femelele formeaza colonii mici de reproducere in pesteri, pivnite si mansarde parasite. Se graneste cu tipulide, fluturi nocturni de talie mica, tantari, coleoptere si acarieni. Nu este considerata specie migratoare. In Romania specia a fost semnalata sporadic, de-a lungul întregului arc carpatc.

1	2	3	4	5	6
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crangurile si pasunile. Adaposturile principale sunt pesterile, folosite in toata perioada anului sau numai pentru hibernare. Formeaza colonii de reproducere si de ingrasare numeroase, in poduri, clopotnite de biserici si chiar in copaci. Specia este raspandita si comuna in tot lantul carpatic, in Transilvania, Banat, în zona de deal extracarpatica (mai ales in Oltenia).
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,120	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specie migratoare partiala, cu deplasari de pana la 600 km. Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si a gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu M. myotis), in poduri, clopotnite de biserici etc..
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specia se hraneste in habitate mai mult sau mai putin deschise, chiar si in zonele periurbane si zborul de hranire este la inaltime (10-20 m). Se hraneste adesea la mare distanta de adapost, in special lepidoptere nocturne si coleoptere. Adaposturile de vara si de iarna sunt cele subterane (mai ales pesteri), aproape fara exceptie. Specia este prezenta pe tot lantul carpatic si in piemontul adiacent.
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specia traieste in paduri relativ intinse, in zonele de deal si munte, neavand cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. Este prezent in toate ecosistemele forestiere de deal si de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar si in trupurile mari ale padurilor de campie, precum si in Delta Dunarii. Utilizeaza zone largi de cca. 100 km2, in cuprinsul carora se pot gasi atat paduri cat si pajisti sau fanete. La noi în țară, arealul lupului este discontinuu, din cauza vânătorii abuzive.
1354 Ursus actor	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specie sedentară tipică padurilor montane intinse si linistite din cuprinsul arcului carpatic, preferand amestecurile de rasinoase si foioase, bogate in specii arbustive si vegetatie erbacee. Pentru hrănire preferă habitate in care se gasesc specii de fag, gorun, stejar, precum si scorus sau diversi arbusti si specii erbacee, cu bulbi si rizomi. Pentru reproducere are nevoie de zone cu stancarii, pentru barloagele din perioada de iarna. Daca asemenea zone nu exista in teritoriul sau, ursul isi amenajeaza barloagele sub arbori doborati, radacini sau cioate.
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste pe malurile apelor curgatoare si statatoare curate, specia fiind sensibila la poluare. Nu are preferinte pentru anumite tipuri de habitat, traind, in imediata vecinatate a luciului de apa. Hrana consta, in principal din peste, dar vidra poate consuma amfibieni, insecte, pasari si mamifere mici

1	2	3	4	5	6
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost identificată în zona cursurilor și în alte zone umede, fiind întrunite condițiile de habitat	0,143	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Este o specie puțin pretentioasă, ocupa orice ochi de apă, preponderent balti temporare, putându-se reproduce inclusiv în denivelări ale solului ce conțin sub un litru de apă. Este întâlnită aproape pretutindeni unde găsește un minim de umiditate, de la 150 m până la aproape 2000 m altitudine. În România este prezentă pretutindeni în zonele de deal și munte. Este o specie cu activitate atât diurnă cât și nocturnă, preponderent acvatică, extrem de tolerantă și rezistentă.
SPECII DE PEȘTI					
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traiește exclusiv în râurile și paraiele din regiunea de munte și partea superioară a regiunii colinare; în majoritatea râurilor care izvorăsc din zone de podis sau deal lipsește chiar din cursul lor superior care este rapid. Traiește atât în râuri pietroase, rapide și reci, cât și unele paraie mai namoloase, care vara se încălzesc puternic, însă numai la munte. Preferă mai ales pentru porțiunile cu curent puternic și fund pietros. Nu sunt cunoscute migrații
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traiește în cursul mijlociu al râurilor mari din partea inferioară a zonei scobarului până în zona crapului; în unele râuri mici de ses trăiește în zona curatului. În porțiunile de râu cu o viteză a apei de 45-65 cm/s, puțin adânci, cu fund nisipos, indivizii speciei sunt numeroși, trăiesc în carduri mari de până la câteva sute de exemplare. Hrana constă mai ales din diatomee, mai apoi din nevertebrate.
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traiește în ape dulci curgătoare din zona montană până la ses. Preferă substratul de piatră cu nisip, dar se întâlnește și în porțiunile exclusiv nisipoase. Hrana constă din diatomee și nevertebrate. În râurile nisipoase în cea mai mare parte a timpului se îngroapă în nisip. Evită râurile/sectoarele cu namol. Pe teritoriul național specia are un areal întins
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Este o specie exclusiv de apă curgătoare; trăiește în Dunăre și râurile moderat curgătoare, pe substrat de nisip, ocazional chiar pe piatră; ajunge uneori până în zona de coline a râurilor. În general evită cotelile râurilor cu apă statatoare. Apare în unele balti ale Dunării în mod accidental. Poate întreprinde migrații scurte. Răspândire relativ redusă pe teritoriul României
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traiește exclusiv în apele dulci, reci de munte, în general în râuri și parauri, rar în lacuri de munte. Sta sub pietre, în locurile cu apă mai puțin adâncă și relativă înecată, adesea spre mal sau în bratele laterale. Este un pește puțin mobil, strict sedentar, nu întreprinde migrații. Hrana constă din larve de insecte, amfipode, icre și puieț de pește. Răspândire în apele de munte.

1	2	3	4	5	6
1160 Zingel streber	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila; adesea se ingroapa partial in nisip; adesea se ingroapa partial in nisip. Nu se grupeaza in carduri. Se intalneste atat in apa mica (35 - 40 cm) cat si in adancul Dunarii. Se hraneste cu insecte acvatice, amfipode, viermi, ocazional icre si puiet de peste.
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Este o specie care traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana. Raspandirea acestei specii este relativ mare, dar este strans legata de prezenta lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta. Nu intreprinde migratii.
1122 Gobio uranoscopus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in rauri de munte si deal, localizandu-se in zona vadurilor si repezisurilor, unde apa are o viteza de 70 - 115 cm/s iar substratul este predominant bolovanos. Uneori ajunge si spre zonele de ses, dar poate fi gasit doar in sectoarele cu repezisuri. Desi in anumite repezisuri se intalnesc multi indivizi, nu formeaza insa adevarate carduri. Hrana consta din perifiton si nevertebrate reofile.
2533 Cobitis elongata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in rauri din zona de coline, pe substrat nisipos, mai rar pietris; in general sta ascunsa in nisip. Sunt organisme agile. Iarna par a se retrage in sectoarele cu apa mai adanca si mai inceata. Reproducerea a fost observata la sfarsitul lunii mai, probabil ca ea continua cel putin in cursul lunii iunie. Hrana consta din diatomee si alte alge din perifiton; mai rar consuma larve de insecte
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in paraie de munte in special in zona carstului banatean si oltenesc, preferand paraiele repezi, reci si bine oxigenate cu fund pietros. Se gaseste chiar si in cursuri subterane, izbuce, ponoare. In Romania traieste in paraiele de munte din Banat, Oltenia si Bihor.
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,120	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatul speciei este reprezentat de padurile batrane de stejar sau gorun. Specie nocturna. Larva se dezvolta in reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de stejar sau gorun
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,143	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Fluture nocturn cu activitate diurna Prefera habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de padure bogate in vegetatie, luminisuri de padure, margini de drumuri forestiere, margini de paraie si chiar lacuri. Se hraneste frecvent pe flori de Eupatorium canabinum, dar si pe flori de mur, zmeur si alte plante, cum ar fi Oreganum sau pe diverse specii de Menta.

1	2	3	4	5	6
4054 Pholidoptera transsylvanica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,143	Nu sunt infor-matii despre mari-mea pop.	Este o specie central-europeana endemica pentru bazinul Carpatic, mezofila. Traieste in pajistile din regiunile deluroase bogate in specii dicotiledonate, pajisti stepice pe loess, pajisti mezofile de poacee.
1044 Coenagrion mercuriale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt infor-matii despre mari-mea pop.	Specia poate fi întâlnită in zone mlastinoase din apropierea lacurilor sau raurilor. A fost semnalata pe langa ape calcaroase
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,465	Nu sunt infor-matii despre mari-mea pop.	Specia poate fi întâlnită în liziere de padure din regiunea colinara, plantatii extensive cu pomi fructiferi, tufarisuri. Plantele gazda pentru larva sunt Salix spp., Populus spp., Ulmus spp. Cand sunt mici larvele traiesc in tesaturi de matase.
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinăta-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	120	Nu sunt infor-matii despre mari-mea popu-latiei	Habitatul speciei sunt padurile de foioase din etajele inferioare. Specie nocturna, polifagă. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvoltă in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii aparenti in perioada mai-iulie. Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in S Romaniei.
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt infor-matii despre mari-mea popu-latiei	Traieste in ape curgatoare, curate si, mai rar, in lacuri, balti sau fluvii, pe substrat pietros, nisipos sau malos (frecvent sub pietrele din albie), in zone cu viteza de curgere mai redusa, dar in toate cazurile in ape bine oxigenate. A mai fost semnalat in trecut in Dunarea din Slovacia si din Ungaria, dar nu se cunoaste statutul actual al acesteia. In Romania este probabil disparut
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinăta-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,120	Nu sunt infor-matii despre mari-mea popu-latiei	Habitatul speciei sunt padurile batrane de fag. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori. Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul fagilor. Se poate dezvoltă si in alte esente ca: salcie, carpen, stejar, gorun, arin si mar. Se gasesc pe trunchiurile si ramurile groase ale plantei gazda, sau pe inflorescente, in special umbelifere unde se hranesc cu polen.
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt infor-matii despre mari-mea pop.	Habitat: In stadiul larvar este prezenta in rauri mici sau medii, in zonele cu viteza mica de curgere a apei si cu maluri acoperite cu vegetatie bogata. Larve de Cordulegaster heros au fost semnalate si in balti, pe marginea raurilor (Valea Cernei; Nera – Beusnita; Valea Frumoasei).
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,006	Nu sunt infor-matii despre mari-mea pop.	Specia populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos, cu salinitate sub 5%.

1	2	3	4	5	6
SPECII DE PLANTE					
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP,	0,017	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specie submediteraneană, atlantică, xeromezofila, subtermofila, sporadică din zona silvostepii până în subetajul fagului: rarități, margini de păduri, tufărișuri, pajști, mai ales pe substrat calcaros. Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, sudul Moldovei. Specia apare de obicei cu frecvență și abundență reduse
SPECII DE PĂSĂRI PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA					
A215 Bubu bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 4 – 6 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Specie sedentară, prădătoare de noapte. Prezentă în regiuni împădurite / neîmpădurite sau stâncoase, atât la șes cât și în regiunile carpatice. Cuibărește de obicei în scobiturile de stânci, uneori pe sol, lângă bolovani. Se hrănește cu șobolani, șoareci, ciori, pecăruși, rațe, chiar iepuri sălbatici.
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 300 – 350 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	46 perechi	Este specie sedentară, prezentă în pădurile de foioase și de amestec, cu luminisuri și arbori bătrâni și putrezi, în special fag, plop, mesteacăn și stejar. Preferă pădurile și zăvoaiele din lunca râurilor. Cuibărește în scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, în trunchiurile arborilor vechi și putrede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le caută în special în partea inferioară a trunchiului, dar și cu semințe, mai ales iarna.
A229 Alcedo athis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,143	0 perechi	Specie sedentară, cuibăritoare pe timp de vară. Habitatul este situat în zonele cu ape curgătoare limpezi sau chiar în regiuni cu lacuri curate, pe pante abrupte, rapoase sau împădurite, la adăpost de vânturi și de valuri, unde își poate construi, cu ușurință, cuibul. Se hrănește cu pești mici, dar și cu diverse insecte de apă, larve, crustacee, mormoloci etc.
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 3 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	0 perechi	Specie migratoare, preferă habitatele deschise (pajști, tufărișuri scunde), fiind incapabil să vaneze în păduri închise. Cuibărește preponderent în munți, însă în unele locuri și în zona de deal și câmpie. Preferă stâncările pentru cuibarit, dar și copacii bătrâni. Se hrănește cu diferitele specii de iepuri și galinacee, uneori cu specii de talie mijlocie, sau chiar șerpii. Consumă și lesuri, mai ales iarna.
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 50 – 70 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	8 perechi	Specie sedentară, întâlnită de obicei în păduri de conifere mature nederanjate, uneori și în păduri mixte sau de foioase, de exemplu în păduri de fag, pe marginile poienilor, sau în apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezența tufărișului des (afine de exemplu), preferă de asemenea vegetațiile de tranziție dintre diferite asociații arborice. Se hrănește pe sol, cu muguri, frunze, flori, semințe, fructe de pădure, insecte și diferite larve.
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 80 – 100 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	12 perechi	Este specie sedentară în estul Europei și în România. Este prezentă în zona pădurilor de conifere și de amestec, mai rar în pădurile de foioase și la șes. Cuibărește în scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, în trunchiurile arborilor vechi și putrede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le caută în trunchiurile arborilor bătrâni, dar și cu semințe, mai ales în timpul iernii.

1	2	3	4	5	6
A092 <i>Hieraetus pennatus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	1 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Cuibărește în multe tipuri de habitate de la nivelul mării până la munti de înălțime medie (ca. 1600 m), preferând habitatele mozaicate cu păduri mature, zone deschise, tufărișuri, preferă pădurile foioase mature cu zone întinse adecvate pentru procurarea hranei. Specia se hrănește cu mamifere mici, pasări, reptile.
A084 <i>Circus pygargus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 20 i	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,143	2 indivizi	Specie migratoare prezentă pe timp de iarnă în pasaj. Preferă zonele deschise, fiind o specie de ses, în unele regiuni poate urca până la 1500 m, cu habitatele naturale sau seminaturale, mai ales în vecinătatea raurilor, în văi, platouri, marginea lacurilor, balti și stepe, rușoare și în zone cu tufăriș sau plantații tinere de conifere. Hrana lor preferată constă din mamifere mici, broaște, soparle, pasări de talie mică și insecte mai mari, pe care o vânează din zbor.
A220 <i>Strix uralensis</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 35 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite cond. de habitat	0,143	5 perechi	Specie sedentară al cărei habitat este diversificat, de la altitudini joase - 300 m unde cuibărește în păduri de foioase până la peste 1800 m, unde cuibărește în păduri batrane de molid sau de brad. Hrana constă din mamifere de talie mică (soareci, chitcani), pasări, alte specii de bufnite, ierunci, porumbei, gâște etc. uneori broaște și insecte mai mari.
A081 <i>Circus aeruginosus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 40 i	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,143	5 indivizi	Specie migratoare prezentă pe timp de iarnă în pasaj. Trăiește în spații deschise, prin preajma bălților cu stufăriș, terenuri mlăștinoase. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. Hrana constă din mamifere mici, broaște, soparle, pasări de talie mică și insecte mai mari, vânează din zbor.
A103 <i>Falco peregrinus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 9 – 11 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,143	1 pereche	Specie sedentară, pe timp de iarnă apar și exemplare nordice. Habitat speciei este diversificat, de la altitudini joase la cele înalte. Iarna poate fi întâlnită și în zone umede. Cuibărește în arbori și pe stânci, în cuburi părăsite de alte specii. Hrana constă din păsări de mărime medie pe care le prinde în zbor.
A320 <i>Ficedula prava</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 500 – 1000 i	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	108 indivizi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Preferă pădurile de foioase sau mixte (foioase – conifere) cu copaci înalți și subarboret dezvoltat, adeseori în apropierea apelor curgătoare. Hrana constă predominant de insecte și alte nevertebrate, vânzând în coroana copacilor, mai rar de pe partea inferioară a vegetației sau de pe pământ.
A089 <i>Aquila pomarina</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 8 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Specie migratoare. Preferă pădurile foioase batrane din zonele de deal, ses și cele de lunca, uneori și în zona de munte, dar și păduri de dimensiuni medii, cuibărind de regula aproape de liziera sau în vecinătatea unui poien. Pentru hrănire indivizii se pot deplasa și pe câmpurile mari, departe de păduri. Se hrănesc cu precădere cu rozătoare (soarecele de câmp) și broaște, ocazional soparle și puii pasărilor mici cuibaritoare pe sol (ciocărlie, presuri), uneori insecte (greieri, cossaci).

1	2	3	4	5	6
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 200 – 300 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere.	0,143	43 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Se întănește la toate altitudinile, din regiunea de câmpie și până în golul alpin. Cuibărește la sol, în mici adâncituri. Este pasăre nocturnă care se hrănește cu insecte de amurg și de noapte, în special fluturi și cărăbuși, uneori și cu fructe.
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5– 8 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Cuibărește în zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde găsește păduri cu copaci bătrani, favorabili pentru amplasarea cuibului; în estul Europei cuibărește și în alt tip de habitat: în zone muntoase cu multe păduri și păduri de ses. Hrana este constituită aproape în exclusivitate din reptile, mai ales serpici, uneori și mamifere mici, insecte de talie mică, amfibieni pasari
A082 Circus cyaneus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,143	1 pereche	Specie migratoare de iarnă. Trăiește în spații deschise, mlăștinoase, plantații tinere de conifere, în migrație și iarna pe pajiști, terenuri agricole și mlăștini. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. Pasăre răpitoare de zi, se hrănește cu rozătoare, păsări mici, pe care le vânează din zbor în zone cu păduri, pajiști și terenuri arabile din vecinătatea terenurilor mlăștinoase.
A231 Coracias garrulus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 5 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,143	1 pereche	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Preferă pădurile bătrane și rare cu arbori scorburoși din zonele de câmpie și lunca, dar și din livezi. Populează și malurile lutoase, precum și zonele cu alunecări de teren. Hrana dălbăvencii este formată din insecte, dar foarte rar poate consuma rame, melci și fructe.
A122 Crex crex	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 15 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,143	2 perechi	Specie sedentară, cuibăritoare de vară. Habitatul speciei sunt terenurile deschise umede cu vegetație ierboasă, boschete sau alte elemente de vegetație de înălțime medie (50 cm). În România este prezent atât în zonele de câmpie cât și în zona de deal, dar mai ales depresiuni intra și extramontane.
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 60 – 100 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	14 perechi	Specie sedentară a pădurilor carpen și păduri bătrane de Quercus sp. Habitatul speciei este format din păduri, parcuri sau pasuni împădurite cu multe exemplare bătrane de stejar sau gorun (Quesrcus sp.). Altitudinile la care cuibărește sunt localizate în principal la cca. 200 – 600 m, dar și la înălțimi mai joase. Hrana este procurată în principal de pe suprafața scoartei copacilor și constă aproape în exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetală poate fi importantă doar pe perioade scurte de iarnă.
A429 Dendrocopos syriacus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 7 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Specie sedentară ce trăiește îndeosebi în ținuturile joase, în regiuni deschise, mai ales în vecinătatea așezărilor omenești (parcuri, livezi, vii), dar și în liziere de păduri. Hrana este procurată de sub suprafața scoartei copacilor și constă aproape în exclusivitate din insecte. Hrana vegetală poate fi importantă doar pe perioade scurte de iarnă.

1	2	3	4	5	6
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 70 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	7 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Se întănește în ținuturile joase din sud – estul țării și în cele deluroase cu arboti izolați și mult spațiu liber în jur. altitudinile, din regiunea de câmpie și până în golul alpin. Cuibărește la sol, în mici adâncituri sau în maluri înclinate înierbate. Se hrănește cu cele mai variate feluri de semințe, iar în sezonul cald și cu insecte, fructe mici, muguri de flori și de frunze.
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 8000 – 16000 per.	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere.	0,143	1716 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Apare mai ales în timpul pasajelor. Cuibărește prin luna mai, în vecinătatea râurilor, în pădurile cu frunziș, urcând și pe văile râurilor carpatice. Cuibul și-l face în scorburile arborilor. Toamna migrează pentru a ierna în Africa centrală.
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1000 – 1500 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	214 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Este prezentă în lizierele padurilor mari de deal și de lunca, în poieni, în zone deschise cu tufe multe, parcuri și grădini. Mai poate popula și maracinisurile aflate de-a lungul paraieiilor, răspândit în toată țara, la altitudinea de până la 1200 m. Hrana este formată din insecte, soareci, soparle, pasări mici.
A339 Lanius minor	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit, interzonală, fiind întâlnită frecvent în regiunile de șes descoperite, cu boschete și arbuști, dar și pe văile largi ale râurilor montane, chiar până în zona pășunii alpine. Cuibărește în luna mai, cuibul fiind amplasat la înălțimi mici față de sol, în tufișuri spinoase. Cântă și imită alte păsări. Toamna migrează spre Africa, la sud de Sahara.
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 200 – 300 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	42 perechi	Specie migratoare de distanță scurtă. În arealul de răspândire poate fi întâlnită în habitate diferite, de preferință în zona de deal și a muntelui joase, dar uneori urca și peste limita de pădure, pe pajiștile de deal și cele de la poalele muntelui, cu tufișuri și copaci imprăștiați, sau pe pajiștile cu stânci și tufișuri imprăștiați.
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și reproducere. Cuibărește în păduri de foioase și conifere în care găsește copaci în vârstă. Cuibul îl construiește exclusiv pe copaci. Hrana se procură din pădure sau liziera. Preferă păduri cu coronament deschis. În România specia are o distribuție generală și uniformă. Lipsesc din zonele întinse fără păduri și la altitudini peste limita pădurii (1700 m). Hrana constă în mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consumă și pasări de talie mică, amfibieni și reptile.
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 250 – 300 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,143	42 perechi	Este specie sedentară în estul Europei și în România. Este prezentă în pădurile de foioase dar se urcă și pe văile râurilor. Cuibărește în scorburile arborilor vechi și putede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le caută în special în partea inferioară a trunchiului, dar se poate hrăni și cu semințe, mai ales iarna.

1	2	3	4	5	6
A307 Silvia nisoria	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 20 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproduce		2 perechi	Specie migratoare de vară mai rar întâlnită la noi, în regiunile joase și de dealuri, în mărăcișuri și tufișuri dese. Cuibărește în lunile mai – iunie, în mărăcișuri și tufișuri dese. Se hrănește cu insecte.

C.3.2.2. Prezentă, localizarea, populația speciilor protejate în situri de importanță comunitară și arii de protecție specială avifaunistică declarate pe teritoriul PN Semenic – Cheile Carașului

Tabel C.3.2.2.1.

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezentă pe amplasament / vecinătate PP.			Habitatul și ecologia speciei protejate
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCIO226 SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI					
SPECII DE MAMIFERE					
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020		Specie de padure. Preferă pădurile de amestec (umede), dar este prezentă și în pădurea de conifere, parcuri și grădini din zona de ses. Adaposturile de vară sunt scorburile copacilor, interstițiile stâncărilor; mai rar poate înclădi. Adaposturile de hibernare sunt pînitele, minele paraste, pesterile și scorburile copacilor. Se hrănește cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne.
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020		Specie mai frecventă în pădurile din zona piemontana și montana. Se hrănește deasupra pădurii, la liziere de pădure și margini înierbate de terenuri agricole. Adaposturile de vară sunt mansardele, scorburile copacilor și casutele de pasări, iar cele de iarnă sunt pesterile, minele paraste și pînitele. La noi în țară specia este foarte rară, fiind prezentă pe tot lanțul carpatic, și în piemontul adiacent.
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informații despre mărimea populației	Specia se hrănește în habitate mai mult sau mai puțin deschise, chiar și în zonele periurbane și zborul de hrănire este la înălțime (10-20 m). Se hrănește adesea la mare distanță de adapost, în special lepidoptere nocturne și coleoptere. Adaposturile de vară și de iarnă sunt cele subterane (mai ales pesteri), aproape fără excepție. Specia este prezentă pe tot lanțul carpatic și în piemontul adiacent.
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	Nu sunt informații despre mărimea populației	Specia trăiește în păduri relativ întinse, în zonele de deal și munte, neavând cerințe specifice pentru anumite habitate forestiere. Este prezent în toate ecosistemele forestiere de deal și de munte de la noi, uneori chiar și în trunchiurile mari ale pădurilor de câmpie, precum și în Delta Dunării. Utilizează zone largi de cca. 100 km ² , în cuprinsul cărora se pot găsi atât păduri cât și pășuni sau fanete. La noi în țară, arealul lupului este discontinuu, din cauza vânătorii abuzive.

1	2	3	4	5	6
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatul speciei îl formează masivele forestiere întinse, cu relief accidentat și poieni intercalate. Toate tipurile de vegetație forestieră care ofera posibilitati de observare, panda și vanarea prazii sunt preferate de către ras. În România, rasul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales în zonele care ofera condiții optime pentru caprior, principala specie pradă.
1354 Ursus actor	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specie sedentară tipică padurilor montane întinse și liniștite din cuprinsul arcului carpatic, preferând amestecurile de rasinoase și foioase, bogate în specii arbustive și vegetație erbacee. Pentru hrănire preferă habitate în care se găsesc specii de fag, gorun, stejar, precum și scorș sau diverși arbuști și specii erbacee, cu bulbi și rizomi. Pentru reproducere are nevoie de zone cu stancarii, pentru barloagele din perioada de iarnă. Mai rar, ursul își amenajează barloagele sub arbori doborâți, rădăcini sau cioate.
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specia este sedentară și poate folosi peșterile ca adăpost în tot timpul anului. Habitatele de hranire cuprind padurile de foioase (mai ales primăvara) și pasunile (vară și toamnă). De asemenea, zboară frecvent în grădini, zone stancoase și deluroase. Se hrănește cu coleoptere și lepidoptere de talie mare. Specia este răspândită în interiorul arcului carpatic, de asemenea, în Oltenia, Dobrogea.
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Specie primar asociată cu habitatul de stancarie. Primăvara și vară femelele formează colonii mici de reproducere în peșteri, pivnite și mănșarde parazite. Se graneste cu tipulide, fluturi nocturni de talie mică, tantari, coleoptere și acarieni. Nu este considerată specie migratoare. În România specia a fost semnalată sporadic, de-a lungul întregului arc carpatic.
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Habitatele de hranire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufărișuri sau cu copaci rari. Folosește peșterile ca adăposturi, atât vară cât și iarnă. Specie termofilă, care formează colonii în adăposturi împreună cu alte specii ale genului Este o specie foarte rară, semnalată sporadic în Banat, Oltenia, sudul Munților Apuseni și culoarul Mureșului și al Cernei.
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specia prezentă în padurile de foioase din zona de deal și munte, zonele calcaroase cu tufe și apă în apropiere (habitate ripariene) în care se găsesc peșteri. Specia este prezentă în sud-vestul Carpatilor Meridionali (Valea Cernei, Mehedinți, Clisura Dunării). Este o specie sedentară cu capacitate mică de dispersie: max.135 km.
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crângurile și pasunile. Adăposturile principale sunt peșterile, folosite în toată perioada anului sau numai pentru hibernare. Formează colonii de reproducere și de îngrășare numeroase, în poduri, clopotnițe de biserică și chiar în copaci. Specia este răspândită și comună în tot lanțul carpatic, în Transilvania, Banat, în zona de deal extracarpatică (mai ales în Oltenia).

1	2	3	4	5	6
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specie migratoare partiala, cu deplasari de pana la 600 km. Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si a gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu M. myotis), in poduri, clopotnite de biserici etc..
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Cartierele de hranire sunt zonele umede, cursurile de apa permanente si temporare, canalele, lacurile, mlastinile, helesteele, deltele. Un habitat de hranire caracteristic este reprezentat de mlastinile dominate de arbusti (lastaris, rachite). Adaposturile de reproducere si de iernare sunt pesterile calde, apropiate de suprafete de apa. Specia a fost semnalata numai in sud-vestul tarii, cu clima submediteraneana: Clisura Dunarii si Valea Cernei
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Prezenta in regiunile montane putin inalte, zone carstice, parcuri, gradini. Adaposturile de vara sunt cele subterane si cladirile (pivnite, mansarde, turnuri de biserici) iar cele de iarna sunt pesterile. Se hraneste deasupra tufarisurilor si lastarisurilor, arii agricole, in pasuni si fanete, uneori deasupra apei, cu paianjeni si muste, mai rar cu fluturi nocturni. Este una dintre cele mai rare specii de chiropter din Romania, cel mai aproape a fost semnalată în Valea Cernei.
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost identificată în zona cursurilor și în alte zone umede, fiind întrunite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Este o specie puțin pretentioasa, ocupa orice ochi de apa, preponderent balti temporare, putandu-se reproduce inclusiv in denivelari ale solului ce contin sub un litru de apa, Este intalnita aproape pretutindeni unde gaseste un minim de umiditate, de la 150 m pana la aproape 2000 m altitudine. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de deal si munte. Este o specie cu activitate atat diurna cat si nocturna, preponderent acvatica, extrem de toleranta si rezistenta.
SPECII DE PEȘTI					
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative incheata, adesea spre mal sau in bratele laterale. Este un peste putin mobil, strict sedentar, nu intreprinde migratii. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si puiet de peste. Raspandire in apele de munte.
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind întrunite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in cursul mijlociu al raurilor mari din partea inferioara a zonei scobarului pana in zona crapului; in unele rauri mici de ses traieste in zona curatului. In portinile de rau cu o viteza a apei de 45-65 cm/s, putin adanci, cu fund nisipos, indivizii speciei sunt numerosi, traiesc in carduri mari de pana la cateva sute de exemplare. Hrana consta mai ales din diatomee, mai apoi din nevertebrate.

1	2	3	4	5	6
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat t	0,000	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip, dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase. Hrana consta din diatomee si nevertebrate. In raurile nisipoase in cea mai mare parte a timpului se ingroapa in nisip. Evita raurile/sectoarele cu namol. Pe teritoriul national specia are un areal intins
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si partea superioara a regiunii colinare; in majoritatea raurilor care izvorasc din zone de podis sau deal lipseste chiar din cursul lor superior care este rapid. Traieste atat in rauri pietroase, rapide si reci, cat si unele paraie mai namoloase, care vara se incalzesc puternic, insa numai la munte. Prefera mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros. Nu sunt cunoscute migratii
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Fluturi nocturne cu activitate diurna. Prefera habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de padure bogate in vegetatie, luminisuri de padure, margini de drumuri forestiere, margini de paraie si chiar lacuri. Se hraneste frecvent pe flori de Eupatorium cannabinum, dar si pe flori de mur, zmeur si alte plante, cum ar fi Oreganum sau pe diverse specii de Menta.
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Habitatul speciei sunt padurile batrane de stejar sau gorun. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori. Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul stejarilor timp de 2-3 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii zboara in perioada mai-iulie. Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin izolate (Valea Oglănicului Slătînical Mare), cuprinse in arealul initial.
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Habitatele preferate sunt paduri de stejar inmlastinite sau umede, bogate in Polygonum bistorta, baza trofica larvara a speciei. Fluturile poate fi intalnit si in terenuri mlastinoase de la marginea lacurilor, raurilor si canalelor. Plantele gazda pentru larva sunt: Rumex hydrolapathum, R. crispus, R. aquaticus.
1061 Maculinea nausithous	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specia prefera moliniile si arheaneronetele mezohigrofile: 6410 -Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argilo-lemnoase (Molinia caeruleae). Fluturii incepe sa zboare dupa 10 iulie pana la sfarsitul lui august, mai rar inceput de septembrie. Prefera pajistile extensive sau fanatele cosite manual, incomplet, de obicei dupa 10-15 august.
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specia se întănește în zona montana joasa, in general pe malul apelor curgatoare. In Romania apare in zona fagului din Carpatii Meridionali si Occidentali (Orșova – Valea Vodiței, 250 m). Specie nocturna. Vaneaza pe malul apelor curgatoare montane sau intra chiar in apa, in cautare de larve de isnecte sau mici crustacee (Izopode, amfipode) sau anelide acvatice.

1	2	3	4	5	6
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Este o specie mezobionta, higrofila, microfaga, hermafrodita. Indivizii pot fi întâlniți pe sub pietre, printre lemne putrede, busteni, pe stanci, pe plante, in frunzar pe sol, in paduri, tufarisuri, formatiuni vegetale dintre cele mai diverse, inclusiv parcuri si gradini, la marginea drumurilor, in locuri umbrite si umede, deseori in apropierea apelor, de la munte si pana la ses, de-a lungul vailor, respectiv a apelor curgatoare, preferand altitudini medii. Cea mai larga raspandire si centrul genetic sunt in Romania, si in mod special Banatul.
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Habitatul speciei sunt padurile de foioase din etajele inferioare. Specie nocturna, polifagă. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvoltă in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii aparenti in perioada mai-iulie. Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in S Romaniei.
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specia poate fi întâlnită în liziere de padure din regiunea colinara, plantatii extensive cu pomi fructiferi, tufarisuri. Plantele gazda pentru larva sunt Salix spp., Populus spp., Ulmus spp. Cand sunt mici larvele traiesc in tesaturi de matase.
4048 Isophya costat	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Prefera pajistile mezofile din interiorul arcului carpatic, pajisti stepice Este o specie mezofila. Traieste in pajistile din regiunile deluroase bogate in specii dicotiledonate, pajisti stepice pe loess, pajisti mezofile de poacee.
1093* Austropotamo- bium torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea populatiei	Traieste in paraie de munte in special in zona carstului banatean si oltenesc, preferand paraiele repezi, reci si bine oxigenate cu fund pietros. Se gaseste chiar si in cursuri subterane, izbuce, ponoare. In Romania traieste in paraiele de munte din Banat, Oltenia si Bihor.
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată în zona cursurilor apă, fiind într-unite condițiile de habitat	0,000	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specia populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos, cu salinitate sub 5‰.
SPECII DE PLANTE					
1902 Cypripedium calceolus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă fiind sunt îndeplinite condițiile de habitat,	0,020	Nu sunt informatii despre marimea pop.	Specie de orhidee caracteristică ecosistemului de pădure din subzona fagului, în zona de deal și submontană la altitudini de la 150 m la 2100 m. Creste la umbra padurilor de fag sau in luminisuri de padure din muntii calcarosi: Bucegi, Retezatul Mic, Ceahlau, Rarau. Fitocenologic, Car. Querco-Fagetea; 91V0 Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion); 9130 Paduri moldave de fag (Asperulo-Fagetum)

1	2	3	4	5	6
SPECII DE PĂSĂRI PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 MUNȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI					
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1 pereche	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Specie migratoare, preferă habitatele deschise (pajisti, tufarisuri scunde), fiind incapabil să vaneze în păduri închise. Cuibărește preponderent în munți, însă în unele locuri și în zona de deal și câmpie. Preferă stancările pentru cuibarit, dar și copacii bătrâni. Se hrănește cu diferitele specii de iepuri și galinacee, uneori cu specii de talie mijlocie, sau chiar serpii. Consumă și lesuri, mai ales iarna.
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 6 – 10 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Cuibărește în zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde găsește păduri cu copaci bătrâni, favorabili pentru amplasarea cuibului; în estul Europei cuibărește și în alt tip de habitat: în zone muntoase cu multă pădure și păduri de ses. Hrana este constituită aproape în exclusivitate din reptile, mai ales serpi, uneori și mamifere mici, insecte de talie mică, amfibieni pasari
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și reproducere. Cuibărește în păduri de foioase și conifere în care găsește copaci în vârstă. Cuibul îl construiește exclusiv pe copaci. Hrana se procură din pădure sau liziera. Preferă păduri cu coronament deschis. În România specia are o distribuție generală și uniformă. Lipsește din zonele întinse fără păduri și la altitudini peste limita pădurii (1700 m). Hrana constă în mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consumă și pasari de talie mică, amfibieni și reptile.
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 4 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	0,020	0 perechi	Specie sedentară, pe timp de iarnă apar și exemplare nordice. Habitat speciei este diversificat, de la altitudini joase la cele înalte. Iarna poate fi întâlnită și în zone umede. Cuibărește în arbori și pe stânci, în cuburi părăsite de alte specii. Hrana constă din păsări de mărime medie pe care le prinde în zbor.
A215 Bubo bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 4 – 6 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Specie sedentară, prădătoare de noapte. Prezentă în regiuni împădurite / neîmpădurite sau stâncoase, atât la șes cât și în regiunile carpatice. Cuibărește de obicei în scobiturile de stânci, uneori pe sol, lângă bolovani. Se hrănește cu șobolani, șoareci, ciori, pecăruși, rațe, chiar iepuri sălbatici.
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 70 – 90 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	Specie sedentară, întâlnită de obicei în păduri de conifere mature nederanjate, uneori și în păduri mixte sau de foioase, de exemplu în păduri de fag, pe marginile poienilor, sau în apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezența tufarisului des (afine de exemplu), preferă de asemenea vegetațiile de tranziție dintre diferite asociații arborose. Se hrănește pe sol, cu muguri, frunze, flori, seminte, fructe de pădure, insecte și diferite larve.

1	2	3	4	5	6
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere.	0,020	1 pereche	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Se întănește la toate altitudinile, din regiunea de câmpie și până în golul alpin. Cuibărește la sol, în mici adâncituri. Este pasăre nocturnă care se hrănește cu insecte de amurg și de noapte, în special fluturi și cărăbuși, uneori și cu fructe.
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 260 – 285 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	5 perechi	Este specie sedentara, prezenta in padurile de foioase si de amestec, cu luminisuri si arbori batrani si putrezi, in special fag, plop, mestecan si stejar. Prefera padurile si zavoaiile din lunca raurilor. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului, dar si cu seminte, mai ales iarna.
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 130 – 180 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	3 perechi	Specie sedentara a padurilor carpen și paduri batrane de Quercus sp. Habitatul speciei este format din paduri, parcuri sau pasuni impadurite cu multe exemplare batrane de stejar sau gorun (Quesrcus sp.). Altitudinile la care cuibareste sunt localizate in principal la cc. 200 – 600 m, dar si la inaltimi mai joase. Hrana este procurata in principal de pe suprafata scoartei copacilor și consta aproape in exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetala poate fii important doar pe perioade scurte a iernii.
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 260 – 280 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	5 perechi	Este specie sedentara in estul Europei si in Romania Este prezenta in padurile de foioase dar se urcă și per văile râurilor. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului, dar se poate hrani si cu seminte, mai ales iarna.
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 80 – 95 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Este prezenta in zona pădurilor de conifere și de amestec, mai rar în pădurile de foioase și la șes. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Se hrănește cu insecte xilofage pe care le cauta in trunchiurile arborilor bătrâni, dar si cu seminte, mai ales in timpul iernii.
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 150 – 250 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	Specie migratoare de distanta scurta. In arealul de raspandire poate fi întâlnită in habitate diferite, de preferință în zona de deal si a muntilor joase, dar uneori urca si peste limita de padure, pe pasunile de deal si cele de la poalele muntilor, cu tufisuri si copaci imprastiate, sau pe pajistile cu stanci si tufisuri imprastiate.
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 14500 – 17000 p.	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere.	0,020	315 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Apare mai ales în timpul pasajelor. Cuibărește prin luna mai, în vecinătatea râurilor, în pădurile cu frunziș, urcând și pe văile râurilor carpatice. Cuibul și-l face în scorburile arborilor. Toamna migrează pentru a iarna în Africa centrală.

1	2	3	4	5	6
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1300 – 1700 p	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	30 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Prefera padurile de foioase sau mixte (foioase – conifere) cu copaci înalți și subarboret dezvoltat, adeseori în apropierea apelor curgătoare. Hrana constă predominant de insecte și alte nevertebrate, vânzând mai ales în coroana copacilor, mai rar de pe partea inferioară a vegetației sau de pe pamant.
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1000 – 1400 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	24 perechi	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Este prezentă în lizierele padurilor mari de deal și de lunca, în poieni, în zone deschise cu tufe multe, parcuri și grădini. Mai poate popula și maracinisurile aflate de-a lungul paraielor, răspândit în toată țara, la altitudinea de până la 1200 m. Hrana este formată din insecte, soareci, soparle, pasări mici.
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 60 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	Specie migratoare prezentă pe timp de vară, pentru hrănire și cuibărit. Se întănește în ținuturile joase din sud – estul țării și în cele deluroase cu arbori izolați și mult spațiu liber în jur. altitudinile, din regiunea de câmpie și până în golul alpin. Cuibărește la sol, în mici adâncituri sau în maluri înclinate înierbate. Se hrănește cu cele mai variate feluri de semințe, iar în sezonul cald și cu insecte, fructe mici, muguri de flori și de frunze.

C.3.3. Tipuri de habitate identificate în situri Natura 2000 afectate de implementarea PP

C.3.3.1. Tipuri de habitate identificate în situl ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

Tabel C.3.3.1.1.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	5	7
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alyso-Sedion albi	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	1,990	7,50
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	1,060	0,40
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	1,060	0,40
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	1,990	7,50
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	3,77	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0,133	0,50
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	754,38	0,133	1,00
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,200	829,82	0,121	1,00

1	2	3	4	5	5	7
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	30,000	11315,70	0,168	19,00
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,500	188,60	0	0
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus ex-celsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,300	113,16	0	0
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,300	113,16	0	0
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	0,38	0	0
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	12,300	4639,44	0,162	7,50
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremionio-Fagion)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	15,000	5657,85	0,150	8,50
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	1,000	377,19	0,056	0,34
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	15,000	5657,85	0	0
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,030	11,32	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0,133	0,50

C.3.3.2. Tipuri de habitate identificate în situl ROSCI0226 Semenice – Cheile Nerei Carașului

Tabel C.3.3.2.1.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	5	7
6510	Pajiști de altitudine joasă (<i>Alopecurus pratensis</i> <i>Sanguisorba officinalis</i>)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,73	2,75
6110 *	Comunități rupicole calci-filice sau pajiști bazifite din <i>Alyso-Sedion albi</i>	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,53	2,00
6410	Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcareoase, turboase sau argiloase (<i>Molinion caeruleae</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,73	2,75
4060	Tufarisuri alpine și boreale	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0	0
7110*	Turbarii active	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	18,78	0	0
7120	Turbarii degradate capabile de regenerare naturală	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,200	75,11	0	0
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	1877,75	0	0
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	0,38	0	0
6190	Pajiști panonice de stân-cării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,700	262,89	0	0

1	2	3	4	5	5	7
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	7,300	2741,52	0	0,16
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	11,10 0	4168,61	0	0
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus ex-celsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,040	150,22	0	0
6210*	Pajiști uscate seminate-rale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	3,76	0	0
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	18,78	0	0
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremionio-Fagion)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	50,00 0	18777,50	0	0
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
3220	Vegetatie herbacee de pe malurile raurilor montane	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0
3240	Vegetatie lemnoasa cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,500	187,78	0	0
7140	Mlastini turboase de tranzitie si turbării oscilante (nefixate de substrat)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0

Traseul LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina, pe lungimea totală de 10,2 km intersectează în siturile de importanță comunitară un mozaic de habitate. De-a lungul culoarului, acestea se repetă în funcție de condițiile naturale ale terenului și nu au o delimitare distinctă. În această situație nu se poate determina suprafața exactă afectată din fiecare habitat de interes comunitar, cifrele din coloanele 4 și 7 sunt orientative.

C.4. Descrierea functiilor ecologice ale speciilor si habitatelor de interes comunitar afectate si a relatiei acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar invecinate

Amplasamentul proiectului propus și zona limitrofă acestuia sunt ocupate de un mozaic de habitate înscrise în lista habitatelor naturale protejate, cu valoare conservativă mare în care, unele speciile de floră și faună prezente sunt de interes comunitar și constituie elemente rare cu areale restrânse, așa cum sunt prezentate la subcap.C.3.2. și C.3.3.

Habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar și ariile de protecție specială avifaunistică sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.

Populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.

Lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună mobilă, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor prevăzute în documentația tehnică de execuție, inclusiv cele pentru refacerea mediului și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din speciile de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP, întrucât nu s-au produs modificări semnificative ale caracteristicilor naturale ale habitatelor identificate în zona de interes.

Implementarea proiectului, deși se face prin ocuparea temporară / definitivă a unor suprafețe dispersate, reduse ca întindere, precum și schimbarea categoriei de folosință a unor suprafețe din habitatele speciilor protejate nu periclitează statutul de conservare a speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate ariile naturale protejate și al celorlate specii pentru care sunt importante siturile, precum și menținerea pe termen lung a acestora.

C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Prin constituirea parcurilor naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului și declararea siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086) parte intergrăntă a rețelei ecologice europene Natura 2000 speciile periclitare la nivel național și mondial sunt protejate în cadru instituționalizat.

Administrațiile parcurilor naționale menționate, la elaborarea Planului de management al acestora a avut în vedere siturile de importanță comunitară și ariile de protecție specială avifaunistică de pe teritoriul acestora și a prevăzut obiective și măsuri care să asigure protejarea speciilor și habitatelor naturale enumerate în fișele standard Natura 2000.

Statutul de conservare al speciilor și habitatelor protejate, menționate în formulare standard ale siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086) sunt reglementate prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Referitor la speciile și habitatele protejate identificate pe amplasamentul și vecinătatea PP menționăm că:

- habitatele naturale identificate în zona de implementare a PP sunt menționate în formularele standard ale siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și sunt înscrise în Anexa 2 – Tipuri de habitate a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare;
- speciile de faună și floră identificate în zona de implementare a PP sunt menționate în formularele standard ale siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086), sunt enumerate în anexa II a Directivei 94/43/CEE și sunt înscrise în Anexa 3 – Specii de plante și animale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare și ariilor de protecție specială avifaunistică;
- alte specii importante de floră și faună menționate în formularele standard ale siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086) sunt înscrise fie în Anexa 3 – Specii de plante și animale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare și ariilor de protecție specială avifaunistică, fie în anexele: 4A – Specii de interes comunitar/ Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă, 4B – Specii de interes național/ Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă, 5A – Specii de interes comunitar/ Specii de plante și animale de interes comunitar (cu excepția speciilor de păsări) a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, 5B – Specii de importanță națională/ Specii de plante și animale de interes național a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, 5C – Specii de păsări de interes comunitar a căror vânătoare este permisă, 5D – Specii de păsări de interes comunitar a căror comercializare este permisă, 5E – Specii de păsări de interes comunitar a căror comercializare este permisă în condiții speciale, precum și endemismele și speciile rare.

C.6. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Referitor la structura și dinamica populațiilor de specii afectate facem precizăm că datele de care dispunem sunt cele furnizate de fișele standard Natura 2000 ale siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086). De aici se poate cunoaște structura pe specii și habitate a elementelor de biodiversitate, fără a avea date privind mărimea populațiilor speciilor protejate, cu excepția speciilor de păsări. Aceste date sunt prezentate în subcap. C.3.2. (tabelele C.3.2.1.1. și C.3.2.2.1., col. 3,4 și 5).

Față de aceasta situație, estimări privind dinamica populațiilor speciilor protejate se poate face numai în funcție de suprafața habitatelor speciilor protejate afectată de implementarea proiectului propus (tabelele C.3.2.1.1. și C.3.2.2.1., col. 3,4 și 5), acestea fiind cu un grad de aproximare foarte mare.

C.7. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale sunt reprezentate de echilibrul dintre biotop, reprezentat de totalitatea factorilor abiotici (factorii geologici: solul, rocile, factori geografici (altitudine, longitudine, latitudine), factori mecanici (flux, reflux, curenți, cutremure), factori fizici (temperatură, lumină, apă, aer) și factori chimici (compoziția aerului, a apei, a solului)) și biocenoză (ce reprezintă întreaga diversitate elementelor vii, precum flora și fauna, dar și relațiile acestora intra/ interspecifice).

Pe teritoriul parcurilor naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului, incluzând siturile de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariile de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086), relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate sunt date de echilibrul ecosistemelor de pădure, de râu, de mlaștină, de pajiște, fără a periclita sau a limita dezvoltarea comunităților umane incluse în acestea. Aceste relații sunt de interdependență.

Lucrările ce fac obiectul proiectului propus se vor desfășura în totalitate în cuprinsul parcurilor naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului, respectiv în siturile de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0031) și în ariile de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086), afectând o suprafață totală de 61,80 ha, din care:

a.) Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița. 54,14 ha, din care

- 54,14 ha în zona de conservare durabilă, în care se va deschide un culoar al LEA cu lungimea de 9210 m și lățimea de 54 m în zonă împădurită și 75 m în terenuri agricole; culoarul LEA se va defrișa pe suprafața de 38,44 ha, iar pe axul acestuia se vor instala 26 stâlpi de colț și de susținere, care vor ocupa definitiv suprafața de 0,13 ha (fundația stâlpilor). Culoarul se va menține defrișat de pe toată perioada de funcționare a obiectivului, prin intervenții periodice (10 – 15 ani) pentru îndepărtarea vegetației forestiere.

b.) Parcul Național Semenic – Cheile Carașului 7,66 ha, din care

- 7,66 ha în zona de conservare durabilă, în care se va deschide un culoar al LEA cu lungimea de 1030 m și lățimea de 54 m în zonă împădurită și 75 m în terenuri agricole; culoarul LEA se va defrișa pe

suprafața de 0,16 ha, iar pe axul acestuia se vor instala 5 stâlpi de susținere, care vor ocupa definitiv suprafața de 0,13 ha (fundația stâlpilor). Culoarul se va menține defrișat de pe toată perioada de funcționare a obiectivului, prin intervenții periodice (10 – 15 ani) pentru îndepărtarea vegetației forestiere.

În perioada de implementare a PP se va produce fragmentarea unor habitate ale speciilor de faună protejată, pe perioada lucrărilor de construcții, după care acestea vor reveni și în zona amplasamentului.

Lucrările de construcții specifice proiectului propus sunt atât din categoria lucrărilor ascunse (fundațiile stâlpilor), cât și lucrări supraterane discontunui (stâlpi pentru rețele electrice și cabluri suspendate). După finalizarea lucrărilor de construcții terenurile ocupate temporar se vor aduce la starea inițială prin lucrări specifice refacere a mediului. Lucrările supraterane prin specificul lor, în perioada de funcționare a obiectivului permit circulația faunei mobile spre locurile de hrănire și reproducere, iar la o parte din speciile protejate identificate chiar hrănirea pe culoarul LEA.

O activitate la scară restrânsă ca spațiu și timp, cum este cea prognozată în cadrul proiectului propus, nu va afecta integritatea, stabilitatea și starea de conservare a siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086).

Deși proiectul propus nu face parte din categoria celor destinate administrării ariilor naturale protejate, fiind un obiectiv de asigurare a siguranței naționale se încadrează în excepția prevăzută la art. 22, al.5 lit. (b) și poate fi implementat în situri Natura 2000, luându-se măsuri speciale de protecția a habitatelor și speciilor de floră și faună de interes comunitar.

C.8. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Amplasamentul proiectului propus, în ambele parcuri naționale se suprapune siturilor protejate (SCI și SPA), în zonă care în interpretarea art. 22, alin (10) din OUG nr. 57/2007 face parte din „zona de conservare durabilă” – 61,80 ha, în care, prin excepție, sunt permise lucrări de construcții – investiții destinate asigurării siguranței naționale, cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate, față de care s-a analizat starea actuală a mediului și impactul proiectului propus asupra speciilor și habitatelor naturale protejate menționate în formularele standard Natura 2000 sunt cele general valabile, așa cum sunt precizate în OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare.

Managementul siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0031) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița

(ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086) este cuprins în managementul parcurilor naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului, în planurile de management al acestora fiind prevăzute obiective de conservare definite precis.

Managementul parcurilor naționale Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planurilor de management al PN Cheile Nerei – Beușnița și Semenic – Cheile Carașului:

- a) Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- b) Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- c) Menținerea și promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice fiecărei etnii;
- d) Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile parcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului parcului, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- e) Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- f) Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;
- g) Administrarea parcurilor prin asigurarea resurselor umane, financiare și logistice pentru îndeplinirea obiectivelor și pentru recunoașterea locală, națională și internațională a parcului.

Referitor la conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, în OUG nr. 57/2007, cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 se prevăd interziceri, a căror nerespectare se sancționează în conformitate cu prevederile din cap. VI – Sancțiuni.

Prin evaluările de teren asupra teritoriului de interes economic pentru care se întocmește acest studiu, considerăm ca activitatea economică ce se va desfășura pe o suprafață foarte restrânsă și într-o manieră deloc invazivă sau distructivă, deoarece se va utiliza un număr redus de utilaje pentru excavații și mijloace de transport, precum și un număr redus de personal deservent, nu poate să contravină obiectivelor de conservare ale ariilor naturale și ale planurilor de management.

C.9. Descrierea starii actuale și viitoare de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.9.1. Starea actuală și viitoare de conservare siturilor Natura 2000 din PN Cheile Nerei - Beușnița

În tabelele C.9.1.1., C.9.1.2. și C.9.1.3. habitatele și speciile protejate identificate în zona de studiu, precum și date referitoare la importanța populațiilor lor locale, gradul de conservare și de izolare și evaluarea globală sunt evaluate pentru fiecare specie în parte, conform cu criteriile din Manualul de completare a formularului standard Natura 2000, aprobat prin Ordinul Ministrului Nr. 207 / 2006, în concordanță cu formularele standard Natura 2000 actualizate în anul 2011, postate pe site-ul MMP.

► Tipuri de habitate prezente în situl ROSIC0031 Cheile Nerei - Beușnița afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.1.1.

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din <i>Alyso-Sedion albi</i>	377,19	B	C	B	B	1,990	B	C	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	37,72	B	B	B	B	1,060	B	B	B	B
6210*	Pajiști uscate seminate-rale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	37,72	B	C	B	B	1,060	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	377,19	B	C	B	B	1,990	B	C	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	3,77	B	B	A	B	0	B	B	A	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietia rotundifolia</i>)	37,72	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	377,19	B	C	B	B	0,133	B	C	B	B
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	754,38	B	B	C	B	0,133	B	B	C	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	829,82	B	C	B	B	0,121	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	11315,70	A	B	A	A	0,168	A	B	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	188,60	A	C	A	A	0	A	C	A	A
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	113,16	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	113,16	B	C	A	B	0	B	C	A	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,38	C	C	B	C	0	C	C	B	C

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	4639,44	A	B	A	A	0,162	A	B	A	A
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	37,72	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	5657,85	A	B	A	A	0,150	A	B	A	A
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	377,19	A	C	A	A	0,056	A	C	A	A
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	5657,85	A	B	A	A	0	A	B	A	A
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	11,32	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	377,19	B	C	B	B	0,133	B	C	B	B

► Specii protejate de faună și floră pentru care a fost declarat situl ROSIC0031 Cheile Nerei – Beușnița, afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.1.2.

Codul și numele speciei	Situatia populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE MAMIFERE									
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	C	A	C	A	0,120	A	C	A
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	A	A	B	A	B	0,120	B	A	B
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1352* <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	0,120	B	C	B
1354 <i>Ursus arctos</i>	C	C	B	C	B	0,120	B	C	B
1355 <i>Lutra lutra</i>	C	C	B	C	B	0,120	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1193 <i>Bombina variegata</i>	C	C	A	C	A	0,143	A	C	A
SPECII DE PEȘTI									
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	B	B	A	C	B	0,006	A	C	B
2511 <i>Gobio kessleri</i>	C	C	A	C	B	0,006	A	C	B
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	C	C	B	C	B	0,006	B	C	B
1157 <i>Gymnocephalus schraetseri</i>	D	D				0,006			
1163 <i>Cottus gobio</i>	C	C	A	C	A	0,006	A	C	A
1160 <i>Zingel streber</i>	B	B	A	C	B	0,006	A	C	B
1134 <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	C	C	A	C	A	0,006	A	C	A
1122 <i>Gobio uranoscopus</i>	A	A	A	C	A	0,006	A	C	A
2533 <i>Cobitias elongata</i>	A	A	A	A	A	0,006	A	A	A
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	A	A	B	B	B	0,006	B	B	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1083 <i>Lucanus cervus</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	B	B	B	C	B	0,143	B	C	B
4054 <i>Pholidoptera transsylvanica</i>	B	B	A	A	A	0,143	A	A	A
1044 <i>Coenagrion mercuriale</i>	B	B	B	C	B	0,006	B	C	B
1039 <i>Nymphalis vaulbum</i>	B	B	A	C	A	0,465	A	C	A
1089 <i>Morimus funereus</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
4064 <i>Theodoxus transversalis</i>	B	B	B	B	B	0,006	B	B	B
1087* <i>Rosalia alpina</i>	B	B	B	C	B	0,120	B	C	B
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	B	B	A	A	A	0,006	A	A	A
1032 <i>Unio crassus</i>	B	B	A	C	A	0,006	A	C	A
SPECII DE PLANTE									
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	B	B	A	C	A	0,017	A	C	A

► Specii de păsări protejate pentru care a fost declarat situl ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.1.3.

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/SPA	În amplasamentul PP	Conservare	Izolare	Global	% de Afectare prin implement. PP	Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE PĂSĂRI									
A215 <i>Bubo bubo</i>	C	C	A	C	A	0,143			
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	C	C	A	C	A	0,143	A	C	A
A229 <i>Alcedo atthis</i>	D	D				0,143	A	C	A
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	B	B	A	C	A	0,143	B	C	B
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	C	C	A	C	A	0,143	B	C	B
A236 <i>Dryocopus martius</i>	C	C	B	C	B	0,143			
A092 <i>Hieraaetus pennatus</i>	B	B	B	C	B	0,143	A	C	A
A084 <i>Circus pygargus</i>	D	D				0,143			
A220 <i>Strix uralensis</i>	C	C	A	C	A	0,143	A	C	A
A081 <i>Circus aeruginosus</i>	D	D				0,143	A	C	A
A103 <i>Falco peregrinus</i>	A	A	A	C	A	0,143	B	C	C
A320 <i>Ficedula parva</i>	C	C	A	C	A	0,143	B	C	B
A089 <i>Aquila pomarina</i>	C	C	B	C	C	0,143	B	C	B
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	C	C	B	C	B	0,143			
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	B	B	B	C	B	0,143			
A082 <i>Circus cyaneus</i>	D	D				0,143			
A231 <i>Coracias garrulus</i>	D	D				0,143	B	C	B
A122 <i>Crex crex</i>	D	D				0,143			
A238 <i>Dendrocopos medius</i>	C	C	B	C	B	0,143			
A429 <i>Dendrocopos syriacus</i>	D	D				0,143	B	C	B
A379 <i>Emberiza hortulana</i>	D	D				0,143	B	C	B
A321 <i>Ficedula albicollis</i>	B	B	B	C	B	0,143			
A338 <i>Lanius collurio</i>	C	C	B	C	B	0,143			
A339 <i>Lanius minor</i>	D	D				0,143	B	C	B
A246 <i>Lullula arborea</i>	D	D				0,143	A	C	A
A072 <i>Pernis apivorus</i>	C	C	B	C	B	0,143			
A234 <i>Picus canus</i>	C	C	A	C	A	0,143	A	C	A
A307 <i>Sylvia nisoria</i>	D	D				0,143	A	C	A

C.9.2. Starea actuală și viitoare de conservare a siturilor Natura 2000 din

PN Semenic – Cheile Carașului

În tabelele C.9.2.1., C.9.2.2. și C.9.3.3. habitatele și speciile protejate identificate în zona de studiu, precum și date referitoare la importanța populațiilor lor locale, gradul de conservare și de izolare și evaluarea globală sunt evaluate pentru fiecare specie în parte, conform cu criteriile din Manualul de completare a formularului standard Natura 2000, aprobat prin Ordinul Ministrului Nr. 207 / 2006, în concordanță cu formularele standard Natura 2000 actualizate în anul 2011, postate pe site-ul MMP.

► Tipuri de habitate în situl ROSIC0226 Semenic – Cheile Carașului afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.2.1.

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat În sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6510	Pajiști de altitudine joasă (Alopecurus pratensis Sanguisorba officinalis)	375,55	B	C	B	B	0,73	B	C	B	B
6110 *	Comunități rupicole calci-filice sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	375,55	B	C	B	B	0,53	B	C	B	B
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	37,56	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	375,55	B	C	B	B	0,73	B	C	B	B
4060	Tufarisuri alpine și boreale	375,55	D				0	D			
7110*	Turbării active	18,78	B	C	B	B	0	B	C	B	B
7120	Turbării degradate capabile de regenerare naturală	75,11	C	B	C	B	0	C	B	C	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	1877,75	A	B	B	B	0	A	B	B	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,38	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	37,56	A	B	B	B	0	A	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	262,89	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	2741,52	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	4168,61	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	150,22	A	B	A	A	0	A	B	A	A
6210*	Pajiști uscate semințate și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	37,56	A	B	A	A	0	A	B	A	A

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)	3,76	C	C	B	B	0	C	C	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	18,78	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	37,56	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	18777,50	A	A	A	A	0	A	A	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	37,56	C	C	C	C	0	C	C	C	C
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>)	187,78	C	C	B	B	0	C	C	B	B
7140	Mlastini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat)	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B

► Specii protejate de faună și floră pentru care a fost declarat situl ROSIC0226 Semenice – Cheile Carașului, afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.2.2.

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/SPA	În amplasamentul PP	Conservare	Izolare	Global	% de Afectare prin implement. PP	Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE MAMIFERE									
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1352* <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1354 <i>Ursus arctos</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	C	C	B	B	B	0,020	B	B	B
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	B	B	B	B	B	0,020	B	B	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	A	A	B	B	B	0,020	B	B	B
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1193 <i>Bombina variegata</i>	C	C	A	C	A	0,020	A	C	A
SPECII DE PEȘTI									
1163 <i>Cottus gobio</i>	D	D				0,000			
2511 <i>Gobio kessleri</i>	C	C	B	C	B	0,000	B	C	B
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	C	C	B	C	B	0,000	B	C	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	B	B	A	C	B	0,000	A	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1060 <i>Lycaena dispar</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
4014 <i>Carabus variolosus</i>	B	B	A	C	B	0,020	A	C	B
4057 <i>Chilostoma banaticum</i>						0,000			
1089 <i>Morimus funereus</i>	B	B	A	C	A	0,020	A	C	A
1039 <i>Nymphalis vaulbum</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
4048 <i>Isophya costat</i>	B	B	A	A	A	0,020	A	A	A
1093* <i>Austropotamo-bius torrentium</i>	B	B	A	B	A	0,000	A	B	A
1032 <i>Unio crassus</i>	B	B	A	C	A	0,000	A	C	A
SPECII DE PLANTE									
1902 <i>Cypripedium calceolus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B

- Specii de păsări protejate pentru care a fost declarat situl ROSPA0086 Munții Semenic - Cheile Carașului, afectate de implementarea PP

Tabel nr. C.9.2.3.

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE PĂSĂRI									
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
A072 <i>Pernis apivorus</i>	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A103 <i>Falco peregrinus</i>	B	B	C	C	C	0,020	C	C	C
A215 <i>Bubo bubo</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A238 <i>Dendrocopos medius</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A234 <i>Picus canus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A236 <i>Dryocopus martius</i>	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A246 <i>Lullula arborea</i>	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A320 <i>Ficedula albicollis</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
A320 <i>Ficedula parva</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A338 <i>Lanius collurio</i>	D	D				0,020			
A379 <i>Emberiza hortulana</i>	D	D				0,020			

Implementarea proiectului propus determină unele modificări ale habitatelor speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenic – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086), atât prin diminuarea suprafețelor acestora ca urmare a ocupării definitive a terenurilor cu construcții, cât și prin modificări calitative ca urmare a defrișării vegetației forestiere, astfel:

- diminuarea suprafeței habitatelor speciilor protejate în siturile Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) cu suprafața de 0,21 ha (0,0006%) și în siturile Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086) cu suprafața de 0,04 ha (0,0001%), prin ocuparea cu construcții permanente, respectiv fundația stâlpilor liniei electrice;
- modificarea calitativă a habitatelor speciilor protejate prin defrișarea vegetației lemnoase actuale fără a afecta solul și subsolul, în siturile Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) cu suprafața de 38,34 ha (0,1016%) și în siturile Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086) cu suprafața de 0,16 ha (0,0004%). Habitatele modificate vor avea aceeași compoziție floristică, dar vor fi arborate cu structură echienă, cu vârstă de 10 – 15 ani, în care nu vor exista arbori bătrâni, scorburoși, necesari unor specii de nevertebrate și păsări pentru hrănire și reproducere. Habitatele modificate vor exista pe toată perioada de funcționare a LEA și vor fi menținute astfel prin defrișări succesive. În aceste habitate, indivizi unor specii de faună protejate, identificate pe amplasamentul PP (mamifere, amfibieni și reptile, nevertebrate, păsări) vor reveni după terminarea lucrărilor de construcții, pentru hrănire, mai puțin pentru reproducere.
- suprafața din culoarul LEA ocupată de terenuri cu folosințe agricole (pajiști), în siturile Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) suprafața de 15,73 ha (0,0418%) și în siturile Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086) suprafața de 7,47 ha (0,0206%), pe care nu se produc modificări ale habitatelor.

Implementarea proiectului propus nu afectează negativ starea actuală de conservare a siturilor Natura 2000 din următoarele considerente :

- habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.
- populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.
- lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună mobilă, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor de construcții și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din unele specii de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP, pentru hrănire.

Siturile de importantă comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții

Semenic – Cheile Carașului (ROSPA0086) este posibil a fi supuse unor presiuni și amenințări a habitatului și/sau speciilor prezente, ca urmare a unor fenomene naturale sau activități antropice. În ceea ce privește fenomenele naturale, acestea pot fi de două tipuri:

a. Fenomene biotice: reprezentate de apariția unor specii invazive ce pot altera condițiile actuale, sau variații mari ale unor elemente floristice și/sau faunistice ce pot crea dezechilibre în cadrul ecosistemului;

b. Fenomene abiotice: reprezentate de alunecări de teren, cutremure, eroziune, inundații, toate aceste fenomene putând destabiliza ecosistemul actual. În cazul siturilor în discuție, alunecările de teren și eroziunea pot destabiliza pe termen scurt ecosistemul actual.

Referitor la activitățile antropice, acestea sunt multiple, după cum urmează:

- Activități agricole: acestea pot afecta biodiversitatea pe perioada lucrărilor sezoniere efectuate pe terenuri sau prin micșorarea habitatelor naturale situate în vecinătatea terenurilor agricole;
- Creșterea animalelor și pășunatul: acestea pot afecta biodiversitatea prin distrugerea habitatelor naturale ca urmare a pășunatului intensiv și abuziv și prin deranjarea speciilor cuibăritoare și limitarea zonelor acestora de cuibărit;
- Plantarea artificială: plantarea unor specii alohtone poate dăuna semnificativ prin înlocuirea habitatelor naturale specifice cu unele artificiale, necaracteristice, ducând astfel la alterarea și schimbarea întregii biodiversități a zonei respective;
- Activități de pescuit, vânătoare și cules: aceste activități pot avea un impact semnificativ atunci când este vorba de vânătoare, care creează un deranj semnificativ în zonele în care se desfășoară și, de asemenea, poate cauza moartea unor specii protejate, iar în cazul activităților de cules, acestea pot duce la alterarea condițiilor unor specii de plante prin colectarea unor părți ale acestora (flori, frunze, rădăcini etc.) sau a unor specii de animale, prin colectarea sau uciderea acestora sau distrugerea cuiburilor lor;
- Activități extractive și miniere: aceste activități pot avea un efect semnificativ asupra habitatelor naturale, care odată cu exploatarea sunt îndepărtate total, ducând la diminuarea pe termen mediu a habitatelor naturale prielnice hrănirii și/sau cuibăritului unor specii;
- Infrastructură, transport și comunicații: acestea pot avea efecte de diminuare a suprafețelor unor habitate naturale prin amenajarea, extinderea drumurilor de exploatare sau pot afecta în mod direct speciile de păsări prin amenajarea unor trasee de cabluri aeriene ce pot cauza moartea violentă a acestora.

Referitor la starea de conservare a siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086), obiectivele planurilor de management al PN Cheile Nerei – Beușnița și PN Semenici – Cheile Carașului vizează printre altele :

- Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;

OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare, în cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 prevede o serie de interziceri a căror respectare asigură menținerea stării actuale de conservare a siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086).

D.) IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului susceptibile să afecteze în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar

- Tipuri de poluare ce se pot produce în amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă:
 - Poluare specifică lucrărilor de construcții și constă din poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații generate de utilajele pentru construcții și mijloacele de transport;
 - Poluarea accidentală, mai ales cu produse petroliere deversate accidental ca urmare a unor defecțiuni ale utilajelor și mijloacelor de transport, alimentării de urgență cu carburanți din recipiente necorespunzătoare și fără luarea măsurilor de siguranță etc.
- Principalii poluanți generați de proiectul propus în perioada de construcție:
 - a.) Praful, generat în incinta șantierului de construcții (operațiunile excavații, încărcare - descărcare, manipulare și transport pământ din sapaturi și materiale de construcții în vrac) și pe drumul de acces, în timpul transportului (praful rezultat din deplasarea mijloacelor de transport pe drumul provizoriu de pământ sau de la suprafața încărcăturii în vrac).
 - b.) Noxe chimice, generate de arderea carburanților în motoarele utilajelor și ale mijloacelor de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
 - c.) Zgomotul, generat de utilajele și mijloacele de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
 - d.) Vibrații, generate de utilajele și mijloacele de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
 - e.) Deșeuri gospodărite necorespunzător

Proiectul propus nu preconizează utilizarea unor surse de radiații, ca urmare, în zonă nu se va modifica în nici un fel valoarea fondului natural de radiații.

Implementarea proiectului propus nu presupune utilizarea unor substanțe chimice periculoase pentru sănătatea populației.

- Tipuri de impact asupra factorilor de mediu (aer, apă, sol + subsol, biodiversitate, așezări umane) identificate în perioada de construcție:
 - impact direct asupra factorilor de mediu produs prin emisiile de praf, noxe chimice rezultate din arderea carburanților, zgomote din surse mobile mecanice, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător, acțiunea mecanică/manuală de excavare, construcții supraterane și subterane, precum și poluarea accidentală cu produse petroliere;
 - impact pe termen scurt asupra factorilor de mediu produs prin emisiile de praf, noxe chimice rezultate din arderea carburanților, zgomote, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător, precum și poluarea accidentală cu produse petroliere în timpul programului de lucru în șantierul de construcții;

- impact pe termen lung asupra apei, solului și subsolului prin acțiunea de excavare, construcții supratere și subterane, pe perioada de construcție și de funcționare a proiectului propus;
- impact rezidual asupra aerului prin persistența după aplicarea măsurilor de reducere, asupra solului și subsolului, vegetației și faunei prin construcții supratere și subterane.

În perioada construcției, proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiectele propuse sau aprobate, enumerate în cap. B pct. 12. „Caracteristicile proiectelor propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus”

▪ Impactul proiectului propus asupra factorilor de mediu în perioada de construcție

a.) Impactul produs asupra aerului

Activitatea de construcții, prin specificul său, poate produce poluarea aerului cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații, atât în incinta șantierului, cât și pe drumul de acces nemodernizat.

Emisiile de praf au ca sursă pământul necontaminat rezultat din excavatii, manipulat în timpul lucrărilor de excavare, încărcare/descărcare/transport și materialele de construcții transportate în vrac. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport. Cantitatea de praf este redusă, emisiile înregistrându-se numai în perioadă fără precipitații, în timpul de funcționare al utilajelor și mijloacelor de transport și este generată de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Curenții de aer dispersează emisiile de praf pe suprafață mare. Acestea se propagă în incinta și în jurul perimetrului ocupat cu construcții, precum și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia.

În timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport, în atmosferă se degajă gaze de eșapament de la motoarele Diesel din dotarea utilajelor de construcții și mijloacelor de transport, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO_2), oxizi de carbon (CO); oxizi de sulf (SO_2); compuși organici volatili (COV), pulberi. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării motoarelor și în cantitate redusă, fiind generate de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Dispersia emisiilor de noxe se va produce în jurul șantierului de construcții și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Activitatea de construcții se desfășoară într-o zonă cu vegetație. În procesul de fotosinteză plantele consumă mari cantități de dioxid de carbon și eliberează cantități importante de oxigen. Prin asimilația clorofiliană, masa verde consumă (absoarbe) mari cantități de CO_2 emanat în atmosferă, dar și restituie o mare parte prin respirație și prin descompunerea materiei organice moarte. În acest fel, o

parte a emisiilor generate de proiectul propus va fi eliminată prin funcția îndeplinită de vegetatiei existentă, de filtrare și epurare a aerului pe cale biochimică, ca și aceea de a emana oxigen și a absorbi dioxidul de carbon.

Zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport se propagă în jurul șantierului de construcții și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de maxim 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor echipându-le cu atenuatoare de zgomot se prognozează scăderea intensității acestuia cu 30%.

Vibrațiile sunt generate de utilajele și mijloacele de transport, se produc în timpul funcționării acestora și nu reprezintă surse semnificative de vibrații. Posibilitatea propagării vibrațiilor în împrejurimile incintei șantierului de construcții, cel puțin teoretic, este foarte redusă.

Activitatea desfasurată în amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă în etapa de construcție generează asupra *aerului un impact direct, semnificativ, dar cu intensitate redusă, rezidual, temporar și un grad de extindere zonal.*

b.) Impactul produs asupra apei

Lucrările de construcție se vor executa deasupra nivelului hidrostatic din zonă. Proiectul nu implică acțiuni de schimbare și de eliminare a cursurilor de apă din zonă și nu are repercusiuni asupra alimentării cu apă a rețelei hidrografice de suprafață. De asemenea, nu se modifică nivelul apelor de suprafață sau al pânzei freatice. Tehnologia de construcție adoptată nu generează ape uzate sau alte surse de poluare a apei. Singura sursă de poluare ar putea fi poluarea accidentală cu produse petroliere, care ar putea ajunge în pânza freatică prin intermediul apelor pluviale, dar aceasta este probabilă și de amploare foarte redusă, având în vedere numărul mic de utilaje și mijloace de transport care acționează în cadrul procesului tehnologic din șantier.

Proiectul propus poate fi apreciat că generează un *impact nesemnificativ asupra apei.*

c.) Impactul produs asupra solului și subsolului

În timpul execuției lucrărilor de construcții, solul și subsolul din amplasamentul proiectului propus sunt afectate integral pe suprafețele de teren din amplasament ocupate definitiv de fundațiile stâlpilor LEA. În acest caz, pe suprafața de 0,25 ha stratul de sol este distrus integral, iar subsolul parțial (pe adâncimea de excavare) prin săpăturile efectuate pentru fundații / amenajări subterane, îndepărtarea pământului neutilizat și scoaterea terenului din mediul natural prin acoperirea cu construcții realizate cu materiale industrializate specifice. Pentru diminuarea impactului, stratul de sol vegetal va fi recuperat și depozitat pentru re folosire.

Execuția lucrărilor de terasamente, indiferent de adâncimea de excavare și a tipului construcțiilor aferente PP are ca efect distrugerea totală a solului și, prin urmare, distrugerea suportului dezvoltării biocenozei locale cu întregul lanț trofic. Practic, prin excavare, odată cu distrugerea vegetației, a solului și subsolului se produce modificarea completă a landșaftului, prin schimbarea mediului morfogeografic

natural, creându-se forme de relief artificiale. În acest fel, calitatea factorului de mediu sol, pe suprafețe reduse, dispuse punctual este modificat esențial în sens negativ de activitățile de construcții. Impactul se menține pe toata perioada existenței LEA.

Pe întreaga lungime a culoarului LEA, pe o suprafață de 5,56 ha ocupată temporar pe perioada execuției lucrărilor, reprezentând culoarul de lucru cu lățimea de 3,00 m pe care vor acționa utilajele tehnologice de construcții și se va efectua întinderea cablurilor, stratul de sol va fi afectat superficial, fără a se îndepărta de pe amplasament.

Din analiza efectuată în teren, prin procesul tehnologic de excavare fundații stalpi se înregistrează pierderi cauzate de implemenetarea proiectului, care sunt:

- suprafața de teren ocupată definitiv este de 0,25 ha
- pierderi de sol (strat cu grosimea medie de 30 cm): $0,30 \text{ m} \times 2500 \text{ m}^2 = 750 \text{ m}^3$;

Stratul de sol poate fi recuperat pentru refolosire în aceleași puncte de lucru.

În faza de construcție, pe suprafețe limitate ale amplasamentului (0,40% - terenuri ocupate definitiv), proiectul propus generează asupra **solului și subsolului**:

- *un impact direct, semnificativ cu intensitate puternică, pe termen lung, rezidual și un grad de extindere zonal (0,40% din suprafața amplasamentului - terenuri ocupate definitiv).*
- *un impact direct, semnificativ cu intensitate redusă, pe termen scurt, un grad de extindere zonal (9,00% din suprafața amplasamentului - terenuri ocupate temporar de culoarul de lucru).*

d.) Impactul produs asupra vegetației și faunei

Activitățile specifice desfășurate în perioada de construcție pe amplasamentul proiectului propus vor avea impact negativ asupra florei și faunei în incinta santierului și în vecinătatea acestuia, prin înlăturarea componentelor biotice total sau parțial de pe amplasament, astfel:

- defrișarea vegetației forestiere existente în zona împădurită, pe toată lățimea culoarului LEA (54 m), rezultând o suprafață defrișată de 38,50 ha. Pe toată perioada de funcționare a LEA, culoarul se va menține defrișat, intervenindu-se periodic cu lucrări specifice astfel ca vegetație forestieră să nu depășească înălțimea de 2 – 3 m, pentru a nu deranja conductorii electrici;
- îndepărtarea completă a componentei biotice (vegetație + faună terestră și subterană) pe suprafața de 0,25 ha prin excavații pentru fundațiile stâlpilor de susținere și de întindere ai LEA;
- pe perioada execuției lucrărilor fauna terestră va fi deranjată prin fragmentarea habitatelor, ca urmare a defrișării vegetației forestiere, iar prezența umană va determina îndepărtarea faunei terestre mobile spre zone mai îndepărtate cu aceeași nișă ecologică;

Vegetația ierbacee și lemnoasă de pe amplasamentul proiectului propus va fi îndepărtată prin lucrările forestiere specifice (doborârea și fasonarea arborilor). În zonele accesibile ale culoarului LEA materialului lemos fasonat se va evacua în afara amplasamentului pentru valorificare, iar în zonele inaccesibile se va stivui în afara culoarului de lucru și se va lăsa pe loc.

Din analiza efectuată în teren, prin procesul tehnologic construcție și exploatare a LEA se înregistrează pierderi de vegetație cauzate de implemenetarea proiectului, care sunt:

- suprafața de teren ocupată definitiv de fundațiile stâlpilor LEA este de 0,25 ha
- pierderi de vegetație erbacee (masă vegetală circa 1 kg/m²/an): 1,0 kg/an x 2500 m² = 2,5 to
- suprafața de teren ocupată culoarul LEA de pe care se defrișează vegetația lemnoasă este de 38,50 ha;
- pierderi de vegetație lemnoasa (38,50 ha de defrisat x 150 mc/ha = 5775 mc masa lemnoasa)

În timpul execuției lucrărilor de defrișare și de construcții, pe o bandă cu lățimea 50 - 100 m, vegetația va fi afectată prin poluare cu praful generat de activitate de construcții, care se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia. Cantitatea de praf este redusă, emisiile înregistrându-se numai în perioadă fără precipitații, în timpul de funcționare al utilajelor și mijloacelor de transport și este generată de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Activitatea umană în amplasamentul proiectului propus va avea ca efect imediat îndepărtarea indivizilor din speciile mobile din fauna terestră (mamifere, păsări, reptile, amfibieni, o parte din speciile de insecte etc.), în afara zonei afectata cu lucrări, mai puțin cei aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă.

Fauna terestră va fi puțin afectată de poluanții generați de activitate, mai puțin de praf și emisiile de noxe chimice degajate prin arderea carburanților, dar mai mult de zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport, împiedicarea accesului în unele zone etc. Concentrațiile potențiale ale poluanților chimici din aer în perioada santierului sunt inferioare CMA, nefiind periculoase pentru fauna zonei. Prezența acestor poluanți va avea ca efect deplasarea indivizilor de animale și păsări spre zone mai îndepărtate cu aceeași nișă ecologică, situație care se menține pe termen lung, până după momentul definitivării lucrărilor. Poluanții generați de activitate nu duc la restrângerea arealului, diminuarea numerică/dispariția unor specii din fauna locală care pot fi întâlnite în amplasamentul PP și zona limitrofă, acestea fiind cu areale largi la nivel local și național, inclusiv speciile protejate listate în anexa 3 la OUG nr. 57/2007 și fac obiectul protecției speciale în siturile Natura 2000.

Indivizii din speciile din faună imobilă (insecte, gasteropode) sau faună mobilă aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă, precum și fauna subterană vor fi afectați până la distrugere prin acțiunea mecanică de îndepărtarea vegetației și a solului de pe suprafața ce va fi afectată cu lucrări de construcții. Cantitativ, inclusiv în cazul faunei subterane, numărul de indivizi afectați de lucrările de construcții este relativ mic, mai ales dacă lucrările se desfășoară în afara perioadei de reproducere.

În perioada execuției lucrărilor de construcții nu se va reduce productivitatea biologică în zona limitrofă prin creșterea gradului de poluare, deoarece nivelul de poluare cu praf și noxe chimice este redus, iar mediul are o mare capacitate de absorbție.

În faza de construcție, pe suprafețe limitate reprezentând culoarul LEA (61,80 ha, din care de defrișat 38,50 ha), proiectul propus generează asupra **vegetației și faunei:**

- un impact direct, semnificativ cu intensitate puternică, pe termen lung, rezidual și un grad de extindere zonal, asupra vegetației de pe culoarul LEA.
- un impact direct, semnificativ cu intensitate redusă, pe termen scurt (pe perioada execuției lucrărilor), un grad de extindere zonal asupra faunei din amplasamentul PP și din zona limitrofă.

e.) Impactul asupra așezărilor umane

Așezările umane aflate în imediata vecinătate a proiectului propus pot fi afectate de poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații. Acestea pot ajunge în zona locuită ocazional, în funcție de direcția și intensitatea curenților de aer. Din informațiile existente, distanța până la care se pot propaga poluanții identificați este de până la 0,5 km, iar intensitatea scade direct proporțional cu îndepărtarea față de sursă.

Prin crearea locurilor de muncă pe perioada construcției, proiectul propus poate avea impact pozitiv asupra așezărilor umane. Proiectul propus generează asupra **așezărilor umane** un impact nesemnificativ.

D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar

D.2.1. Evaluarea semnificației impactului proiectului propus

Evaluarea semnificației impactului s-a făcut la nivelul global al fiecărei arii protejate de interes comunitar, luându-se în considerare statul de conservare a speciilor și habitatelor la nivelul regiunii biogeografice. Suprafața pe care se implementează proiectul poate fi diferențiată astfel:

- suprafață pe care se produce distrugerea habitatului ca urmare a execuției unor lucrări cu caracter permanent, respectiv fundația stâlpilor liniei electrice (0,25 ha);
- suprafață pe care se modifică habitatul prin defrișarea vegetației lemnoase actuale, fără a afecta solul și subsolul (37,69 ha). Habitatul modificat ce va exista și pe perioada funcționării proiectului propus, dar cu un regim de înălțime a arborilor până la zona de protecție a cablurilor electrice, menținut astfel prin defrișări succesive. În aceste habitate, indivizi din speciile de faună protejate identificate pe amplasamentul PP (mamifere, amfibieni și reptile, unele nevertebrate, păsări) vor reveni după terminarea lucrărilor de construcții, pentru hrănire, mai puțin pentru reproducere.
- suprafața din culoarul LEA ocupată de terenuri cu folosințe agricole (23,24 ha), pe care nu se produc modificări ale habitatelor

În aceste condiții evaluarea semnificației impactului va avea în vedere numai suprafața terenurilor pe care habitatele sunt distruse (ocupate definitiv cu construcții) sau modificate (suprafața de culoar LEA defrișată), pe baza indicatorilor-cheie cuantificabili.

Evaluarea semnificației impactului pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

a. În PN Cheile Nerei – Beușnița

- Suprafața sitului de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița 37.719 ha
- Suprafața ariei de protecție avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița 40.422 ha

- Suprafața afectată prin implementarea proiectului propus 54,14 ha

b. În PN Semenici – Cheile Carașului

- Suprafața sitului de interes comunitar ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului 37.555 ha
- Suprafața ariei de protecție avifaunistică ROSPA0086 Semenici – Cheile Carașului 36,240 ha
- Suprafața afectată prin implementarea proiectului propus 7,66 ha

a. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale speciilor de interes comunitar;

- ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 54,14 ha
- Procent = $54,14 \text{ ha} : 37719,00 \text{ ha} \times 100 = 0,1435\%$

- ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 54,14 ha
- Procent = $54,14 \text{ ha} : 40422,00 \text{ ha} \times 100 = 0,1339\%$

- ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 7,66 ha
- Procent = $7,66 \text{ ha} : 37555,00 \text{ ha} \times 100 = 0,0204\%$

- ROSPA0086 Semenici – Cheile Carașului

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 7,66 ha
- Procent = $7,66 \text{ ha} : 36240,00 \text{ ha} \times 100 = 0,0211\%$

b. Fragmentarea habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale speciilor de interes comunitar (exprimată în procente);

- ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 54,14 ha
- Procent = $54,14 \text{ ha} : 37719,00 \text{ ha} \times 100 = 0,1435\%$

- ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 54,14 ha
- Procent = $54,14 \text{ ha} : 40422,00 \text{ ha} \times 100 = 0,1339\%$

- ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 7,66 ha
- Procent = $7,66 \text{ ha} : 37555,00 \text{ ha} \times 100 = 0,0204\%$

- ROSPA0086 Semenici – Cheile Carașului

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 7,66 ha
- Procent = $7,66 \text{ ha} : 36240,00 \text{ ha} \times 100 = 0,0211\%$

c. Durata sau persistența fragmentării;

- Durata fragmentării este egală cu perioada construcție și exploatare a PP, minim 40 de ani.

- Persistența fragmentării este continuă pe perioada construcție și exploatare a PP, minim 40 de ani.
- d.** Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;
- Durata/persistența perturbării speciilor de interes comunitar este egală cu perioada de construcției a obiectivului, respectiv 24 – 36 luni.
- Amplasamentul PP se află în cuprinsul siturilor Natura 2000 prezentate.
- e.** Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafața);
 Implementarea proiectului propus nu determină modificări numerice ale populațiilor speciilor de interes comunitar, menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor menționate mai sus sau ale altor specii de faună care se pot afla în amplasamentul proiectului propus, acestea îndepărtându-se de zona afectată pe toată perioada de construcție.
- f.** Scara de timp pentru înlocuirea speciilor /habitatelor afectate de implementarea PP;
 Nu este cazul de înlocuire a unor specii afectate de implementarea PP.
- g.** Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate .
 Implementarea proiectului propus nu afectează compoziția chimică a apei sau a altor resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar.

D.2.2. Evaluarea semnificației impactului PP prin cumul cu alte proiecte propuse/aprobate

În zona de implementare a proiectului privind LEA 400 Kv Porțile de Fier – Anina nu au fost identificate alte proiecte propuse sau aprobate care să genereze asupra siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086) impact cumulativ cu proiectul propus. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar rămâne cea prezentată la subcap. D.2.1.

D.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

D.3.1. Evaluarea impactului PP asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

D.3.1.1. Evaluarea impactului PP, fara a lua in considerare masurile de reducere

Amplasamentul proiectului propus se află în zona de dezvoltare durabilă a PN Cheile Nerei – Beușnița și PN Semenici – Cheile Carașului, în interiorul siturilor de importanță comunitară Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031) și Semenici – Cheile Carașului (ROSCI0226) și în ariilor de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (ROSPA0020) și Munții Semenici – Cheile Carașului (ROSPA0086), declarate parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Conform precizărilor de la subcap D.1 din prezentul capitol al studiului, poluanții generați de proiectul propus au impact potențial nesemnificativ asupra apei și un impact semnificativ, de intensități diferite asupra aerului, solului și subsolului pe un teritoriu restrâns, situat în suprafața siturilor.

Distanțele de propagare ale poluanților care afectează aerul (praf, noxe, zgomot și vibrații) sunt mici, sens în care aceștia pot avea impact potențial semnificativ asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar numai în condiții meteorologice favorizante.

- Praful se propagă în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta, pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acestora. Praful se produce în perioadă limitată, strict în timpul funcționării utilajelor. Cantitatea de praf este redusă, fiind generată de puține utilaje (excavator și autobasculante). Curenții de aer pot deplasa în zona protejată cantități foarte reduse de praf, format din particule foarte fine și care nu pot influența semnificativ speciile și habitatul de interes comunitar.

- Emisiile de gaze se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării motoarelor și în cantitate redusă, fiind generate de puține motoare (excavator și autobasculante). Dispersia emisiilor de noxe se va produce în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Concentrațiile potențiale ale poluanților chimici din aer sunt inferioare CMA, nefiind periculoase pentru speciile și habitatul de interes comunitar.

- Referitor la fauna, aceasta nu va fi afectată de emisiile de substanțe poluante, dar este afectată negativ de zgomot, circulația utilajelor și mijloacelor de transport, împiedicarea accesului în unele zone etc.

- Zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport se propagă în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Nivelul zgomotului datorat funcționării utilajelor va avea valori care se vor încadra în limita admisibilă stabilită prin STAS 10009/88.

Nivelul zgomotului nu este periculos pentru speciile și habitatul de interes comunitar. Speciile sensibile se vor deplasa spre zone mai îndepărtate față de sursă.

- Vibrațiile sunt generate de surse mobile, provin de la funcționarea utilajelor și ale mijloacelor de transport pe parcursul desfășurării activității. Acestea nu reprezintă surse semnificative de vibrații, iar posibilitatea propagării acestora în zona habitatului de interes comunitar, cel puțin teoretic, este foarte redusă.

► Impactul PP asupra speciilor protejate în situl de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

Tabel D.3.1.1.1

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei,	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.			Impactul proiectului propus asupra speciei
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0031 CHEILE NEREI -BEUȘNIȚA					
SPECII DE MAMIFERE					
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1318 Myotis dasycneme	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1324 Myotis myotis		Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1307 Myotis blythii		Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1354 Ursus actor	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,012	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
SPECII DE PEȘTI					
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1160 Zingel streber	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1122 Gobio uranoscopus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.

1	2	3	4	5	6
2533 Cobitias elongata		Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații.	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4054 Pholidoptera transsylvanica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1044 Coenagrion mercuriale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,465	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,120	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,006	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.

1	2	3	4	5	6
SPECII DE PLANTE					
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură	0,017	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează nesemnificativ suprafața habitatelor din areal, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA					
A215 Bubu bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	46 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A229 Alcedo atthis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	8 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	12 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A092 Hieraetus pennatus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	1 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A084 Circus pygargus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,143	2 indivizi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A220 Strix uralensis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	5 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A081 Circus aeruginosus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,143	5 indivizi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	108 indivizi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
A089 Aquila pomarina	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	43 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A082 Circus cyaneus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A231 Coracias garrulus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A122 Crex crex	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	14 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A429 Dendrocopos syriacus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,143	7 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	1716 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	214 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
A339 Lanius minor	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	42 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	42 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A307 Silvia nisoria	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,143	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

► Impactul PP asupra habitatelor de interes comunitar în situl ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

Tabel D.3.1.1.2.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătatea PP	S. din habitat afectată PP		Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			%	ha	
1	2	3	4	5	6
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	1,990	7,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	1,060	0,40	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	1,060	0,40	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	1,990	7,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
8120	Grohotişuri calcaroase şi de şisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
3220	Vegetatie herbacee de pe malurile raurilor montane	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,133	0,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
40A0*	Tufărişuri subcontinentale peripanonice	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,133	1,00	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,121	1,00	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,168	19,00	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
91Y0	Păduri dacice de stejar şi carpen	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> şi <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91M0	Păduri balcano-panonice de cer şi gorun	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,162	7,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,150	8,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetaţie din Ranunculion fluitantis şi Callitriche-Batrachion	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,056	0,34	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafaţa şi nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,133	0,50	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului

► Impactul PP asupra speciilor protejate în situl de importanță comunitară ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 Semenici – Cheile Carașului

Tabel D.3.1.1.3.

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.			Impactul proiectului propus asupra speciei
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0226 SEMENICI – CHEILE CARAȘULUI					
SPECII DE MAMIFERE					
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1354 Ursus arctos	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii.	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,012	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII DE PEȘTI					
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează numeric nesem- nificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1061 Maculinea nausithous	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
4048 Isophya costat	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă informații	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.

1	2	3	4	5	6
SPECII DE PLANTE					
1902 Cypripedium calceolus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură	0,020	Lipsă infor- matii	Implementarea PP afectează nesemnificativ suprafața habitatelor din areal, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0086 MUNȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI					
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A215 Bubu bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	5 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	3 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	5 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

1	2	3	4	5	6
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei.
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	315 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	30 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	24 perechi	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	1 pereche	Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei

► Impactul PP asupra habitatelor de interes comunitar în situl ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului

Tabel D.3.1.1.4.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. din habitat afectată PP		Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			%	ha	
1	2	3	4	5	6
6510	Pajiști de altitudine joasă (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,73	2,75	Implementare PP nu are impact negativ asupra habitatului
6110 *	Comunități rupicole calci-filice sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,53	2,00	Implementare PP nu are impact negativ asupra habitatului
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,73	2,75	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
4060	Tufarisuri alpine și boreale	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
7110*	Turbării active	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
7120	Turbării degradate capabile de regenerare naturală	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
6190	Pajiști panonice de stân-cării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasa-mentul/ vecinătatea PP	0	0,16	Implementarea PP reduce nesemnificativ suprafața și nu alterează starea globală de conservare a habitatului. PP nu are impact negativ asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus ex-celsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
6210*	Pajiști uscate seminate-rale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calca-roase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietia rotundifolia</i>)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este intalnit în amplasa./vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
3220	Vegetatie herbacee de pe malurile raurilor montane	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
3240	Vegetatie lemnoasa cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului
7140	Mlastini turboase de tranzitie si turbării oscilante (nefixate de substrat)	Nu este intalnit în amplasa-mentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu are impact negativ asupra habitatului

Față de situația prezentată, apreciem că impactul proiectului propus asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar este unul direct, zonal, temporar pe perioada de construcție, nesemnificativ sau de intensitate foarte redusă. PP nu afectează obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate și starea actuală de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar.

D.3.1.2. Evaluarea impactului rezidual după implementarea măsurilor de reducere a impactului

În timpul construcției proiectului propus, beneficiarul are obligația de a lua măsuri pentru diminuarea impactului asupra mediului.

► Măsuri de reducere a prafului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora:

În faza de excavare a fundațiilor pentru stalpi, în punctele de lucru se pot lua măsuri eficiente de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin stropirea cu apă a zonei de lucru.

În timpul transportului materialelor se pot lua măsuri de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin aplicarea următoarelor măsuri:

- îmbunătățirea sistemului rutier al drumului de acces prin repararea împietruirii și menținerea lui într-o stare tehnică bună, pe toată perioada de implementare a proiectului
- reducerea vitezei de circulație pe drumul de acces;
- încărcătura vrac va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate.

Prin aplicarea acestor măsuri apreciem că se poate reduce cantitatea de praf generată de proiect în faza de transport cu circa 20%. Praful emis în atmosferă în faza de transport reprezintă circa 80% din cantitatea totală. Prin aplicarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf se preconizează o reducere cu 16% a cantității emis în atmosferă în timpul implementării proiectului.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf este de 84%.

► Măsuri de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora

Măsurile de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al gazelor de eșapament și folosirea de utilaje cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenție a poluanților.

Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a noxelor este de 70%.

► Măsuri de reducere a zgomotului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora :

Măsuri de reducere a emisiilor acustice se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor acustice este de 70%.

Impactul rezidual se menține numai pe perioada de implementare a proiectului, dar numai în intervalul orar de funcționare a utilajelor și mijloacelor de transport aferente activității de producție.

Reducerea impactului potențial asupra factorilor de mediu pe perioada implementării proiectului este favorabilă speciilor și habitatelor de interes comunitar din zona.

D.3.2. Evaluarea impactului cumulativ al PP cu alte proiecte propuse sau aprobate

D.3.2.1. Evaluarea impactului cumulativ al proiectului propus cu alte proiecte propuse, fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului cumulativ.

D.3.2.2. Evaluarea impactului rezidual dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru proiectul propus și pentru alte proiecte

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului rezidual.

D.3.2.3. Scara de timp pentru care au fost luate în considerație efectele cumulative

Nu este cazul,

E.) MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

E.1. Măsuri de reducere a impactului asupra mediului în perioada de construcție

- ▶ Măsuri de eliminare/reducere a emisiilor de praf în incinta șantierul și pe drumul de acces
 - respectarea tehnologiilor de lucru specifice proiectul propus, pentru care se solicită acordul de mediu;
 - îmbunătățirea stării tehnice a drumului de acces;
 - stropirea cu apă a surselor de praf și a drumurilor de pământ, în perioadă de uscăciune;
 - mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;
 - încărcătura vrac va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate.
- ▶ Măsuri de eliminare/reducere a emisiilor de noxe chimice generate prin arderea carburanților (motorina)
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;

- controlul periodic al gazelor de esapament și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenție a poluanților.
- Măsurile de eliminare/reducere a zgomotului generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport.
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
 - controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.
- Măsurile de eliminare/reducere a deșeurilor menajere
 - se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifice și vor fi transportate la depozit ecologic printr-un operator autorizat, ori de câte ori este nevoie sau pot fi reciclate împreună cu terasamentele.
- Măsurile de eliminare/reducere a deșeurilor tehnologice
 - terasamente neutilizate la umpluturi (pământ natural) se vor împrăști în strat uniform cu grosimea de până la 10 cm, în afara zonei construite, urmând a se înnierba în mod. natural.
 - deșeurile metalice se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
 - uleiuri uzate se colectează și se depozitează în recipiente metalice și se valorifică la unități specializate.
 - ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabile se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

Plan de măsuri pentru diminuarea impactului asupra mediului și costurile aferente acestora

Nr. crt	Specificarea măsurii	Cantitati	Perioada de implementare	Costuri lei	Responsabil
1	Lucrări de amenajare a drumurilor de acces în parteneriat cu deținătorii actuali	10,5 km	Până la începerea activității în punctul de lucru	50.000	Beneficiar Administrator firma de constructii
2	Dotarea punctului de lucru cu utilaje cu motoare EURO IV de reținere a noxelor și atenuator de zgomot	1	Până la începerea activității în punctul de lucru	Se află în dotarea constructorului	
3	Dotarea punctului de lucru cu aubasculante cu motor EURO IV cu atenuator de zgomot și prelată	2	Până la începerea activității în punctul de lucru		
4	Dotarea punctului de lucru cu recipienti standard pentru colectare și depozitarea deșeurilor menajere	1	Până la începerea activității în punctul de lucru		
6	Instruirea personalului care va activa în punctul de lucru privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor și a celor privind conduita în cuprinsul ariei naturale protejate.		La inceperea activității de către fiecare persoană participantă la procesul tehnologic	2.000	
7	Montarea la locuri vizibile de panouri avertizoare cu specificarea măsurilor de prevenire evenimentelor periculoase în aria naturală proteiată	6	Până la începerea activității în punctul de lucru	5.000	

- Alte măsuri pentru protecția mediului
 - instruirea personalului care va activa în punctul de lucru, privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor și a celor privind conduita în cuprinsul ariei naturale protejate

- întocmirea unui grafic de lucru pentru mijloacele de transport, cu precizarea rutei și vitezei de circulație, modul de transport al încărcăturii
- transportul și depozitarea carburanților necesari pentru utilaje tehnologice în recipiente corespunzătoare normelor de depozitare și transport a produselor petroliere.
- alimentarea mijloacelor de transport de la stații specializate în distribuția produselor petroliere depozitare și transport a produselor petroliere.
- lucrări de refacere a mediului pe terenurile ocupate temporar în perioada de construcție.

F.) LUCRARI DE REFACERE A MEDIULUI

Lucrările de refacere a mediului se vor efectua pe terenurile ocupate temporar în perioada de construcție a LEA, inclusiv organizarea de șantier.

Suprafața terenurilor ocupate temporar în etapa de construcție este de 5,81 ha, la care se adaugă organizarea de șantier 0,69 ha, în total 6,50 ha, din care:

- În PN Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031 / ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița) 5,70 ha
- În PN Semenici - Cheile Carașului (ROSCI0226 / ROSPA0086 Semenici - Cheile Carașului..... 0,80 ha

► Lucrări pregătitoare pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- dezafectarea organizării de șantier, demolarea construcțiilor cu caracter provizoriu;
- evacuarea resturilor de materiale de construcții;
- evacuarea deșeurilor de orice fel aflate pe amplasament, cu respectarea măsurilor de eliminare specifice fiecărui tip de deșeu;
- aprovizionare cu materialele necesare prevăzute în PT: seminte de ierburi pentru gazon;

► Lucrări de refacere a mediului pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- nivelarea terenului ocupat temporar la cota stabilită prin proiectul de amenajare
- pregătirea solului vegetal recuperat în faza de construcție sau din gropi de împrumut, transportul și administrarea pe suprafața amenajată, conform prevederilor proiectului tehnic de execuție;
- semănarea ierburilor perene;

► Costul lucrărilor de refacere a mediului după finalizarea fazei de construcții

- costul mediu pentru amenajări similare este de cca. 5200 € / ha;
- costul estimativ al lucrărilor de amenajare a terenului

- În PN Cheile Nerei – Beușnița (ROSCI0031 / ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița) 5,70 ha

5,70 ha x 5200 € / ha x 4,35 lei/€ = 128.934 lei

- În PN Semenici - Cheile Carașului (ROSCI0226 / ROSPA0086 Semenici - Cheile Carașului..... 0,80 ha

0,80 ha x 5200 € / ha x 4,35 lei/€ = 18.096 lei

Costul total estimativ al lucrărilor de refacerea mediului este de 147.030 lei.

G.) PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI

Pe toată perioada de implementare a proiectului propus, toți factorii de mediu vor fi monitorizați periodic, atât în interiorul cât și în zona limitrofă amplasamentului. În acest sens, beneficiarul **C.N. TRANSELECTRICA S.A. - SUCURSALA DE TRANSPORT TIMIȘOARA**, va întocmi împreună cu autoritatea APM Mehedinți un program comun de monitorizare și conformare pe timpul execuției lucrărilor. După întocmirea proiectului tehnic și contractarea execuției lucrărilor, firma constructoare va numi un responsabil pentru protecția mediului, care va asigura îndeplinirea cerințelor impuse prin program comun de monitorizare și conformare.

H.) DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ

Elaborarea studiului de evaluare adecvată a necesitat parcurgerea a două etape, respectiv:

- etapă de teren pentru culegerea datelor privind cadrul natural general și elementele speciale privind speciile și habitatele de interes comunitar din zona amplasamentului proiectului propus și zona limitrofă;
- etapă de birou pentru prelucrarea datelor de teren și elaborarea studiului de evaluare adecvată.

În etapa de teren, pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de importanță comunitară s-a procedat la efectuarea de sondaje și recoltare de probe de sol și vegetație pentru determinări de laborator, precum și observații directe asupra elementelor de floră și faună, respectiv:

- identificarea amplasamentului, vecinătăților și accesului din drumuri publice;
- identificarea vizuală a arealelor sensibile (rezervații naturale, zona locuită) și determinarea distanței față de amplasamentul proiectului propus;
- observații directe în zona protejată pentru identificarea speciilor de arbori, arbuști și pătură ierbacee, determinarea habitatului de importanță comunitară;
- observații directe în zona protejată pentru identificarea speciilor de faună protejate și a zonelor de hrănire, cuibărit și odihnă;
- efectuarea de sondaje de sol în amplasamentul proiectului propus, pentru determinarea tipului și subtipului de sol și a caracteristicilor morfologice ale acestuia;
- recoltarea de probe și determinarea speciilor și asociației de specii de plante care compun flora din amplasamentul proiectului și zona limitrofă;
- observații directe privind prezenta speciilor de păsări protejate în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.
- observații directe privind prezenta altor specii din fauna locală în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.

ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI

- 1. Certificat de înregistrare în Registrul National al Elaboratorilor de Studii pentru Protectia Mediului – Pozitia 254 / 16.09.2010**
- 2. Plan general de amplasament**
- 3. Harta sitului de interes comunitar Cheile Nerei - Beușnița (codul ROSCI0031)**
- 4. Harta ariei de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei - Beușnița (codul ROSPA0020)**
- 5. Harta sitului de interes comunitar Semenici - Cheile Carașului (codul ROSCI0226)**
- 6. Harta ariei de protecție avifaunistică Munții Semenici - Cheile Carașului (codul ROSPA0086)**
- 7. Lista organizațiilor/instituțiilor implicate în furnizarea informațiilor și elaborarea studiului**